ความศรัทธาที่ทุกคนต้อง การ

เมาลานา คอลิด อัล-บาฆดาดีย์
(1778-1826)

จัดเตรียมโดย
ฮุเซน ฮิลมี อือซึค

www.gofreebooks.com Hakîkat Publishing READ NOW

สำนักพิมพ์ฮากีกัต หมายเลขที่ 3

ความศรัทธาที่ทุกคนต้องการ

ท่านผู้เป็นวาลีท่านใหญ่ (ผู้ที่พระเจ้าชื่นชอบ), คลังของพระองค์ทรงพร,
บุคคลที่โดดเด่นในทุกประการ, เจ้าของความรู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้, แสงแห่งความจริงและศาสนา

เมาลานา คอลิด อัล-บาดาดีย์
(1778-1826)

จัดเตรียมโดย
ฮุเซน ฮิลมี อือซึค

ฉบับภาษาไทยโดย
สำนักพิมพ์ฮากีกัต

ผู้เขียน

เมาลานา ดิยาอุดดีน คอลิด อัล-แบกดาดี อัล-อุษมานี (ขุดดิชะ สิรรูห์) เป็นผู้ประพันธ์หนังสือ อินติกาด-นามา เกิดที่ชาฮ์ราซูร์ ทางตอนเหนือของแบกแดดในปี ค.ศ. 1778/ฮ.ศ. 1192 และเสียชีวิตที่ดามัสกัสในปี ค.ศ. 1826/ฮ.ศ. 1242 ท่านได้รับขนานนามว่า **"อัล- อุษมานี"** เนื่องสืบเชื้อสายจากท่านอุษมาน อิบน์ อัฟฟาน หรือ ซุลนุร็อยน์ คอลีฟะห์ท่านที่สาม (รอฎิยัลลอฮุ ตะอาลา อันฮุ ขออัลลอฮฺทรงพอพระทัยในตัวท่าน) ขณะที่กำลังสอน **หะดีษอัล-ญิบรีล** ซึ่งเป็นหะดีษที่สองในหนังสือ อัล-อัรบะอูน อัน-นะวะวียะฮฺ โดยนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่ อัน-นาวาวี ให้กับน้องชายของท่านคือ ฮาดรัต (คำที่ใช้เรียกด้วยความเคารพนับถือพระเจ้า รอซูล และนักวิชาการ) เมาลานา มะห์มูด ซาฮิบ น้องชายของท่านได้ขอให้เขียนคำอธิบาย หะดีษนี้ เมาลานา คอลิด จึงยินยอมและได้อธิบายหะดีษอันทรงเกียรตินี้ หะดีษ อัช-ชารีฟ เป็นภาษาเปอร์เซียลงในหนังสือที่ชื่อว่า อิติกาด-นามา ในเวลาต่อมาถูกแปลเป็นภาษาตุรกีในชื่อ เฮอร์เคเซ ลาซึม โอลัน อีมาน (*Herkese Lazım Olan iman*) และแปลเป็นภาษาอังกฤษในชื่อ *Beliefs and Islam (*ความเชื่อและอิสลาม*)* ได้รับการแปลเป็นภาษาฝรั่งเศส (*Foi et Islam*) และยังได้รับการแปลภาษาเยอรมัน (*Glaube und Islam*) ในปี ค.ศ. 1969 อีกด้วย หลังจากนั้นยังมีการแปลหนังสือนี้เป็นภาษาต่าง ๆ อีกหลายภาษา เช่น ทมิฬ โยรูบา ฮุซา มาลายาลัม และเดนมาร์ก ขออัลลอฮฺทรงประทานพรให้เยาวชนผู้ใฝ่รู้ได้ศึกษาและเรียนรู้ อิติกาด (อีมาน อะกอิด ฟุรู ความเชื่อศรัทธา และหลักคำสอนของอิสลาม) ที่ถูกต้องจากหนังสือเล่มนี้ อามีน

หมายเหตุของผู้จัดพิมพ์

บุคคลใดที่ประสงค์จะจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ในรูปแบบต้นฉบับหรือแปลเป็นภาษาอื่น ๆ ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ที่รับผิดชอบในการเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์นี้จะได้รับคำขอบคุณล่วงหน้า พร้อมทั้งขอให้พระองค์ประทานพรแด่ทุกท่านในนามของพวกเขาและของเรา โดยเราขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม การอนุญาตขึ้นอยู่กับเงื่อนไขว่าการแปลจะต้องมีความถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาต้นฉบับ กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ต้องมีคุณภาพดี และการจัดรูปแบบข้อความต้องเรียบร้อยและไม่มีข้อผิดพลาด

คำอธิษฐาน "سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللهِ العَظِيمِ" (เรียกว่า กาลีมะห์ ตันซีฮ') ทำให้บาปของบุคคลนั้นถูกอภัยและปกป้องจากการกลับมากระทำบาปเมื่อพูดไปหนึ่งร้อยครั้งในเช้าและเย็น ข้อความนี้ถูกอ้างอิงในจดหมาย 307 และ 308 ของหนังสืออัล-มักตูบาตของนักวิชาการท่านหนึ่งและนักศึกษาที่ยิ่งใหญ่ **อีหม่ามอัร-รอบบานี**

"يا رحمن، يا رحيم، يا عفو، يا كريم" (การพูดชื่อเหล่านี้ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงทรงสวดดีเหล่าทรงความกรุณาความเมตตา การอภัยโทษอย่างง่ายดาย ความใจดี) อัลลอฮุมมะ ศ็อลลิอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลิ มุหัมมัด, กะมาศ็อลลัยตะ อะลาอิบรอฮีมะ วะอะลา อาลิอิบรอฮีม อินนะกะ หะมีดุมมะญีด, อัลลอฮุมมะบาริกอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลิ มุหัมมัด, กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบรอฮีม วะอะลาอาลิอิบรอฮีม อินนะกะ หะมีดดุม มะญีด

ความว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงประทานความจำเริญแด่มุฮัมมัดและครอบครัวของมุฮัมมัด เช่นที่พระองค์ประทานความจำเริญแด่อิบรอฮีมและครอบครัวของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงประทานความประเสริฐแด่ฮัมมัดและครอบครัวของมุฮัมมัด เช่นที่พระองค์ประทานความประเสริฐแด่อิบรอฮีมและครอบครัวของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง"

เรียนผู้อ่านทุกท่าน อัสลามุอะลัยกุม วะเราะหฺมะตุลลอฮฺ

สำนักพิมพ์ฮากีกัต ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอฟาติห์ เมืองอิสตันบูล ประเทศตุรกี มุ่งมั่นที่จะสอนศาสนาของเรา คือ ศาสนาอิสลาม ซึ่งทำให้เกิดความเคารพและการยอมรับในศาสนาอิสลาม ขอพระองค์อัลลอฮฺทรงพอพระทัยกับผู้ที่ช่วยเรา! อามีน

นักสอนศาสนาพยายามเผยแพร่คริสต์ศาสนา: ชาวยิวเผยแพร่คำสอนในตัลมุด, และฟรีเมสันพยายามทำลายทุกศาสนา สำนักพิมพ์ฮากีกัตมุ่งมั่นที่จะแพร่กระจายศาสนาอิสลาม บุคคลที่มีปัญญา ความรู้ และจิตสำนึกจะเข้าใจสิ่งที่ถูกต้องระหว่างสิ่งเหล่านี้ และช่วยในการเผยแพร่ ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขแก่มนุษยชาติทั้งหมดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

ข้อความทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลจากหนังสือที่เขียนโดยนักวิชาการอิสลาม ไม่มีสิ่งใดถูกเพิ่มเติมโดยบรรณาธิการ เราได้ดำเนินงานนี้เพื่อการบริการมนุษยชาติและเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้ที่ปกป้องสิทธิของประชาชน เมื่อคุณอ่านงานเขียนของนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่และเป็นที่ยอมรับทั่วโลกเหล่านี้ด้วยความใส่ใจและพิจารณาอย่างถี่ถ้วน คุณจะได้รับความรู้ทั้งทางวัตถุและทางจิตวิญญาณที่เป็นประโยชน์ อินชาอัลลอฮฺ (ซบ.) เราขอส่งความปรารถนาดีและความรักถึงคุณ ขอพระองค์อัลลอฮฺ (ซบ.) ประทานสุขภาพที่ดีและชีวิตที่ดีและมีประโยชน์แก่คุณ อามีน....

สำนักพิมพ์อากีกัต

ความศรัทธาที่จำเป็นสำหรับทุกคน

อีม่านและอิสลาม

บทนำ

เริ่มหนังสือด้วยพระนามของอัลลอฮฺ
พระนามของพระองค์เป็นที่หลบภัยที่ดีที่สุด
พระองค์ทรงมีพระกรุณาธิคุณที่ไม่สามารถนับได้
พระองค์เป็นผู้สร้างความรักในการให้อภัย ทรงมีความเมตตากรุณาอย่างยิ่ง

อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงเมตตาทุกคนในโลก พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พวกเขาต้องการและได้ประทานให้ทุกคน พระองค์ทรงแสดงทางที่นำสู่ความสุขนิรันดร์ พระองค์ทรงนำทางเราไปสู่เส้นทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ปรารถนาในหมู่ผู้ที่ละทิ้งทางที่ถูกต้องและตามเส้นทางของความไม่เชื่อและความหลงผิด เนื่องจากการหลงผิดจากกิเลสของตนเอง สังคมที่ชั่วร้าย หนังสือ และสื่อต่าง ๆ ที่เป็นอันตราย ขอพระองค์ทรงช่วยพวกเขาจากความพินาศนิรันดร์ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ไม่ได้ประทานพรนี้แก่ผู้ที่โหดร้ายและเกินขอบเขต ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในทางของผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาชอบและปรารถนา ในวันปรโลก อัลลอฮฺเพียงผู้เดียวทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย ทรงรักษาการมีอยู่ของทุกสิ่งทุกขณะ และทรงปกป้องทุกคนจากความหวาดกลัวและความทุกข์ร้อน ด้วยการไว้วางใจในพระนามอันทรงเกียรติของอัลลอฮฺ และการคาดหวังในความช่วยเหลือจากพระองค์ เราจึงเริ่มเขียนหนังสือเล่มนี้

ขอความสรรเสริญแด่อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ขอความสันติและพรจงมีแด่ท่านศาสดามุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อันเป็นที่รักของพระองค์ ขอให้คำอธิษฐานที่ดีงามจงมีแด่เชื้อสาย ครอบครัว และสหายผู้ยุติธรรมและศรัทธาของท่านทุกคน

ฮัมด์ หมายถึง การเชื่อและกล่าวว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างและส่งมอบทุกความโปรดปราน **ชูโกร** หมายถึง การใช้ทุกความโปรดปรานให้สอดคล้องกับอิสลาม

หนังสือที่มีคุณค่าหลายพันเล่มได้ถูกเขียนเกี่ยวกับความเชื่อของศาสนาอิสลามและคำสั่งและข้อห้ามของมัน และหลายเล่มได้ถูกแปลเป็นภาษาต่างประเทศและแจกจ่ายไปยังทุกประเทศ ในทางกลับกัน ผู้คนที่มีเจตนาร้ายและสายตาสั้น **ซินดิกส์ (ผู้ไม่เชื่อแต่แสร้งเป็นมุสลิม)** และผู้ไม่รู้ในตำแหน่งทางศาสนาที่ถูกหลอกโดยสายลับอังกฤษ ได้โจมตีหลักการที่มีประโยชน์และส่องสว่างของศาสนาอิสลามอย่างต่อเนื่อง และพยายามทำให้มัวหมองและเปลี่ยนแปลงเพื่อหลอกลวงมุสลิม

อย่างไรก็ตาม ได้รับการสังเกตด้วยความขอบคุณว่าในเกือบทุกประเทศ นักวิชาการอิสลามยังคงพยายามที่จะเผยแพร่และปกป้องศรัทธาอิสลาม นักวิชาการของเส้นทางที่ถูกต้อง ผู้ซึ่งได้รับฟังจากเศาะฮาบะห์-กิราม และเขียนเกี่ยวกับอิสลามในหนังสือ คือนักวิชาการแห่งอาห์ลิซุนนะห์ ในทางกลับกัน ได้เห็นคำพูดและบทความที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอ้างว่าได้มาจาก อัลกุรอาน อัล-การีม และอัลหะดีษ อัช-ชารีฟ แต่ในความเป็นจริงถูกตีความผิดจาก โดยคนไม่กี่คนที่ไม่ได้อ่านหรือเข้าใจหนังสือที่เขียนโดยนักวิชาการแห่งอาห์ลิซุนนะห์ แต่คำพูดและบทความเหล่านี้ได้พิสูจน์แล้วว่าไม่มีผลกระทบต่ออีหม่านที่มั่นคงของพี่น้องมุสลิมของเรา และไม่มีอิทธิพลใด ๆ นอกจากแสดงถึงความไม่รู้ของพวกเขา

บุคคลที่ประกาศตนว่าเป็นมุสลิม หรือผู้ที่เห็นได้ว่ากำลังทำการละหมาดร่วมกันเป็นหมู่ (ญะมาอะฮ์) ต้องถูกมองว่าเป็นมุสลิม หากในภายหลังในคำพูด การเขียน หรือพฤติกรรมของพวกเขามีสิ่งใดที่ขัดแย้งกับความรู้ของอีมานที่ถูกส่งต่อโดยนักวิชาการแห่งอาห์ลิซุนนะห์พวกเขาจะถูกบอกว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธา

(กุฟร์) หรือบิดอะฮ์ พวกเขาจะถูกบอกให้ยุติมันและกลับใจ[1] หากพวกเขาตอบด้วยความคิดที่สั้นและการให้เหตุผลที่หยาบคายว่าพวกเขาจะไม่ทำจะเข้าใจได้ว่าพวกเขาเป็นพวกนอกรีตหรือ**มุรตัด(ผู้ละทิ้งอิสลาม)** หรือคนที่ขายตัวเองให้กับผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวอังกฤษ แม้ว่าพวกเขาจะยังคงทำการละหมาด ไปทำฮัจญ์ และทำการอิบาดะฮ์และการกระทำความดีทุกประเภท พวกเขาจะไม่รอดพ้นจากภัยพิบัตินี้ หากไม่ละทิ้งสิ่งที่ทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธาและกลับใจ พวกเขาจะไม่เป็นมุสลิม โดยการเรียนรู้สิ่งที่ทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธาอย่างดี มุสลิมทุกคนควรปกป้องตนเองจากการกลายเป็นพวกนอกรีตและควรจำแนกได้ดีว่าผู้ใดเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้โกหกที่แสร้งทำตัวเป็นมุสลิม โดยเฉพาะสายลับชาวอังกฤษ และควรอยู่ห่างจากอันตรายของพวกเขา

ท่านรอซูล (ศ็อลฯ) กล่าวไว้ในหะดีษ อัช-ชะรีฟ ว่าความหมายที่ผิดและเท็จจะถูกดึงออกจากอัลกุรอาน อัล-การีม และหะดีษ อัช-ชะรีฟ และดังนั้นจะมี 72 กลุ่มนอกรีตเกิดขึ้น หะดีษชะรีฟบทนี้ถูกอธิบายในหนังสืออัล-บาริกะและอัล-ฮาดิกะ ซึ่งอ้างอิงจากสองหนังสือหะดีษที่มีชื่อเสียง อัล-บุคอรีและมุสลิม เราไม่ควรเชื่อหนังสือและบรรยายของบุคคลในกลุ่มนอกรีตเหล่านี้ที่มาภายใต้ชื่อเช่น นักวิชาการอิสลาม หรือ ศาสตราจารย์ด้านศาสนา และเราควรตื่นตัวมากเพื่อไม่ให้ตกลงในกับดักของโจรแห่งศรัทธาและความเชื่อเหล่านี้ นอกเหนือจากมุสลิมที่ไม่รู้ความรู้ คอมมิวนิสต์ ฟรีเมซอน และพระนิกายคริสเตียน ที่ด้านหนึ่ง วะฮาบีย์ที่ขายตัวให้กับผู้ก่อการร้ายชาวอังกฤษและยิวซิโอนิสต์ ที่อีกฝ่ายกำลังพยายามทำให้เด็กมุสลิมสับสนด้วยวิธีต่างๆ พวกเขากำลังทำทุกท่านที่จะทำลายอิมานและอิสลามด้วยบทความปลอม ภาพยนตร์ โรงละคร การกระจายเสียงและภาพทางวิทยุและโทรทัศน์และเว็บไซต์ พวกเขากำลังใช้เงินล้านๆ สำหรับวัตถุประสงค์นี้

นักวิชาการอิสลาม (ระหิมะหุ-อัลลอหฺ) ได้มอบการตอบสนองที่จำเป็นแก่ทุกคนแล้ว และได้แสดงศาสนาของอัลลอฮฺ (ซบ.) ทรงวิถีสู่ความสุขและการปลดปล่อย จากนั้นเราได้เลือกหนังสืออิติกัด-นามะ โดยเมาลานา ดิยาอัด-ดิน คาลิด อัล-บักดาดี อัล-อุษมานี (ขึ้นทรง) ซึ่งเป็นนักวิชาการอิสลามที่โดดเด่น อิติกัด-นามะ ก่อนหน้านี้ได้ถูกแปลเป็นภาษาตุรกีโดย หะยีไฟซุลลอฮฺ ที่เกเมะห์ เมืองเอรซินจาน โดยใช้ชื่อเรื่อง "ฟาราอิดอล-ฟาวาอิด" และพิมพ์ในประเทศอียิปต์เมื่อ 1894/1312 เขาได้ทำงานสอนเป็นศาสตราจารย์ในเมืองโซเก ตุรกี เป็นเวลาหลายปีและเสียชีวิตในปี 1905/1323 การแปลนี้ถูกทำให้เรียบง่ายในชื่อ "ศรัทธาและอิสลาม" ฉบับแรกเสร็จสมบูรณ์ในปี 1966 เพื่อแยกข้อความ เราได้ให้คำอธิบายของเราในวงเล็บสี่เหลี่ยม **[ ]** เราขอขอบคุณอัลลอฮฺ (ซ.บ.) ไว้อย่างไม่สิ้นสุดที่ได้รับโอกาสให้ตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ต้นฉบับของอิติกัด-นามะอยู่ในภาษาเปอร์เซียและถูกเก็บไว้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยอิสตันบูล (ส่วนอิบนุล อิมีน มะห์มูด เคมาล์ ส่วน F. 2639)

นักวิจารณ์ชาวอิสลามน่าเชื่อถือ 'อาลาอุดดิน ฮัสเคฟี' ตั้งใจ (ระหิมะหุ-อัลลอหฺ อัลลอห์ ทาอาลา) ได้เขียนไว้ที่ส่วนสุดท้ายของหัวข้อเรื่อง 'การแต่งงานของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา' ในหนังสือ 'อัด-ดูร์อัล-มุฆฮาร' (Ad-Durr al-mukhtar): "ถ้าสาวมุสลิมที่ได้ทำสัญญานิกาห์ (ข้อตกลงการแต่งงานทางศาสนา) ไม่รู้จักอิสลามเมื่อเธอถึงวัยบำรุง การสมรสนิกาห์ก็จะเป็นโมฆะ [เพราะเธอกลายเป็นคนปฏิเสธศรัทธาเมื่อสูญเสียอิมานของเธอ] คุณลักษณะของอัลลอฮฺ (ซ.บ.) จะต้องถูกสอนให้เธอรู้จัก และเธอต้องทำซ้ำและพูดว่า 'ฉันเชื่อในสิ่งเหล่านี้' " ในการอธิบายเรื่องนี้ อิบ์น อาบิดีน (ระหิมะหุ-อัลลอฮฺ) กล่าวว่า: “เมื่อเด็กสาวยังเล็ก ๆ เธอเป็นส่วนหนึ่งของศรัทธาของพ่อแม่เธอ เธอเป็นมุสลิม เมื่อเธอถึงวัยบำรุงแล้ว เธอจะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของศรัทธาของพ่อแม่เธออีกต่อไป พอเธอถึงวัยบำรุงโดยที่ไม่รู้จักอิสลาม เธอกลายเป็นคนปฏิเสธศรัทธาถ้าเธอไม่เรียนรู้และเชื่อในหกองค์ประกอบของอิมานและเชื่อว่าจำเป็นต้องปฏิบัติตาม [หลักการ] อิสลาม เธอจะไม่สามารถที่จะยังคงเป็นมุสลิมต่อไป แม้เธอจะออกเสียงว่า "ลาอิลาหะอิลลัลลอฮฺ มุฮัมมาดู รอซูลุลลอฮฺ" (มีความหมายว่า: “อัลลอฮฺ(ซ.บ.) มีอยู่และเป็นองค์เดียว มุฮัมมาดู รอซูลุลลอฮฺคือศาสนฑูตที่ถูกส่งตามโดยอัลลอฮฺ") เธอต้องเรียนรู้และเชื่อในหกความเชื่อที่ถูกแสดงไว้ [ด้านล่าง] ใน 'อามันทุ บิลลาฮิ...' และเธอต้องพูดว่า "ฉันยอมรับคำสั่งและข้อห้ามของอัลลอห์ทาอาลา"

[1] การกลับใจ (เตาบะฮ์) หมายถึงการเสียใจที่ได้กระทำบาปหรือพูดคำหรือกระทำการที่ทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธา และตัดสินใจที่จะไม่ทำอีก การขออัลลอฮฺ (ซ.บ.) ให้อภัยบาปของตนคือการอิสติฆฟาร (การพูดว่าอัสตัฆฟิรุลลอฮฺ) การเตาบัตและอิสติฆฟารควรทำด้วยหัวใจ ลิ้น และอวัยวะที่ได้กระทำบาป: หัวใจควรเสียใจ ลิ้นควรสวดอ้อนวอนและขอร่างกายควรหยุดการกระทำ

การอธิบายของอิบ์น อาบิดีนแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธากลายเป็นมุสลิมทันทีที่พูดว่าคาลิมาทุวฮีดและเชื่อในความหมายของมันอย่างสั้น ๆ และเหมือนกับมุสลิมใด ๆ ที่เป็นไปได้ที่สุดเร็วที่สุด เด็กคนหนึ่งจะต้องจำหน่ายหลักการสำคัญของ 'อามันทุ'[2] ในคำโต้แย้งต่อไปนี้ และเรียนรู้อย่างแม่นยำถึงความหมายของพวกเขาและความรู้ทางอิสลามที่จำเป็น:آمنت بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر والقدر خيره وشره من الله تعالى والبعث بعد الموت حق، أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله **"อามันทุ บิลลาฮิ วะมะลาอิกะติฮี วะ คูตูบิฮี วะ รูซูลิฮี วะล์ ยะว์มิลอาคฮีริ วะ บิล์ กาดริ ขัยรีฮี วะ ชัรริฮี มิน-อัลลาฮิ ตะอาลา วัล บะซฺ บาดัล-มาวติ ฮักฺคุน อัชหะดุ อันลาอิลาหะอิลลาห์ วะ อัชหะดุ อันนา มุฮัมมะดัน อับดุฮุ วะ รอซูลุฮู"** นอกจากนี้ หากเด็กมุสลิมไม่ได้เรียนรู้หกความเชื่อเหล่านี้และการสอนอิสลามและไม่พูดว่าเขาหรือเธอเชื่อในพวกเขา เขาหรือเธอก็กลายเป็นคนปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่เกิดอวัยวะและวัยบำรุง เมื่อได้เรียนรู้และเชื่อในพวกเขาและตามนั้นได้เรียนรู้อิมาน มันก็กลายเป็นหน้าที่ (ฟาร์ด) ทันทีที่จะต้องสืบค้นและเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนอิสลามนั่นคือพระระเบียบ (ฟาร์ด) และข้อห้าม (ฮารอม) วิธีการทำล้างท้อง (วูดูและกุซุล) และการทำสวด (ซาลัท) และวิธีการครอบครองส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ส่วนตัว (อวรัต) เมื่อมีคนถามเกี่ยวกับการสอนเหล่านี้ มันก็กลายเป็นหน้าที่ (ฟาร์ด) ของคนนั้นที่จะสอนหรือแนะนำหนังสืออิสลามที่เป็นความจริง ในกรณีที่ไม่มีใครถามหรือไม่พบหนังสือที่เป็นความจริง มันก็กลายเป็นหน้าที่ (ฟาร์ด) ของตนเองที่จะค้นหา การไม่ค้นหาจะทำให้กลายเป็นคนปฏิเสธศรัทธา จนกว่าจะพบเป็นเหตุที่ (อูซุร์) ที่จะไม่รู้เกี่ยวกับการสอนเหล่านี้ มุสลิมที่ไม่ปฏิบัติการอันฟาร์ดภายในเวลาที่รู้จักและ/หรือกระทำฮารัมจะถูกกล่าวโทษในนรก หนังสือเล่มนี้มีข้อมูลอย่างละเอียดเกี่ยวกับหกองค์ประกอบของอิมาน ทุกคนควรอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างดีและทำให้เด็กของตนและคนรู้จักทุกคนอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วย

ความหมายของอายะห์ถูกกล่าวว่าเป็นมาล (ตามรายงานจากนักประณีตอัล-กุรอาน อัล-กะรีม) ความหมายของอายะห์เหล่านั้นเป็นที่เข้าใจเฉพาะโดย รอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งในหะดีษได้สอนความหมายเหล่านี้ให้กับเศาะฮาบะห์นักประณีตอัล-กุรอาน นักประณีตได้แยกแยะหะดีษเหล่านี้จากหะดีษปลอมที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้ที่มีตำแหน่งทางศาสนา ซึ่งเป็นละ-มาซฮาบี กล่าวคือ มูนาฟิกและซินดิก ซึ่งได้ตัดสินใจขายตัวเองให้กับชาวอิงริชิตที่ไม่เชื่อพระเจ้า ในกรณีที่พวกเขาไม่พบหะดีษใด ๆ พวกเขาก็เสนอความหมายของอายะห์เหล่านั้นโดยใช้วิทยาศาสตร์อัล-กุรอาน การตีความของผู้ที่พูดภาษาอาหรับแต่ไม่มีความรู้ในวิทยาศาสตร์อิสลามและความรู้ในการประณีตไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นการประณีตอัล-กุรอานอย่างแท้จริง ในความจริง หะดีษชะรีฟกล่าวว่า: "ผู้ที่ให้ความหมายกับอัล-กุรอาน อัล-การีมตามความเข้าใจของตนเอง กลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา"

ปัจจุบัน มุสลิมทั่วโลกได้แบ่งกันออกเป็นกลุ่มหลักๆ 3 กลุ่ม กลุ่มแรกประกอบด้วยมุสลิมที่แท้จริง ซึ่งติดตามในรอยของเศาะฮาบะห์ พวกเขาถูกเรียกว่า อาห์ลุล-ซุนนะห์ หรือมุสลิมซุนนี หรือฟิร์กัต์อัน-นาจิยา ซึ่งหมายถึง กลุ่มที่จะได้รับการป้องกันจากนรก กลุ่มที่สองประกอบด้วยศัตรูของเศาะฮาบะห์และพวกเขาถูกเรียกว่า ชีอะห์ หรือฟิร์กัต์อัด-ดัลลา (กลุ่มผู้ที่สิ้นหวัง) กลุ่มที่สามเป็นศัตรูทั้งแก่ซุนนีและชีอะ พวกเขาถูกเรียกว่าวะฮาบีย์ หรือนัจดี เนื่องจากพวกเขาปรากฏครั้งแรกในภูมิภาคนาจิดในอาหรับ พวกเขายังถูกเรียกว่าฟิร์กัต์อัล-มาลูนา (กลุ่มที่ถูกแช่แช่ง) เนื่องจากตามที่เขียนไว้ในสิ่งพิมพ์ของเรา สุขภาพและการเจริญเติบโตและโลกหลังหลังนี้ พวกเขาเรียกมุสลิมว่า 'ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา' และนักโดยสารของเราได้สาปแช่งผู้ที่จะเรียกมุสลิมอย่างนั้น การแบ่งแยกของมุสลิมเป็นกลุ่ม ๆ นี้เกิดขึ้นจากยิวและบริติช (คนอังกฤษ)

มุสลิมทุกคนควรกล่าว "ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ" เสมอ เพื่อทำทาซกียะฮฺ (การทำให้บริสุทธิ์) ของนัฟซูของพวกเขา ซึ่งหมายถึงการล้างตนเองจากบาปและความไม่รู้ที่อยู่ในธรรมชาติของพวกเขา และควรกล่าวว่า "อัสตัฆฟิรุลลอฮฺ" เพื่อทำตัสฟียะฮฺ (การทำให้บริสุทธิ์) ของหัวใจ นั่นคือการช่วยให้ตนเองพ้นจากความไม่เชื่อและการกระทำบาปที่มาจากนัฟซู ชัยฏอน เพื่อนที่ไม่ดี และสื่อหรือหนังสือที่เป็นอันตราย การอธิษฐานที่กล่าวโดยผู้ศรัทธาที่ตั้งมั่นในศาสนาอิสลามได้รับการตอบรับจากอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา หากบุคคลหนึ่งละเลยการละหมาด มองผู้หญิงที่ไม่ปกปิดเอาเราะฮฺ (ไม่สวมฮิญาบ) หรือรับประทานสิ่งที่ต้องห้าม (ฮารอม) กล่าวโดยสรุปว่าพวกเขาไม่ยึดมั่นในศาสนา การอธิษฐานของพวกเขาจะไม่ได้รับการยอมรับ

มีศัพท์ที่ใช้ภาษาอาหรับและภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย ซึ่งคนที่ไม่เคยเรียนรู้ภาษานี้อาจไม่เข้าใจ และมีการแปลจำนวนปีก่อนในปฏิทินกรีกและในปฏิทินฮิจรีที่เป็นปฏิทินจันทรคติ

---

[2] เหล่านี้คือหกหลักการสำคัญของอีหม่านที่อธิบายไว้ในบท 'หลักการสำคัญของอีหม่าน'

ทุกเล่มหนังสือที่ตีพิมพ์ในภาษาต่าง ๆ โดยสำนักพิมพ์ฮากีกัต กำลังถูกกระจายไปทั่วโลกผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการกระจายหนังสือ

ขอให้อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงนำเราทุกคนไปสู่ทางที่ถูกต้องตามทางที่ผู้ชำนาญของอะห์ลีซุนนะแสดง! ขอให้พระองค์ทรงปกป้องเราจากการเชื่อในการหลอกลวงที่เจ้าของอิสลามไม่รู้ และคนที่ไม่ได้เป็นผู้ที่ปฏิบัติตาม
อนุเสนอของอาลีมาซุนนาและมุนาฟิกซ์ที่ใช้เรื่องของ ‘นักวิชาการอิสลามผู้ยิ่งใหญ่'!

คริสต์ศักราช 2001 **ฮิจเราะห์ศักราช 1422**

คำนำ

เพื่อเริ่มต้นด้วยพระคุณและความงดงาม เมาลานา คอลิด อัล-บาดาดี ได้เริ่มหนังสือของท่านด้วยการอ้างถึงจดหมายครั้งที่ 17 ในเล่มที่ 3 ของ อัล-มักตูบาต โดย อัล-อีหม่าม อัรรับบานี อะห์หมัด อัล-ฟารูกีย์ อัซ-วิรฮินดี (รอหฺมะตุลลอฮฺ อะลัยฮิ, เสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ. 1624/ฮ.ศ. 1034) ซึ่งได้เขียนไว้ในจดหมายนั้นว่า
"ข้าพเจ้าเริ่มจดหมายของข้าพเจ้าด้วยคำว่า บิสมิลละฮฺ (ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ) ความยิ่งใหญ่และความขอบคุณที่ไม่มีที่สิ้นสุดของข้าพเจ้าจะถวายให้กับอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ผู้ทรงมอบทุกชนิดของพระพรให้แก่เรา และทรงให้เกียรติที่ทำให้เราเป็นมุสลิม อีกทั้งได้ประทานความสำคัญให้เราเป็นอุมมะห์ของท่านศาสดามุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งเป็นพระพรสูงสุด”

เราควรพึงระลึกและเข้าใจว่าอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงเป็นผู้ส่งพระพรทุกอย่างให้แก่ทุกคนเท่านั้น เขาเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง เขาเป็นผู้ที่รักษาทุกสิ่งให้ยังคงอยู่ในโลกในทุกช่วงเวลา คุณลักษณะที่ดีและยอดเยี่ยมของมนุษย์ทั้งหลายนั้นเป็นพระพรและความกรุณาของพระองค์ เราได้ชีวิต สติปัญญา ความรู้ กำลังใจ อวัยวะการรับรู้ เช่น การมองเห็น การได้ยิน และการพูด ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์เท่านั้น เขาเป็นผู้ที่ส่งพระพรและความกรุณามาไม่รู้จบ เขาเป็นผู้ที่ช่วยคนในเวลาทุกข์ร้อน เขาเป็นผู้ที่รับอาสารทั้งหมดและทำให้เราได้รับมัน เขาทรงพระพรอย่างมากเกินความจำเป็นที่ไม่ตัดการเจริญของผู้ที่กระทำบาป เขาทรงคลุกคลีให้บาปอยู่ในที่ที่ใหญ่โตขนาดที่เขาไม่ย่อยเกรงหรือขัดขวางให้กับคนที่ไม่เชื่อฟังพระสั่งสอนของพระองค์หรือไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาห้าม เพราะเขาเป็นผู้ที่อภัยโทษอย่างมากเหนือกว่าความเมตตา เขาไม่เร่งรีบที่จะลงโทษคนที่สมควรได้รับโทษและการทรมาน อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงให้พระพรและความกรุณาอย่างมากแก่ทั้งผู้ที่ถูกชอบและผู้ที่เป็นศัตรู ไม่มีใครได้รับการเวลาไว้สำหรับใครเลย ที่ดีที่สุดและมีค่ามากที่สุดของการกรุณาที่เขาทรงให้เราคือการแสดงให้เราเห็นถึงทางที่ถูกต้องสู่ความสุขและการปลดปล่อย โดยยังกระตุ้นเราให้ไม่หลงทางแต่เป็นการไปสู่สวรรค์ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา เตือนทรงสั่งให้เราปรับตัวตามสิ่งที่เราเชื่อเสมือนที่เป็นที่รักของเรา ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อที่เราจะได้รับพระพรทั้งหมดอันไม่มีที่สิ้นสุดและความสุขที่ไม่มีที่สิ้นหมายในสวรรค์ และเพื่อที่จะได้รับความกรุณาและความรักของพระองค์ เราจึงต้องสั่งตัวเองตามสั่งของพระองค์ ดังนั้น พระพรแห่งพระองค์เป็นเรื่องที่ชัดเจนเช่นเดียวกับดวงอาทิตย์ ความกรุณาที่มาจากผู้อื่น ๆ นั้นแท้จริงแล้วมาจากพระองค์ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นเป็นตัวกลางและให้ความปรารถนาพลังและกำลังในการกรุณา ดังนั้นเขาเป็นผู้ที่ส่งพระพรทั้งหมดที่มาจากทุกที่และผ่านทางทุกคน การคาดหวังความกรุณาจากใครก็ตามนอกจากอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงนั้นเหมือนกับการขอสิ่งใดจากผู้ถือความรับผิดชอบหรือขอทานจากคนจน คนที่ไม่รู้ความรู้หรือผู้รู้แต่ไม่เก่ง คนโง่ร้ายและคนฉลาดจะเข้าใจว่าสิ่งที่เราพูดตรงไปตรงมาในที่นี้เป็นความจริงและเป็นประเด็น เพราะสิ่งที่พูดถึงนั้นเป็นเรื่องที่ชัดเจนและไม่จำเป็นต้องคิดให้เข้าใจใหม่ๆ

มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องขอบคุณอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงพระกรุณาญาณทุกประการ การขอบคุณพระองค์จึงเป็นหน้าที่และหนี้สินที่มนุษย์ต้องปฏิบัติ แต่การขอบคุณนี้ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากมนุษย์ซึ่งถูกสร้างมาจากความว่างเปล่า เต็มไปด้วยความอ่อนแอ ข้อบกพร่อง และขาดแคลน แตกต่างจากอัลลอฮฺผู้ทรงปัญญา ไร้ซึ่งข้อบกพร่อง และทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่ง

มนุษย์ผู้ต่ำต้อยและมีขีดจำกัดในปัญญา จะสามารถขอบคุณพระองค์ที่ทรงมหิทธานุภาพได้อย่างไรให้สมกับพระเกียรติสูงสุดของพระองค์? หลายสิ่งที่มนุษย์เห็นว่างดงามและมีค่า บางครั้งกลับเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺไม่โปรด ดังนั้น การแสดงความเคารพหรือขอบคุณที่มนุษย์คิดว่าเพียงพอ อาจไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระองค์ มนุษย์ซึ่งมีปัญญาจำกัดและมองไม่เห็นสัจธรรมทั้งหมดจึงไม่อาจค้นพบวิธีขอบคุณและเคารพอัลลอฮฺได้อย่างสมบูรณ์ การแสดงความขอบคุณที่ผิดไปจากเจตนาที่แท้จริงอาจถูกพิจารณาเป็นการหลอกลวงต่อตนเองและพระองค์ได้"

ดังนั้น มนุษย์มีหนี้สินแห่งการขอบคุณและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามและเชื่อมั่นในสิ่งที่อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ทรงกำหนดและส่งมาถึงพวกเขาผ่านทางรอซูลของพระองค์ (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม) หน้าที่ที่พระองค์ได้กำหนดไว้ถูกเรียกว่า "อิสลาม" ผู้ที่ต้องการแสดงความขอบคุณต่อพระองค์จะต้องเดินตามเส้นทางที่รอซูลได้แนะนำไว้ เพราะสิ่งที่ทรงคุณค่าและยอดเยี่ยมในความเป็นมนุษย์นั้น อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา จะไม่ยอมรับหรือพึงพอใจกับการสักการะหรือการขอบคุณใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามแนวทางอิสลาม

ในการขอบคุณอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ผู้ที่ใคร่ครวญและวิเคราะห์ควรปรับตัวให้สอดคล้องกับแนวทางของศาสดามูฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งทางที่ท่านวางไว้นั้นเรียกว่า “อิสลาม” ผู้ที่ปฏิบัติตามแบบอย่างของศาสดามูฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงเรียกว่า “มุสลิม” การขอบคุณอัลลอฮฺหรือการปฏิบัติตามแนวทางของศาสดามูฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เรียกว่า “อิบาดะฮ์” หรือการสักการะ ซึ่งการสอนในอิสลามแบ่งออกเป็นสองส่วนสำคัญ ได้แก่

1. **การสอนด้านศรัทธา** หรือ **อุซูล อะดิน** (หลักการพื้นฐานของศาสนา) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ อีหม่าน หรือการศรัทธา โดยย่อ อีหม่านหมายถึงการเชื่อในหลักหกประการที่ท่านศาสดามุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้สอนเพื่อการยอมรับในอิสลามอย่างสมบูรณ์ และการหลีกเลี่ยงสิ่งใด ๆ ที่เป็นสัญลักษณ์ของความไม่เชื่อมั่น (กุฟร์) มุสลิมทุกคนจึงควรเรียนรู้และหลีกเลี่ยงสิ่งที่แสดงถึงความไม่เชื่อมั่น ผู้ที่มีอีหม่านอย่างแท้จริงเรียกว่ามุสลิม
2. **การสอนด้านการปฏิบัติ หรือ ฟุรู อะดิน** (การปฏิบัติทางศาสนา) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำที่จำเป็นต้องปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยงทางกายและใจ โดยสิ่งที่จำเป็นต้องทำเรียกว่า ฟาร์ด (ภารกิจบังคับ) และสิ่งที่ถูกสั่งห้ามเรียกว่า ฮารอม การสอนเหล่านี้มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า อัล-อาฮ์กัม อัล-อิสลามียะห์ หรือข้อบัญญัติทางศาสนาอิสลาม การกล่าวคำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) และเชื่อในความหมายของมันเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดสำหรับทุกคน กล่าวคำปฏิญาณตน คือ *"لا إله إلا الله محمد رسول الله"* (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ มุฮัมมะดุน รอซูลุลลอฮฺ) หมายถึง **"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และศาสดามุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ"** การเชื่อในความจริงนี้หมายถึง การมีอีหม่าน และการเป็น มุสลิม ผู้ที่มีอีหม่านเรียกว่า มุอฺมิน (ผู้ศรัทธา) และ มุสลิม อีหม่านนั้นต้องคงอยู่และต่อเนื่อง ดังนั้นจึงจำเป็นที่เราต้องหลีกเลี่ยงการกระทำหรือคำพูดใด ๆ ที่อาจทำลายความเชื่อมั่น และหลีกเลี่ยงสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความไม่เชื่อมั่น

อัลกุรอาน อัลการีม เป็นคำพูดของ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา อัลลอฮฺทรงประทาน อัลกุรอาน อัลการีม แก่ศาสดา มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผ่านทูต ญิบรีล ข้อความในอัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับ ประกอบด้วย อายะฮฺ (โองการ) ที่เป็นคำและประโยค จัดเรียงโดยอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ความหมายที่ถ่ายทอดผ่านโองการเหล่านี้คือคำพูดของอัลลอฮฺหรือคำตรัสของพระเจ้า โดยตัวอักษรและคำในอัลกุรอานทั้งหมดถือเป็น อัลกุรอาน อัลการีม เช่นกัน อัลกุรอานนี้เป็นคำพูดของอัลลอฮฺไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น แต่นิรันดร์และคงอยู่ตลอดไป เช่นเดียวกับคุณลักษณะอื่น ๆ ของอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา

ทุกปีในเดือนรอมฎอน ญิบรีล อะลัยฮิสลาม จะท่องบทต่าง ๆ ของอัลกุรอานตามลำดับที่บันทึกใน เลาฮิลมะฟูสฺ และนบีของเราจะท่องตาม ในปีสุดท้ายก่อนที่ท่านจะจากโลกนี้ ญิบรีลมาเยี่ยมท่านสองครั้งเพื่อ ท่องอัลกุรอานทั้งเล่ม หลังจากนั้นนบีและบรรดาเศาะฮาบะห์จำนวนมากท่องจำอัลกุรอานได้ทั้งหมด เมื่อท่านนบีจากโลกนี้ไป อบูบักร์ อัศศิดดิก ได้รวบรวมผู้ที่ท่องจำอัลกุรอานและนำส่วนที่บันทึกไว้ทั้งหมดมารวมกัน ตั้งคณะกรรมการจัดทำสำเนาเขียนของอัลกุรอานขึ้น เรียกว่า มุศฮัฟ โดยสามหมื่นสามพันเศาะฮาบะห์ได้ยืนยันความถูกต้องของตัวอักษรในสำเนานี้

คำพูดของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เรียกว่า ฮะดีษ อัชชะรีฟ ที่มีความหมายโดยอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา แต่มีคำพูดของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เรียกว่า ฮะดีษ กุดซี มีหนังสือ หะดิษมากมาย หนังสือที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดคือของอัลบุคอรีและมุสลิม

คำสั่งของ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ที่ต้องเชื่อเรียกว่า อีมาน ที่ต้องปฏิบัติคือ ฟัรฎ์ และที่ต้องหลีกเลี่ยงเรียกว่า หะรอมฟัรฎ์และหะรอม เรียกรวมกันว่า อะหฺกาม อัลอิสลามิยะห์ (กฎเกณฑ์ของอิสลาม) คนที่ไม่เชื่อแม้แต่ข้อเดียวของคำสอนในอิสลาม เรียกว่า กาฟิร (ผู้ปฏิเสธความเชื่อในอิสลาม)

สิ่งที่จำเป็นประการที่สองสำหรับบุคคลคือการชำระจิตใจ คำว่า จิตใจ มีสองความหมาย ชิ้นเนื้อในหน้าอกของเราเรียกว่า จิตใจ โดยเกือบทุกคน จิตใจในความหมายนี้มีอยู่ในสัตว์ด้วยเช่นกัน จิตใจ ที่สองคือจิตใจที่มองไม่เห็น เป็นจิตใจทางจิตวิญญาณที่อยู่ในจิตใจทางกายภาพ จิตใจนี้ยังเรียกว่า จิตใจ เช่นกัน เป็นจิตใจนี้ที่เขียนในหนังสือศาสนา จิตใจนี้คือที่ที่รวบรวมคำสอนของศาสนาอิสลาม และเป็นจิตใจนี้อีกครั้งที่เชื่อ

หรือไม่เชื่อ จิตใจที่เชื่อคือจิตใจที่บริสุทธิ์ จิตใจที่ไม่เชื่อคือจิตใจที่สกปรกและตาย หน้าที่แรกของเราคือการชำระจิตใจด้วยการพยายามอย่างหนัก การบูชา โดยเฉพาะการทำละหมาด และการขออภัย (อิสติฆฟาร) จะช่วยชำระจิตใจ การกระทำสิ่งที่หะรอมจะทำให้จิตใจสกปรก ท่านศาสดาผู้เป็นที่รักของเราได้กล่าวว่า:

"จงเตาบัต (أَسْتَغْفِرُ ٱللَّٰهَ) หากใครเตาบัตบ่อย ๆ พระเจ้าอัลลอฮฺจะปกป้องจากโรคภัยและภัยพิบัติทั้งหลาย พระองค์จะส่งอาหารจากที่ที่ไม่คาดคิดเลย”

อิสติฆฟาร หมายถึงการกล่าวว่า "أَسْتَغْفِرُ ٱللَّٰهَ" (ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยให้ฉันด้วยเถิด!) เพื่อให้การดูอาได้รับการยอมรับ ผู้เตาบัตต้องเป็นมุสลิม สำนึกผิดในบาปของตน และกล่าวคำด้วยรู้ความหมายและ เชื่อมั่นในคำการเตาบัตนั้น การเตาบัตด้วยจิตใจที่มืดมนจะไม่ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้ หากกล่าวคำเตาบัตสามครั้งและปฏิบัติการละหมาดห้าเวลาต่อไป หัวใจจะบริสุทธิ์และเริ่มกล่าวคำเตาบัตด้วยตัวเอง การเตาบัตด้วยปากแต่ไม่มีใจจะไม่มีประโยชน์จะไม่ถูกตอบรับ

หลักคำสอนทางศาสนาที่ศาสนาอิสลามประกาศไว้เป็นหลักคำสอนที่เขียนไว้ในหนังสือของนักวิชาการ อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ ผู้ใดไม่เชื่อในหลักศรัทธา (ความเชื่อ) และหลักการปฏิบัติ ที่นักวิชาการ อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ ถ่ายทอดไว้ ไม่เชื่อในนัสส์ (คำทั่วไปสำหรับ อายัต อัล-การีม หรือ หะดิษ อัช-ชารีฟ) ด้วยความหมายที่เปิดเผย จะถือว่าเป็นผู้ไม่ศรัทธา หากมีการซ่อนความไม่เชื่อ จะถูกเรียกว่าเป็น **มูนาฟิก** หากมีการซ่อนความไม่เชื่อและแสดงท่าทางให้เหมือนเป็นมุสลิมและพยายามหลอกลวงมุสลิม เรียกว่า ซินดีก การเชื่อผิดที่เกิดจากการตีความคำที่มีความหมายไม่ชัดเจนจะไม่ทำให้เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่เนื่องจากการเลี่ยงจากวิธีที่แท้จริงของ อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ บุคคลนั้นจะไม่ถูกลงโทษในนรกเป็นเวลานานนับ แต่จะถูกนำเข้าสู่สวรรค์ในที่สุด บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้เรียกว่า อะฮ์ลุล-บิดอะห์ (ผู้ยึดมั่นในนวัตกรรมทางศาสนา) หรือดะลาละห์ (กลุ่มหลงผิด) มีการปรากฏตัวของกลุ่มผู้ยึดมั่นในศาสนาผิดจำนวน 72 กลุ่ม คำอธิษฐาน การปฏิบัติศาสนกิจ หรือการบริจาคสิ่งต่าง ๆ ที่ทำโดยบุคคลเหล่านี้ ผู้ไม่เชื่อ หรือผู้ที่หลงผิดในศาสนา จะไม่ได้รับการยอมรับ และจะไม่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในชีวิตหลังความตายหรือโลกหน้า มุสลิมที่มีความเชื่อที่ถูกต้องเรียกว่า **อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ หรือซุนนี** มุสลิมซุนนีมีความแตกต่างในสี่มัซฮับเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาของพวกเขา ผู้ติดตามหนึ่งในสี่มัซฮับก็รู้ว่าผู้ติดตามสามมัซฮับที่เหลือก็เป็นส่วนหนึ่งของ อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ และพวกเขารักกัน บุคคลที่ไม่ได้อยู่ในสี่มัซฮับเหล่านี้ไม่ใช่ซุนนี บุคคลที่ไม่ใช่ อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ เป็นผู้ไม่เชื่อหรือเป็นฝ่ายผู้เคารพศาสนา[3]

หากบุคคลที่ปฏิบัติอามาลตามหนึ่งในสี่มัซฮับ รับมรดกหลังจากกระทำบาปหรือจากการทำผิดพลาดในอามาลเหล่านั้น บุคคลนั้นจะได้รับการอภัยโทษ หากบุคคลนั้นไม่กลับใจ อัลลอฮฺอาจจะอภัยโทษให้หากพระองค์ทรงประสงค์ และอาจจะไม่ทรงส่งบุคคลนั้นไปยังนรกหากอัลลอฮฺประสงค์ พระองค์อาจจะลงโทษบุคคลนั้นตามจำนวนบาปที่ได้กระทำ แต่ในที่สุดบุคคลนั้นจะได้รับการอภัยโทษและเข้าสู่สวรรค์ด้วยพระกรุณาของอัลลอฮฺ บุคคลนั้นจะได้รับการปลดปล่อยจากการทรมาน ผู้ที่ไม่เชื่อในคำสอนที่ชัดเจนแม้เพียงข้อเดียวซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นความเชื่อพื้นฐานในอิสลาม หรือเป็นคำสอนที่แม้แต่คนที่ไม่รู้หนังสือก็รู้ จะถูกลงโทษอย่างถาวรในนรก บุคคลนั้นเรียกว่าผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาฟิร) หรือผู้ที่ล้มเหลวจากศาสนา (มุรตัด)

มีบุคคลที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่สองประเภท: บุคคลที่มีพระคัมภีร์ที่มาจากสวรรค์และบุคคลที่ไม่มีพระคัมภีร์ หากบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลที่มีพระคัมภีร์มาจากพ่อแม่ที่เป็นมุสลิมแล้วต่อมาจึงละทิ้งศาสนาอิสลามและกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา บุคคลนั้นเรียกว่าผู้ทอดทิ้ง (มุรตัด) อิบนุ อาบีดีน (รอหิมะฮุลลอฮฺ ตะอาลา) ได้เขียนไว้ในเรื่อง "ผู้ที่การแต่งงานของพวกเขาเป็นโมฆะเพราะความเชื่อในหลายพระเจ้า"ว่า: "มุรตัด มุลฮิด ซินดิก ผู้บูชากองไฟ (มาจูซี) ผู้บูชาเทวรูป นักปรัชญากรีกโบราณ มุนาฟิก ผู้ติดตาม 72 กลุ่มนิกายหลุดจากอิสลามที่พวกเขาเชื่อผิดจนกลายเป็นการปฏิเสธศรัทธา พราหมณ์ ชาวพุทธ บาตินี อิบาฮะตี และดุรซี (ดรูซ) ต่างเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่

---

[3] นี้ได้ระบุไว้ในจดหมาย (อัล-มักตูบะฮฺ) ของอัล-อิมาม อัร-รอบบานี โดยเฉพาะในจดหมายเล่มที่ 1 เล่ม 286 และในการอธิบายของอัต-ตะตาวี หนังสืออัล-ดูร์ อัล-มุคตาร์ (บทที่เรียกว่า ซะบายิค) และในอัล-บาซาอิร์ลี-มุนคีร์ต่อผู้ปฏิเสธการมีเดินทางเพื่อไปนอกที่สุสาน ซึ่งมีเอกสารประกอบ สองเล่มหลังสุดนี้เป็นเอกสารภาษาอาหรับ โดยเล่มสุดท้ายนี้ ซึ่งเขียนและพิมพ์เริ่มแรกที่อินเดีย ได้ถูกเสนอใหม่โดย ฮากีคัต พับลิชชิ่ง อิน อิสตันบูล โดยวิธีการสกรีนซ้ำหลายครั้งตั้งแต่ 1975/1395

ไม่มีคัมภีร์จากสวรรค์" คอมมิวนิสต์และฟรีเมสันก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่มีคัมภีร์จากสวรรค์เช่นกัน ส่วนชาวยิวและคริสเตียนที่เชื่อในเตาเราะห์ (คัมภีร์เดิมของยิว) และอินจีล (คัมภีร์ใหม่ของคริสเตียน) ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ได้รับการเปิดเผยจากสวรรค์แต่ถูกเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนภายหลังนั้น ถือเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่มีคัมภีร์ หากผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้เชื่อว่ามีคุณสมบัติของพระเจ้าในสิ่งมีชีวิต พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่เชื่อในหลายพระเจ้า (มุชริก) คุณสมบัติของพระเจ้าทั้งสองประการของอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา คือ "สิฟัต อัด-ดาฏียะ" และ "ซีฟัต อัธ-ธุบูตียะ" เรียกว่า คุณสมบัติของพระเจ้า (อุลูฮียะ)

หนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธา ไม่ว่าจะมีพระคัมภีร์หรือไม่ ที่เข้าศาสนาอิสลามกลายเป็นมุสลิมที่ดีที่เลี่ยงการไป สู่นรก แต่บุคคลนั้นต้องเป็นมุสลิมซุนนี เป็นมุสลิมซุนนีหมายถึงการอ่านและเรียนรู้หนังสือที่เขียนโดยหนึ่งในนักศึกษาของอะห์ลิลซุนนะห์ และการปรับตัวให้ตรงกับความเชื่อของเรา การกระทำและคำพูดตามสิ่งที่เราเรียนรู้จากหนังสือนั้น ในโลกเราเข้าใจจากคำพูดที่ชัดเจนที่พูดโดยไม่มีความจำเป็นหรือการกระทำว่าเราเป็นมุสลิมหรือไม่ และสิ่งนั้นก็เป็นเรื่องแน่ใจที่ระหว่างหายใจสุดท้ายถ้าเราไปยังโลกหน้าไปกับความเชื่อ ถ้ามุสลิมชายหรือชายหญิงที่มีบาปร้ายๆ และได้ทำการผิดตัวเจริญกับหัวใจบริสุทธิ์ บาปของพวกเขาจะถูกชดเชยแน่นอนกลายเป็นไร้บาปและบริสุทธิ์ อธิการชีวิตชีวิตในหนังสือเรื่อง อิลมบ์ อัล-ฮาล (ตัวอย่างเช่นในหน้า 5 ของข้อความนี้และในความสุขไม่มีที่สิ้นสุด) บอกอย่างละเอียดว่าการกลับสู่สามัญ (ตอบ) คืออะไรและวิธีการเทศน์

หลักศรัทธาและอิสลาม

ในหนังสือนี้ "อิติกัด-นามา" จะมีการอธิบายหะดิษ ชารีฟ ที่นักโบราณคดี (ซาห์อะห์มูสะแว อะลัยห์ วา ซาลาม) กล่าวถึงอีหม่านและอิสลาม หวังว่าผ่านความอุดมคติของหะดีษ อัช-ชารีฟนี้ ความเชื่อของมุสลิมจะมั่นคงขึ้น และด้วยเช่นกันพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือและความสุข อีกครั้งหวังว่ามันจะทำให้ฉัน คอลิด (กุดดีซะ สิร์รุห์) ผู้มีบาปมากมาย ได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัย

ขออัลลอฮ์ผู้ซึ่งข้าพเจ้าเชื่ออย่างงดงามว่าพระองค์ไม่มีความต้องการสิ่งใด และพระองค์มีพระกรุณาและพระพรอันมากมาย ผู้ทรงเมตตาต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก โปรดอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าผู้ยากไร้ชื่อคอลิด ผู้ซึ่งมีต้นทุนชีวิตอันน้อยนิดและหัวใจที่ดำมืด สำหรับคำพูดที่ไม่เหมาะสมของข้าพเจ้า และโปรดรับการปฏิบัติศาสนกิจที่บกพร่องของข้าพเจ้าด้วยเถิด ขออัลลอฮ์ทรงปกป้องพวกเราจากความชั่วร้ายของซาตานผู้หลอกลวงและโกหก และจากการถูกหลอกลวงโดยคำพูดและงานเขียนที่ผิดพลาดของศัตรูแห่งอิสลาม และโปรดให้เรามีความสุขด้วยเถิด พระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุดในบรรดาผู้เมตตา และผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่สุดในบรรดาผู้เอื้อเฟื้อ

ตามที่นักวิชาการอิสลามกล่าวไว้ มุสลิมชายหรือหญิงทุกคนที่ได้กลายเป็นผู้ที่มีหน้าที่ตามศาสนา (**มุคัลลัฟ**; ผู้ที่ถึงวัยรับผิดชอบและบรรลุนิติภาวะ) จำเป็นต้องรับรู้และรู้จักอัลลอฮ์ตะอาลา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ต้องรู้และเชื่อใน**อัศ-สิฟาต อัด-ซาติยยะฮ์** (คุณลักษณะเฉพาะตัว) และ**อัศ-สิฟาต อัษ-ษุบูติยยะฮ์** ของอัลลอฮ์ตะอาลาอย่างถูกต้อง นี่เป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรก (ฟัรฎ) สำหรับทุกคน การไม่รู้จักไม่ถือเป็นข้ออ้าง แต่ถือเป็นบาป**คอลิด อิบนุ อะห์หมัด อัล-บัฆดาดี** ได้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา **ไม่ใช่เพื่อแสดงความเหนือกว่าและความรู้ต่อผู้อื่นหรือเพื่อให้มีชื่อเสียง** แต่เพื่อทิ้งคำเตือนและการรับใช้อันมีค่าไว้เบื้องหลัง

ขออัลลอฮฺทรงช่วยเหลือคอลิดผู้ต่ำต้อย และมุสลิมทุกคน **ด้วยพลังของพระองค์และผ่านทางจิตวิญญาณอันเปี่ยมด้วยพรของท่านศาสดา อามีน.....**

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ตะอาลา ถูกเรียกว่า **มาซิวา** หรือ **อาลัม** (จักรวาล) ซึ่งในปัจจุบัน ผู้คนมักเรียกสิ่งนี้ว่า **"ธรรมชาติ"** สรรพสิ่งทั้งหลายเคยไม่มีอยู่มาก่อน และอัลลอฮ์ตะอาลาทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่งขึ้นมา ทุกสิ่งนั้นเป็นไปได้ (มุมกิน) และถูกสร้างขึ้นใหม่ (หะดีษ) [4]หะดีษอัช-ชารีฟ กล่าวว่า: "อัลลอฮ์ตะอาลาทรงดำรงอยู่ก่อน และไม่มีสิ่งอื่นใดดำรงอยู่เลย"ซึ่งแสดงถึงความจริงข้อนี้ ไม่ควรเปลี่ยนแปลง อัดห์ดาตของอัลลอฮ์ ตะอาลา[5] และคุณลักษณะของพระองค์เป็นกอดีมและไม่เคยเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงในสิ่งมีชีวิต การแปลงร่างเป็นสิ่งอื่น ไม่สามารถมาจากความนิรันดร์ในอดีตได้ พวกมันต้องมีจุดเริ่มต้นและเกิดขึ้นจากธาตุหรือสารที่ต้องถูกสร้างขึ้นจากความไม่มีอยู่ หลักฐานอีกข้อหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเอกภพเป็นมุมกิน (คือมันเกิดขึ้นจากความไม่มีอยู่) คือสิ่งมีชีวิตตามที่เราเห็นเป็นหะดิส; นั่นคือพวกมันเกิดขึ้นจากความไม่มีอยู่ มีอยู่สองประเภท: มุมกินและวาญิบ [อัล-วุญูด][6] ถ้าเพียงแต่มุมกินมีอยู่ หรือถ้าวาญิบอัล-วุญูดไม่มีอยู่ ไม่มีอะไรจะมีอยู่ ด้วยเหตุนี้ มุมกินไม่สามารถเกิดขึ้นหรือดำเนินการต่อไปด้วยตัวเองได้ ถ้าบางพลังงานไม่ได้ส่งผลกระทบต่อมัน มันจะคงอยู่ในความไม่มีอยู่ตลอดไปและไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากมุมกินไม่สามารถสร้างตัวเองได้ มันไม่สามารถสร้างมุมกินอื่น ๆ ได้เช่นกัน สิ่งที่สร้างมุมกินต้องเป็นวาญิบอัล-วุญูด[7] การมีอยู่ของเอกภพแสดงให้เห็นว่ามีผู้สร้างที่สร้างมันขึ้นมาจากความไม่มีอยู่ ดังนั้นผู้สร้างเอกภพทั้งหมดซึ่งเป็นมุมกิน คือตัววาญิบอัล-วุญูดเพียงผู้เดียวที่ไม่มีการเกิดขึ้นจากความไม่มีอยู่หรือมุมกิน แต่มีอยู่เสมอและเป็นนิรันดร์ 'วาญิบอัล-วุญูด' หมายความว่าการมีอยู่ของมันไม่ได้มาจากสิ่งอื่นแต่จากตัวมันเอง นั่นคือมันมีอยู่เสมอด้วยตัวเองและไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยใครบางคน ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น มันจะต้องเป็นสิ่งมีชีวิต (มุมกินและหะดีษ ที่ถูกสร้างขึ้นโดยใครบางคน นี่ขัดแย้งกับสิ่งที่กล่าวข้างต้น ในภาษาฟาร์ซี 'คูดา' [ใช้เป็นชื่อสำหรับอัลลอฮฺ ตาอาลา] หมายความว่า 'มีอยู่เสมอด้วยตัวเอง นิรันดร์ในอดีต' เราจะเห็นว่าชนชั้นของสิ่งมีชีวิตอยู่ในลำดับที่น่าทึ่ง และวิทยาศาสตร์ค้นพบกฎใหม่ของลำดับนี้ทุกปี ผู้สร้างลำดับนี้ต้องเป็นฮัยย์ (ผู้ที่มีชีวิตตลอดไป), อาลิม (ผู้ที่รู้ทุกสิ่ง), กอดิร (ผู้ทรงอำนาจ), มุรีด (ผู้ทรงประสงค์ทุกสิ่ง), ซะมีอ์

---

[4] อย่างไรก็ตาม ในจักรวาล สถานะของสารเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ทางกายภาพ ในปฏิกิริยาเคมี สาระสำคัญหรือโครงสร้างของสารเปลี่ยนแปลง เราเห็นว่าวัตถุหรือสารหยุดมีอยู่และเปลี่ยนเป็นสารอื่น ทุกวันนี้ ในการเปลี่ยนแปลงเชิงอะตอมและปฏิกิริยานิวเคลียร์ ซึ่งถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ สสารหรือองค์ประกอบหยุดมีอยู่และเปลี่ยนเป็นพลังงาน

[5] อย่างไรก็ตาม ในจักรวาล สถานะของสารเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ทางกายภาพ ในปฏิกิริยาเคมี สาระสำคัญหรือโครงสร้างของสารเปลี่ยนแปลง เราเห็นว่าวัตถุหรือสารหยุดมีอยู่และเปลี่ยนเป็นสารอื่น ทุกวันนี้ ในการเปลี่ยนแปลงเชิงอะตอมและปฏิกิริยานิวเคลียร์ ซึ่งถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ สสารหรือองค์ประกอบหยุดมีอยู่และเปลี่ยนเป็นพลังงาน

[6] 'วุญูด' หมายถึง 'การมีอยู่ การดำรงอยู่' มีอยู่สามประเภท ประเภทแรกคือ วาญิบ อัล-วุญูด การมีอยู่ที่จำเป็น พระองค์มีอยู่เสมอ พระองค์ไม่เคยไม่ดำรงอยู่มาก่อน และจะไม่หยุดการมีอยู่ในอนาคตนิรันดร์ มีเพียงอัลลอฮ์ตะอาลาเท่านั้นที่เป็นวาญิบ อัล-วุญูด ประเภทที่สองคือ มุมตะนี อัล-วุญูด ซึ่งไม่สามารถมีอยู่ได้ จะต้องไม่ดำรงอยู่เสมอ เช่นเดียวกับหุ้นส่วนของอัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวคือ เทพอื่นที่เป็นหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ ตะอาลาหรือที่คล้ายกับอัลลอฮ์ ตะอาลาไม่สามารถมีอยู่ได้ ประเภทที่สามคือ มุมกิน อัล-วุญูด ที่อาจมีหรือไม่มีอยู่ก็ได้ ดังนั้นจักรวาลและสิ่งถูกสร้างทั้งหมดไม่มีข้อยกเว้นตรงข้ามของวุญูดคือ อะดัม (การไม่มีอยู่) สิ่งถูกสร้างทั้งหมดอยู่ในอะดัม ซึ่งไม่มีอยู่ก่อนที่พวกมันจะมีอยู่

[7] เพราะการเปลี่ยนแปลงจากการไม่ดำรงอยู่มาเป็นการดำรงอยู่เป็นการเปลี่ยนแปลงและเป็นเหตุการณ์ และตามความรู้ทางฟิสิกส์ของเรา ในการที่วัตถุจะเปลี่ยนแปลงได้ วัตถุนั้นต้องได้รับการกระทำจากพลังภายนอกซึ่งแหล่งที่มาของพลังนั้นต้องมาก่อนวัตถุนั้น

(ผู้ทรงได้ยินทุกสิ่ง), บาซีร (ผู้ทรงเห็นทุกสิ่ง), มุตักัลลิม (ผู้ทรงพูดทุกสิ่ง) และ คอลิก (ผู้สร้าง)[8] เพราะความตาย, ความไม่รู้, ความไร้อำนาจ, การบังคับ, ความหูหนวก, ความตาบอด และความเป็นใบ้ ล้วนเป็นข้อบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ มันเป็นไปไม่ได้ที่คุณลักษณะดังกล่าวจะมีอยู่ในอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ที่สร้างจักรวาลนี้ (อะลัม) หรือการสร้างสรรค์ (ไกนัต) ในลำดับเช่นนี้และผู้ที่ปกป้องพวกเขาจากการทำลายล้าง นอกจากนี้ เราเห็นว่าคุณลักษณะทั้งแปดของความสมบูรณ์แบบที่กล่าวถึงข้างต้น [ที่เรียกว่าอัศ-ซิฟาต อัธ-ธุบูติยยะฮ์] มีอยู่บางส่วนในสิ่งมีชีวิต อัลลอฮูตะอาลาทรงสร้างคุณลักษณะเหล่านี้ในสิ่งมีชีวิต หากคุณลักษณะเหล่านี้ไม่มีอยู่ในพระองค์ แล้วพระองค์จะสร้างคุณลักษณะเหล่านี้ในสิ่งมีชีวิตได้อย่างไร? หากคุณลักษณะเหล่านี้ไม่มีอยู่ในพระองค์ สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นก็จะยิ่งใหญ่กว่าพระองค์[9] เราควรเพิ่มเติมว่า ผู้สร้างโลกและสิ่งมีชีวิตทั้งหมดควรมีคุณลักษณะของความสมบูรณ์แบบและความเหนือกว่าอย่างครบถ้วน และไม่มีคุณลักษณะของความบกพร่อง ใด ๆ เพราะผู้ที่มีความบกพร่องไม่สามารถเป็นผู้สร้างได้ นอกเหนือจากหลักฐานที่สมเหตุสมผลเหล่านี้ อายะฮ์และฮะดิษยังอธิบายอย่างชัดเจนว่าอัลลอฮ์ ตะอาลามีคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบ ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้สงสัยในเรื่องนี้ การสงสัยทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธา คุณลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งแปดที่กล่าวถึงข้างต้นเรียกว่าซิฟาต อัต-ธุบูติยยะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลามีคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบทั้งแปดนี้ ไม่มีข้อบกพร่อง ความผิดปกติ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในตัวของพระองค์ คุณลักษณะหรือการกระทำของพระองค์ ซิฟาต อัด-ดาตียะฮ์ และซิฟาต อัต-ธุบูติยยะฮ์เรียกว่าคุณลักษณะแห่งความเป็นพระเจ้า (อุลูฮิยยะฮ์) หากผู้ใดเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตมีคุณลักษณะแห่งความเป็นพระเจ้า ผู้นั้นจะกลายเป็นผู้ตั้งภาคี (มุชริก)

---

[8] เหล่านี้คือคุณลักษณะทั้งแปดของอัศ-ซิฟาต อัธ-ธุบูติยยะฮ์ของอัลลอฮูตะอาลา ที่นอกจากจะมีอยู่ในอัลลอฮูตะอาลาแล้ว ยังมีอยู่บางส่วนในสิ่งมีชีวิตด้วย

[9] สิ่งมีชีวิตทุกอย่าง ตั้งแต่ปรมาณูไปจนถึงดวงดาว ถูกสร้างขึ้นด้วยการคำนวณและกฎเกณฑ์บางอย่าง ความเป็นระเบียบในกฎฟิสิกส์ เคมี ดาราศาสตร์ และชีววิทยาที่รู้จักทำให้มนุษย์งุนงง แม้แต่ดาร์วินยังต้องกล่าวว่าเมื่อเขาคิดถึงระเบียบและความละเอียดอ่อนในโครงสร้างของดวงตา เขารู้สึกเหมือนจะเป็นบ้า อากาศเป็นส่วนผสมของไนโตรเจน (78%) ออกซิเจน (21%) และก๊าซเฉื่อย (1%) เป็นส่วนผสมไม่ใช่สารประกอบ ถ้าเนื้อหาออกซิเจนมากกว่า 21 เปอร์เซ็นต์ มันจะเผาปอดของเรา ถ้าน้อยกว่าจำนวนนี้ มันจะไม่สามารถเผาผลาญสารอาหารในเลือดได้ มนุษย์และสัตว์จะอยู่ไม่ได้ เปอร์เซ็นต์นี้ 21 ไม่เปลี่ยนแปลงที่ใดแม้ในช่วงฝนตก และนี่คือพรอันยิ่งใหญ่ มันไม่แสดงถึงการดำรงอยู่ อำนาจ และพระคุณของอัลลอฮ์ ตะอาลาหรอกหรือ? โครงสร้างของดวงตานั้นเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งมหัศจรรย์นี้ แล้วเป็นไปได้ไหมที่พระองค์ผู้สร้างกฎเกณฑ์ทั้งหมด การคำนวณที่ละเอียดอ่อนและสูตรที่สอนเป็นความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะมีคุณลักษณะที่บกพร่อง?

หลักการสำคัญของอิสลาม

"บุคคลผู้สูงส่งนี้ถามอีกว่า 'โอ้! เราะซูลแห่งอัลลอฮ์! โปรดบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับอีหม่านด้วย'" เมื่อได้ถามเกี่ยวกับอิสลามและได้รับคำตอบแล้ว ฮัดรัตญิบรีล (อาลัยฮิส-สลาม) ได้ถามท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ศ็อล-ลัลลอฮุอาลัยฮิวะซัลลัม) ให้ชี้แจงความจริงและแก่นแท้ของอีหม่าน โดยทั่วไปคำว่าอีหม่านหมายถึง 'การรู้ว่าบุคคลหนึ่งเป็นผู้สัตย์ซื่ออย่างแท้จริงและมีศรัทธาในบุคคลนั้น' ในศาสนาอิสลาม อีหม่านหมายถึงการเชื่อว่าท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ศ็อล-ลัลลอฮุอาลัยฮิวะซัลลัม) เป็นนบีที่อัลลอฮ์ตาอาลาได้ส่งมา การรู้ว่าท่านเป็นความจริงและกล่าวด้วยความเชื่อมั่นว่าท่านเป็นเราะซูลที่อัลลอฮ์ตาอาลาได้เลือก การเชื่อในสิ่งที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ได้ส่งจากอัลลอฮ์ตาอาลาอย่างย่อและอย่างละเอียด และการกล่าวกะลิมะฮ์อัชชะฮาดะฮ์ด้วยปากเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ อีหม่านที่แข็งแกร่งคือการที่เรารู้แน่ชัดว่าไฟเผาไหม้และงูพิษทำให้ตายได้ เราจึงพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้น เราควรเชื่อในอัลลอฮ์ตาอาลาและคุณลักษณะของพระองค์ด้วยการถือว่าพระองค์ยิ่งใหญ่สุดใจ วิ่งหาความโปรดปรานของพระองค์ (ริฎา) แสวงหาความงามของพระองค์ (ญะมาล) หนีจากความโกรธของพระองค์ (ฆะดาบ) และจากการทรมานของพระองค์ (อัฏฮาบ) และวางอีหม่านไว้บนหัวใจอย่างมั่นคงเสมือนจารึกบนหินอ่อน

อีหม่านและอิสลามที่ท่านมูฮัมหมัด (อาลัยฮิส-สลาม) ได้เผยแพร่นั้นเป็นสิ่งเดียวกัน ความเชื่อในความหมายของกะลิมะฮ์อัชชะฮาดะฮ์มีอยู่ในทั้งสอง แม้ว่าพวกเขาจะแตกต่างกันในภาพรวมและรายละเอียด และมีความหมายตามตัวอักษรที่แตกต่างกัน แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างพวกเขาในศาสนาอิสลาม อีหม่านเป็นสิ่งหนึ่งหรือเป็นการรวมกันของส่วนต่าง ๆ ? หากเป็นการรวมกัน มันประกอบด้วยกี่ส่วน? การปฏิบัติทางศาสนาอิสลาม (อะมาล, อิบาดะฮ์, การกระทำ) ถูกนับรวมในอีหม่านหรือไม่? ในขณะที่พูดว่า "ฉันมีอีหม่าน" การเพิ่มคำว่า "อินชาอัลลอฮ์ ตาอาลา" (หากอัลลอฮ์ ตาอาลาทรงประสงค์) เป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่? มีความเล็กหรือมากในอีหม่านหรือไม่? อีหม่านเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นหรือไม่? การเชื่ออยู่ในอำนาจของตัวเองหรือไม่ หรือผู้เชื่อเชื่อโดยถูกบังคับ? หากมีการบังคับในความเชื่อ ทำไมทุกคนถึงได้รับคำสั่งให้เชื่อ? การอธิบายทั้งหมดนี้ทีละข้อจะใช้เวลานาน ดังนั้น ฉันจะไม่ตอบแยกต่างหากที่นี่ แต่ควรรู้ว่า ตามมัซฮับอาชารี (ดูหน้า 71 และ 100) และมุตาซิลา (หนึ่งใน 72 กลุ่มที่ออกจากอาห์ลุสสุนนะฮ์) เป็นไปไม่ได้ที่อัลลอฮ์ ตาอาลาจะสั่งให้เราทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ตามมุตาซิลาเป็นไปไม่ได้ที่อัลลอฮ์ ตาอาลาจะสั่งสิ่งที่เป็นไปได้แต่ไม่ได้อยู่ในอำนาจของมนุษย์ ตามมุมมองของอาชารี (Ashari) อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้แต่ยังไม่มีคำสั่งจากอัลลอฮ์ ตาอาลาให้ทำเช่นนั้น การสั่งให้คนบินในอากาศเป็นตัวอย่างของกรณีนี้ ในเรื่องของอีหม่านและพิธีกรรมทางศาสนา อัลลอฮ์ ตาอาลาไม่ได้สั่งให้มนุษย์ทำสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถทำได้ ด้วยเหตุนี้ บุคคลที่ในขณะที่ยังเป็นมุสลิม เมื่อเขากลายเป็นบ้า หรือกลายเป็นคนนอนหลับ หรือไม่รู้สึกตัว และตายไป เขายังคงเป็นมุสลิม แม้ว่าเขาจะไม่อยู่ในสภาพของการยืนยันก็ตาม เราไม่ควรคิดถึงความหมายตามตัวอักษรของคำว่า 'อีหม่าน' ในหะดีษนี้ เนื่องจากแม้แต่ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็ยังรู้ความหมายตามตัวอักษรของคำนี้ว่า 'การยืนยัน, ความเชื่อ' แน่นอนว่าซาฮาบะฮ์ อัล-กิราม (รอดิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุม อัจญ์มาอิน) ย่อมรู้มัน และญิบรีล (อะลัยฮิสสลาม) ต้องการสอนความหมายของอีหม่านแก่พวกเขาโดยการถามท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อล-ลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม) ว่าอีหม่านหมายความว่าอย่างไรในอิสลาม 'อีหม่าน' หมายถึงการเชื่อด้วยใจและจิตวิญญาณและการกล่าวด้วยปากถึงหกสิ่งที่เป็นที่ยอมรับโดยการยืนยันผ่านการเปิดเผยหรือความสำนึกโดยเข้าใจจากปัญญาจากหลักฐาน หรือโดยการพึ่งพาและปรับตัวให้เข้ากับคำกล่าวที่ได้รับการยอมรับ

รอซูลุลลอฮ์กล่าวว่าอีหม่านคือการเชื่อในหกสิ่งที่แน่นอน:

1. สิ่งแรกคือการเชื่อว่าอัลลอฮ์ ตาอาลา เป็นผู้มีอยู่โดยไม่มีสิ่งใดจำเป็น (Wajib al-wujud) และเป็นพระเจ้าที่แท้จริง (Mabud) และเป็นผู้สร้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ต้องเชื่ออย่างแน่แท้ว่าเพียงพระองค์เท่านั้นที่สร้างทุกสิ่ง [ทุกสสาร, อะตอม, องค์ประกอบ, โมเลกุล, สารประกอบ, สารอินทรีย์, เซลล์, ชีวิต, ความตาย, ทุกเหตุการณ์, ทุกปฏิกิริยา, ทุกประเภทของพลังงานและการเคลื่อนไหว, กฎ, วิญญาณ, มลาอิกะฮ์ และสิ่งมีชีวิตทั้งหมดทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตจากไม่มีอะไรเลย และพระองค์ทำให้พวกเขาทั้งหมดดำรงอยู่] ทั้งในโลกนี้และในโลกหน้าโดยไม่ต้องอาศัยสสาร, เวลา หรือสิ่งที่คล้ายกันจากการไม่มีอยู่] พระองค์เป็นผู้สร้าง, เจ้าของ และผู้ควบคุมสูงสุดของสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ต้องเชื่อและยอมรับว่าไม่มีใครเหนือกว่า, ไม่มีใครสามารถสั่งการพระองค์ หรือเหนือกว่าพระองค์ ทุกประเภทของความเหนือกว่าทุกลักษณะของความสมบูรณ์แบบเป็นของพระองค์เท่านั้น ไม่มีข้อบกพร่องหรือคุณสมบัติที่บกพร่องใดๆ ในพระองค์ พระองค์สามารถทำสิ่งที่พระองค์ประสงค์ สิ่งที่พระองค์ทำไม่ตั้งใจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองหรือต่อผู้อื่น พระองค์ไม่ทำอะไรเพื่อรางวัล แต่ในทุกสิ่งที่พระองค์ทำนั้นมีสาเหตุที่ซ่อนอยู่ (ฮิกมา), ประโยชน์, ความเมตตา และความโปรดปราน

อัลลอฮ์ ตาอาลา ไม่จำเป็นต้องให้สิ่งที่ดีและมีประโยชน์แก่สิ่งมีชีวิตของพระองค์ และไม่จำเป็นต้องให้รางวัลหรือโทษใคร มันจะเหมาะสมกับความเป็นเลิศและความเมตตาของอัลลอฮ์ ตาอาลา ถ้าพระองค์จะนำคนบาปทั้งหมดไปสวรรค์ มันจะเป็นความยุติธรรมของพระองค์ถ้าพระองค์จะนำผู้ที่เชื่อฟังและนมัสการพระองค์ลงนรก แต่พระองค์ได้กำหนดและประกาศว่าจะนำชาวมุสลิมผู้ที่นมัสการพระองค์ไปสวรรค์และประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา และจะทรมานผู้ไม่เชื่อตลอดกาลในนรก พระองค์ไม่ละทิ้งคำพูดของพระองค์ มันจะไม่มีประโยชน์ต่อพระองค์หากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดเชื่อและนมัสการพระองค์ และมันจะไม่เป็นอันตรายต่อพระองค์หากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดกลายเป็นผู้ไม่เชื่อหรือผู้ละเมิด หากใครต้องการทำอะไร อัลลอฮ์ ตาอาลา จะสร้างสิ่งนั้นหากพระองค์ต้องการให้มันเกิดขึ้น พระองค์เพียงองค์เดียวที่สร้างการกระทำของสิ่งมีชีวิตมนุษย์และทุกสิ่ง หากพระองค์ไม่ต้องการหรือไม่สร้าง ไม่มีสิ่งใดสามารถเคลื่อนไหวได้ หากพระองค์ไม่ต้องการ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นผู้ไม่เชื่อหรือกบฏได้ พระองค์ยอมให้การไม่เชื่อและบาปเกิดขึ้น แต่พระองค์ไม่อนุมัติ ไม่มีใครสามารถแทรกแซงการงานของพระองค์ ไม่มีใครมีพลังหรือสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็นว่าพระองค์ต้องทำอะไรหรือถามเหตุผลว่าทำไมพระองค์ถึงทำเช่นนั้น ยกเว้นการนับถือพระเจ้าอื่นหรือการไม่เชื่อที่ได้กระทำ อัลลอฮ์ ตาอาลา จะให้อภัยหากพระองค์ต้องการ คนที่ตายโดยไม่สำนึกผิดในบาปใหญ่ที่กระทำ อัลลอฮ์ ตาอาลา จะลงโทษพวกเขาหากพระองค์ต้องการในบาปเล็กน้อย พระองค์ได้ประกาศว่าจะไม่ให้อภัย แต่จะทรมานตลอดกาลผู้ที่ตายในฐานะผู้ไม่เชื่อและผู้ละทิ้งศรัทธา แม้ว่าอัลลอฮ์ ตาอาลา จะทรมานในนรกชาวมุสลิมเหล่านั้นซึ่งเป็น อะฮ์ล อัล-กิบลา (คนที่หันหน้าไปทางกะบะห์ในเวลาทำละหมาด) ที่ปฏิบัติการบูชาแต่ความเชื่อ (อิเตกาด, อีมาน) ของพวกเขาไม่สอดคล้องกับความเชื่อของ อะฮ์ล อัส-ซุนนะห์ และตายโดยไม่สำนึกผิด ชาวมุสลิมเหล่านี้ ซึ่งเป็นผู้เบี่ยงเบน (อะฮ์ล อัล-บิดอะห์) จะไม่คงอยู่ในนรกตลอดกาล มันเป็นไปได้ที่จะเห็นอัลลอฮ์ ตาอาลาด้วยตาในโลกนี้ แต่ไม่มีใครเคยเห็น ในสถานที่แห่งการชุมนุม (มะห์ชาร์) ในวันพิพากษา ผู้ไม่เชื่อและชาวมุสลิมที่มีบาปจะเห็นพระองค์ในความโกรธและความโมโหของพระองค์ และชาวมุสลิมที่เคร่งครัดจะเห็นพระองค์ในความเมตตาและความงดงามของพระองค์ ในสวรรค์ ผู้ศรัทธาจะเห็นพระองค์ในลักษณะความงามของพระองค์ เทวดาและผู้หญิงก็จะเห็นพระองค์เช่นกัน ผู้ไม่เชื่อจะถูกขาดจากสิ่งนี้ มีรายงานที่น่าเชื่อถือว่ายืนยันว่า จินนี่ก็จะถูกขาดจากสิ่งนี้เช่นกัน ตามความเห็นของนักวิชาการส่วนใหญ่ "การได้รับเกียรติจากการประจักษ์ของความงามของพระองค์ (ทัจญัลลิ อัล-จามาล) และการเห็น (รูยัต) พระองค์จะเกิดขึ้นทุกเช้าและเย็นสำหรับชาวมุสลิมที่อัลลอฮ์ ตาอาลารัก ทุกวันศุกร์สำหรับชาวมุสลิมที่มีระดับต่ำ และในบางครั้งในปีเช่นเวลาเทศกาลใน

โลกนี้สำหรับผู้หญิง"[10] ควรเชื่อว่าอัลลอฮ์ ตาอาลาจะถูกเห็นได้ แต่เราไม่ควรคิดถึงวิธีที่พระองค์จะถูกเห็น เนื่องจากการกระทำของพระองค์ไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยปัญญา พวกเขาไม่เหมือนกับเรื่องทางโลก [พวกเขาไม่สามารถประเมินได้ด้วยเกณฑ์ทางกายภาพหรือเคมี] แนวคิดเช่นลักษณะหรือการอยู่ข้างหน้าไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระองค์ พระองค์ไม่ใช่วัตถุ พระองค์ไม่ใช่สิ่งของ [หรือธาตุ อัลลอยหรือสารประกอบ] พระองค์ไม่สามารถนับได้ วัดได้ หรือคำนวณได้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้นในพระองค์ พระองค์ไม่ได้อยู่ในที่ใดๆ พระองค์ไม่อยู่กับเวลา พระองค์ไม่มีอดีตหรืออนาคต ไม่มีด้านหน้า ด้านหลัง ด้านล่าง ด้านบน ไม่มีด้านขวาหรือด้านซ้าย ดังนั้น เหตุผล ความรู้ หรือปัญญาของมนุษย์จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดๆ เกี่ยวกับพระองค์ได้ ดังนั้นมนุษย์จึงไม่สามารถเข้าใจได้ว่าพระองค์จะถูกเห็นได้อย่างไร แม้จะมีคำพูดเช่น มือ เท้า ทิศทาง สถานที่ และคำอื่นๆ ที่ไม่เหมาะสมกับอัลลอฮ์ ตาอาลาอยู่ในอายะห์และหะดิษ แต่พวกเขาไม่ได้ถูกใช้ในความหมายที่เรารู้และใช้ในปัจจุบัน อายะห์และหะดิษเหล่านี้เรียกว่า มุตาชาบิฮะห์ (สิ่งที่มีความหมายที่ไม่สามารถเข้าใจได้และซ่อนเร้น) เราต้องเชื่อพวกเขา แต่เราไม่ควรพยายามเข้าใจว่าพวกเขาคืออะไรหรืออย่างไร หรือสามารถตีความได้อย่างเหมาะสมกับอิสลาม เช่นคำว่า 'มือ' อาจตีความได้ว่าเป็นพลังหรือพลังงาน มุฮัมมัด (อาลัยฮิส-สลาม) ได้เห็นอัลลอฮ์ ตาอาลาในระหว่างการเมียะห์ราจ แต่การเห็นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยตา เหมือนกับการเห็นในโลกนี้ ผู้ที่กล่าวว่าตนได้เห็นพระองค์ในโลกนี้คือ ซินดีก (ผู้ที่ถูกอ้างว่าเป็นพวกนอกรีต) การเห็นที่ประสบโดยอะวลิยา (คัดดัซ-อัลลอฮ์ ตาอาลา อัสราระฮุม อะจ์มัอีน: ขอให้อัลลอฮ์ ตาอาลาทำให้ความลับทั้งหมดของพวกเขามีคุณธรรม ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุข) นั้นไม่เหมือนกับการเห็นในโลกนี้หรือการเห็นในโลกหน้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง สิ่งที่พวกเขาประสบไม่ใช่รอยะห์ (การเห็น) แต่เป็นชุฮูด (การเห็นตัวอย่าง/มิธาลด้วย 'ตา' แห่งหัวใจของพวกเขา)

Awliya บางท่านกล่าวว่าพวกเขาได้เห็นพระองค์ แต่พวกเขาสับสนชุฮูดที่พวกเขาประสบขณะหมดสติ (สกร) กับรอยะห์ หรือเป็นหนึ่งในคำพูดของพวกเขาที่ต้องเข้าใจผ่านการตีความ (ตาวีล)
คำถาม: "ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าเป็นไปได้ (จาอิซ) ที่จะเห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยตาในโลกนี้ แล้วทำไมบุคคลที่กล่าวสิ่งที่เป็นไปได้เกิดขึ้นจะเป็นซินดิก? ถ้าบุคคลที่กล่าวเช่นนั้นกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา จะสามารถกล่าวได้ว่าเป็นไปได้หรือไม่?" คำตอบ: ความหมายตามตัวอักษรของ 'จาอิซ' คือ 'เป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้' อย่างไรก็ตาม ตามมัซฮับของอัล-อาชารี (อบูล-หะซัน อะลี อิบนุ อิสมาอีล, เสียชีวิตที่แบกแดด, 941/330) ความเป็นไปได้ของรอยะห์หมายถึงว่า แตกต่างจากการอยู่ใกล้หรือเผชิญหน้า หรือเห็นผ่านกฎทางกายภาพที่พระองค์สร้างขึ้นในโลกนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสามารถสร้างความสามารถในการเห็นที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในมนุษย์ได้ ตัวอย่างเช่น พระองค์สามารถแสดงยุงในแอนดาลูเซีย (ทางตอนใต้ของสเปน) ให้คนตาบอดในจีนเห็น และทุกสิ่งบนดวงจันทร์หรือดวงดาวให้มนุษย์บนโลกเห็นได้ ความสามารถเช่นนี้เป็นเอกลักษณ์ของพระองค์เท่านั้น ประการที่สอง การ

---

[10] ท่านชัยคฺ อับดุล ฮักกฺ อัด-ดาห์ลาวี (เสียชีวิตที่เดลฮีในปี 1642/1052) เขียนในหนังสือภาษาเปอร์เซียชื่อ "ตักมีล อัล-อิมาน" ว่า: "หะดิษชะรีฟกล่าวว่า: 'เจ้าจะได้เห็นพระผู้สร้างของเจ้าในวันแห่งการพิพากษาเช่นเดียวกับที่เจ้าเห็นพระจันทร์เต็มดวงในวันที่ 14 ของเดือนจันทรคติ' พระองค์อัลลอฮ์ ตาอาลาเป็นที่รู้จักอย่างไม่สามารถเข้าใจได้ในโลกนี้ พระองค์จะถูกเห็นอย่างไม่สามารถเข้าใจได้ในโลกหน้า นักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่เช่น อบุล-ฮะซัน อัล-อาชารี, อัล-อิมาม อัส-ซูยูตี และ อัล-อิมาม อัล-บัยฮะกี กล่าวว่ามลาอิกะห์ก็จะได้เห็นพระองค์อัลลอฮ์ ตาอาลาในสวรรค์ด้วย อัล-อิมาม อัล-อัซอัม อบุ ฮานีฟะห์ และนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า ญินไม่ได้รับซะวาบและจะไม่เข้าสวรรค์ และมีแต่ญินที่ศรัทธาเท่านั้นที่จะรอดพ้นจากนรก ผู้หญิงจะได้เห็นพระองค์อัลลอฮ์ ตาอาลาบางครั้งในปีเช่นช่วงเวลาของเทศกาลในโลกนี้ ผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์ (กามิล) จะได้เห็นพระองค์ทุกเช้าและเย็นในขณะที่คนอื่นจะเห็นพระองค์ในวันศุกร์ สำหรับคนที่ต่ำต้อยนี้ ข่าวดีนี้ครอบคลุมผู้หญิงที่ศรัทธา มลาอิกะห์และญินด้วย มันจะเหมาะสมที่ผู้หญิงที่สมบูรณ์และอารีฟเช่นฟาตีมะห์ อัซ-ซะฮฺรอ, คาดีญะห์ อัล-กุบรา, อาอิชะห์ อัซ-ซิดดีกา และภรรยาที่ดีงามของท่านนบีคนอื่น ๆ และท่านมัรยัม (พระแม่มารี) และท่านอาซิยะห์จะได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ อัล-อิมาม อัส-ซูยูตี ก็หมายถึงนี้เช่นกัน"

กล่าวว่า "ฉันเห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ในโลกนี้" ไม่สอดคล้องกับอัลกุรอานและกับฉันทามติของนักวิชาการ (อุลามา) ดังนั้นผู้ที่กล่าวเช่นนี้จึงเป็นมุลฮิดหรือซินดิก[11] คำตอบประการที่สาม คำกล่าวว่า "เป็นไปได้ที่จะเห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ในโลกนี้" ไม่ได้หมายความว่า "เป็นไปได้ที่จะเห็นพระองค์บนโลกภายใต้กฎทางกายภาพ" อย่างไรก็ตาม ผู้ที่กล่าวว่าตนเห็นพระองค์หมายความว่าตนเห็นพระองค์เช่นเดียวกับการเห็นสิ่งอื่น ๆ; นี่คือการเห็นที่ไม่สามารถเป็นไปได้ ผู้ที่กล่าวเช่นนี้ซึ่งทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธาเรียกว่ามุลฮิดหรือซินดิก [หลังจากคำตอบเหล่านี้ ฮะดรัต มาวลานา คอลิด เขียนว่า "ระวัง!" จึงได้ดึงความสนใจไปที่คำตอบประการที่สองที่เป็นที่ยอมรับมากกว่า] การผ่านไปของเวลา กลางวันหรือกลางคืน ไม่สามารถเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์ ตะอาลาได้ เนื่องจากไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในพระองค์ในทุกแง่มุม ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพระองค์เป็นเช่นนั้นในอดีตหรือพระองค์จะเป็นเช่นนั้นในอนาคต พระองค์ไม่แทรกซึม (ฮุลูล)[12] เข้าไปในสิ่งใด พระองค์ไม่รวมเป็นหนึ่งกับสิ่งใด พระองค์ไม่เคยมีสิ่งตรงกันข้าม สิ่งที่เหมือน คู่ครอง ผู้ช่วยเหลือ หรือผู้ปกป้อง พระองค์ไม่มีบิดา มารดา บุตรชาย บุตรสาว หรือภรรยา พระองค์ทรงอยู่เสมอกับทุกคน ล้อมรอบและมองดูทุกสิ่ง พระองค์ใกล้ชิดกับทุกคนยิ่งกว่าเส้นเลือดหลักของเขา อย่างไรก็ตาม การที่พระองค์อยู่ใกล้ชิด ไม่เหมือนกับสิ่งที่เรารู้ พระองค์ทรงใกล้ชิดอย่างไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยความรู้ของนักปราชญ์ ด้วยปัญญาของนักวิทยาศาสตร์ หรือด้วยการค้นพบหรือการเห็นของอาวลียา (กัดดัส-อัลลอฮ์ ตะอาลา อัสราระฮุม อัจไมน์) เหตุผลของมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจความหมายภายในได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นเอกลักษณ์ในตัวตนและคุณลักษณะ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างเกิดขึ้นในสิ่งใด ๆ ของพระองค์ พระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นที่หยุดยั้ง (ทาวกีฟี) นั่นคือสามารถใช้พระนามที่ถูกแสดงโดยศาสนาอิสลามเท่านั้น และไม่อนุญาตให้ใช้คำอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้[13] พระนามของพระองค์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด เป็นที่รู้กันว่าพระองค์มีพระนาม 1001 พระนาม ซึ่งพระองค์ได้เปิดเผย 1001 พระนามนี้ต่อมนุษยชาติ ในศาสนาของศาสดามูฮัมหมัด (อัลลอฮ์ตะอาลาทรงประทานความสันติสุขแก่ท่าน) พระองค์ได้เปิดเผยพระนาม 99 พระนามที่เรียกว่า 'อัล-อัสมา อัล-ฮุสนา' (พระนามอันงดงาม) ซิฟัต อัด-ซาตียะห์ (คุณลักษณะส่วนบุคคล) ของอัลลอฮ์ตะอาลามีหก (ดูหน้า 17) ซิฟัต อัษ-ษุบุตียะห์ (คุณลักษณะศักดิ์สิทธิ์ที่บางส่วนมีอยู่ในสิ่งมีชีวิต, ดูหน้า 19 และด้านล่าง) ของอัลลอฮ์ตะอาลามีแปดตามมัซฮับมาฏรีดียะห์ และเจ็ดตามมัซฮับอัชอะรีย์ (ดูหน้า 71 และ 100) ซิฟัตเหล่านี้ เช่นเดียวกับซาตของพระองค์ มีอยู่นิรันดร์ในอดีตและคงอยู่นิรันดร์ นั่นคือซิฟัตเหล่านี้มีอยู่ตลอดกาล ซิฟัตเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่เหมือนกับคุณลักษณะของสิ่งมีชีวิต พวกมันไม่สามารถเข้าใจได้ผ่านการใช้เหตุผลหรือสมมติฐาน หรือโดยการเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิตในโลก พระองค์ได้ประทานตัวอย่างของซิฟัตแต่ละประการแก่มนุษย์ เมื่อเห็นตัวอย่างเหล่านี้ คุณลักษณะของพระองค์สามารถเข้าใจได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจพระองค์ได้ จึงไม่อนุญาตให้คิดหรือพยายามที่จะเข้าใจพระองค์ ซิฟัตแปดประการของพระองค์ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกับหรืออื่นจากซาตของ

---

11 มัลฮิดหรือซินดิกกล่าวว่าพวกเขาเป็นมุสลิม มัลฮิดมีความจริงใจในคำพูดของพวกเขา; พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นมุสลิมที่อยู่บนทางที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ซินดิกเป็นศัตรูของอิสลามที่ทำให้ตนเองดูเหมือนเป็นมุสลิมเพื่อทำลายอิสลามจากภายในและหลอกลวงมุสลิม

12 ชีอะห์กลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า 'นุซัยรี' (Nusayri) เชื่อว่าอัลลอฮ์ ตะอาลาได้สถิตในฮะซรัตอาลี ความเชื่อที่ผิดพลาดนี้ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

13 ตัวอย่างเช่น อัลลอฮ์ ตะอาลา อาจถูกเรียกว่า 'อาลิม' (ผู้ทรงรอบรู้) แต่เราไม่สามารถใช้ 'ฟะกีฮ์' ซึ่งก็หมายถึง 'อาลิม' (นักวิชาการ, ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนด้านวิทยาศาสตร์อิสลาม) เพราะอิสลามไม่ได้ใช้คำว่า 'ฟะกีฮ์' สำหรับอัลลอฮ์ ตะอาลา เช่นเดียวกันนี้ไม่อนุญาตให้ใช้คำว่า 'God' แทน 'Allah' เพราะ 'god' หมายถึง 'รูปเคารพ' หรือ 'เทพเจ้า'; เช่นคำว่า "วัวเป็นเทพเจ้าของฮินดู" คำเช่น Dieu (ฝรั่งเศส), Gott (เยอรมัน) และ God สามารถใช้กับรูปเคารพหรือเทพเจ้าได้ แต่ไม่ใช่กับ อัลลอฮ์ตะอาลา

พระองค์ นั่นคือคุณลักษณะของพระองค์ไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นซาตของพระองค์ และพวกมันก็ไม่ใช่สิ่งอื่นจากพระองค์ สิฟัตทั้งแปดประการคือ

หะยาต (ชีวิต), อิลม์ (ความรอบรู้), ซัมอ์ (การได้ยิน), บะซัร (การเห็น), กุดเราะห์ (อำนาจ), กะลาม (การพูด, คำ), อิราดะห์ (ความประสงค์), และตักวีน (การสร้างสรรค์) ในมัซฮับอัชอะรีย์ ตักวีนและกุดเราะห์เป็นสิ่งเดียวกัน มะชียะห์เป็นคำพ้องของอิราดะห์ แต่ละสิฟัตแปดประการของอัลลอฮ์ตะอาลานั้นชัดเจนและมีระยะเดียว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแต่ละสิฟัตเหล่านี้ แต่แต่ละสิฟัตนั้นหลากหลายในแง่ของความสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิต การที่สิฟัตของพระองค์มีความหลากหลายในการเชื่อมโยงหรือส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตนั้นไม่ทำลายความเรียบง่ายของสิฟัตนั้นๆ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้สร้างสิ่งมีชีวิตหลายประเภทและกำลังปกป้องพวกเขาทั้งหมดจากการสูญสลายทุกขณะ พระองค์ยังคงเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้นกับพระองค์ สิ่งมีชีวิตทุกอย่างต้องการพระองค์ในทุกขณะทุกแง่มุม พระองค์ไม่ต้องการใคร

2. ความเชื่อประการที่สองในหลักศรัทธาหกประการคือ "การเชื่อในทูตสวรรค์ของอัลลอฮ์ตะอาลา"

'มะลัก' (ทูตสวรรค์) หมายถึง 'ผู้ส่งสาร' หรือ 'อำนาจ' ทูตสวรรค์เป็นวัตถุที่ละเอียดอ่อนกว่ารูปแบบของสสารในสถานะก๊าซ พวกเขาเป็นนูรานี (ส่องสว่าง, เรืองแสง, วิญญาณ) พวกเขามีชีวิต พวกเขามีปัญญา (อักล) ความชั่วของมนุษย์ไม่ปรากฏในทูตสวรรค์ พวกเขาสามารถเปลี่ยนรูปร่างได้ เช่นเดียวกับที่ก๊าซเปลี่ยนเป็นของเหลวและของแข็งและมีรูปร่างเมื่อกลายเป็นของแข็ง ทูตสวรรค์สามารถเปลี่ยนรูปร่างให้สวยงามได้ ทูตสวรรค์ไม่ใช่วิญญาณที่แยกออกจากร่างของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ ชาวคริสต์เชื่อว่าทูตสวรรค์เป็นวิญญาณประเภทนี้ พวกเขาไม่ใช่วัตถุที่ไม่มีรูปร่าง เช่นพลังงานหรืออำนาจ นักปรัชญาโบราณบางคนคิดว่าพวกเขาไม่มีรูปร่าง พวกเขาทั้งหมดถูกเรียกว่า 'มะลาอิกะฮ์' ทูตสวรรค์ถูกสร้างขึ้นก่อนสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นเราจึงถูกสั่งให้เชื่อในพวกเขาก่อนที่จะเชื่อในคัมภีร์จากสวรรค์ ซึ่งมาก่อนการเชื่อในศาสดา และในอัลกุรอานอัลกะรีมชื่อของความเชื่อเหล่านี้ถูกระบุในลำดับนี้ การเชื่อในทูตสวรรค์ต้องเป็นดังนี้: ทูตสวรรค์เป็นสิ่งสร้างของอัลลอฮ์ตะอาลา พวกเขาไม่ใช่หุ้นส่วนของพระองค์และไม่ใช่บุตรสาวของพระองค์ตามที่ผู้ปฏิเสธและผู้เคารพบูชารูปเคารพเชื่อ พระองค์รักทูตสวรรค์ทุกตน พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์และไม่เคยทำบาปหรือฝ่าฝืนคำสั่ง พวกเขาไม่ใช่เพศชายหรือเพศหญิง พวกเขาไม่แต่งงานและไม่มีลูก พวกเขามีชีวิตอยู่ แม้ว่าจะมีคำกล่าวถึงหะดิษฎุลลอฮ์ อิบนุ มัสอูด (รอดิยัลลอฮุอันฮุ) ว่าทูตสวรรค์บางตนมีบุตรซึ่งรวมถึงซาตานและญินก็ถูกกล่าวถึง แต่มีการตอบในหนังสืออย่างละเอียด เมื่ออัลลอฮ์ตะอาลาประกาศว่าพระองค์จะสร้างมนุษย์ ทูตสวรรค์ได้ถามว่า "โอ้ อัลลอฮ์! พระองค์จะสร้างสิ่งมีชีวิตที่จะก่อความวุ่นวายและหลั่งเลือดบนโลกหรือ?" คำถามเหล่านี้ที่เรียกว่า 'ซัลลา' ของทูตสวรรค์ไม่ได้เปลี่ยนความจริงที่ว่าพวกเขาบริสุทธิ์ ในบรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทูตสวรรค์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจำนวนมากที่สุด ไม่มีใครนอกจากอัลลอฮ์ตะอาลารู้จำนวนของพวกเขา ไม่มีที่ว่างในท้องฟ้าที่ไม่มีทูตสวรรค์นมัสการ ทุกแห่งในท้องฟ้ามีทูตสวรรค์ที่กำลังรุกูอ์ (โค้งในระหว่างการละหมาด) หรือซาจดะฮ์ (กราบกราน) ในท้องฟ้า บนโลก ในหญ้า บนดวงดาว ในทุกสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ในทุกหยดน้ำฝน ใบไม้ โมเลกุล ในทุกปฏิกิริยา การเคลื่อนไหว และในทุกสิ่ง ทูตสวรรค์มีหน้าที่ พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ตะอาลาทุกที่ พวกเขาเป็นตัวกลางระหว่างพระองค์และสิ่งสร้าง บางตนเป็นผู้นำของทูตสวรรค์คนอื่น ๆ บางตนนำข้อความไปยังศาสดา (อาลัยฮิมุส-สลาม, 'ขอความสันติจงมีแด่พวกเขา') ทูตสวรรค์บางตนนำความคิดที่ดีมาสู่จิตใจมนุษย์ซึ่งเรียกว่า 'อิลฮาม' (แรงบันดาลใจ) ทูตสวรรค์บางตนสูญเสียการรับรู้เมื่อเห็นความงดงามของอัลลอฮ์ตะอาลาและไม่รู้สึกถึงมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ แต่ละตนอยู่ในสถานที่หนึ่งและไม่สามารถออกจากที่ของตนได้ ทูตสวรรค์บางตนมีสองปีกและบางตนมีสี่หรือมากกว่า ทูตสวรรค์ที่อยู่ในสวรรค์จะอยู่ใน

สวรรค์[14] ผู้นำของพวกเขาคือริฎวาน ทูตสวรรค์แห่งนรก, ซาบานิส, ปฏิบัติตามคำสั่งในนรก ไฟนรกไม่ทำร้ายพวกเขา เช่นเดียวกับที่ทะเลไม่เป็นอันตรายต่อปลา มีซาบานิสชั้นนำสิบเก้าคน หัวหน้าของพวกเขาคือมาลิก แต่ละคนมีทูตสวรรค์สี่ตนที่บันทึกการกระทำที่ดีและไม่ดีทั้งหมดของเขา สองตนมาในเวลากลางคืนและอีกสองตนมาในเวลากลางวัน พวกเขาเรียกว่า 'กิรามัน กาติบิน' (บันทึกที่ไม่สามารถทุจริตได้) หรือทูตสวรรค์ 'หะฟะซะห์' (ผู้บันทึก) ตามรายงานอื่น ทูตสวรรค์หะฟะซะห์แตกต่างจากกิรามัน กาติบิน ทูตสวรรค์ที่อยู่ด้านขวาของคนหนึ่งมีความเหนือกว่าทูตสวรรค์ที่อยู่ด้านซ้ายและบันทึกการกระทำที่ดี ส่วนทูตสวรรค์ที่อยู่ด้านซ้ายจะบันทึกการกระทำที่ชั่วร้าย มีทูตสวรรค์ที่ทรมานผู้ไม่เชื่อและมุสลิมที่ไม่เชื่อฟังในหลุมฝังศพ และทูตสวรรค์ที่จะถามคำถามในหลุมฝังศพ ทูตสวรรค์ผู้ถามคำถามเรียกว่า 'มุนการ์' และ 'นะกีร' ทูตสวรรค์ที่ถามมุสลิมยังเรียกว่า 'มุบบัชชีร' และ 'บาชีร' (ผู้ให้ข่าวดี) ทูตสวรรค์มีความเหนือกว่ากันเอง ทูตสวรรค์ที่มีความเหนือกว่ามากที่สุดคือตัวนำทูตสวรรค์สี่ตน อันแรกคือญิบรีล (อาลัยฮิส-สลาม) หน้าที่ของญิบรีลคือการนำคำเผยพระวจนะ (วะห์ยู) มาสู่ศาสดาและบอกให้ทราบถึงคำสั่งและข้อห้าม อันที่สองคืออิสรอฟิล (อาลัยฮิส-สลาม) ผู้ที่จะเป่าลมแตรครั้งสุดท้ายที่เรียกว่า 'ซูร์' อิสรอฟิลจะเป่าซูร์สองครั้ง ทุกสิ่งที่มีชีวิตยกเว้นอัลลอฮ์ตะอาลาจะตายในเสียงแรก และที่เสียงที่สองทุกอย่างจะกลับมามีชีวิตอีกครั้ง อันที่สามคือมิกาอิล (อาลัยฮิส-สลาม) หน้าที่ของเขาคือการทำให้ราคาถูก, ราคาแพง, ขาดแคลน, อุดมสมบูรณ์ [การจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ, นำความสะดวกสบายและความสะดวก] และเคลื่อนย้ายทุกวัตถุ อันที่สี่คืออัซราอิล (อาลัยฮิส-สลาม) ผู้ที่เอาวิญญาณ (เปอร์เซีย 'จาน' และอาหรับ 'รูห์') ออกจากร่างกายมนุษย์ หลังจากนี้มีสี่ชั้นของทูตสวรรค์ที่เหนือกว่า: ทูตสวรรค์สี่ตนของฮามาลัต อัล-อารช์ ซึ่งจะเป็นแปดตนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ; ทูตสวรรค์ในพระองค์ที่เรียกว่า 'มุกรอราบูน'; ผู้นำของทูตสวรรค์ที่ทรมานที่เรียกว่า 'คารูบียูน'; และทูตสวรรค์แห่งความเมตตาที่ชื่อ 'รูฮานียูน' ทูตสวรรค์ที่สูงส่งทั้งหมดนี้ยังสูงกว่ามนุษย์ทั้งหมดยกเว้นศาสดา (อาลัยฮิมุส-ซะลาวาตุ วัต-ตัสลิมาต) สุละฮา (ผู้ยำเกรงที่หลีกเลี่ยงการทำบาป) และอาวลียา (พหูพจน์ของวาลี, ผู้ที่อัลลอฮ์ตะอาลารัก) ในหมู่มุสลิมสูงกว่าทูตสวรรค์ธรรมดาหรือทูตสวรรค์ต่ำและทูตสวรรค์ธรรมดาสูงกว่ามุสลิมธรรมดา, นั่นคือผู้ที่ไม่เชื่อฟังและทำบาป ผู้ไม่เชื่อ อย่างไรก็ตามอยู่ต่ำกว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมด เมื่อลมแตรเสียงแรกของซูร์ดังขึ้น ทูตสวรรค์ทุกตนยกเว้นฮามาลัต อัล-อารชและสี่ทูตสวรรค์สำคัญจะสูญสิ้นไป หลังจากนั้นฮามาลัต อัล-อารช และสี่ทูตสวรรค์สำคัญก็จะสูญสิ้นไปด้วยเช่นกัน เมื่อเสียงแตรเสียงที่สองดังขึ้น ทูตสวรรค์ทั้งหมดจะกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ฮามาลัต อัล-อารช และสี่ทูตสวรรค์สำคัญจะฟื้นก่อนเสียงแตรเสียงที่สองของซูร์ นั่นคือทูตสวรรค์เหล่านี้จะสูญสิ้นหลังจากสิ่งมีชีวิตทั้งหมด เช่นเดียวกับที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมาก่อนทุกอย่าง

3. “การเชื่อในคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ประทานลงมา” เป็นองค์ประกอบที่สามของหลักการศรัทธาทั้งหกข้อ (อีหม่าน) พระองค์ส่งคัมภีร์เหล่านี้มายังศาสดาบางท่านโดยให้ทูตสวรรค์อ่านให้ฟัง สำหรับบางท่านพระองค์ส่งคัมภีร์ที่เขียนบนแผ่นจารึก และสำหรับบางท่านพระองค์ทำให้ได้ยินโดยไม่ต้องมีทูตสวรรค์เป็นสื่อกลาง คัมภีร์เหล่านี้ทั้งหมดเป็นคำของอัลลอฮ์ (กะลามุลลอฮ์) พวกมันเป็นนิรันดร์ในอดีตและไม่มีวันสูญสลาย พวกมันไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น พวกมันไม่ใช่คำที่ทูตสวรรค์แต่งขึ้น และไม่ใช่คำของศาสดา คำของอัลลอฮ์ ตะอาลานั้นแตกต่างจากภาษาที่เราพูด เขียน หรือเก็บไว้ในใจ ไม่มีตัวอักษรหรือเสียง มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจว่าพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์เป็นอย่างไร แต่พวกเขาสามารถอ่านคำนี้ เก็บไว้ในใจและเขียนได้ คำนี้จะกลายเป็น "ฮาดิษ" (สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่) เมื่ออยู่

---

[14] ปีกของทูตสวรรค์นั้นมีโครงสร้างเฉพาะของตนเอง และแตกต่างจากปีกของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เช่น ปีกของนกแต่ละชนิดและปีกของเครื่องบินต่างก็มีโครงสร้างเฉพาะและไม่เหมือนกัน เมื่อเราได้ยินชื่อของสิ่งที่เราไม่เคยเห็นหรือไม่รู้จัก เรามักจะเดาผิดคิดว่ามันเหมือนกับสิ่งที่เรารู้จัก เราเชื่อว่าทูตสวรรค์มีปีก แต่เราไม่รู้ว่าปีกเหล่านั้นเป็นอย่างไร ภาพของหญิงที่มีปีกในโบสถ์ สิ่งพิมพ์ หรือภาพยนตร์ ที่ถูกมองว่าเป็นทูตสวรรค์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มุสลิมไม่วาดภาพเหล่านี้ เราไม่ควรมองว่าภาพที่ไม่สมจริงเหล่านี้ที่ถูกวาดโดยผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมเป็นความจริง และเราไม่ควรเชื่อฝ่ายตรงข้าม

กับมนุษย์ เมื่อมันอยู่กับมนุษย์ มันเป็นฮาดิษและเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เมื่อมันถูกพิจารณาเป็นคำของอัลลอฮ์ ตะอาลา มันเป็นนิรันดร์ตั้งแต่ต้น (กอดีม) คัมภีร์ทั้งหมดที่อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ประทานลงมานั้นเป็นของแท้และถูกต้อง ไม่มีการโกหกหรือข้อผิดพลาดในนั้น มีการกล่าวว่าเป็นไปได้ที่พระองค์จะให้อภัยแม้จะมีการประกาศว่าพระองค์จะลงโทษและทรมาน นี่อาจเป็นเพราะการให้อภัยนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือความเข้าใจของเรา หรือขึ้นอยู่กับเจตจำนงและการเลือกของพระองค์เอง หรือเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะให้อภัยโทษที่มนุษย์สมควรได้รับ เนื่องจากการประกาศเกี่ยวกับการลงโทษและการทรมานไม่ใช่การเล่าเหตุการณ์ ดังนั้นจึงไม่เป็นการโกหกเมื่อพระองค์ให้อภัย แม้ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลาจะไม่ให้ของขวัญที่สัญญาไว้นั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น แต่การให้อภัยโทษของอัลลอฮ์ตะอาลานั้นเป็นไปได้ ทั้งสติปัญญาและอายะห์ได้เปิดเผยว่านี่เป็นความจริง การอธิบายอายะห์และฮะดีษควรทำตามความหมายปกติ เว้นแต่ว่ามีอุปสรรคหรือความไม่สะดวก[15] ไม่อนุญาตให้ตีความหมายอื่นที่คล้ายคลึงกัน อายะห์ที่เรียกว่า "มุทัชชาบิฮัต" มีความหมายที่ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนและมีความลึกลับ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทราบ และผู้ที่ได้รับ "อัลอิลมุลลัดนีย์" (ความรู้ที่ได้รับจากพระเจ้า) เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายเหล่านั้นได้ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจได้ ด้วยเหตุนี้เราควรเชื่อว่าอายะห์ของมุทัชชาบิฮัตเป็นพระวจนะของพระเจ้า และไม่ควรสืบหาความหมาย นักวิชาการของมัซฮับอัชชะอ์รียะห์กล่าวว่าการตีความหมายอย่างย่อหรืออย่างละเอียดของอายะห์เหล่านี้นั้นอนุญาต ‘ตะอ์วิล’ หมายถึง ‘การเลือกความหมายจากหลายความหมายของคำหนึ่ง ที่ไม่เป็นที่รู้จัก’ ตัวอย่างเช่น ในกรณีของอายะห์ที่ว่า "มือของพระเจ้าอยู่เหนือมือของพวกเขา" ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้า เราควรกล่าวว่า "ฉันเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าหมายถึงโดยสิ่งนี้" หรือควรกล่าวว่า "ฉันไม่สามารถเข้าใจความหมายได้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทราบ" หรือเราต้องกล่าวว่า "ความรู้ของพระเจ้าไม่เหมือนกับความรู้ของเรา พระประสงค์ของพระเจ้าไม่เหมือนกับพระประสงค์ของเรา และเช่นเดียวกันมือของพระเจ้าไม่เหมือนกับมือของมนุษย์" ในคัมภีร์ที่เปิดเผยโดยพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงหรือความหมายของอายะห์บางข้อ หรือทั้งสองอย่างนั้นถูกเปลี่ยนแปลง (นัสค์) โดยพระเจ้า อัลกุรอานได้มาแทนที่คัมภีร์ทั้งหมด และยกเลิกความถูกต้องของกฎในนั้น จะไม่มีข้อผิดพลาด การเพิ่มเติม หรือส่วนที่ลืมหรือขาดหายไปในอัลกุรอานจนถึงวันสิ้นโลก ความรู้ทั้งหมดของอดีตและอนาคตมีอยู่ในอัลกุรอาน ด้วยเหตุนี้จึงสูงส่งและมีคุณค่ามากกว่าคัมภีร์ทั้งหมด มูญิซา (ปาฏิหาริย์) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของรอซูลุลลอฮ์ คืออัลกุรอาน แม้ว่ามนุษย์และญินทั้งหมดจะมารวมกันและพยายามจะกล่าวสิ่งที่คล้ายคลึงกับซูเราะห์ที่สั้นที่สุดของอัลกุรอาน พวกเขาก็ไม่สามารถทำได้ ในความเป็นจริง กวีที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวรรณกรรมของอาระเบียก็ได้มารวมตัวกันและพยายามอย่างหนัก แต่พวกเขาไม่สามารถกล่าวสิ่งที่คล้ายคลึงกับอายะห์สั้นๆ หนึ่งอายะห์ได้ พวกเขาไม่สามารถยืนหยัดต่อสู้กับอัลกุรอานได้ พวกเขาถูกทำให้พิศวง พระเจ้าได้ทำให้ศัตรูของอิสลามไม่สามารถทำอะไรได้และพ่ายแพ้ต่ออัลกุรอาน ความงามทางภาษาและวรรณกรรมของอัลกุรอานนั้นเหนือกว่าความสามารถของมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถกล่าวเหมือนที่อัลกุรอานกล่าวได้ อายะห์ในอัลกุรอานไม่เหมือนกับบทกวีหรือร้อยแก้วของมนุษย์ แต่อย่างไรก็ตาม มันถูกกล่าวในตัวอักษรของภาษาที่ผู้คนในอาระเบียใช้พูดอย่างมีวรรณศิลป์ จำนวนคัมภีร์จากสวรรค์ที่ถูกประทานให้มนุษยชาติมีทั้งหมด 104 คัมภีร์ เป็นที่ทราบกันดีว่า 10 สูฮุฟ (พหูพจน์ของซะฮีฟะฮ์, หนังสือเล่มเล็ก) ถูกประทานแก่อาดัม, 50 สูฮุฟแก่ชีส (เชธ), 30 สูฮุฟแก่อิดรีส และ 10 สูฮุฟแก่อิบรอฮีม (อับราฮัม); ตะวรัต (โตราห์) ถูกประทานแก่ มูซา (โมเสส), ซะบูร (เพลงสดุดี) แก่ ดาวูด (ดาวิด), อินญีล (ละติน 'อีวานเจเลียม', ต้นฉบับของพันธสัญญาใหม่) แก่ อีซา (เยซู) และ อัลกุรอาน อัลกะรีม (อัลกุรอานอันประเสริฐ) แก่ มูฮัมมัด (อะลัยฮิมุสซลาม)

---

[15] อัลกุรอาน อัลกะรีม และฮะดีษ อัชชะรีฟอยู่ในภาษาและสำเนียงของกุเรช (ชนเผ่าอาหรับที่ท่านนบีมุฮัมมัดอาศัยอยู่) และคำเหล่านี้ควรให้ความหมายตามที่ใช้ในฮิญาซ (ภูมิภาคบนคาบสมุทรอาหรับบนชายฝั่งทะเลแดงซึ่งมีเมกกะและมะดีนะ) เมื่อ 1400 ปีที่แล้ว การแปลโดยให้ความหมายตามที่ใช้ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงตลอดหลายศตวรรษนั้นไม่ถูกต้อง

เมื่อผู้ใดต้องการสั่งหรือห้ามบางสิ่งบางอย่าง ขอสิ่งบางอย่าง หรือให้ข่าวบางอย่าง ขั้นแรกจะคิดและเตรียมไว้ในใจ ความหมายเช่นนี้ในใจเรียกว่า "กะลาม นัฟซียฺ" ซึ่งไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นภาษาอาหรับ เปอร์เซีย หรืออังกฤษ การแสดงออกในภาษาต่าง ๆ ไม่ทำให้ความหมายนี้เปลี่ยนแปลง คำที่แสดงความหมายเหล่านี้เรียกว่า "กะลาม ลัฟซียฺ" กะลามลัฟซียฺสามารถแสดงออกในภาษาต่าง ๆ ได้ ดังนั้น กะลามนัฟซียฺของบุคคลจึงเป็นคุณลักษณะที่บริสุทธิ์ ไม่เปลี่ยนแปลง มีอยู่ในตัวเจ้าของเช่นเดียวกับคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น ความรู้ ความประสงค์ การไตร่ตรอง เป็นต้น และกะลามลัฟซียฺคือกลุ่มตัวอักษรที่แสดงกะลามนัฟซียฺ ออกมาจากปากของผู้ที่เปล่งออกมาและไปถึงหูผู้ฟัง ในทำนองเดียวกัน คำของอัลลอฮฺ ตะอาลา เป็นคำที่มีอยู่ตลอดกาล ไม่เคยเงียบ ไม่ได้ถูกสร้าง เป็นคำที่มีอยู่กับพระองค์ เป็นคุณลักษณะที่แยกออกจากสิฟาต อัด-ดาติยยา และสิฟาต อัต-ธุบุติยยา ของอัลลอฮฺ ตะอาลา เช่น ความรู้และความประสงค์ คุณลักษณะกะลาม (คำพูด) ไม่เคยเปลี่ยนแปลงและบริสุทธิ์ ไม่ใช่ตัวอักษรหรือลำเสียง ไม่สามารถจัดประเภทหรือจัดเป็นคำสั่งห้าม การบรรยาย หรือภาษาอาหรับ เปอร์เซีย ฮีบรู ตุรกี หรือซีเรียค (อัสซีเรียน) ไม่ได้มีรูปแบบดังกล่าว ไม่สามารถเขียนได้ ไม่จำเป็นต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์เช่นปัญญา หู หรือลิ้น สามารถบอกได้ในทุกภาษาที่ต้องการ ดังนั้น หากแสดงในภาษาอาหรับก็เรียกว่า อัลกุรอาน อัลกะรีม หากแสดงในภาษาฮีบรูคือ ตะวรัต หากแสดงในภาษาซีเรียคคือ อินญีล[16]
คำของอัลลอฮฺ ตะอาลา (กะลาม อัล-อิลาฮียะ) บอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ หากเป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เรียกว่า คะบัร (การบรรยาย) หากไม่เป็นเช่นนั้นเรียกว่า อินชา หากเป็นการกล่าวสิ่งที่ควรทำเรียกว่า อัมร (คำสั่ง) หากเป็นการกล่าวสิ่งต้องห้ามคือ นะฮี (ข้อห้าม) แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มขึ้นในคำของอัลลอฮฺ ตะอาลา คัมภีร์และหนังสือเล่มเล็ก ๆ ที่ถูกประทานล้วนมาจากคุณลักษณะกะลามของอัลลอฮฺ ตะอาลา นั่นคือ มาจากกะลาม นัฟซียฺ ของพระองค์ และในภาษาอาหรับคือ อัลกุรอาน อัลกะรีม การวิวรณ์ศักดิ์สิทธิ์ (วะฮียฺ) ที่ถูกส่งมาในรูปแบบที่สามารถเขียนได้ในรูปตัวอักษรและสามารถกล่าว ได้ยิน และจำไว้ในใจเรียกว่า กะลาม ลัฟซียฺ หรือ อัลกุรอาน อัลกะรีม
เนื่องจากกะลาม ลัฟซียฺ บ่งบอกถึงกะลาม นัฟซียฺ จึงสามารถเรียกได้ว่า กะลาม อัล-อิลาฮียะ หรือคุณลักษณะศักดิ์สิทธิ์ ตามที่เรียกกันทั้งหมดคือ อัลกุรอาน อัลกะรีม ส่วนต่าง ๆ ของมันก็เรียกว่า อัลกุรอาน อัลกะรีมเช่นกัน บรรดานักวิชาการของทางที่ถูกต้อง (Ahl as-Sunna) ต่างกล่าวเป็นเอกฉันท์ว่า Kalam an-Nafsi ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และเป็นสิ่งที่มีอยู่ตั้งแต่เดิม (qadim หรือ eternal in the past, pre-eternal) ไม่มีเอกฉันท์ในเรื่องที่ว่า Kalam al-Lafzi ถูกสร้างขึ้นหรือมีอยู่ตั้งแต่เดิม นักวิชาการบางท่านที่เห็นว่า Kalam al-Lafzi ถูกสร้างขึ้นได้เตือนว่า จะเป็นการดีกว่าที่จะไม่กล่าวว่ามันถูกสร้างขึ้น เพราะหากกล่าวเช่นนั้น จะหมายถึงว่า Kalam an-Nafsi เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นด้วย ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ดีที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อสมองของมนุษย์ได้ยินสิ่งที่สื่อถึงสิ่งอื่น มันจะจดจำสิ่งที่ถูกสื่อถึงได้ทันที
บรรดานักวิชาการใน Ahl as-Sunna ต่างกล่าวเป็นเอกฉันท์ว่า ทั้ง Kalam an-Nafsi และ Kalam al-Lafzi เป็นพระวจนะของอัลลอฮฺ แม้ว่านักวิชาการบางท่านจะถือว่าคำกล่าวนี้เป็นการเปรียบเทียบ (metaphoric) การที่ Kalam an-Nafsi เป็นพระวจนะของอัลลอฮฺหมายความว่ามันเป็นคุณลักษณะของการพูดของพระองค์ และการที่ Kalam al-Lafzi เป็นพระวจนะของอัลลอฮฺ หมายความว่าพระองค์เป็นผู้สร้างมัน คำถาม: “จากการเขียนข้างต้น เข้าใจได้ว่าพระวจนะของอัลลอฮฺที่มีอยู่ตั้งแต่เดิมไม่สามารถได้ยินได้ การกล่าวว่า ‘ฉันได้ยินพระวจนะของอัลลอฮฺ’ หมายความว่า ‘ฉันได้ยินเสียงและคำพูดที่ถูกเปล่งออกมา’ หรือ ‘ฉันเข้าใจเสียงที่เปล่งออกมาและ Kalam an-Nafsi ที่มีอยู่ตั้งแต่เดิม’ บรรดานบีทั้งหมดสามารถและแม้กระทั่งทุกคนสามารถได้ยินมันในสองวิธีนี้ อะไรคือเหตุผลที่ทำให้มูซา (อะลัยฮิสลาม) ถูกแยกเป็น Kalim-Allah (ผู้ที่อัลลอฮฺทรงตรัสกับ)?”

[16] ในหนังสือที่ชื่อว่า Sharh al-Maqasid (โดย Saduddin Taftazani, เสียชีวิตที่ Samarkand ในปี 1389/792) ได้เขียนไว้ว่า การแสดงออกของมันในภาษากรีกคือ อินญีล และการแสดงออกในภาษาซีเรียคคือ ซะบูร

คำตอบ: มูซา (อะลัยฮิสลาม) ได้ยินพระวจนะของพระองค์โดยไม่มีตัวอักษรหรือเสียง ในวิธีที่แตกต่างจากธรรมเนียมของพระองค์ (al-Adat al-Ilahiyya) พระองค์ได้ยินในวิธีที่ไม่สามารถอธิบายได้ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮฺจะถูกเห็นในสวรรค์ในวิธีที่ไม่สามารถเข้าใจหรืออธิบายได้ ไม่มีใครอื่นได้ยินในวิธีนี้ หรือพระองค์ได้ยินพระวจนะของอัลลอฮฺในเสียงที่ไม่ใช่เพียงผ่านทางหูเท่านั้น แต่ยังผ่านทุกอนุภาคของร่างกายของพระองค์จากทุกทิศทาง หรือพระองค์ได้ยินเพียงจากทิศทางของต้นไม้ แต่ไม่ใช่ในเสียงหรือด้วยการสั่นสะเทือนของอากาศหรือด้วยวิธีอื่นใด เนื่องจากพระองค์ได้ยินในหนึ่งในสามวิธีนี้ พระองค์จึงได้รับเกียรติด้วยชื่อ ‘Kalim-Allah’ มุฮัมมัด (อะลัยฮิสลาม) ก็ได้ยินพระวจนะของพระองค์ในวิธีนี้ในระหว่างการมิอ์รอจ Jabrail (อะลัยฮิสลาม) ก็ได้ยินเช่นกันเมื่อได้รับวะฮี

4. ความเชื่อที่สี่ในหกข้อสำคัญของอีหม่านคือ “เชื่อในบรรดานบีที่อัลลอฮฺตะอาลาทรงส่งมา” เพื่อชี้นำและทำให้ผู้คนมาถึงทางที่ถูกต้องที่พระองค์ทรงพอพระทัย โดยคำว่า 'รซุล' (พหูพจน์ของรซุล) หมายถึง 'ผู้ถูกส่งมา, ผู้ส่งสาร' ในอิสลาม, 'รซุล' หมายถึง 'บุคคลที่มีเกียรติ, น่านับถือ ซึ่งธรรมชาติ, ลักษณะ, ความรู้ และสติปัญญาของเขาสูงกว่าบุคคลทุกคนในยุคของเขา และไม่มีแม้แต่คุณลักษณะเสียหายใดๆ ในลักษณะของเขาและไม่มีวิธีที่ไม่พึงประสงค์' บรรดานบีมีคุณลักษณะ isma; นั่นคือพวกเขาไม่ได้กระทำบาปใหญ่หรือเล็กก่อนหรือหลังจากที่พวกเขาได้รับข่าวสารเรื่องนุบูวะฮฺ (การเป็นนบี)[17] หลังจากที่พวกเขาได้รับข่าวสารเรื่องนบีและจนกว่าการเป็นนบีของพวกเขาจะเป็นที่รู้จักและแพร่หลาย พวกเขาไม่มีความพิการเช่นตาบอด หูหนวก หรือสิ่งที่คล้ายกัน จะต้องเชื่อว่าทุกนบีมีเจ็ดลักษณะเฉพาะ: amana (ความซื่อสัตย์), sidq (ความจงรักภักดี), tabligh (การเรียกร้องผู้คนและถ่ายทอดคำสั่งและข้อห้ามของศาสนาของอัลลอฮฺตะอาลา), adala (ความยุติธรรม), isma (การป้องกันจากการกระทำบาป), fatana (ความฉลาดพิเศษ) และ amn al-azl (ความปลอดภัยจากการถูกปลดจากนบี) นบีที่นำศาสนาใหม่ (ระบบกฎระเบียบ) มาเรียกว่า “รซุล” และคนที่ไม่ได้ศาสนาใหม่แต่นำผู้คนมาสู่ศาสนาเดิมเรียกว่า “นบี”[18] ในการถ่ายทอดคำสั่งและการเรียกร้องผู้คนสู่ศาสนาของอัลลอฮฺตะอาลา ไม่มีความแตกต่างระหว่างพวกเขา ความเชื่อในนบีหมายถึงการเชื่อโดยไม่มีการแบ่งแยกว่าทุกคนมีความจงรักภักดีและเป็นความจริง คนที่ไม่เชื่อในคนใดคนหนึ่งถือว่าไม่เชื่อในทุกคน การเป็นนบีไม่สามารถได้มาจากการทำงานหนัก การอดอาหารหรือความไม่สะดวก หรือการนมัสการมาก มันถูกกำหนดโดยความโปรดและการเลือกของอัลลอฮฺตะอาลาเท่านั้น ศาสนาที่มาจากสวรรค์ถูกส่งผ่านการแทรกแซงของบรรดานบีเพื่อจัดระเบียบชีวิตที่มีประโยชน์สำหรับมนุษยชาติในโลกนี้และโลกหน้าและเพื่อป้องกันพวกเขาจากการกระทำที่เป็นอันตรายและทำให้พวกเขามาถึงการช่วยเหลือ การชี้นำและสันติสุข แม้ว่าพวกเขาจะมีศัตรูมากมายและถูกล้อเลียนและปฏิบัติอย่างรุนแรง บรรดานบีไม่กลัวศัตรูและไม่แสดงความลังเลในการเผยแพร่คำสั่งของอัลลอฮฺตะอาลาเกี่ยวกับความเชื่อและการปฏิบัติในหมู่ผู้คน

17 ผู้ไม่ศรัทธาบางคนที่พยายามทำลายศาสนาอิสลามอย่างเงียบเชียบกล่าวว่า “ก่อนที่จะเป็นนบี มุฮัมมัด [อัลลัยฮิซ-ซาลาม] ได้ถวายสัตว์บูชาให้กับรูปเคารพ” และอ้างอิงถึงหนังสือที่ไม่เป็นที่ยอมรับในนิกายต่างๆ เป็นเอกสาร หลักฐานข้างต้นพิสูจน์ว่าข้อกล่าวหานี้เป็นการโกหก บรรดานบีมีคุณลักษณะ isma ที่ป้องกันพวกเขาจากการกระทำบาป ทั้งก่อนและหลังจากได้รับข่าวสารเรื่องนุบูวะฮฺ ข้อกล่าวหาที่ว่าท่านนบีมุฮัมมัดได้ถวายสัตว์บูชาให้กับรูปเคารพก่อนที่จะเป็นนบีจึงเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง และเป็นความพยายามของผู้ไม่ศรัทธาที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของท่านนบี

18 คำว่า ‘นบี’ และ ‘เราะสูล’ ใช้สำหรับทั้งสองคำในศาสนาอิสลาม คำว่า 'นบี' หมายถึงผู้ที่ได้รับข่าวสารจากอัลลอฮ์และมีหน้าที่เผยแพร่ศาสนาให้กับประชาชน แต่ไม่ได้รับการมอบหมายให้เผยแพร่บทบัญญัติใหม่ คำว่า 'เราะสูล' หมายถึงผู้ที่ได้รับการมอบหมายให้เผยแพร่บทบัญญัติใหม่จากอัลลอฮ์ ซึ่งท่านทั้งสองคือบุคคลที่ได้รับเลือกจากอัลลอฮ์เพื่อชี้นำมนุษย์ไปในทางที่ถูกต้องและเป็นธรรม

อัลลอฮฺตะอาลาให้การสนับสนุนบรรดานบีด้วยปาฏิหาริย์ (mujizas) เพื่อแสดงว่าพวกเขามีความจงรักภักดีและเป็นความจริง ไม่มีใครสามารถท้าทายปาฏิหาริย์ของพวกเขาได้ ผู้คนที่ติดตามนบีคนหนึ่งเรียกว่า 'อุมมา' ของเขา ในวันแห่งการตัดสิน บรรดานบีจะได้รับอนุญาตให้แทรกแซงสำหรับอุมมาของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เป็นบาปอย่างหนัก และการแทรกแซงของพวกเขาจะได้รับการยอมรับ อัลลอฮฺตะอาลาจะอนุญาตให้อุลามา ซุลาฮา และเอาวาลีย์ในอุมมาของพวกเขาแทรกแซง และการแทรกแซงของพวกเขาจะได้รับการยอมรับ บรรดานบี (อะลัยฮิมุสสลาวาตู วัตตัสลิมาต) มีชีวิตอยู่ในหลุมฝังศพของพวกเขาในชีวิตที่เราไม่สามารถรู้ได้ ดินไม่ทำให้ร่างที่มีความศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาเสื่อมสลาย ด้วยเหตุนี้จึงมีการกล่าวในฮะดีษชะรีฟว่า: “บรรดานบีปฏิบัติละหมาดและฮัจญ์ในหลุมฝังศพของพวกเขา”[19] ขณะที่ดวงตาของศาสดานอนหลับ ดวงตาของใจของท่านไม่เคยหลับ ศาสดาทุกท่าน (อะลัยฮิมุสลาม) เท่าเทียมกันในหน้าที่ที่พวกท่านได้รับมอบหมายและในการครอบครองคุณลักษณะของการเป็นศาสดา คุณลักษณะพิเศษทั้งเจ็ดดังกล่าวข้างต้นมีอยู่ในศาสดาทุกท่าน ศาสดาไม่เคยถูกปลดจากหน้าที่ของพวกท่าน ขณะที่อาวาลียาอ์อาจถูกปลดจากวิลายะฮ์ (สถานะการเป็นวะลีย์ผู้ที่อัลลอฮ์ ทะอาลา รัก) ศาสดาเป็นมนุษย์ ไม่ใช่ญินหรือเทวดาที่ไม่สามารถเป็นศาสดาสำหรับมนุษย์หรือเข้าถึงระดับของศาสดาได้ ศาสดามีความเหนือกว่าและเกียรติยศเหนือกันและกัน ตัวอย่างเช่น ในด้านการมีคุณลักษณะพิเศษเช่นจำนวนมากของผู้ศรัทธาในอุมมะฮ์ของท่าน ขอบเขตของประเทศที่ท่านถูกแต่งตั้ง ความแพร่หลายของความรู้และมะอ์ริฟะฮ์ (ความรู้เกี่ยวกับอัลลอฮ์ ทะอาลา) มุอ์ญิซาต (ปาฏิหาริย์) ของท่านที่มากมายและต่อเนื่อง และการที่ท่านได้รับคุณค่าและพรที่พิเศษ นบีมุฮัมมัด (อะลัยฮิสสลาม) ศาสดาของยุคปัจจุบันนี้ สูงส่งกว่าศาสดาท่านอื่นทั้งหมด ศาสดาที่ถูกเรียกว่า 'อูลุลอะซัม' สูงส่งกว่าศาสดาท่านอื่น รอซูลสูงส่งกว่านบีที่ไม่ใช่รอซูล จำนวนของศาสดา (อะลัยฮิมุสสลาม) ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัด แต่มีการรับรู้กันอย่างกว้างขวางว่ามีมากกว่า 124,000 คน ในจำนวนนี้ 313 หรือ 315 คนเป็นรอซูล ศาสดาระดับสูงหกท่านในบรรดาพวกเขาถูกเรียกว่า 'อูลุลอะซัม'
นี่คือคำแปลเป็นภาษาไทยของข้อความข้างต้น:

คนที่มีความเป็นที่รู้จัก 33 ท่านดังนี้: อาดัม, อิดริส (เอนอค), เชท (ชีส), นูห์ (โนอาห์), ฮูด (เฮเบอร์), ซอลีห์ (เมธูซาเลห์), อิบราฮิม (อับราฮัม), ลูฏ (โลท), อิสมาอิล (อิชมาเอล), อิศฮาก (ไอแซค), ยากูบ (จาค็อบ), ยูซุฟ (โยเซฟ), อัยยูบ (โจบ), ชูอัยบ์ (เจโธร), มูซา (โมเสส), ฮารูน (อาโรน), คิดร, ยูชา บิน นูน (โจชัว), อิลยาส (เอลียาห์), อิลยาอ์ซาอ์ (เอลีชา), ดุลกิฟล์ (เอเสเคียล), ชามูน, อิชมอิล (อิชมาเอล), ยูนุส บิน มะตา (โจนาห์), ดาวูด (ดาวิด), ซุไลมาน (โซโลมอน), ลุกมาน, ซะกะรียา (เศคาริยาห์), ยะห์ยา (ยอห์น ผู้ให้บัพติศมา), อุซัยร์ (เอสรา), อีซา (เยซู) บิน มะรียัม, ดุลกรฺไนน์ (ซุลการ์เนียน) และมุฮัมมัด (อาลัยฮิสลาม)

---

19 ในปัจจุบัน คนที่เรียกตัวเองว่า 'วะฮาบี' ในแถบอาหรับ ไม่เชื่อในหะดีษเช่นนี้ พวกเขากล่าวหาว่ามุสลิมที่เชื่อในหะดีษเช่นนี้เป็นผู้ไม่ศรัทธา (กาฟิร) ด้วยการตีความอายะฮ์และหะดีษที่มีความหมายไม่ชัดเจนและคลุมเครือผิดไป พวกเขาจึงกลายเป็นบุคคลที่มีบิดอะฮ์ (นวัตกรรมในศาสนา) แต่ไม่ใช่ผู้ไม่ศรัทธา การกระทำของพวกเขาทำให้มุสลิมเกิดความเสียหายอย่างมาก วะฮาบีซึ่มก่อตั้งขึ้นโดยคนที่ชื่อมุฮัมหมัด บิน อับดุลวะฮาบ จากแคว้นนะจด์ในอาระเบีย ซึ่งถูกบิดเบือนโดยเฮมเฟอร์ สายลับชาวอังกฤษ ที่ใช้ความคิดผิดๆ ของอะหมัด อิบนุ ตัยมียะฮ์ (ถึงแก่กรรมที่ดามัสกัส ในปี 1328/728 ฮิจเราะฮ์) ขบวนการนี้แพร่หลายผ่านหนังสือของชาวอียิปต์ชื่อมุฮัมหมัด อับดุฮฺ (ถึงแก่กรรมที่อียิปต์ ในปี 1905/1323 ฮิจเราะฮ์) นักวิชาการแห่งอาหลุสซุนนะฮ์ได้พิสูจน์ในหนังสือนับร้อยเล่มว่า วะฮาบีซึ่มไม่ใช่มัซฮับที่ห้า และวะฮาบีเป็นกลุ่มที่หลงทาง (ดะลาละฮ์) และทำตามทางที่ผิด รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถพบได้ในหนังสือ Endless Bliss, Confessions of a British Spy และ Advice for the Muslim ขออัลลอฮ์ ทะอาลา ปกป้องเยาวชนผู้เชี่ยวชาญในศาสนาจากการตกเป็นเหยื่อของวะฮาบีซึ่มที่ก่อตั้งโดยอังกฤษ! ขออัลลอฮ์ ทะอาลา อย่าให้เราหลงออกจากทางของนักวิชาการแห่งอาหลุสซุนนะฮ์ ที่ถูกสรรเสริญในหะดีษหลายๆ บท!

มีเพียง 28 ชื่อที่เขียนในอัลกุรอาน เชท, คิดร, ยูชา, ชามูน และ อิชมอิล ไม่ได้เขียนไว้ ยังไม่แน่ใจว่าดุลกรฺไนน์, ลุกมาน และ อุซัยร์ เป็นนบีหรือไม่ ตามที่เขียนไว้ในจดหมายฉบับที่ 36 ของเล่มที่สองของมักตูบาต-อิ มาธุมิยา ของ ม มาธุม รายงานที่บอกว่าคิดร (อาลัยฮิสลาม) เป็นนบีมีความน่าเชื่อถือ และในจดหมายฉบับที่ 182 เขาเขียนว่า "การปรากฏตัวของคิดร (อาลัยฮิสลาม) ในรูปแบบมนุษย์และการกระทำบางอย่างไม่ได้แสดงว่าเขายังมีชีวิตอยู่ อัลลอฮ์ ตาอาลา ได้ให้วิญญาณของคิดร รวมถึงวิญญาณของนบีและวะลิหลายคน อนุญาตให้ปรากฏในรูปมนุษย์ การเห็นพวกเขาไม่ได้แสดงว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่" ดุลกิฟล์ (อาลัยฮิสลาม) ยังถูกเรียกว่า 'ฮารคิล' ซึ่งยังถูกกล่าวว่าเป็นอิลยาส, อิดริส หรือ ซะกะรียา อิบราฮิม (อาลัยฮิสลาม) เป็นคอลีล-อัลลอฮ์ (ผู้บูชาอัลลอฮ์) เพราะในใจของเขาไม่มีความรักต่อสิ่งสร้างอื่น ๆ มีเพียงความรักต่ออัลลอฮ์ ตาอาลา มูซา (อาลัยฮิสลาม) เป็นกาลีม-อัลลอฮ์ เพราะเขาพูดคุยกับอัลลอฮ์ ตาอาลา อีซา (อาลัยฮิสลาม) เป็นกาลิมัต-อัลลอฮ์ เพราะเขาไม่มีพ่อและเกิดขึ้นเพียงเพราะคำของอัลลอฮ์ (กาลิมะฮ์ อัลอิลาฮียะ) 'จงเป็น!' นอกจากนี้เขายังส่งคำของอัลลอฮ์ที่เต็มไปด้วยปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ไปยังหูของผู้คนผ่านการเทศนา มุฮัมมัด (อาลัยฮิสลาม) ผู้ซึ่งเป็นเหตุผลในการสร้างทุกสิ่ง และเป็นผู้สูงสุด ผู้มีเกียรติที่สุดในมนุษยชาติ คือ ฮะบีบ-อัลลอฮ์ (ดารลิงของอัลลอฮ์ ตาอาลา) มีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ถึงความยิ่งใหญ่และความเหนือกว่าของเขาและว่าเขาเป็นฮะบีบ-อัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่สามารถกล่าวถึงเขาว่า 'ถูกเอาชนะ' หรือ 'ถูกปราชัย' ในวันฟื้นคืนชีพ เขาจะลุกขึ้นจากหลุมศพของเขาก่อนทุกคน เขาจะไปยังสถานที่พิพากษาก่อน เขาจะไปสวรรค์ก่อนทุกคน แม้ว่าปาฏิหาริย์ของเขาจะนับไม่ถ้วนและพลังของมนุษย์ไม่สามารถพอที่จะนับได้ เราจะประดับประดาบทความของเราด้วยการเล่าปาฏิหาริย์ของมิราจ ขณะที่รอซูลุลลอฮ์ (อาลัยฮิสลาม) อยู่บนเตียงในอัลมักกะตัลมุกัรฺรอมา (เมกกะ) เขาตื่นขึ้นและร่างกายที่ได้รับพรของเขาถูกพาไปยังมัสยิดอัลอักศอในเยรูซาเล็ม (คุดส์) จากนั้นไปยังท้องฟ้าและหลังจากท้องฟ้าชั้นที่เจ็ด[20] ไปยังสถานที่ที่อัลลอฮ์ ตาอาลากำหนดไว้ เราต้องเชื่อในมิราจในลักษณะนี้ เขาและญิบรีล (อาลัยฮิสลาม) ไปจากเมกกะไปยังซิดรัต อัลมุนตะฮา ต้นไม้ในท้องฟ้าชั้นที่หกและเจ็ด ไม่มีความรู้หรือการขึ้นไปใดที่ไปไกลกว่านั้น ในซิดรัต รอซูลุลลอฮ์เห็นญิบรีล (อาลัยฮิสลาม) ในรูปร่างของเขาเองที่มีปีกหกร้อยปีก ญิบรีล (อาลัยฮิสลาม) อยู่ที่ซิดรัต จากเมกกะไปเยรูซาเล็มหรือไปยังท้องฟ้าชั้นที่เจ็ด รอซูลุลลอฮ์ (อาลัยฮิสลาม) ถูกนำไปด้วยบุรอคซึ่งเป็นสัตว์สีขาวที่เร็วมาก ไม่มีเพศ และไม่เป็นโลกีย์ของสวรรค์ เล็กกว่าลาและใหญ่กว่าแอส มันก้าวไปไกลกว่าที่ตาเห็น ที่มัสยิดอัลอักศอ รอซูลุลลอฮ์และนบีอื่น ๆ (อาลัยฮิมุสลาม) ทำนมาซในญามา รอซูลุลลอฮ์เป็นผู้นำการนมาซ; เป็นการนมาซอิชา (ดึก) หรือนมาซฟัจญ์ (รุ่งเช้า) วิญญาณของนบีอยู่ที่นั่นในรูปมนุษย์ของพวกเขาเอง จากเยรูซาเล็มถึงท้องฟ้าชั้นที่เจ็ด เขาถูกนำขึ้นไปด้วยบันไดที่ไม่รู้จักชื่อมิราจในชั่วขณะ ในระหว่างทาง เทวดาเรียงแถวทางขวาและซ้าย สรรเสริญและยกย่องเขา ในแต่ละท้องฟ้า ญิบรีล (อาลัยฮิสลาม) ประกาศข่าวดีของการมาถึงของรอซูลุลลอฮ์ (อาลัยฮิสลาม) ในแต่ละท้องฟ้า เขาเห็นนบีและทักทายเขา ในซิดรัต เขาเห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มากมาย ความสุขในสวรรค์และการลงโทษในนรก เขาไม่ได้มองที่ความสุขใด ๆ ของสวรรค์ด้วยความปรารถนาและความยินดีของการเห็นความงามของอัลลอฮ์ ตาอาลา (จามาล) เกินกว่าซิดรัต เขาเดินหน้าเพียงคนเดียว ท่ามกลางนูร (รังสี) เขาได้ยินเสียงของปากกาของเทวดา เขาผ่านม่าน 70,000 ผืน ระยะทางระหว่างม่านสองผืนเหมือนทางเดิน 500 ปี จากนั้น บนเตียงที่ชื่อว่ารัฟรัฟซึ่งสว่างกว่าดวงอาทิตย์ เขาผ่านทางคุรซี (ส่วนหนึ่งของท้องฟ้าภายนอกท้องฟ้าชั้นที่เจ็ดและภายในอาร์ช ซึ่งเป็นส่วนท้ายของสสารที่อยู่ชายแดนของท้องฟ้า) และถึงอาร์ชของอัลลอฮ์

---

[20] พวกนอกศาสนาอิสลามและศัตรูของอิสลามที่ปลอมตัวเป็นนักวิชาการอิสลามพยายามหลอกลวงเยาวชนด้วยการกล่าวและเขียนว่ามิราจไม่ใช่การขึ้นไปด้วยร่างกาย แต่เป็นสภาวะทางจิตวิญญาณ เราไม่ควรซื้อหนังสือที่ทุจริตเช่นนี้ เราไม่ควรให้พวกเขาหลอกลวงเรา วิธีการที่มิราจเกิดขึ้นถูกเขียนไว้อย่างละเอียดในหนังสือที่มีค่าอย่างมากมาย เช่นในหนังสือชิฟาอิ ชารีฟ โดยคาดี อิยาด อัล-มาลิกี (เสียชีวิตในโมร็อกโกในปี 1150/544) และในหนังสือ Endless Bliss

เขาได้ไปไกลกว่าบัลลังก์ (Arsh) ไปไกลกว่าจักรวาลของเวลา สถานที่ และสสาร เขาไปถึงตำแหน่งที่เขาสามารถได้ยินการพูดของอัลลอฮ์ ตาอาลา เขาได้เห็นอัลลอฮ์ ตาอาลาในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจหรืออธิบายได้ เหมือนกับที่อัลลอฮ์ ตาอาลาจะถูกเห็นในโลกหน้าโดยไม่มีเวลาและสถานที่ เขาพูดกับอัลลอฮ์ ตาอาลาโดยไม่มีตัวอักษรและเสียง เขาได้ยกย่อง สรรเสริญ และเทิดทูนอัลลอฮ์ ตาอาลา เขาได้รับของขวัญและเกียรติมากมายเหลือคณานับ เขาและอุมมา (ชุมชนของผู้ศรัทธา) ของเขาถูกสั่งให้ทำการละหมาดห้าสิบครั้งต่อวัน แต่ถูกลดลงเหลือห้าครั้งด้วยการไกล่เกลี่ยของนบีมูซา (อะลัยฮิสลาม) ก่อนหน้านั้น การละหมาดได้กระทำเฉพาะในตอนเช้าและตอนบ่ายหรือตอนกลางคืน หลังจากการเดินทางที่ยาวนานเช่นนั้น ได้รับของขวัญและพรและได้เห็นและได้ยินสิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจมากมาย เขากลับมาที่เตียงของเขาซึ่งยังคงอุ่นอยู่ สิ่งที่เราได้เขียนข้างต้นได้รับการเข้าใจบางส่วนจากอายะฮ์และบางส่วนจากฮะดีษ แม้จะไม่จำเป็นต้องเชื่อทั้งหมด คนที่ไม่เชื่อในรายงานเหล่านี้จะถูกแยกออกจากอาหลิซุนนะฮ์เพราะนักวิชาการของอาหลิซุนนะฮ์ได้ถ่ายทอดมัน คนที่ไม่เชื่อในอายะฮ์หรือฮะดีษจะกลายเป็นผู้ไม่เชื่อ ให้เรานำเสนอหลักฐานบางประการที่แสดงให้เห็นว่ามุฮัมมัด (อะลัยฮิสลาม) เป็นนบีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (Sayyid al-Anbiya):

ในวันแห่งการพิพากษานบีทั้งหมดจะพักพิงในร่มธงของเขา อัลลอฮ์ ตาอาลาได้สั่งให้นบีทุกท่าน (อะลัยฮิมุสลาม) ว่าถ้าพวกเขายังมีชีวิตอยู่จนถึงเวลาของมุฮัมมัด (อะลัยฮิสลาม) ผู้ซึ่งเป็นที่รักของอัลลอฮ์ ตาอาลาในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้าง พวกเขาจะต้องเชื่อและช่วยเหลือเขา นอกจากนี้นบีทั้งหมดได้สั่งอุมมาของพวกเขาในคำขอล่าสุดของพวกเขาเช่นกัน มุฮัมมัด (อะลัยฮิสลาม) เป็นนบีคนสุดท้าย (Khatam al-Anbiya) ซึ่งหมายความว่าไม่มีนบีที่จะตามหลังเขา จิตวิญญาณที่ได้รับพรของเขาถูกสร้างขึ้นก่อนนบีทั้งหมด ตำแหน่งของการเป็นนบีถูกมอบให้เขาเป็นคนแรก การเป็นนบีถูกทำให้สมบูรณ์ด้วยการที่เขามายังโลก ในช่วงท้ายของโลก ในเวลาของท่านอัล-มะห์ดี อีซา (อะลัยฮิสลาม) จะลงมาจากสวรรค์สู่ดามัสกัสและเข้าร่วมอุมมาของมุฮัมมัด (อะลัยฮิสลาม) และเผยแพร่อิสลามบนโลก [คนหลงผิดที่เรียกว่า 'คาเดียนี' หรือ 'อาหมัดี' ซึ่งถูกจัดตั้งโดยอังกฤษในอินเดียในปี 1880/1296 กล่าวคำเท็จที่หมิ่นประมาทเกี่ยวกับอีซา (อะลัยฮิสลาม) ด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาอ้างว่าตนเป็นมุสลิม แต่พวกเขากลับพยายามทำลายอิสลามจากภายใน มีการออกฟัตวา (คำวินิจฉัยทางศาสนา) เพื่อประกาศว่าพวกเขาไม่ใช่มุสลิม กลุ่มหลงผิดอีกกลุ่มหนึ่งที่ปรากฏในอินเดียคือกลุ่มที่เรียกว่า Jamaat at-Tablighiyya (หรือ Tabligh Jamaa) ลัทธิของพวกเขาถูกก่อตั้งครั้งแรกในปี 1926/1345 โดยคนไม่รู้ชื่ออิลยาส เขาอ้างว่ามุสลิมได้ "เบี่ยงเบนจากเส้นทางที่แท้จริงของอิสลาม" และเขาได้ฝันถึง "คำสั่งจากพระเจ้า" เพื่อช่วยพวกเขา เขาสั่งสอนสิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากหนังสือของอาจารย์หลงผิดของเขา ได้แก่ เนซีร์ ฮุซัยน์ ราชิด อะหมัด คานคูฮี และคอลีล อะหมัด เซฮารันปูรี เพื่อหลอกลวงมุสลิม พวกเขามักพูดถึงความสำคัญของการละหมาดและญามาอ์ (การละหมาดร่วมกัน) แต่ไม่มีการละหมาดหรือพิธีกรรมอื่น ๆ ของพวกเขาที่ได้รับการยอมรับ (maqbul) เนื่องจากพวกเขาเป็นพวกหลงผิด (ahl al-bida) นั่นคือพวกเขาอยู่นอกอาหลิซุนนะฮ์ สิ่งแรกที่พวกเขาต้องทำคือการอ่านหนังสือที่เขียนโดยนักวิชาการของอาหลิซุนนะฮ์เพื่อให้พ้นจากความเชื่อที่หลงผิดและกลายเป็นมุสลิมที่แท้จริง ผู้คนที่ตีความอายะฮ์ที่มีความหมายแฝงในอัลกุรอาน อัล-กะรีมอย่างผิด ๆ ถูกเรียกว่าคนของบิดอะหรือหลงผิด ศัตรูของอิสลามที่ให้ความหมายกับอายะฮ์เหล่านั้นให้เหมาะสมกับความคิดที่ทรยศและหลงผิดของพวกเขาถูกเรียกว่าซินดิกซึ่งพยายามเปลี่ยนอัลกุรอาน อัล-กะรีม และอิสลาม กลุ่มเหล่านี้ก่อตั้งขึ้น ได้รับการสนับสนุนและสนับสนุนทางการเงินเพื่อกระจายไปทั่วโลกโดยอังกฤษ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สมาชิกของ Tabligh Jamaa ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือที่ไม่รู้และต่ำต้อยที่ตกอยู่ในกับดักที่ตั้งโดยผู้ไม่เชื่ออังกฤษ พยายามหลอกลวงมุสลิมโดยเรียกตนเองว่า 'อาหลิซุนนะฮ์' โดยทำการละหมาดและกล่าวคำเท็จ อับดุลเลาะห์ อิบนุ มัสอูดกล่าวว่า "จะมีผู้คนทำการละหมาดแม้ว่าพวกเขาจะไม่เชื่อในศาสนาใดเลย" คนเหล่านี้จะถูกลงโทษด้วยไฟนิรันดร์ที่ก้นของนรก บางคนสวมผ้าโพกหัวขนาดใหญ่เหมือนรังนกกระสาบนยอดหอคอย ปลูกหนวดเครา

และสวมเสื้อคลุมยาว ท่องและตีความอายะฮ์ผิด ๆ เพื่อหลอกลวงมุสลิม อย่างไรก็ตาม ฮะดีษชะรีฟกล่าวว่า "อัลลอฮ์ ตาอาลาไม่ตัดสินพวกเจ้าโดยรูปลักษณ์และการแต่งกายของเจ้า แต่โดยใจและเจตนาของเจ้า" เนื่องจากคนโง่เง่าเหล่านี้ไม่สามารถตอบหนังสือของสำนักพิมพ์ Hakikat ซึ่งพิสูจน์คำพูดที่หลอกลวงของพวกเขาให้เป็นเท็จได้ พวกเขาจึงกล่าวว่า "หนังสือที่ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Hakikat นั้นผิดและบิดเบือน อย่าอ่าน" สัญญาณที่เด่นชัดที่สุดในการรู้จักพวกหลงผิดและซินดิกที่เป็นศัตรูของอิสลามคือพวกเขากล่าวว่า "ผิด ดังนั้นไม่ควรอ่าน" เกี่ยวกับงานเขียนของนักวิชาการของอาหลิซุนนะฮ์และเกี่ยวกับหนังสือที่เชื่อถือได้ที่ตีพิมพ์พวกเขา ความเสียหายที่คนเหล่านี้ได้ก่อให้แก่อิสลามและคำตอบต่อพวกเขาโดยนักวิชาการของอาหลิซุนนะฮ์ได้ถูกเขียนไว้อย่างละเอียดในหนังสือของเราชื่อ The Sunni Path] มุฮัมมัด (อะลัยฮิสสลาม) เป็นนบีที่สูงที่สุดและเป็นความเมตตาของอัลลอฮ์ ตาอาลาสำหรับสิ่งมีชีวิตทั้งปวง สิบแปดพันโลกของสิ่งมีชีวิตได้รับประโยชน์จากมหาสมุทรแห่งพรของเขา โดยความเห็นพ้องเขาเป็นนบีสำหรับมนุษย์และญินทุกคน รายงานหลายฉบับระบุว่าเขาเป็นนบีสำหรับนางฟ้า พืช สัตว์ และสำหรับทุกสสาร ในขณะที่นบีอื่น ๆ ถูกส่งไปยังเผ่าต่าง ๆ ในประเทศต่าง ๆ รอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสสลาม) ถูกส่งเป็นนบีสำหรับโลกทุกโลกและสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตทุกอย่าง อัลลอฮ์ ตาอาลาได้เรียกนบีอื่น ๆ ด้วยชื่อของพวกเขา แต่สำหรับมุฮัมมัด (อะลัยฮิสสลาม) อัลลอฮ์ ตาอาลาได้ให้เกียรติเขาโดยเรียกเขาว่า "โอ้รอซูลของข้า!" มหัศจรรย์ทุกประการที่เคยถูกมอบให้แก่นบีอื่น ๆ ได้ถูกนำเสนอให้แก่เขา อัลลอฮ์ ตาอาลาได้มอบของขวัญมากมายให้แก่นบีที่รักของพระองค์และให้มหัศจรรย์มากกว่านบีอื่น ๆ เขาได้รับเกียรติสูงสุดเหนือบรรดานบีทั้งหลายด้วยเกียรติและความยอดเยี่ยมที่นับไม่ถ้วน: ดวงจันทร์แยกเป็นสองเมื่อเขาทำสัญลักษณ์ด้วยนิ้วที่ได้รับพรของเขา; ก้อนหินในฝ่ามือของเขาเอ่ยนามของอัลลอฮ์; ต้นไม้ทักทายเขาด้วยคำว่า "โอ้รอซูล-อัลลอฮ์"; ท่อนไม้แห้งที่ชื่อฮันนานะห์ร้องไห้เพราะรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสสลาม) เดินจากไปและทิ้งมันไว้คนเดียว; น้ำบริสุทธิ์ไหลออกจากระหว่างนิ้วที่ได้รับพรของเขา; ระดับสูงของ ash-Shafa’at al-Kubra (การอนุญาตพิเศษที่เขาจะได้รับเพื่อการไกล่เกลี่ยสำหรับการยุติการรอคอยที่กังวลในวันพิพากษา), Maqaman Mahmuda (ตำแหน่งสูงที่เขาจะได้รับการขอบคุณจากผู้ศรัทธาหลังจากการไกล่เกลี่ย), Hawd wal-Kawthar, al-Wasila (ตำแหน่งสูงของการเข้าถึง) และ al-Fadila (ตำแหน่งสูงของคุณธรรม) จะถูกมอบให้แก่เขาในโลกหน้า; เขามีเกียรติที่จะเห็น Jamal ของอัลลอฮ์ ตาอาลาก่อนเข้าสวรรค์ [ในระหว่างการอิสรออ์และมิอ์รอจ]; เขามีคุณธรรมที่สวยงามที่สุดในโลก ความศรัทธาที่สมบูรณ์ที่สุด ความรู้ ความสุภาพ ความอดทน ความกตัญญู Zuhd (การหันใจจากสิ่งของโลก; การงดเว้นจากสิ่งที่อนุญาต), ความบริสุทธิ์ ความยุติธรรม ความเป็นวีรบุรุษ ความละอาย ความกล้าหาญ ความสุภาพ ความฉลาด มารยาทที่ดี การช่วยเหลือ ความเมตตา และเกียรติและเกียรติยศที่ไม่รู้จบ ไม่มีใครนอกจากอัลลอฮ์ ตาอาลาทราบจำนวนมหัศจรรย์ที่มอบให้แก่เขา ศาสนาของเขาได้ลบล้างและยกเลิกศาสนาทั้งหมด ศาสนาของเขาเป็นศาสนาที่ดีที่สุดและสูงที่สุดของทุกศาสนา อุมมะห์ของเขาสูงกว่าทุกอุมมะห์ Awliya ของอุมมะห์ของเขามีเกียรติมากกว่า Awliya ของอุมมะห์อื่น ท่ามกลางบรรดาอาวียาของอุมมัฮของท่านนั้น คนที่สมควรเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์คือ อบูบักร อัส-สิทดี๊ก (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุ) ผู้ซึ่งอาวียาและอิมามทั้งหลายรักที่สุดและเหมาะสมกับตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์มากกว่าคนอื่น ๆ หลังจากบรรดานบี ท่านอบูบักร เป็นมนุษย์ที่สูงสุดและมีคุณธรรมที่สุดที่เคยมีมาและที่จะมีมา ท่านเป็นคนแรกที่ได้รับตำแหน่งและเกียรติของเคาะลีฟะฮ์ เป็นความโปรดปรานและพรจากอัลลอฮ์ ตาอาลาที่ท่านไม่ได้กราบไหว้รูปปั้นก่อนที่ศาสนาอิสลามจะเริ่มต้น; ท่านได้รับการปกป้องจากความบกพร่องเช่นการปฏิเสธและการนอกศาสนา หลังจากท่านอบูบักร ผู้ที่สูงสุดต่อมาคือท่านเคาะลีฟะฮ์ที่สอง อุมัร อิบนุ อัล-ค็อฏฏอบ (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุ) ผู้ที่อัลลอฮ์ ตาอาลาเลือกเป็นเพื่อนของรอซูลที่รักของพระองค์ (อะลัยฮิสลาม)
มนุษย์ที่สูงสุดต่อมาคือท่านเคาะลีฟะฮ์ที่สามของรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสลาม) คือ ซุนนูรัยน์ อุษมาน อิบนุ อัฟฟาน (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุ) ขุมทรัพย์แห่งพรและคุณธรรมและแหล่งแห่งความสุภาพ ความศรัทธา และความรู้ทางจิตวิญญาณ

หลังจากท่าน ท่านเคาะลีฟะฮ์ที่สี่ของรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสลาม) คือ อาลี อิบนุ อบี ฏอลิบ (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุ) ผู้มีความสามารถพิเศษที่น่าอัศจรรย์และเป็น "สิงห์" ของอัลลอฮ์ ตาอาลา

ท่านหะซัน อิบนุ อาลี (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุม) ได้เป็นเคาะลีฟะฮ์ต่อมา (ถึงแก่กรรมจากการถูกวางยาพิษในอัล-มะดีนะฮ์ อัล-มุนาวะวะเราะฮ์ในปี ค.ศ. 669/ปี ฮ.ศ. 49) สามสิบปีของการเป็นเคาะลีฟะฮ์ที่กล่าวไว้ในหะดีษชะรีฟสิ้นสุดลงกับท่าน หลังจากท่าน คนที่สูงสุดคือลูกชายของท่านคือ ฮุเซน อิบนุ อาลี (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุม) ดวงตาของรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสลาม) ความเหนือกว่าที่นี่อิงจากการที่พวกเขาได้รับ thawab มากขึ้น; การละทิ้งประเทศและคนรักของพวกเขาเพื่อศาสนาอิสลาม; การยอมรับศาสนาอิสลามก่อนคนอื่น ๆ; การปฏิบัติตามรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสลาม) ถึงขีดสุด; การปฏิบัติตามซุนนะห์ของท่านอย่างเคร่งครัด; การต่อสู้เพื่อเผยแพร่ศาสนาของท่าน; และการป้องกันการปฏิเสธ ความวุ่นวาย และความโกลาหล ท่านอาลี (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) ยอมรับศาสนาอิสลามก่อนคนอื่น ๆ ทั้งหมด ยกเว้นท่านอบูบักร (เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ) อย่างไรก็ตาม ท่านยังเป็นเด็กและไม่มีทรัพย์สินและอาศัยอยู่ในบ้านของรอซูลุลลอฮ์ (อะลัยฮิสลาม) เพื่อรับใช้ท่าน ดังนั้น การยอมรับศาสนาอิสลามของท่านจึงไม่ได้ทำให้ผู้ปฏิเสธศาสนาพ่ายแพ้ ยอมรับศาสนาอิสลามหรือปฏิบัติตามตัวอย่างของท่านในทางกลับกัน การยอมรับศาสนาอิสลามของเคาะลีฟะฮ์อีกสามท่านเสริมสร้างศาสนาอิสลามให้แข็งแกร่งขึ้น เนื่องจากท่านอาลีและลูกชายของท่าน (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุม) เป็นญาติใกล้ชิดที่สุดของรอซูลุลลอฮ์และเป็นเลือดของรอซูลุลลอฮ์ พวกเขาอาจกล่าวได้ว่าสูงกว่าท่านอบูบักรและท่านอุมัร แต่ความเหนือกว่าของพวกเขาไม่ใช่ในทุกด้านและไม่ช่วยให้พวกเขาเหนือกว่าบุคคลที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ในทุกทาง มันคล้ายกับการที่คิดีร์ (อะลัยฮิสลาม) สอนบางสิ่งบางอย่างให้กับมูซา[21] (อะลัยฮิสลาม) ท่านฟาตีมะห์สูงกว่าท่านคอดีญะห์และท่านอาอีชะห์ (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุนนา) เนื่องจากท่านใกล้ชิดกับรอซูลมากกว่าในเรื่องของสายเลือด แต่ความเหนือกว่าในแง่หนึ่งไม่ควรแสดงความเหนือกว่าในทุกด้าน บรรดานักวิชาการอิสลามได้แถลงการณ์ที่ไม่เห็นด้วยกับกันและกันในเรื่องนี้

ท่านหะดีษชะรีฟที่กล่าวว่า "ฟาตีมะห์สูงกว่าหญิงสาวทั้งหลายของสวรรค์ และหะซันและฮุเซนเป็นเยาวชนที่สูงที่สุดของสวรรค์" อ้างถึงความเหนือกว่าเพียงแง่มุมหนึ่ง บุคคลที่สูงสุดรองจากนี้ในหมู่เศาะหาบะห์ของรอซูล (อัศ-เศาะหาบะห์ อัล-กิราม) คือ [หกบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สี่เคาะลีฟะห์แรกในหมู่] อัล-อัชเราะห์ อัล-มุบัชชะเราะห์ สิบคนที่ได้รับข่าวดีว่าจะเข้าสวรรค์ หลังจากพวกเขา ผู้ที่สูงสุดในหมู่มุสลิมคือมุสลิม 313 คนที่เข้าร่วมในการต่อสู้ศักดิ์สิทธิ์ที่บัดร์ รองลงมาคือมุสลิม 700 คนที่กล้าหาญที่เข้าร่วมในการต่อสู้ศักดิ์สิทธิ์ที่อุฮุด ถัดไปคือบิอัต อัร-ริฎวาน มุสลิม 1400 คนที่สาบานตนต่อรอซูลุลลอฮ์ภายใต้ต้นไม้ อัศ-เศาะหาบะห์ อัล-กิราม (เราะฎิยัลลอฮุตาอาลาอันฮุม อัจมาอีน) เสียสละชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ และช่วยเหลือท่าน ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่ (วาญิบ) ที่จะกล่าวถึงชื่อของพวกเขาด้วยความเคารพและความรัก ไม่อนุญาตให้กล่าวคำที่ไม่สมควรกับความยิ่งใหญ่ของพวกเขา การกล่าวชื่อของพวกเขาอย่างไม่เคารพเป็นการนอกศาสนา ผู้ที่รักท่านรอซูลลุลลอฮ์จะต้องรักศ่อฮาบะฮ์ทุกคนด้วย เนื่องจากท่านรอซูลลุลลอฮ์กล่าวในหะดีษชะรีฟว่า "ผู้ใดที่รักศ่อฮาบะฮ์ของฉันก็เพราะเขารักฉัน ผู้ใดที่ไม่รักพวกเขาก็เพราะเขาไม่รักฉัน ผู้ใดที่ทำร้ายพวกเขาก็คือทำร้ายฉันและผู้ใดที่ทำร้ายฉันก็คือทำร้ายอัลลอฮ์ตะอาลา ผู้ที่ทำร้ายอัลลอฮ์ตะอาลาจะต้องได้รับการลงโทษแน่นอน" อีกหะดีษหนึ่งท่านกล่าวว่า "เมื่ออัลลอฮ์ตะอาลาต้องการที่จะประทานความเมตตาแก่ผู้ใดในอุมมะฮ์ของฉัน พระองค์จะใส่ความรักต่อศ่อฮาบะฮ์ของฉันไว้ในใจของเขา และเขาจะรักพวกเขาอย่างสุดซึ้ง"

---

[21] หากความสัมพันธ์ทางสายเลือดเป็นเกณฑ์เดียวในการวัดความเหนือกว่า ท่านอับบาสก็ควรได้รับการพิจารณาว่าสูงกว่าท่านอาลี นอกจากนี้ อาบูฏอลิบและอาบูละฮับ ซึ่งมีความใกล้ชิดทางสายเลือดอย่างมาก ก็ไม่มีเกียรติและความเหนือกว่าที่มีอยู่ในมุอ์มินต่ำสุด

ดังนั้น การต่อสู้ระหว่างศ่อฮาบะฮ์ไม่ควรถูกมองว่าเกิดขึ้นเพื่อเป็นคอลีฟะฮ์หรือเพื่อสนองความคิดชั่วร้ายหรือความต้องการทางกิเลส มันเป็นการหลอกลวงที่จะพูดถึงพวกเขาในแง่ร้ายเนื่องจากสมมติฐานเช่นนั้น เพราะความอิจฉาและความต้องการในตำแหน่งและการติดอยู่กับโลกนี้ได้ถูกขจัดออกจากหัวใจของพวกเขาโดยการนั่งในที่ปรากฏของท่านรอซูลลุลลอฮ์และได้ยินคำพูดที่ได้รับพรของท่าน พวกเขาได้รับการแก้ไขและปลอดจากความโลภ ความทะเยอทะยาน ความเกลียดชังและธรรมชาติที่ชั่วร้าย พวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมด พิจารณาว่าบุคคลที่อยู่ในที่ปรากฏของหนึ่งในวะลีย์ของอุมมะฮ์ของท่านรอซูลลุลลอฮ์เพียงไม่กี่วันก็ได้รับประโยชน์จากคุณธรรมและความยอดเยี่ยมของวะลีย์นั้นและกลายเป็นผู้บริสุทธิ์จากความทะเยอทะยานทางโลกได้อย่างไร เราจะคิดได้อย่างไรว่า ศ่อฮาบะฮ์ของท่านรอซูลลุลลอฮ์ ผู้เป็นนายของเรา ผู้ที่รักท่านรอซูลลุลลอฮ์มากกว่าคนอื่น ๆ ทั้งหมด และสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาเพื่อท่าน และละทิ้งประเทศของพวกเขาเพื่อท่าน และชื่นชอบการอยู่ใกล้ท่าน ซึ่งเป็นอาหารสำหรับวิญญาณ ไม่ได้ปลอดจากคุณธรรมที่ไม่ดี หัวใจของพวกเขาสะอาด และพวกเขาไม่ได้ต่อสู้เพื่อโลกที่มีลักษณะเหมือนซากศพชั่วคราวนี้? พวกท่านนั้นยอดเยี่ยมกว่าทุกคน การเปรียบเทียบความขัดแย้งและการต่อสู้ระหว่างพวกเขากับเรื่องในหมู่เราที่ไม่ประสงค์ดีหรือการกล่าวว่าพวกเขาต่อสู้เพื่อสนองความชั่วร้ายทางกิเลสและความต้องการทางโลกนั้นไม่ยุติธรรม การมีความคิดที่ไม่เหมาะสมเช่นนั้นต่อศ่อฮาบะฮ์ไม่เป็นที่อนุญาต ผู้ที่กล่าวสิ่งใดต่อพวกเขาควรรู้ว่าความเป็นศัตรูต่อศ่อฮาบะฮ์หมายถึงความเป็นศัตรูต่อท่านรอซูลลุลลอฮ์ (ซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) และการพูดร้ายต่อพวกเขาหมายถึงการพูดร้ายต่อท่านผู้ซึ่งอบรมและฝึกพวกเขา ด้วยเหตุนี้ นักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่ของอิสลามกล่าวว่าการขาดความเคารพและการไม่มีความคิดเห็นที่สูงต่อศ่อฮาบะฮ์หมายถึงการไม่เชื่อในรอซูลลุลลอฮ์ การสู้รบในสงคราม "ญะมัล" (อูฐ) และ "สิฟฟีน" ไม่สามารถใช้เป็นข้ออ้างในการกล่าวร้ายพวกเขาได้ สำหรับศ่อฮาบะฮ์ที่ต่อสู้กับท่านอาลีในสงครามเหล่านั้น มีเหตุผลทางศาสนาที่ปกป้องพวกเขาทุกคนจากการเป็นชั่วร้าย และทำให้พวกเขาได้รับรางวัลในวันกิยามะฮ์ด้วย หะดีษชะรีฟกล่าวว่า “มุจญ์ตะฮิดที่ทำผิดพลาดจะได้รับรางวัลหนึ่งประการ[22] และสองหรือสิบรางวัลสำหรับผู้ที่พบสิ่งที่ถูกต้อง หนึ่งในสองรางวัลคือการใช้ความพยายาม อีกหนึ่งคือการพบความจริง” การขัดแย้งและการต่อสู้ระหว่างคนสำคัญเหล่านี้ของอิสลามไม่ได้มาจากความดื้อรั้นหรือความเป็นศัตรู แต่เนื่องจากการพยายามทำตามคำสั่งของอิสลาม ศ่อฮาบะฮ์แต่ละคนเป็นมุจญ์ตะฮิด[23] เป็นข้อบังคับ (ฟัรฎ์) สำหรับมุจญ์ตะฮิดทุกคนที่จะปฏิบัติตามข้อสรุปที่พวกเขาพบโดยการอิจติฮาดของตนเอง แม้ว่าการอิจติฮาดของพวกเขาจะไม่สอดคล้องกับมุจญ์ตะฮิดที่มีระดับสูงกว่า พวกเขาไม่สามารถปฏิบัติตามอิจติฮาดของผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น อิมาม อะซัม อบู ฮานีฟะฮ์ นุอ์มาน อิบนุ ษาบิต (เสียชีวิตที่แบกแดด ในปี 767/150) และลูกศิษย์สองคนของเขา อบู ยูซุฟ และมุฮัมมัด อัช-ชัยบานี รวมทั้งอิมาม มุฮัมมัด อิบนุ อิดรีส อัช-ชาฟิอี (เสียชีวิตที่อียิปต์ ในปี 820/204) และลูกศิษย์ของเขา อบู สาวร์ และอิสมาอิล อัล-มุซานี พวกเขาไม่เห็นด้วยกับครูของพวกเขาในหลายประเด็น และเกี่ยวกับบางสิ่งที่ครูของพวกเขากล่าวว่า ‘หะรอม’ (สิ่งต้องห้าม) พวกเขากล่าวว่า ‘ฮะลาล’ (สิ่งที่อนุญาต) และเกี่ยวกับบางสิ่งที่ครูของพวกเขากล่าวว่า ‘ฮะลาล’ พวกเขากล่าวว่า ‘หะรอม’ พวกเขาไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นบาปหรือชั่วร้ายในเรื่องนั้น ไม่มีใครกล่าวเช่นนั้น เพราะพวกเขาเป็นมุจญ์ตะฮิดเหมือนครูของพวกเขา เป็นความจริงที่ ฮัรฎ๊ต อะลี มีความสูงส่งและมีความรู้มากกว่า ฮัรฎ๊ต มุอาวิยะฮ์ อิบนุ อบู ซุฟยาน (เสียชีวิตที่ดามัสกัส ในปี 680/60) และฮัรฎ๊ต อัมร์ อิบนุ อัล-อาส (เสียชีวิตที่อียิปต์ ในปี 663/43, รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุม อัจญ์มาอีน) เขามีคุณสมบัติพิเศษหลายอย่างที่ทำให้เขาแตกต่างจากพวกเขา และการอิจ

---

[22] อิจญ์ติฮาด (Ijtihad): หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ในอายะฮ์กะรีมาหรือหะดีษชะรีฟ โดยนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่ที่เรียกว่า มุจญ์ตะฮิด (Mujtahid) เพื่อสรุปหรือให้คำวินิจฉัย

[23] ตัวอย่างเช่น ในหะดีษชะรีฟที่ระบุในหน้าที่ 298 ของหนังสือ อัล-ฮาดีกอฮ์ (Al-Hadiqa) กล่าวว่า อัมร์ อิบนุ อัล-อาส (Amr ibn al-As, radiy-Allahu Taala anh) เป็นมุจญ์ตะฮิด (Mujtahid)

ติฮาดของเขามีพลังและแม่นยำมากกว่าการอิจติฮาดของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมดเป็นมุจญ์ตะฮิด จึงไม่สามารถปฏิบัติตามการอิจติฮาดของผู้นำศาสนาผู้ยิ่งใหญ่คนนั้นได้ จำเป็นต้องปฏิบัติตามการอิจติฮาดของตนเอง

คำถาม: "ในการสู้รบที่ 'ญะมัล' และ 'ศิฟฟีน' ชาวมุฮาญิรูนและอันศอรจำนวนมากในบรรดาเศาะฮาบะฮ์เข้าร่วมและปฏิบัติตามฮัรฎัต อะลี แม้ว่าพวกเขาจะเป็นมุจญ์ตะฮิดทั้งหมด พวกเขาก็พิจารณาว่าเป็นวาญิบที่จะปฏิบัติตามเขา นี่แสดงให้เห็นว่าเป็นวาญิบสำหรับมุจญ์ตะฮิดที่จะปฏิบัติตามฮัรฎัต อะลี ไม่ว่าการอิจติฮาดของพวกเขาจะไม่สอดคล้องกับของเขาใช่ไหม?"

คำตอบ: ชาวมุสลิมที่ปฏิบัติตามฮัรฎัต อะลี (รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮ์) และต่อสู้เคียงข้างเขาเข้าร่วมกับเขาไม่ใช่ด้วยการมองว่าปฏิบัติตามการอิจติฮาดของเขา แต่เพราะการอิจติฮาดของพวกเขาสอดคล้องกับการอิจติฮาดของเขาและแสดงว่าเป็นวาญิบที่จะปฏิบัติตามอิมาม อะลี เช่นเดียวกัน การอิจติฮาดของเศาะฮาบะฮ์ผู้มีชื่อเสียงหลายคนไม่สอดคล้องกับของฮัรฎัต อะลี และกลายเป็นวาญิบสำหรับพวกเขาที่จะต่อสู้กับเขา การอิจติฮาดสามแบบที่แตกต่างกันของเศาะฮาบะฮ์เกิดขึ้นในเวลานั้น: บางคนเข้าใจว่าฮัรฎัต อะลีถูกต้อง และกลายเป็นจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะปฏิบัติตามฮัรฎัต อะลี; อีกกลุ่มเห็นว่าการอิจติฮาดของผู้ที่ต่อสู้กับฮัรฎัต อะลีถูกต้อง และกลายเป็นวาญิบสำหรับพวกเขาที่จะปฏิบัติตามผู้ที่ต่อสู้กับฮัรฎัต อะลีและต่อสู้กับเขา; กลุ่มที่สามกล่าวว่าจะต้องไม่ปฏิบัติตามฝ่ายใดและไม่ต่อสู้ และการอิจติฮาดของพวกเขากำหนดให้พวกเขาไม่เข้าร่วมการสู้รบ ทั้งสามกลุ่มนี้ถูกต้องและได้รับรางวัลในปรโลก

คำถาม: "คำตอบข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ต่อสู้กับฮัรฎัต อะลีก็ถูกต้อง ในทางกลับกัน บรรดานักวิชาการของอะฮ์ล ซุนนะห์กล่าวว่าฮัรฎัต อะลีถูกต้อง ฝ่ายตรงข้ามของเขาผิด แต่พวกเขาได้รับการให้อภัยเพราะพวกเขามีข้อแก้ตัว และพวกเขายังได้รับผลบุญอีกด้วย เราจะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้บ้าง?"

คำตอบ: อัล-อิมาม อัช-ชาฟีอี และอุมัร อิบนุ อับดุ ล-อะซีซ สองนักวิชาการใหญ่ของอิสลามกล่าวว่าไม่อนุญาตให้ใช้คำว่า 'ผิด' เกี่ยวกับเศาะฮาบะฮ์คนใดคนหนึ่ง ดังนั้นจึงกล่าวว่า "มันผิดที่จะพูดว่า 'ผิด' เกี่ยวกับผู้ใหญ่" ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ต่ำกว่าพูดคำเช่น "เขาถูกต้อง", "เขาผิด", "เรายอมรับ" หรือ "เราไม่ยอมรับ" เกี่ยวกับผู้ใหญ่ของพวกเขา เนื่องจากอัลลอฮฺ ตาอาลาไม่ได้ทำให้มือของเราเปื้อนเลือดของผู้ใหญ่เหล่านี้ เราควรปกป้องลิ้นของเราจากการกล่าวคำเช่น 'ยุติธรรม' และ 'ไม่ยุติธรรม' นักวิชาการลึกซึ้งที่ศึกษาเกี่ยวกับหลักฐานและเหตุการณ์และกล่าวว่าฮัรฎัต อะลีถูกต้องและฝ่ายตรงข้ามของเขาผิด ในความเป็นจริงหมายถึงว่า หากฮัรฎัต อะลีมีโอกาสพูดคุยกับฝ่ายตรงข้ามของเขา เขาจะนำพวกเขาไปสู่การอิจติฮาดที่สอดคล้องกับการอิจติฮาดของเขา ในความเป็นจริง ฮัรฎัต ซุเบร อิบนุ เอาวามเคยต่อต้านฮัรฎัต อะลีในสงคราม 'ญะมัล' แต่หลังจากศึกษาเรื่องอย่างลึกซึ้ง เขาเปลี่ยนการอิจติฮาดของเขาและหยุดการต่อสู้ คำพูดของนักวิชาการของอะฮ์ล ซุนนะห์ที่พิจารณาความผิดว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ควรถือเป็นเช่นนั้น และไม่อนุญาตให้กล่าวว่าฮัรฎัต อะลีและผู้ที่อยู่กับเขาอยู่ในทางที่ถูกต้อง และเศาะฮาบะฮ์ผู้มีชื่อเสียงที่อยู่กับอุมมุลมุอ์มินีนอาอิชะห์อยู่ในทางที่ผิด การต่อสู้ระหว่างเศาะฮาบะฮ์ (สหาย) ของศาสดามุฮัมมัดเกิดจากการอิจติฮาดที่แตกต่างกันในสาขาของอาหกาม อัช-ชะรีอะห์ (กฎของอิสลาม) พวกเขาไม่มีความขัดแย้งในหลักสำคัญของอิสลาม ปัจจุบันนี้บางคนพูดไม่ดีและไม่ให้ความเคารพต่อบุคคลสำคัญของอิสลาม เช่น ฮัรฎัต มุอาวิยะฮ์ และฮัรฎัต อัมร์ อิบนุ อัล-อาส (รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุม) พวกเขาไม่ตระหนักว่าพวกเขากำลังดูหมิ่นและลดเกียรติของศาสดามุฮัมมัด ศ็อลฯ โดยการดูหมิ่นเศาะฮาบะฮ์ อิหม่าม มาลิก อิบนุ อะนัส กล่าวไว้ใน ชิฟา อัช-ชารีฟ ว่า "ผู้ที่สาปแช่งและใส่ร้ายมุอาวิยะฮ์และอัมร์ อิบนุ อัล-อาสสมควรได้รับคำพูดที่พวกเขากล่าวต่อต้านพวกเขาเอง จำเป็นต้องลงโทษอย่างรุนแรงต่อผู้ที่พูดและเขียนต่อต้านพวกเขาและไม่แสดงความเคารพต่อพวกเขา" ขอให้อัลลอฮฺ ตาอาลาเติมหัวใจของเราด้วยความรักต่อเศาะฮาบะฮ์ของพระองค์! ผู้ที่รักศาสดามุฮัมมัดจริงๆจะรักและเคารพเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมดของเขา

ผู้ที่เข้าใจคุณค่าและความยิ่งใหญ่ของเศาะฮาบะฮ์ของศาสดามุฮัมมัดและรักและเคารพพวกเขาทั้งหมดเรียกว่า อะฮ์ลุสซุนนะฮ์ ผู้ที่อ้างว่ารักบางคนแต่ไม่ชอบคนอื่นและใส่ร้ายพวกเขาส่วนใหญ่ เรียกว่า ราฟิดิส หรือ ชีอะห์ มีราฟิดิสจำนวนมากในอิหร่าน อินเดีย และอิรัก แต่ไม่มีในตุรกี บางคนเพื่อหลอกลวงชาวมุสลิมอาลาวิสในตุรกี เรียกตัวเองว่า อาลาวิส ซึ่งหมายถึง 'มุสลิมที่รักฮัรฎัต อาลี' การรักใครบางคนหมายถึงการทำตามรอยเท้าของพวกเขาและรักผู้ที่พวกเขารัก หากพวกเขารักฮัรฎัต อาลี (รอฎิยัลลอฮุ อันฮุ) พวกเขาจะทำตามรอยเท้าของเขา เขารักเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมดของศาสดา เขาเป็นที่ปรึกษาให้กับเคาะลีฟะห์คนที่สอง ฮัรฎัต อุมัร ซึ่งไว้วางใจเขา เขาแต่งงานกับอุมม์ กุลธุม ลูกสาวของเขาและฮัรฎัต ฟาติมะห์ให้กับฮัรฎัต อุมัร (รอฎิยัลลอฮุ อันฮุมา) ในคุฏบะห์หนึ่ง เขากล่าวถึงฮัรฎัต มุอาวิยะฮ์ว่า "พี่น้องของเราแยกทางจากเรา แต่พวกเขาไม่ใช่ผู้ไม่ศรัทธาหรือผู้ทำบาป การอิจติฮาดของพวกเขาเกิดขึ้นเช่นนั้น" เมื่อฮัรฎัต ฏอลฮะห์ (รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุ) ที่กำลังต่อสู้กับฮัรฎัต มุอาวิยะฮ์ ได้บรรลุถึงการเป็นชะฮีด ฮัรฎัต มุอาวิยะฮ์เองได้ทำความสะอาดฝุ่นจากใบหน้าของเขาและเป็นอิมามในการละหมาดญะนาซะห์ อัลลอฮุ ตาอาลาประกาศในอัลกุรอานว่า "ผู้ศรัทธาคือพี่น้อง" ในอายะห์สุดท้ายของซูเราะห์ อัล-ฟัตฮ์ อัลลอฮุ ตาอาลาประกาศว่า "เศาะฮาบะฮ์ของศาสดารักกันและกัน" การไม่รักหรือน่ากลัวที่สุด การเกลียดแม้แต่เศาะฮาบะฮ์คนเดียวของศาสดาหมายถึงการไม่เชื่อในอัลกุรอาน นักวิชาการของอะฮ์ลุสซุนนะห์เข้าใจถึงความเหนือกว่าของเศาะฮาบะฮ์ (รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุม อัชมะอีน) อย่างถูกต้องและสั่งให้มุสลิมรักพวกเขาทั้งหมด และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงปกป้องมุสลิมจากหายนะ กลุ่มคนที่เรียกว่า คอวาริจ เกลียดและมีความเป็นปฏิปักษ์ต่ออะฮ์ลุ้ลบัยต์ (ญาติสนิทของศาสดา) นั่นคือฮัรฎัต อาลี (รอฎิยัลลอฮุ ตาอาลา อันฮุ) และลูกๆและลูกหลานของเขา ซึ่งเป็นที่รักมากที่สุดของมุสลิมซุนนี ตอนนี้พวกเขาเรียกว่า ยาซิดิส ศาสนาและความเชื่อของพวกเขาเป็นการนอกรีตอย่างมาก

วะฮาบี อ้างว่ารักเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมด แต่พวกเขาไม่ได้ทำตามคนที่ได้รับพรเหล่านั้น แต่ตามวิถีทางนอกรีตของพวกเขาเองซึ่งพวกเขาอ้างว่าเป็นของเศาะฮาบะฮ์ วะฮาบีเกิดจากการรวมความคิดเห็นนอกรีตของอิบนุ ตัยมียะห์ ผู้เป็นปฏิปักษ์ต่อซุนนี กับการโกหกของมิสเตอร์ เฮมเฟอร์ สายลับชาวอังกฤษ พวกเขาไม่ชอบนักวิชาการของอะฮ์ลุสซุนนะห์ ผู้นำทัสซาวุฟ และชีอะห์ และพวกเขาใส่ร้ายทั้งหมด พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นมุสลิมเพียงกลุ่มเดียว พวกเขาถือว่าคนที่ไม่เหมือนพวกเขาเป็น 'พวกบูชารูปเคารพ' และกล่าวว่ามันเป็นฮะลาลสำหรับพวกเขาที่จะฆ่าและยึดทรัพย์สินของคนเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็น อิบาฮิส (หรือ อิบาฮาติส คนที่กล่าวว่า 'ฮะลาล' เกี่ยวกับการฆ่าและยึดทรัพย์สินของมุสลิมอย่างไม่ยุติธรรม ซึ่งเป็นฮะราม) พวกเขาแปลความหมายจากอัลกุรอาน อัล-กะรีม และฮะดีษ อัช-ชารีฟในทางที่ผิดและเชื่อว่าอิสลามประกอบด้วยความหมายนั้นเพียงอย่างเดียว พวกเขาไม่เชื่อในหลักฐานของชะรีอะห์และฮะดีษส่วนใหญ่ นักวิชาการใหญ่ของสี่มัซฮับ ได้พิสูจน์ด้วยเอกสารในหนังสือหลายเล่มว่า ผู้ที่แยกตัวออกจากอะฮ์ลุสซุนนะห์ได้หลงทางไปสู่นอกรีตและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่ออิสลาม[24] Eyyub Sabri Pasha (rahimah-Allahu Taala) เขียนว่า: "วะฮาบีปรากฏตัวด้วยการกบฏที่นองเลือดและโหดร้ายบนคาบสมุทรอาหรับในปี 1791/1205" มูฮัมหมัด อับดูห์ แห่งอียิปต์เป็นหนึ่งในผู้ที่พยายามเผยแพร่วะฮาบีและลัทธิไม่มีมัซฮับผ่านหนังสือของเขาไปทั่วโลก แม้ว่าเขาจะเป็นฟรีเมสันที่แสดงความชื่นชมต่อญะมาลุดดีน อัล-อัฟกานี (ถึงแก่กรรมในปี 1867/1314) หัวหน้าลอดจ์เมสันในไคโรอย่างเปิดเผย อับดูห์ถูกแนะนำให้เยาวชนรู้จักว่าเป็น "นักวิชาการอิสลามผู้ยิ่งใหญ่ นักปัญญาชนผู้มีความสว่างไสว ผู้ปฏิรูปผู้ทรงเกียรติ" ศัตรูของอิสลามที่ซุ่มซ่อนเพื่อทำลายอะฮ์ลุซซุนนะฮ์และด้วยเหตุนี้ทำลายล้างอิสลาม ได้ปลุกปั่นฟิตนะฮ์ (ความวุ่นวาย) นี้ด้วยการยกย่องอิสลามด้วยคำที่หลอกลวงในคราบของผู้ที่มีตำแหน่งทางศาสนา อับดูห์ถูกยกย่องอย่างสูงสุด อะอิมมะฮ์อัล-มะซาฮิบ (อิหม่ามผู้ก่อตั้งสี่มัซฮับ) นักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่ของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์ถูกประกาศว่าเป็นผู้ไม่รู้ หนังสือของพวกเขาไม่ถูกกล่าวถึงอีกต่อไป แต่ลูกหลานผู้สูงศักดิ์ของบรรพบุรุษของเรา บุตรชายของผู้พลีชีพผู้ทรงเกียรติที่สละชีวิตเพื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ และอิสลาม ไม่หลงเชื่อคำโฆษณาและการโฆษณาชวนเชื่อเหล่านี้ซึ่งใช้เงินไปหลายล้านปอนด์ พวกเขาไม่แม้แต่จะฟังหรือยอมรับ "วีรบุรุษอิสลาม" ปลอมเหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปกป้องลูกหลานของผู้พลีชีพจากการโจมตีเหล่านี้ ปัจจุบันหนังสือแปลของผู้ไม่มีมัซฮับเช่น เมาดูดี (ผู้ก่อตั้งอัล-ญะมาอะฮ์อัล-อิสลามิยยะฮ์ในอินเดีย ถึงแก่กรรมในปี 1979/1399) ซัยยิด กุตบ์ (ถูกประหารชีวิตในอียิปต์ 1966/1386) ฮามิดุลลอฮ์ และสมาชิกของญะมาอะฮ์อัต-ตับลีฆ กำลังถูกบังคับให้เยาวชนอ่าน การแปลเหล่านี้ซึ่งได้รับการยกย่องเกินจริงในโฆษณาขนาดยักษ์ มีแนวคิดนอกรีตที่ขัดแย้งกับคำกล่าวของนักวิชาการอะฮ์ลุซซุนนะฮ์ เราต้องระมัดระวังและระมัดระวังเสมอ ขออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปลุกมุสลิมให้ตื่นจากความไม่รู้เพื่อเห็นแก่ท่าน

---

[24] สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดอ่านหนังสือของเราชื่อ Advice for the Muslim และ Endless Bliss ในภาษาอังกฤษ และ Al-minhat al-wahbiyya fir-raddil-Wahhabiyya, At-tawassuli bin-Nabi wa bis-salihin และ Sabil an-najat ในภาษาอาหรับ และ Sayf ul-abrar ในภาษาฟาร์ซี หนังสือเหล่านี้และหนังสืออื่นๆที่มีคุณค่าเขียนเพื่อการตอบโต้ ahl al-bida ถูกตีพิมพ์โดย Hakikat Publishing ในอิสตันบูล ทั้งในบทที่เกี่ยวกับ "Baghi" ใน Radd al-muhtar (โดย Muhammad Amin Ibn Abidin, เสียชีวิตในกรุงดามัสกัสปี 1836/1252) และในบทเกี่ยวกับ "Nikah" ในหนังสือภาษาเตอร์กิช Ni'met-i Islam มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนว่าวะฮาบีเป็นอิบาฮี Eyyub Sabri Pasha (เสียชีวิตปี 1890/1308) พลเรือเอกในสมัยของสุลต่าน Abd al-Hamid Khan II ในผลงานภาษาตุรกีของเขาชื่อ Mir'at al-Haramain และ Tarikh-i Wahhabiyyan และ Ahmed Cevdet Pasha ในเล่มที่เจ็ดของผลงานภาษาตุรกีของเขาชื่อ Osmanlı Tarihi (Ottoman History) ได้ให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับวะฮาบี นอกจากนี้ Yusuf an-Nabhani ในผลงานภาษาอาหรับของเขาชื่อ Shawahid al-haqq (ฉบับที่ 3 ไคโร, 1965/1385) ได้วิจารณ์วะฮาบีและอิบนุ ตัยมียะห์อย่างยาวนาน (ส่วนหนึ่งถูกนำมาใช้อีกครั้งในหนังสือภาษาอาหรับ Ulama al-Muslimin wa Wahhabiyyun, อิสตันบูล, 1972)

รอซูลุลลอฮ์ (อัลัยฮิสลาม) ผู้เป็นที่รักของพระองค์! ขอพระองค์ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการถูกหลอกลวงโดยคำโกหกและการใส่ร้ายของศัตรู! อามีน! อย่าหลอกตัวเองด้วยการสวดมนต์เท่านั้น! การสวดมนต์โดยไม่ปฏิบัติตามอะดะห์อัล-อิลาฮียะฮ์ (ประเพณีของพระเจ้า) โดยไม่ทำงานหรือปฏิบัติตามวิธีการนั้นจะหมายถึงการขอปาฏิหาริย์จากอัลลอฮ์ ตะอาลา มุสลิมควรทำทั้งงานและสวดมนต์ เราควรปฏิบัติตามวิธีการก่อนแล้วจึงสวดมนต์ วิธีแรกในการหลีกหนีจากการไม่เชื่อคือการเรียนรู้และสอนอิสลาม แท้จริงแล้วการเรียนรู้ความเชื่อของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์ บัญญัติและข้อห้ามเป็นข้อบังคับ (ฟัรฎ์) และหน้าที่หลักของทุกคน ทั้งชายและหญิง ทุกวันนี้การเรียนรู้เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องง่ายมาก เพราะมีอิสระในการเขียนและเผยแพร่หนังสืออิสลามที่แท้จริง มุสลิมทุกคนต้องสนับสนุนรัฐที่ให้เสรีภาพนี้แก่มุสลิม ผู้ที่ไม่เรียนรู้ความเชื่อและคำสอน (อิลมุล-ฮัล) ของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์และไม่สอนสิ่งเหล่านี้ให้บุตรหลานนั้นมีความเสี่ยงที่จะหลุดจากอิสลามและตกลงสู่หลุมพรางของความไม่เชื่อ การละหมาดของคนเหล่านี้จะไม่ถูกตอบรับ ดังนั้นพวกเขาจะปกป้องตัวเองจากความไม่เชื่อได้อย่างไร? ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ กล่าวว่า: "มีอิสลามอยู่ที่ไหนก็มีความรู้ที่นั่น ไม่มีอิสลามอยู่ที่ไหนก็ไม่มีความรู้นั่น" เช่นเดียวกับที่เราต้องกินและดื่มเพื่อไม่ให้ตายจากความหิวโหย เราจำเป็นต้องเรียนรู้ศาสนาของเราเพื่อไม่ให้ถูกหลอกลวงโดยผู้ไม่เชื่อและไม่กลายเป็นผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม บรรพบุรุษของเรามักจะมารวมตัวกันเพื่ออ่านหนังสืออิลมุล-ฮัลเรียนรู้ศาสนาของพวกเขา และด้วยวิธีนี้พวกเขายังคงเป็นมุสลิมและเพลิดเพลินกับอิสลาม พวกเขาส่งมอบแสงสว่างแห่งความสุขนี้ให้เราด้วยความถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้เป็นมุสลิมต่อไปและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่บุตรหลานของเราจะถูกหลอกลวงโดยศัตรูภายในหรือภายนอก การอ่านและย่อยหนังสืออิลมุล-ฮัลที่จัดเตรียมโดยนักวิชาการของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์เป็นมาตรการป้องกันแรกและจำเป็นที่สุด บิดามารดาที่ต้องการให้บุตรหลานเป็นมุสลิมควรสอนให้พวกเขาอ่านอัลกุรอาน ขอให้เราอ่าน เรียนรู้ และสอนบุตรหลานและผู้ที่เรามีความรับผิดชอบในขณะที่เรามีโอกาส จะเป็นเรื่องยากและแม้เป็นไปไม่ได้เมื่อพวกเขาไปโรงเรียน จะไม่มีประโยชน์ที่จะเสียใจหลังจากที่การเสื่อมสภาพเกิดขึ้นแล้ว เราไม่ควรเชื่อหนังสือปลอม ข่าวหนังสือพิมพ์ นิตยสาร รายการโทรทัศน์และวิทยุ ภาพยนตร์ และเว็บไซต์ที่หลอกลวงและเป็นศัตรูของอิสลาม ซินดิกส์ (ผู้หลอกลวง) ตามที่อิบนุ อาบิดีน (รอฮิมะฮุ-ลลอฮ์ ตะอาลา) กล่าวไว้ในเล่มที่สาม [ของรัดดุล-มุห์ตาร์] เป็นผู้ไม่เชื่อที่หลอกลวงผู้ซึ่งแม้ว่าพวกเขาจะไม่เชื่อในศาสนาใด ๆ แต่ก็แสร้งทำเป็นมุสลิมและสอนสิ่งที่นำไปสู่การไม่เชื่อเหมือนกับว่าพวกเขาเป็นอิสลามและด้วยเหตุนี้จึงพยายามนำมุสลิมออกจากอิสลาม

คำถาม: “บุคคลที่ได้อ่านการแปลหนังสือที่ผิดของพวกไม่มีมัซฮับกล่าวว่า:

“ ‘เราควรอ่านคำอธิบาย (ตัฟสีร) ของอัลกุรอาน การฝากภารกิจในการเรียนรู้ศาสนาและอัลกุรอานให้กับนักวิชาการศาสนาเป็นความคิดที่อันตรายและน่ากลัว อัลกุรอานไม่ได้กล่าวว่า, ‘โอ้ นักวิชาการศาสนา!’ มันกล่าวว่า, ‘โอ้ มุสลิม’ และ ‘โอ้ มนุษย์!’ ด้วยเหตุนี้ ทุกมุสลิมควรเข้าใจอัลกุรอานด้วยตนเองและไม่ควรคาดหวังภารกิจนี้จากคนอื่น’

“บุคคลนี้ต้องการให้ทุกคนอ่านหนังสือตัฟสีรและหะดีษ เขาไม่แนะนำให้อ่านหนังสือกะลาม, ฟิกฮ์ และอิลมุล-ฮัลที่เขียนโดยนักวิชาการอิสลามและผู้นำอะฮ์ลุซซุนนะฮ์ การเผยแพร่หนังสือของรอชีด ริดา (นักเรียนของมูฮัมหมัด อับดูห์, ถึงแก่กรรมในปี 1935/1354) ชื่อ Islamda Birlik ve Fikh Mezhebleri โดยสำนักงานศาสนาประจำตุรกี (สิ่งพิมพ์หมายเลข 157; ในปี 1974/1394) ทำให้ผู้อ่านสับสนอย่างสมบูรณ์ ในหลายหน้าของมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ‘การสนทนาครั้งที่หก’ รอชีด ริดา กล่าวไว้ว่า:

“ ‘พวกเขา [ผู้ติดตามที่ปฏิบัติตามหนึ่งในสี่มัซฮับ] ยกระดับอิหม่ามมุจตาฮิดขึ้นถึงระดับของการเป็นนบี ยิ่งกว่านั้นพวกเขาละทิ้งหะดีษโดยเลือกคำกล่าวของมุจตาฮิดที่ไม่ตรงกับหะดีษของท่านนบี พวกเขากล่าวว่าหะดีษอาจถูกยกเลิก (นาสคฺ) หรืออาจมีหะดีษอื่นในมุมมองของอิหม่ามของพวกเขา โดยการปฏิบัติตามคำกล่าวของผู้ที่อาจผิดในก

ารตัดสินของพวกเขาและอาจไม่ทราบเรื่องนี้ และโดยการละทิ้งหะดีษของท่านนบีผู้ไม่ผิดพลาด พวกมุกัลลิดส์ (ผู้เลียนแบบ) เหล่านี้ยังขัดแย้งกับมุจตาฮิดส์ พวกเขายังขัดแย้งกับอัลกุรอานด้วยการทำเช่นนี้ พวกเขากล่าวว่าไม่มีใครนอกจากอิหม่ามมุจตาฮิดที่สามารถเข้าใจอัลกุรอาน คำกล่าวของฟะกิห์และมุกัลลิดส์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้รับมาจากยิวและคริสเตียน ตรงกันข้าม มันง่ายกว่าที่จะเข้าใจอัลกุรอานและหะดีษมากกว่าที่จะเข้าใจหนังสือที่เขียนโดยฟะกิห์ ผู้ที่ย่อยคำและไวยากรณ์ภาษาอาหรับจะไม่ประสบปัญหาในการเข้าใจอัลกุรอานและหะดีษ ใครในโลกนี้จะไม่เชื่อในความจริงที่ว่าอัลลอฮ์สามารถอธิบายศาสนาของพระองค์เองอย่างชัดเจน? ใครจะคัดค้านความจริงที่ว่าท่านรอซูลุลลอฮ์สามารถเข้าใจความหมายของอัลลอฮ์ได้ดีกว่าคนอื่น? การกล่าวว่าคำอธิบายของท่านนบีไม่เพียงพอสำหรับมุสลิมหมายความว่าท่านไม่สามารถดำเนินการภารกิจการประกาศ (ตับลีฆ) [ของอิสลาม] อย่างแม่นยำ ถ้าคนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าใจอัลกุรอานและซุนนะฮ์ อัลลอฮ์จะไม่มอบภาระกับกฎในคัมภีร์และซุนนะฮ์ให้กับคนทั้งหมด คนควรรู้ว่าสิ่งที่พวกเขาเชื่อพร้อมกับหลักฐานของมันอัลลอฮ์ไม่ยอมรับการปฏิบัติตาม (ตักลิด) และกล่าวว่าการเลียนแบบบรรพบุรุษและปู่ย่าตายายของพวกเขาจะไม่ได้รับการอภัย โองการแสดงให้เห็นว่าตักลิดไม่เคยได้รับการยอมรับจากอัลลอฮ์ มันง่ายกว่าที่จะเข้าใจส่วนของศาสนาที่เกี่ยวข้องกับฟุรู (กฎของอิสลามเมื่อเปรียบเทียบกับความเชื่อ) จากหลักฐานของมันมากกว่าที่จะเข้าใจส่วนที่เกี่ยวกับอีมาน (อุซูล; ศรัทธา ความเชื่อ) ในขณะที่มอบภาระกับสิ่งที่ยาก จะไม่มอบภาระกับสิ่งที่ง่ายด้วยหรือ? มันจะเป็นเรื่องยากที่จะสร้างกฎจากบางเรื่องหายากแต่แล้วมันจะถือว่าเป็นข้ออ้างที่ไม่รู้หรือปฏิบัติตาม ชายผู้ชำนาญกฎหมาย (ฟิกฮ์) สร้างปัญหาจำนวนมากด้วยตัวเอง พวกเขาผลิตกฎสำหรับมัน พวกเขาพยายามแนะนำสิ่งต่าง ๆ เช่น เรย์ (การตัดสินใจส่วนตัว), กิยาสฺ จาลี (การเปรียบเทียบชัดเจน) และกิยาสฺ คาฟี (การเปรียบเทียบซ่อน) เป็นเอกสารสำหรับมัน สิ่งเหล่านี้ถูกทำให้ไหลเข้าสู่สนามของอิบาดาต (การนมัสการ, การปฏิบัติ) ซึ่งไม่สามารถได้รับความรู้ผ่านการให้เหตุผล ดังนั้นพวกเขาจึงขยายศาสนาอย่างมากมาย พวกเขาขับไล่มุสลิมให้เข้าสู่ปัญหา ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธกิยาสฺ; ข้าพเจ้ากล่าวว่าไม่มีกิยาสฺในสนามของอิบาดาต อีมานและอิบาดาตถูกทำให้สมบูรณ์ในเวลาของท่านนบี ไม่มีใครสามารถเพิ่มอะไรในนั้น อิหม่ามมุจตาฮิดห้ามไม่ให้ผู้คนเลียนแบบ (ตักลิด) และทำให้ตักลิดเป็นข้อห้าม'

"คำกล่าวเหล่านี้ที่คัดเลือกจากหนังสือของรอชีด ริดา (ผู้ไม่มีมัซฮับ) Islamda Birlik ve Fikh Mezhepleri เช่นเดียวกับหนังสือของผู้ไม่มีมัซฮับทั้งหมด พยายามห้ามการติดตามอิหม่ามของสี่มัซฮับ มันสั่งให้ทุกคนเรียนรู้ตัฟสีรและหะดีษ คุณจะกล่าวว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?"

คำตอบ: หากคำกล่าวที่เขียนโดยผู้ไม่มีมัซฮับถูกอ่านด้วยความตั้งใจ จะเห็นได้ง่ายว่าพวกเขาพยายามหลอกลวงมุสลิมโดยประดับประดาความคิดนอกรีตและมุมมองที่แบ่งแยกของพวกเขาด้วยเหตุผลที่ไม่เป็นสาระและคำกล่าวที่ผิดพลาด คนที่ไม่มีความรู้ คิดว่าการเขียนเหล่านี้มีพื้นฐานมาจากความรู้ในกรอบของตรรกะและเหตุผล อาจยอมรับพวกเขาได้ แต่ผู้รู้ ผู้มองเห็นชัดเจนจะไม่ตกอยู่ในกับดักของพวกเขา เพื่อตักเตือนเยาวชนจากอันตรายของลัทธิไม่มีมัซฮับหรือการต่อต้านซุนนะฮ์ ซึ่งได้ขับไล่มุสลิมไปสู่ความพินาศตลอดกาล นักวิชาการอิสลาม (รอฮิมะฮุมุล-ลอฮ์ ตะอาลา) ได้เขียนหนังสือที่มีคุณค่าเป็นพันเล่มตลอดสิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา สิ่งต่อไปนี้เป็นการแปลบางข้อความจากหนังสือ Hujjat-Allahi ala-l-alamin โดยยูซุฟ อัน-นาบฮานี (ถึงแก่กรรมที่เบรุต, 1932/1350) เพื่อตอบคำถามข้างต้น:

"ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถสรุปอัลกาม (กฎ ข้อสรุป) จากอัลกุรอานได้ เนื่องจากแม้แต่อิหม่ามมุจตาฮิดก็ไม่สามารถสรุปกฎทั้งหมดจากอัลกุรอานได้ ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ อธิบายกฎจากอัลกุรอานในหะดีษของเขา เนื่องจากอัลกุรอานถูกอธิบายโดยเขาเท่านั้น หะดีษจึงสามารถเข้าใจและอธิบายได้โดยเฉพาะอัศ-ศะฮาบะฮ์ อัล-คิรามและอิหม่ามมุจตาฮิดเท่านั้น

เพื่อให้พวกเขาเข้าใจพวกมัน อัลลอฮ์ ตะอาลาได้มอบความรู้ทั้งทางปัญญา (อัคลี) และความรู้ที่ถูกถ่ายทอดทางศาสนา (นักลี) การเข้าใจอย่างลึกซึ้ง สายตาเฉียบคม ความคิดเฉียบแหลม และคุณสมบัติพิเศษอื่นๆ ให้แก่อิหม่ามมุจตาฮิด นอกจากคุณสมบัติเหล่านี้แล้ว ยังมีตักวา (การป้องกัน

ตนเองจากการกระทำฮาราม) อยู่ข้างหน้าทั้งหมดนี้ ต่อมาคือแสงสว่างจากพระเจ้าที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ด้วยความช่วยเหลือของคุณสมบัติเหล่านี้ อิหม่ามมุจตาฮิดของเราเข้าใจความหมายของอัลลอฮ์ ตะอาลาและรอซูลุลลอฮ์ในคำพูดของพวกเขา และสำหรับสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจ พวกเขาได้แสดง (ทางแก้ปัญหา) ผ่านกิยาส อิหม่ามทั้งสี่ของมัดฮับ (นักวิชาการชั้นนำที่ก่อตั้งมัดฮับของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์) ได้แจ้งว่าพวกเขาไม่ได้พูดจากความคิดเห็นส่วนตัวและกล่าวกับนักเรียนของพวกเขาว่า: ‘หากท่านพบหะดีษที่แท้จริง (เศาะเฮียะ, ของแท้) ให้ละคำพูดของข้าและตามหะดีษของรอซูลุลลอฮ์!’ ผู้ที่อิหม่ามมัดฮับของเราให้คำสั่งนี้คือ นักวิชาการที่ลึกซึ้งซึ่งเป็นมุจตาฮิดเช่นกัน นักวิชาการเหล่านี้คือผู้รู้จักอันตัรกิเซน (มุกัลลิด) ผู้รู้วิธีการพิจารณา (ตัรญีฮ) โดยศึกษาหลักฐานที่อิหม่ามมัดฮับของพวกเขาใช้เป็นพื้นฐานในการออกคำตัดสิน (อิญติฮาด) และผู้รู้จักเอกสารที่มัดฮับอ้างถึง พวกเขาศึกษาเอกสารและผู้ส่งหะดีษที่อิหม่ามมัดฮับใช้เป็นพื้นฐาน และหะดีษใหม่ที่พบ พิจารณาว่าคำกล่าวใดกล่าวทีหลังและตัวแปรอื่นๆ มากมาย และด้วยเหตุนี้จึงเข้าใจว่าคำใดควรจะได้รับความชอบ จากนั้นมุจตาฮิดมุฟตีที่สืบทอดพวกเขาก็ออกฟัตวาด้วยวิธีนี้เช่นกัน ตามที่เข้าใจจากทุกสิ่งที่ได้เขียนไว้ที่นี่ มุสลิมที่ติดตามอิหม่ามมัดฮับทั้งสี่และมุจตาฮิดที่ได้รับการศึกษาในมัดฮับของพวกเขาได้ติดตามกฎของอัลลอฮ์ ตะอาลาและรอซูลุลลอฮ์ มุจตาฮิดเหล่านี้เข้าใจกฎในอัลกุรอานและหะดีษที่ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้และถ่ายทอดสิ่งที่พวกเขาเข้าใจ มุสลิมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่มุจตาฮิดเข้าใจและรายงานจากคัมภีร์และซุนนะฮ์เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลาได้ประกาศในอายาตกะรีมาที่ 43 ของซูเราะฮ์ อัน-นะห์ลว่า: ‘หากท่านไม่รู้ จงถามผู้รู้’ เฉพาะแก่ประชาชาติของรอซูลุลลอฮ์ ตะอาลา ได้ประทานความโชคดีที่อิหม่ามมัดฮับจะทำอิญติฮาดและสร้างมัดฮับของพวกเขาและว่ามุสลิมทั้งหมดจะรวมตัวกันในมัดฮับเหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ในด้านหนึ่ง ได้สร้างอิหม่ามของอีติกอด (อีมาน, ความเชื่อ) และป้องกันพวกเฮเรติกส์ ซินดิ๊คส์ มุลฮิดส์ และผู้ที่ทำงานของซาตานจากการทำลายความรู้เกี่ยวกับอีติกอดและในด้านหนึ่ง ได้ปกป้องศาสนาของพระองค์จากการถูกทำลายโดยการสร้างอิหม่ามของมัดฮับ เนื่องจากพระพรนี้ไม่มีในศาสนาคริสต์และยิว ศาสนาของพวกเขาจึงถูกทำลายและกลายเป็นสิ่งที่เล่นได้ จากการยอมรับของนักวิชาการอิสลาม ไม่มีนักวิชาการที่ลึกซึ้งที่สามารถทำอิญติฮาดได้หลังจาก 400 ปีหลังการเสียชีวิตของรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ ผู้ใดที่กล่าวว่าจำเป็นต้องทำอิญติฮาดในเวลาปัจจุบันต้องเป็นบ้าอย่างแน่นอนหรือไม่ค่อยรู้จักศาสนาอิสลาม เมื่อญะลาล อัด-ดีน อัซ-ซุยูตี อับดุร-รอห์มาน (รอฮิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา, ถึงแก่กรรมที่อียิปต์, ปี 1505/911) กล่าวว่าเขาได้ถึงระดับอิญติฮาดแล้ว นักวิชาการร่วมสมัยของเขาถามเขาเกี่ยวกับคำถามที่มีคำตอบสองข้อที่ต่างกันและขอให้เขาบอกว่าคำตอบใดที่น่าเชื่อถือมากกว่า เขาไม่สามารถตอบได้ เขากล่าวว่าเขายุ่งเกินไปที่จะสละเวลาให้มัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่เขาถูกถามให้ทำนั้นเป็นการใช้ฟัตวาซึ่งเป็นระดับต่ำสุดของอิญติฮาด เมื่อเห็นว่านักวิชาการที่ลึกซึ้งเช่นอัซ-ซุยูตีหลีกเลี่ยงการใช้ฟัตวา เราควรเรียกใครที่บังคับให้คนทำอิญติฮาดแบบสมบูรณ์ (มุตลัก) ว่าบ้าไหม หากเราไม่ควรเรียกพวกเขาว่าบ้า หากมุสลิมที่ไม่ใช่มุจตาฮิดได้เรียนรู้หะดีษที่แท้จริงที่ขัดแย้งกับการตัดสินที่เกี่ยวข้องของอิหม่ามของมัดฮับของพวกเขาและคิดว่าการปฏิบัติตามมัดฮับของพวกเขานั้นยาก พวกเขาต้องหาภายในมัดฮับอื่นอีกสามมัดฮับที่มุจตาฮิดได้ทำอิญติฮาดตามหะดีษนั้นและทำสิ่งนั้นตามมัดฮับที่มุจตาฮิดนั้นเป็นสมาชิก เพราะไม่อนุญาตให้คนที่ไม่ได้ถึงระดับอิญติฮาดสรุปกฎจากนาส (อัลกุรอานและหะดีษ) ตอนนี้บางคนที่ไม่รู้จักกล่าวว่าพวกเขาได้ถึงระดับอิญติฮาดแบบสมบูรณ์แล้ว พวกเขาสามารถสรุปกฎจากนาสได้และไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหนึ่งในสี่มัดฮับอีกต่อไป พวกเขาละทิ้งมัดฮับที่พวกเขาได้ปฏิบัติตามมาหลายปี พวกเขาพยายามโต้แย้งมัดฮับด้วยเหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผลของพวกเขา พวกเขาทำคำกล่าวที่โง่เขลาและไม่มีเหตุผลเช่น ‘เราจะไม่ปฏิบัติตามความคิดเห็นของคนที่อยู่ในตำแหน่งทางศาสนาเหมือนกับเรา’ ถูกหลอกลวงโดยซาตานและกระตุ้นโดยตัวเอง พวกเขาอ้างว่าตนเหนือกว่า พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าการกล่าวเช่นนั้นเปิดเผยไม่ใช่ความเหนือกว่าแต่เป็นความโง่เขลาและความอัปยศของพวกเขา ท่ามกลางพวกเขา เรายังเห็นบางคนที่ไม่รู้จักที่กล่าวและเขียนว่าทุกคนควรอ่านหนังสือตัฟสีรและสรุปกฎจากหนังสือตัฟสีรและจาก [เศาะเฮียะของ]

อัลบุคอรี โอ้ พี่น้องมุสลิมของข้า! หลีกเลี่ยงการเป็นเพื่อนกับคนโง่เช่นนี้ คิดว่าพวกเขาเป็นคนในตำแหน่งทางศาสนาและอ่านหนังสือที่สร้างขึ้นของพวกเขา! ยึดมั่นกับมัดฮับของอิหม่ามของเจ้า! ท่านสามารถเลือกที่จะปฏิบัติตามมัดฮับใดๆ ที่ท่านชอบของสี่มัดฮับ แต่ไม่อนุญาตให้รวมความสะดวกสบายของมัดฮับต่างๆ ซึ่งเรียกว่า 'ตัลฟีก'[25]

"มุสลิมที่สามารถอ่านและเข้าใจหะดีษได้อย่างถูกต้องควรศึกษาและเรียนรู้หะดีษที่เป็นหลักฐานของมัดฮับของตน จากนั้นให้ปฏิบัติตามการกระทำที่ได้รับการสรรเสริญและหลีกเลี่ยงสิ่งที่ถูกห้ามในหะดีษเหล่านั้น จากนั้นจึงเรียนรู้ต่อไปนี้: ความยิ่งใหญ่และคุณค่าของศาสนาอิสลาม; คุณสมบัติที่สมบูรณ์ของพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ตะอาลา และชีวิตของร่อซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) คุณธรรมและปาฏิหาริย์ของท่าน; การจัดระเบียบของโลกนี้และโลกหน้า สวรรค์และนรก; เทวดา ญิน อุมมะห์โบราณ นบีและคัมภีร์แห่งฟากฟ้า; คุณลักษณะเฉพาะที่ยอดเยี่ยมของร่อซูลุลลอฮ์และอัลกุรอาน; ชีวิตของครอบครัวใกล้ชิดของท่าน (อาล) และเศาะฮาบะห์ของท่าน; สัญญาณของวันสิ้นโลก และข้อมูลอื่น ๆ มากมายเกี่ยวกับโลกนี้และโลกหน้า ข้อมูลมากมายเกี่ยวกับโลกนี้และโลกหน้าได้ถูกรวบรวมไว้ในหะดีษของร่อซูลุลลอฮ์" เมื่อเข้าใจตามที่เขียนไว้ที่นี่ จะเห็นได้ชัดเจนว่า ผู้ที่กล่าวว่าการตัดสินทางศาสนาที่มุจตาฮิดอิงจากหะดีษนั้นไร้ประโยชน์ เป็นคนที่ไม่รู้จัก ในจำนวนข้อมูลที่มากมายในหะดีษ หะดีษที่สอนเกี่ยวกับอิบาดะห์และมุอามะละห์ (กฎระเบียบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเช่นการค้า) มีอยู่น้อยมาก ตามความเห็นของนักวิชาการบางคน มีประมาณ 500 หะดีษ (รวมทั้งหะดีษที่ซ้ำซ้อนกันมีไม่เกิน 3000) ในจำนวนหะดีษที่น้อยเช่นนี้ ไม่สามารถสันนิษฐานได้ว่าอิหม่ามทั้งสี่ของมัดฮับไม่เคยได้ยินหะดีษที่แท้จริง ทุกหะดีษที่แท้จริงถูกใช้อ้างอิงอย่างน้อยโดยอิหม่ามหนึ่งในสี่ของมัดฮับ มุสลิมที่เห็นว่ามัดฮับของพวกเขาไม่ตรงกับหะดีษที่แท้จริงควรปฏิบัติตามมัดฮับอื่นที่อิงอิญติฮาดในหะดีษนั้น อาจเป็นไปได้ว่า อิหม่ามของมัดฮับเหล่านั้นได้ยินหะดีษนั้นแล้ว แต่ตามหะดีษอื่นที่เขาเข้าใจว่าถูกต้องกว่า หรือกล่าวในภายหลัง ยกเลิกหะดีษก่อนหน้านี้ หรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ ที่มุจตาฮิดทราบ เขาไม่ได้ใช้หะดีษเดิมเป็นเอกสาร มุสลิมที่เข้าใจว่าหะดีษเป็นของแท้ ควรปฏิบัติตามหะดีษนั้นโดยละทิ้งการตัดสินของมัดฮับของตนที่ไม่สอดคล้องกับหะดีษนั้น แต่ในกรณีนี้พวกเขาต้องเลียนแบบมัดฮับอื่นที่ใช้หะดีษนั้นในอิญติฮาดของตนในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพราะอิหม่ามของมัดฮับที่สองนั้นทราบเอกสารของการตัดสินนั้นซึ่งมุสลิมเหล่านี้ไม่ทราบ และพบว่าไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวางการปฏิบัติตามหะดีษนั้น อย่างไรก็ตาม ยังเป็นที่อนุญาตให้มุสลิมเหล่านี้ปฏิบัติตามมัดฮับของตนเพราะอิหม่ามของมัดฮับของพวกเขาอิงหลักฐานที่เชื่อถือได้ในการตัดสินของตน อิสลามถือว่าการไม่ทราบเอกสารนั้นของมุกัลลิดเป็นที่ยอมรับ เพราะไม่มีอิหม่ามของมัดฮับทั้งสี่ที่ออกนอกกรอบของอัลกุรอานและซุนนะห์ในการอิญติฮาด มัดฮับของพวกเขาคือคำอธิบายของอัลกุรอานและซุนนะห์ พวกเขาอธิบายความหมายและกฎในอัลกุรอานและซุนนะห์ให้มุสลิมเข้าใจ และเขียนไว้ในหนังสือ งานนี้ของอิหม่ามมัดฮับ (รอฮิมะฮุมัลลอฮ์ ตะอาลา) เป็นบริการที่ยิ่งใหญ่แก่อิสลามที่กำลังของมนุษย์จะไม่เพียงพอที่จะทำได้หากไม่มีความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ ตะอาลา มัดฮับเหล่านี้เป็นหนึ่งในหลักฐานที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นว่ารอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ เป็นศาสดาที่แท้จริงและอิสลามเป็นศาสนาที่แท้จริง

ความแตกต่างในการอิญติฮาดของอิหม่ามมัดฮับของเรามีเพียงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ (ฟุรูอุด-ดีน, เรื่องของฟิกฮ์) ไม่มีความขัดแย้งในเรื่องความเชื่อ (อุศูลุด-ดีน, ความรู้เกี่ยวกับอีติกอดหรืออี

---

[25] 'ตัลฟีก' หมายถึงการกระทำทางศาสนาที่ไม่เข้ากันกับมัดฮับใดเลยเพราะมันถูกปฏิบัติโดยการผสมผสานวิธีการที่ง่ายของมัดฮับทั้งสี่เข้าด้วยกัน หลังจากที่คนหนึ่งปฏิบัติการปฏิบัติอิสลามตามหนึ่งในสี่มัดฮับ นั่นคือหลังจากการปฏิบัตินั้นเป็นศอหิห์ (ถูกต้อง, เหมาะสม) ในมัดฮับนั้นแล้ว การที่คนนั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขเพิ่มเติมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ของมัดฮับอื่น ๆ ทั้งสาม ด้วยความตั้งใจว่าการกระทำนี้จะเป็นศอหิห์และเป็นที่ยอมรับในมัดฮับเหล่านั้นด้วย เรียกว่า 'ตักวา' ซึ่งนำมาซึ่งซะวาบมากมาย ในความหมายที่กว้างที่สุด ตักวาหมายถึง 'การป้องกันตนเองจากการทำสิ่งที่หะรอม'

มาน) พวกเขาไม่แตกต่างจากกันในเรื่องการปฏิบัติที่ถือเป็นสิ่งจำเป็นในศาสนาและนำมาจากหะดีษที่มีเอกสารที่ถูกส่งต่อโดยวิธีตะวาตุร พวกเขาแตกต่างกันเพียงบางแง่มุมของความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ ความแตกต่างนี้เกิดจากการเข้าใจความถูกต้องของเอกสารของเรื่องเหล่านี้ ความแตกต่างเล็กน้อยนี้เป็นพระคุณจากอัลลอฮ์ ตะอาลาต่ออุมมา มุสลิมได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติตามมัดฮับใด ๆ ที่พวกเขาชอบและเห็นว่าง่าย รอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ ได้ทำนายความแตกต่างนี้เป็นข่าวดี และมันเกิดขึ้นตามที่ทำนายไว้ ไม่อนุญาตให้ใช้อิญติฮาดในความรู้เกี่ยวกับอีติกอด นั่นคือในข้อเท็จจริงที่ต้องเชื่อ มันนำไปสู่การเบี่ยงเบนและเฮเรซี เป็นบาปใหญ่ มีเพียงทางเดียวที่ถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ: อะฮ์ลุซซุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะห์ ความแตกต่างที่ถูกประกาศว่าเป็นพระคุณในหะดีษคือความแตกต่างในการปฏิบัติ ในเรื่องที่การตัดสินของมัดฮับทั้งสี่แตกต่างกันไป การตัดสินของมัดฮับหนึ่งในนั้นเท่านั้นที่ถูกต้อง ผู้ที่ปฏิบัติตามวิธีที่ถูกต้องจะได้รับสองซะวาบ และผู้ที่ปฏิบัติตามการตัดสินที่ไม่ถูกต้องจะได้รับหนึ่งซะวาบ มัดฮับเป็นพระคุณของอัลลอฮ์ ตะอาลา แสดงให้เห็นว่าได้รับอนุญาตให้ละทิ้งมัดฮับหนึ่งและปฏิบัติตามการตัดสินของการปฏิบัติในมัดฮับอื่น แต่ไม่อนุญาตให้ปฏิบัติตามมัดฮับอื่นใดที่เป็นของอะฮ์ลุซซุนนะฮ์หรือแม้กระทั่งอัศ-เศาะฮาบะห์ อัล-กิราม เพราะมัดฮับของพวกเขาไม่ได้ถูกเขียนเป็นรูปแบบและถูกลืมไปแล้ว ขณะนี้ไม่มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามมัดฮับอื่นใดนอกจากที่รู้จักทั้งสี่ อิหม่าม อะบู บักร์ อะห์มัด อัร-รอซีย์ (รอฮิมะฮุ-ลลอฮ์ ตะอาลา, ถึงแก่กรรมปี 980/370) ก็รายงานว่านักวิชาการอิสลามมีการตกลงกันเป็นเอกฉันท์ว่าการปฏิบัติตาม [โดยตรงกับมัดฮับของ] อัศ-เศาะฮาบะห์ อัล-กิรามไม่อนุญาต สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าใจความเหนือกว่าของมัดฮับ มุจตาฮิด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของอิหม่ามมัดฮับทั้งสี่ หนังสือ Al-mizan al-kubra และ Al-mizan al-Khidriyya โดยอิหม่ามอับดุลวะฮ์ฮาบ อัช-ชะรอนี (รอฮิมะฮุ-ลลอฮ์ ตะอาลา) ควรแนะนำ[26]

คำกล่าวที่ว่า "อัลกุรอาน อัล-กะรีม ไม่ได้กล่าวถึง 'นักวิชาการศาสนา'" – ซึ่งถูกอ้างอิงในคำถามข้างต้น – ไม่ถูกต้อง มีหลายอายะห์ที่ยกย่องนักวิชาการ (อุลามา) และความรู้ (อิลม์) ฮัดรัต อับดุล-ฆานี อัน-นะบลูซี (มรณภาพในปี ค.ศ. 1731/ฮ.ศ. 1143) ได้เขียนไว้ในงานของเขา Al-Hadiqa ว่า:

"อายะห์ที่เจ็ดของซูเราะห์ อัล-อัมบิยา สั่งว่า: 'ถามผู้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่คุณไม่รู้' 'อุลามา' หมายถึง 'ความรู้' อายะห์นี้สั่งให้คนที่ไม่รู้หานักวิชาการและเรียนรู้จากพวกเขา อัลลอฮ์ ตาอาลา ได้ประกาศว่า:

'เฉพาะผู้มีความรู้เท่านั้นที่เข้าใจความหมายของอายะห์ที่คลุมเครือ' (7, ซูเราะห์ อาล อิมรอน);

'การที่อัลลอฮ์ ตาอาลา มีอยู่และเป็นเอกลักษณ์นั้นเข้าใจและรายงานโดยผู้มีความรู้' (18, ซูเราะห์เดียวกัน); 'ผู้มีความรู้กล่าวกับพวกเขาว่า "น่าเสียดาย! รางวัลที่อัลลอฮ์ ตาอาลา จะให้แก่ผู้ที่เชื่อและทำความดีนั้นดีกว่าความโปรดปรานในโลกนี้"' (81, ซูเราะห์ อัล-กะซัส);

'ผู้มีความรู้และความเชื่อจะกล่าวว่า "ใช่ นี่คือวันแห่งการฟื้นคืนชีพที่คุณไม่เชื่อ [ในขณะที่คุณอยู่] ในโลกนี้"' (56, ซูเราะห์ อัร-รุม); 'ผู้มีความรู้ เมื่อได้ยินอัลกุรอาน อัล-กะรีม จะก้มกราบและกล่าวว่า "ไม่มีข้อบกพร่องในผู้เป็นเจ้าของของเรา ผู้ที่ไม่ผิดคำพูดของพระองค์"' (108, ซูเราะห์ อัล-อิสรา);

'ผู้มีความรู้เข้าใจว่าอัลกุรอาน อัล-กะรีม เป็นคำพูดของอัลลอฮ์' (54, ซูเราะห์ อัล-หัจญ์);

'อัลกุรอาน อัล-กะรีม ได้ตั้งรกรากในหัวใจของผู้มีความรู้' (50, ซูเราะห์ อัล-อังกะบูต);

'ผู้มีความรู้รู้ว่าอัลกุรอาน อัล-กะรีม เป็นคำพูดของอัลลอฮ์และทำให้ [คน] ได้รับความพึงพอใจจากพระองค์' (6, ซูเราะห์ ซาบา); 'ตำแหน่งสูงสุดจะมอบให้แก่ผู้มีความรู้ในสวรรค์' (11, ซูเราะห์ อัล-มุญาดะลา);

'เฉพาะผู้มีความรู้เท่านั้นที่กลัวอัลลอฮ์ ตาอาลา,' (27, ซูเราะห์ ฟาติร) และ

'ผู้มีคุณค่าที่สุดในหมู่พวกท่านคือผู้ที่กลัวอัลลอฮ์ ตาอาลามากที่สุด' (14, ซูเราะห์ อัล-ฮุจราต)"

---

[26] ยูซุฟ อัน-นะบานี, Hujjat-Allahi alal-alamin, หน้า 771 ข้อความทั้งหมดข้างต้นแปลจากต้นฉบับภาษาอาหรับและมีการเพิ่มเติมจากหนังสืออื่น ๆ ที่ใส่ในวงเล็บเพื่อแยกออกจากข้อความแปล ตามที่ทำในหนังสือทั้งหมดของเรา ต้นฉบับภาษาอาหรับของข้อความข้างต้นจาก Hujjat-Allahi alal-alamin ได้รับการพิมพ์ซ้ำโดยการออฟเซตในอิสตันบูลในปี 1974/1394

ในหนังสือ Al-Hadiqa ได้มีการอ้างถึงหะดีษต่างๆ ไว้ที่หน้า 365 ว่า:
"'อัลลอฮ์ ตาอาลา และเหล่าเทพ และสิ่งสร้างทั้งหมดต่างอธิษฐานเผื่อผู้ที่สอนสิ่งที่ดีแก่ผู้คน';
'ในวันแห่งการตัดสิน คำอธิษฐานแรกจะมาจากนบี จากนั้นนักวิชาการและต่อมาก็ชะฮีด';
'โอ้มนุษย์! จงรู้เถิดว่าความรู้สามารถได้มาโดยการฟังนักวิชาการ,' และ
'เรียนรู้ความรู้! การเรียนรู้ความรู้เป็นอิบาดะห์ ครูและผู้เรียนรู้จะได้รับรางวัลเหมือนการญิฮาด การสอนความรู้เหมือนการให้ทาน การเรียนรู้ความรู้จากนักวิชาการเหมือนการปฏิบัติละหมาดตะฮัจญุด (ละหมาดที่เป็นนาฟิละ/เสริมที่ปฏิบัติในช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน)'
"ทาฮีร อัล-บุคคอรี (ราฮิมะฮุลลอฮ์ ตาอาลา, มรณภาพในปี ฮศ. 1147/ค.ศ. 542), ผู้เขียน Khulasa, หนังสือของฟัตวา ได้เขียนว่า: 'การอ่านหนังสือฟิกฮ์ให้ผลบุญมากกว่าการปฏิบัติ [ละหมาดนาฟิละ เช่น ตะฮัจญุด] ละหมาดตอนกลางคืน, สำหรับการเรียนรู้ข้อบังคับและข้อห้ามจาก [นักวิชาการหรือหนังสือของพวกเขา] เป็นสิ่งที่จำเป็น การอ่านหนังสือฟิกฮ์เพื่อปฏิบัติตามสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือเพื่อสอนผู้อื่นนั้นดีกว่าการปฏิบัติละหมาดตะซาบิห์ (อีกหนึ่งละหมาดนาฟิละ) มีการประกาศในหะดีษหนึ่งว่า 'การเรียนรู้ความรู้ให้ผลบุญมากกว่าการปฏิบัติการอิบาดะห์อื่น ๆ ทั้งหมด, เพราะมันมีประโยชน์ทั้งกับตนเองและผู้อื่นที่เราจะสอน'; 'ผู้ที่เรียนรู้เพื่อสอนผู้อื่นจะได้รับรางวัลเหมือนซิดดิก (ผู้เชื่อ; ผู้พูดความจริง)' ความรู้ทางศาสนาเรียนรู้ได้เพียงจากครูและจากหนังสือ คนที่พูดว่าหนังสือและไกด์ทางศาสนาไม่จำเป็นเป็นคนโกหกหรือซินดิก ที่หลอกลวงมุสลิมและนำพวกเขาไปสู่การล่มสลาย ความรู้ในหนังสือศาสนามาจากอัลกุรอาน อัล-กะรีม และหะดีษ อัช-ชารีฟ" อัลลอฮ์ ตาอาลา ส่งผู้ส่งสารของพระองค์ (อาลัยฮิสสลาม) เพื่อถ่ายทอดและสอนอัลกุรอาน อัล-กะรีม เศาะฮาบะห์ อัล-กิราม ได้เรียนรู้ความรู้ในอัลกุรอาน อัล-กะรีมจากรอซูลุลลอฮ์ นักวิชาการของศาสนาอิสลามได้เรียนรู้จากเศาะฮาบะห์ อัล-กิราม และมุสลิมทุกคนได้เรียนรู้จากนักวิชาการของศาสนาอิสลามและจากหนังสือของพวกเขา มีการประกาศในหะดีษว่า "ความรู้คือสมบัติ กุญแจคือการถามและเรียนรู้"; "เรียนรู้และสอนความรู้!" "ทุกสิ่งมีแหล่งที่มา แหล่งที่มาของตักวาคือหัวใจของผู้รู้จัก," และ "การสอนความรู้เป็นการชดเชยบาป"
อัล-อิมาม อัร-รอบบานี (ราฮิมะฮุลลอฮ์ ตาอาลา) ได้เขียนไว้ในจดหมายที่ 193 ของเล่มแรกของ Al-Maktubat: "มุคัลลัฟ (บุคคลที่มีสติปัญญาและบรรลุนิติภาวะ จึงมีความรับผิดชอบทางศาสนา) ต้องแก้ไขความเชื่อของตนก่อน นั่นคือเรียนรู้ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อที่เขียนโดยนักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ วัลญะมาอะห์ และเชื่อในสิ่งที่พวกเขาถ่ายทอด ขอให้อัลลอฮ์ ตาอาลา มอบรางวัลมากมายแก่บรรดานักวิชาการที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้สำหรับผลงานของพวกเขา อามีน! การหลุดพ้นจากการทรมานในโลกหน้า ขึ้นอยู่กับการเชื่อในสิ่งที่พวกเขาถ่ายทอด เฉพาะผู้ที่เดินตามรอยเท้าของพวกเขาจะได้รับการปกป้องจากนรก [คนที่เดินตามเส้นทางของพวกเขาเรียกว่าซุนนี่] เพียงแค่พวกเขาเท่านั้นที่เดินตามรอยเท้าของรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) และเศาะฮาบะห์ (ริฎวานุลลอฮิอะลัยฮิมอัจญะอีน) ความรู้ที่ถูกต้องและมีคุณค่าท่ามกลางความรู้ที่มาจากคัมภีร์ (อัลกุรอาน อัลกะรีม) และซุนนะห์ (หะดีษ อัช-ชารีฟ) คือความรู้ที่ได้รับการเข้าใจและรายงานโดยนักวิชาการที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้จากคัมภีร์และซุนนะห์ แม้จะมีข้อเท็จจริงนี้ ผู้ที่มีความคิดอุตริทุกคน คือผู้ปฏิรูปทุกคน ผู้ที่หลงผิดหรือผู้ไม่มีมัซฮับทุกคนอ้างว่าพวกเขาได้สกัดความคิดของพวกเขาจากคัมภีร์และซุนนะห์ด้วยสายตาสั้นของพวกเขาพยายามทำลายและลดทอนนักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ เห็นได้ชัดว่า ไม่ควรยอมรับคำพูดหรือการเขียนทุกอย่างที่อ้างว่ามาจากคัมภีร์และซุนนะห์ว่าเป็นสิ่งถูกต้อง หรือถูกหลอกโดยโฆษณาชวนเชื่อของพวกเขา
"เพื่อเรียนรู้ความเชื่อที่ถูกต้องที่นักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ วัลญะมาอะห์ ถ่ายทอด หนังสือภาษาเปอร์เซีย Al-Mutamad โดยนักวิชาการยิ่งใหญ่ ฮัดรัต ตูร พุชติ มีคุณค่ามาก; มันเขียนไว้อย่างชัดเจนจึงง่ายต่อการเข้าใจ[27] "หลังจากแก้ไขความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ เราควรเรียนรู้เรื่องฮะลาล, ฮะรอม,

---

[27] "ฟัดลุลลอฮ์ บิน ฮะซัน ตูร์ ปุชตี (ถึงแก่กรรมปี 1263/661 ฮ.ศ.) เป็นนักวิชาการนิติศาสตร์ฮะนะฟี หนังสือของเขาถูกตีพิมพ์ซ้ำโดย Hakikat Publishing ในปี 1989/1410 ฮ.ศ."

ฟัรฎ, วาญิบ, ซุนนะห์, มันดูบ และมักรูห์[28] จากหนังสือฟิกฮ์ที่เขียนโดยนักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ และปฏิบัติตามตามพวกเขา เราไม่ควรอ่านหนังสืออุตริที่ตีพิมพ์โดยคนที่ไม่รู้ซึ่งไม่เข้าใจความเหนือกว่าของนักวิชาการเหล่านี้ มุสลิมที่มีความเชื่อไม่ตรงกับความเชื่อของอะห์ลุซซุนนะห์จะไม่รอดพ้นจากการเข้าสู่นรกในโลกหน้า –ขอให้อัลลอฮ์ ตาอาลา ปกป้องเรา! มุสลิมที่มีความเชื่อถูกต้องแต่ขี้เกียจในการอิบาดัต อาจได้รับการอภัยแม้ว่าพวกเขาจะไม่กลับใจ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้รับการอภัย พวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือจากนรกหลังจากการทรมาน จุดประสงค์หลักคือการแก้ไขความเชื่อของตนเอง ค็อวฺจา อุเบดุลลอฮ์ อัล-อัรฮาร (กั๊ดดัซ-อัลลอฮ์ ตาอาลา สิร์รอฮุล-อะซีซ, มรณภาพในเมืองซามาร์คันด์, ค.ศ. 1490/ฮ.ศ. 895) กล่าว: 'หากข้าพเจ้าได้รับคัชฟ์และคารามาททั้งหมด และยังหากข้าพเจ้าไม่มีความเชื่อของอะห์ลุซซุนนะห์ วัลญะมาอะห์ ข้าพเจ้าจะถือว่าตนเองถูกทำลาย หากข้าพเจ้าไม่มีคัชฟ์หรือคารามาทใดๆ และมีความผิดมากมาย และหากข้าพเจ้าได้รับความเชื่อของอะห์ลุซซุนนะห์ วัลญะมาอะห์ ข้าพเจ้าจะไม่รู้สึกเสียใจ'" "วันนี้ มุสลิมในอินเดียอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างโดดเดี่ยว ศัตรูของอิสลามโจมตีจากทุกทิศทาง การให้หนึ่งเหรียญเพื่อรับใช้อิสลามวันนี้ให้รางวัล (ซะวาบ) มากกว่าการให้หลายพันเหรียญในเวลาอื่น การรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่ออิสลามคือการนำและแจกจ่ายหนังสือเกี่ยวกับความเชื่อและการปฏิบัติของอะห์ลุซซุนนะห์ให้แก่ชาวบ้านและเยาวชน ผู้ที่จะได้รับการอนุญาตให้ทำงานนี้คือคนที่โชคดีและมีความสุขมาก พวกเขาควรยินดีและขอบคุณอัลลอฮ์ ตาอาลา มาก การรับใช้เพื่ออิสลามเป็นสิ่งที่ให้รางวัลเสมอ แต่ในช่วงเวลาที่อิสลามอ่อนแอจากความพยายามทำลายอิสลามผ่านการโกหกและการใส่ร้าย การพยายามเผยแพร่ความเชื่อของอะห์ลุซซุนนะห์จะให้รางวัลมากขึ้น รอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กล่าวแก่เศาะฮาบะห์ของพระองค์ว่า: 'ท่านทั้งหลายอาศัยอยู่ในยุคที่หากท่านเชื่อฟังคำสั่งและข้อห้ามของอัลลอฮ์ ตาอาลา เก้าในสิบ และละเมิดข้อหนึ่งท่านจะพินาศ ท่านจะถูกทรมาน! หลังจากท่าน จะมียุคที่ผู้คนเชื่อฟังเพียงหนึ่งในสิบของคำสั่งและข้อห้ามจะได้รับการช่วยเหลือ[29] นี่คือเวลาปัจจุบันที่หะดีษ อัช-ชารีฟ กล่าวถึง มันจำเป็นต้องต่อสู้[30] กับผู้ที่ไม่เชื่อ เพื่อรู้ว่าผู้ที่โจมตีอิสลามคือใครและไม่ชอบพวกเขา เพื่อเผยแพร่หนังสือและคำพูดของนักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ คนไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีปาฏิหาริย์หรือนักวิชาการ มุสลิมทุกคนควรพยายามทำมัน โอกาสนี้ไม่ควรพลาด ในวันแห่งการตัดสิน มุสลิมทุกคนจะถูกสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้และถูกถามว่าทำไมพวกเขาไม่รับใช้อิสลาม ผู้ที่ไม่พยายามแจกจ่ายหนังสือสอนอิสลามและผู้ที่ไม่ช่วยคนและสถาบันเผยแพร่คำสอนของอิสลามจะถูกทรมานอย่างรุนแรง ข้อแก้ตัวหรือข้ออ้างจะไม่ถูกยอมรับ แม้ว่าบรรดานบี (อาลัยฮิมุส-สลาม) จะเป็นมนุษย์ที่สูงส่งและน่าสนใจที่สุด แต่พวกเขาไม่เคยดูแลความสะดวกสบายของตนเอง ในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ตาอาลา พวกเขาทำงานทั้งวันทั้งคืน ต่อผู้ที่ขอปาฏิหาริย์พวกเขาตอบว่า 'ปาฏิหาริย์ถูกสร้างโดยอัลลอฮ์ ตาอาลา หน้าที่ของฉันคือการรายงานศาสนาของพระองค์' ขณะที่พวกเขาทำงานเพื่อวัตถุประสงค์นี้ อัลลอฮ์ ตาอาลา ช่วยพวกเขาและสร้างปาฏิหาริย์ เราเองก็ควรเผยแพร่หนังสือและคำสอนของนักวิชาการของอะห์ลุซซุนนะห์ (ราฮิมะฮุม อัลลอฮ์ ตาอาลา) และบอกเยาวชนและเพื่อนของเราเกี่ยวกับความชั่วร้าย ความต่ำช้า และการ

---

[28] "คำศัพท์อิสลามเหล่านี้ถูกใช้ทั้งในฐานะคำคุณศัพท์และคำนามเพื่อความง่ายในเนื้อหานี้ (ดูเพิ่มเติมในอภิธานศัพท์สำหรับแต่ละคำ)"

[29] "Mishkat-ul masabih, เล่ม 1, หน้า 179; at-Tirmizi, Kitab-al Fitan, ข้อที่ 79."

[30] "ญิฮาดผ่านกำลัง (ญิฮาดคัตลิ) ดำเนินการโดยรัฐผ่านกองทัพ การปฏิบัติญิฮาดประเภทนี้ของชาวมุสลิมคือการรับหน้าที่เป็นทหารตามคำสั่งของรัฐ ดังที่เขียนไว้ในจดหมายฉบับที่ 65 ของอัล-มักตูบัต ญิฮาดกาวลี ซึ่งดำเนินการผ่านการพูดและการเขียน ดีกว่าญิฮาดคัตลิ"

หลอกลวงของผู้ที่ไม่เชื่อ ศัตรูและผู้ที่ใส่ร้ายและข่มเหงมุสลิม[31] ผู้ที่ไม่ทำงานเพื่อวัตถุประสงค์นี้ผ่านความมั่งคั่ง อำนาจ หรือวิชาชีพจะไม่รอดพ้นจากการทรมาน ขณะที่ทำงานเพื่อวัตถุประสงค์นี้ การทนทุกข์ทรมานและการข่มเหงต้องถือเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่และกำไรใหญ่ บรรดานบี (อาลัยฮิมุส-สลาม) ในขณะที่เผยแพร่คำสั่งของอัลลอฮ์ ตาอาลา ในหมู่ผู้คน ได้รับการโจมตีจากคนที่ไม่รู้และเสื่อมเสีย พวกเขาทนทุกข์มากมาย มุฮัมมัด (อาลัยฮิส-สลาม) ผู้ที่อัลลอฮ์ ตาอาลา รัก ซึ่งถูกเลือกให้เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคนที่ยิ่งใหญ่ กล่าว: ‘ไม่มีนบีใดที่ประสบการข่มเหงมากเท่าฉัน’" นักวิชาการอะห์ลุซซุนนะฮ์ที่แสดงทางที่ถูกต้องให้กับมุสลิมทุกคนบนโลกและแนะนำเราให้เรียนรู้ศาสนาของมูฮัมหมัด (อะลัยฮิสสลาม) โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือน คือ นักวิชาการของสี่มัซฮับที่ได้ถึงขั้นของอิจติฮาด ในจำนวนนี้มีสี่คนที่โดดเด่นที่สุด คนแรกคือ อัล-อิหม่าม อัล-อัซซาม อะบูฮานีฟา นุอ์มาน อิบน์ ษาบิต (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา) ท่านเป็นหนึ่งในนักวิชาการอิสลามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านได้กลายเป็นผู้นำของอะห์ลุซซุนนะฮ์ ท่านเกิดที่กูฟะฮ์ในปี ค.ศ. 699/ฮ.ศ. 80 และเสียชีวิตเป็นผู้พลีชีพในแบกแดดในปี ค.ศ. 767/ฮ.ศ. 150 คนที่สองคือ อิหม่าม มาลิก อิบน อนัส (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา) ซึ่งเป็นนักวิชาการที่ยิ่งใหญ่ยิ่งนัก ในหนังสือ รัดดุล-มุหตาร อิบนุ อาบิดีน ได้เขียนว่าท่านมีชีวิตอยู่ 89 ปีในเมืองเมดีนะฮ์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 708/ฮ.ศ. 90 ถึงปี ค.ศ. 795/ฮ.ศ. 179 ปู่ของท่านคือ มาลิก บิน อบี อามีร
คนที่สามคือ อิหม่าม มุฮัมหมัด อิบนุ อิดรีส อัช-ชาฟิอี (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา) ซึ่งได้รับการยกย่องจากนักวิชาการอิสลามทั้งหมด ท่านเกิดในเมืองกาซซา ปาเลสไตน์ ในปี ค.ศ. 767/ฮ.ศ. 150 และเสียชีวิตในอียิปต์ในปี ค.ศ. 820/ฮ.ศ. 204 คนที่สี่คือ อิหม่าม อะหมัด อิบนุ ฮัมบัล (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา) ซึ่งเกิดในแบกแดดในปี ค.ศ. 780/ฮ.ศ. 164 และเสียชีวิตที่นั่นในปี ค.ศ. 855/ฮ.ศ. 241 ท่านเป็นหนึ่งใน 'เสาหลักของอิสลาม' ในปัจจุบัน คนที่ไม่ปฏิบัติตามหนึ่งในสี่อิหม่ามที่ยิ่งใหญ่นี้ตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวง พวกเขาอยู่ในทางเถลไถล นอกเหนือจากพวกเขาแล้ว ยังมีนักวิชาการอะห์ลุซซุนนะฮ์อีกมากมายที่มีมัซฮับที่ถูกต้องด้วยเช่นกัน แต่เมื่อเวลาผ่านไป มัซฮับของพวกเขาถูกลืมและไม่สามารถเก็บบันทึกไว้ในหนังสือได้ ตัวอย่างเช่น นักวิชาการเจ็ดคนในเมืองเมดีนะฮ์ที่เรียกว่า อัล-ฟุกอฮาอ์ อัส-ซาบะ (นักวิชาการเจ็ดคนแห่งฟิกห์) และ อุมัร อิบนุ อับดุล-อะซีซ ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮ์ (เสียชีวิตในเมืองเมกกะห์, ค.ศ. 813/ฮ.ศ. 198) อิสฮาก อิบนุ ราฮาเวียะ ดาวูด อัต-ไต อามีร อิบนุ ชาราฮิล อัช-ชาบี ไลธ อิบนุ ซะอัด อามัช มุฮัมหมัด อิบนุ ญะรีร อัต-ตาบารี ซุฟยาน อัษ-เฏารี (เสียชีวิตในเมืองบัศเราะห์, ค.ศ. 778/ฮ.ศ. 161) และ อับดุร-เราะห์มาน เอาซาอี (เราะหิมะฮุมุลลอฮ์ ตะอาลา) อยู่ในกลุ่มนี้
บรรดาเศาะหาบะห์อัล-กิรอม (เราะฎิยัลลอฮุ ตะอาลา อันฮุม อัจญ์มะอีน) ทุกคนถือเป็น 'ดวงดาว' ที่ชี้นำทางที่ถูกต้อง ใครก็ตามที่พวกเขาจะชี้นำก็เพียงพอที่จะชี้นำโลกทั้งหมดไปสู่ทางที่ถูกต้อง พวกเขาเป็นมุจญ์ตะฮิด แต่ละคนมีมัซฮับของตนเอง มัซฮับของพวกเขาส่วนใหญ่เหมือนกัน แต่เนื่องจากมัซฮับของพวกเขาไม่ได้ถูกรวบรวมและเขียนลงในหนังสือ จึงเป็นไปไม่ได้สำหรับเราที่จะปฏิบัติตามพวกเขา มัซฮับของอิหม่ามทั้งสี่ นั่นคือสิ่งที่พวกเขาสอนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเชื่อและสิ่งที่ต้องทำ ถูกเก็บรวบรวมและอธิบายโดยพวกเขาเองและนักเรียนของพวกเขา มันถูกบันทึกไว้ในหนังสือ วันนี้มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามมัซฮับของหนึ่งในอิหม่ามที่กล่าวถึงข้างต้นและดำเนินชีวิตและปฏิบัติอิบาดะห์ตามมัซฮับนั้น[32]

---

31 "การบอกพวกเขาจะไม่เป็นการนินทา แต่เป็นอัล-อัมรุ บิล-มะรูฟ (หน้าที่ของการสอนคำสั่งของอัลลอฮ์ ตะอาลา) ชาวมุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้ความเชื่อของอะห์ลุซซุนนะฮ์และสอนให้กับคนที่พวกเขาสามารถมีอิทธิพลได้ ควรซื้อหนังสือ นิตยสาร และเอกสารที่ครอบคลุมคำสอนของนักวิชาการอะห์ลุซซุนนะฮ์และส่งให้กับเยาวชนและคนรู้จัก เราควรพยายามอย่างหนักเพื่อให้พวกเขาอ่าน นอกจากนี้ควรแจกจ่ายหนังสือที่เปิดเผยจุดประสงค์ที่แท้จริงของศัตรูของอิสลามด้วย"

32 ผู้ใดที่ไม่ต้องการปฏิบัติตามมัซฮับทั้งสี่นี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับอะห์ลุซซุนนะฮ์

สองคนในบรรดานักเรียนของอิหม่ามทั้งสี่นี้ได้กลายเป็นนักวิชาการเองและได้ถึงระดับสูงมากในการเผยแพร่ความเชื่อ (อีมาน อิติกาด) ด้วยเหตุนี้จึงมีมัซฮับในเรื่องอีมานหรือมัซฮับในเรื่องอิติกาดที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับอัลกุรอาน อัล-กะรีม และฮะดีษ อัช-ชารีฟ เฉพาะความเชื่อที่แสดงโดยอิหม่ามทั้งสองนี้เท่านั้นที่ถูกต้อง พวกเขาคือ อบูอัล-หะซัน อาลี อัล-อัชอะรี (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา, เกิดในบัสเราะห์, ค.ศ. 879/ฮ.ศ. 226, เสียชีวิตในแบกแดด, ค.ศ. 941/ฮ.ศ. 330) และ อบู มันซูร อัล-มะตูรีดี (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตะอาลา, เสียชีวิตในซามาร์คันด์, ค.ศ. 944/ฮ.ศ. 333) ในเรื่องของความเชื่อ มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามอิหม่ามทั้งสองนี้

เส้นทาง (ตะรุค, พหูพจน์ของตะรีก/ตะรีกา; 'เส้นทาง', ลำดับของตะซอวุฟ) ของออว์ลิยา (พหูพจน์ของวะลี, ผู้ที่ได้รับความรักและการคุ้มครองจากอัลลอฮ์ ตะอาลา) ล้วนถูกต้อง พวกเขาไม่เคยเบี่ยงเบนไปจากอิสลามเลยแม้แต่น้อย[33] ออว์ลิยา มีกรามัต (พหูพจน์ของกรามา, สิ่งมหัศจรรย์หรือความมหัศจรรย์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกระทำผ่านออว์ลิยา) ทั้งหมดของพวกเขานั้นถูกต้องและเป็นจริง อัล-อิหม่าม อับดุลลอฮ์ อัล-ยาฟิอี (เสียชีวิตในเมกกะห์, ค.ศ. 1367/ฮ.ศ. 768) กล่าวไว้ว่า: 'กรามัตของ เชคอับดุลกอเดอร์ อัล-ญีลานี (เกาะดดัส อัลลอฮ์ ตะอาลา ซิรเราะฮุลอาซีซ, เสียชีวิตในแบกแดด, ค.ศ. 1161/ฮ.ศ. 561) เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายจนไม่สามารถสงสัยหรือไม่เชื่อได้เนื่องจากตะวาตุร, นั่นคือการแพร่หลาย, เป็นหลักฐานในการรับรองความถูกต้องมา

หมายเหตุ: คำที่ใช้ในข้อความนี้ เช่น "อิหม่าม", "มุจญ์ตะฮิด", "ออว์ลิยา" เป็นต้น อาจถูกใช้ทั้งในฐานะคำคุณศัพท์และคำนามเพื่อความสะดวกในการอธิบาย ไม่อนุญาตให้เรียกผู้ที่ทำละหมาดว่า "ผู้ปฏิเสธ" โดยเลียนแบบผู้อื่น เว้นแต่การปฏิเสธของพวกเขาจะถูกเข้าใจจากการพูดที่ชัดเจนและไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน (darura) หรือการใช้สิ่งที่ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ปฏิเสธ การสาปแช่งพวกเขาก็ไม่อนุญาตเช่นกัน เว้นแต่ว่าจะทราบแน่นอนว่าพวกเขาเสียชีวิตในฐานะผู้ปฏิเสธ การสาปแช่งผู้ปฏิเสธนั้นก็ไม่อนุญาตด้วยเช่นกัน สำหรับเรื่องนี้ การไม่สาปแช่ง Yazid (บุตรของ Hadrat Muawiya radiy-Allahu anh และคาลิฟะที่สืบทอดตำแหน่ง) เป็นการดีกว่า

ข้อที่ห้าของหกข้อหลักของการศรัทธา (อิมาน) คือ "การเชื่อในวันสุดท้าย (al-Yawm al-Akhir)" วันสุดท้ายเริ่มต้นในวันที่คนตายและดำเนินต่อไปจนกระทั่งสิ้นสุดของโลก เหตุผลที่เรียกว่า "วันสุดท้าย" เพราะไม่มีคืนที่จะมาต่อจากมัน หรือเพราะมันมาหลังจากโลก "วัน" ที่กล่าวถึงในหะดีษนี้ไม่เหมือนกับวันที่เรารู้ มันหมายถึงช่วงเวลาหนึ่ง ไม่ได้มีการเปิดเผยว่าเมื่อไหร่โลกจะสิ้นสุด ไม่มีใครสามารถคาดเดาเวลาของมันได้ อย่างไรก็ตาม นบีของเรา (sall-Allahu Taala alayhi wa sallam) ได้ชี้ให้เห็นถึงสัญญาณและล่วงหน้าหลายอย่าง: Hadrat al-Mahdi[34] จะมา; อีซา (alayhis-salam, เยซู) จะลงมาที่

---

[33] ในทุกศตวรรษมีผู้โกหกและนอกศาสนาที่ใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ทางโลกของตนและที่มาในคราบของนักบุญ มุรชีด หรือผู้มีอำนาจทางศาสนา ยังมีคนชั่วในทุกวิชาชีพ ในทุกสาขาของงานฝีมือ และในทุกตำแหน่งราชการในปัจจุบัน การเห็นคนที่มองหาผลประโยชน์และความสุขจากความทุกข์ของผู้อื่นนั้น จะเป็นการอยุติธรรมหรือความไม่รู้ที่จะทำให้คนทั้งหมดที่มีความสัมพันธ์กับพวกเขาเสื่อมเสียไปด้วย และจะช่วยให้เกิดการแยกศาสนา ด้วยเหตุนี้ การมีอยู่ของคนที่มีตำแหน่งทางศาสนาแต่มีความเชื่อที่ผิดและคนที่มีตำแหน่งในตาริกัตแต่โง่เขลาและไม่จริงนั้นไม่ควรทำให้เราพูดไม่ดีกับนักวิชาการอิสลาม ผู้ที่มีความรู้ในทางศาสนาหรือบุคคลสำคัญที่การรับใช้ที่มีเกียรติของพวกเขาได้เต็มไปด้วยบันทึกประวัติศาสตร์ เราควรตระหนักว่าผู้ที่ใส่ร้ายพวกเขานั้นเป็นผู้ที่อยุติธรรม

[34] Hadrat al-Mahdi จะเป็นทายาทของนบีมุฮัมมัด (alayhis-salam) ผู้มีความสุข ชื่อของเขาจะเป็นมุฮัมมัด และชื่อของบิดาของเขาจะเป็นอับดุลลอฮ์ เขาจะเป็นผู้นำชาวมุสลิม เสริมสร้างและเผยแพร่ศาสนาอิสลามทุกที่ เขาจะพบกับอีซา (alayhis-salam) และพวกเขาจะร่วมกันต่อสู้และฆ่า ad-Dajjal ในช่วงเวลาของเขา ชาวมุสลิมจะตั้งถิ่นฐานทุกที่และมีชีวิตอย่างสะดวกสบายและสงบสุข

ดามัสกัสจากสวรรค์; ad-Dajjal[35] จะปรากฏตัว; ผู้คนที่เรียกว่า Yajuj และ Majuj[36] จะทำให้โลกทั้งโลกเกิดความวุ่นวาย; พระอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตก; เกิดแผ่นดินไหวรุนแรง; ความรู้ทางศาสนาจะถูกลืม; การกระทำบาป (fisq) และความชั่วร้ายจะเพิ่มขึ้น; ผู้คนที่ไร้ศาสนา ไม่มีศีลธรรมและไม่ซื่อสัตย์จะกลายเป็นผู้นำ; คำสั่งของ อัลลอฮ์ตะอาลา จะถูกห้าม; harams จะถูกกระทำทั่วทุกแห่ง; ไฟจะออกมาจากเยเมน; ทะเลและภูเขาจะถูกแยกเป็นชิ้น ๆ; พระอาทิตย์และพระจันทร์จะมืดลง; ทะเลจะผสมกันเดือดและแห้งไป มุสลิมที่กระทำการบาปเรียกว่า fasiq ฟาสิกและผู้ปฏิเสธทั้งหมดจะถูกทรมาน (adhab) ในหลุมฝังศพ ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องเชื่อมั่นอย่างแน่นอน หลังจากการฝังศพ ผู้ตายจะมาสู่ชีวิตที่ไม่รู้จักและอาจได้รับพรหรือถูกทรมาน ดังที่ได้ประกาศอย่างชัดเจนในหะดีษ มลาอิกะฮ์สองตนชื่อ munkar และ nakir ในคราบของคนที่น่ากลัวสองคนจะมาที่หลุมฝังศพเพื่อซักถาม คำถามในหลุมฝังศพจะเกี่ยวกับความเชื่อบางอย่างตามความเห็นของนักวิชาการบางคน หรือเกี่ยวกับความเชื่อทั้งหมดตามความเห็นของคนอื่นๆ ดังนั้นเราควรสอนลูกๆ ของเราให้รู้คำตอบของคำถามต่อไปนี้: ใครคือ Rabb (ผู้สร้าง) ของคุณ? ศาสนาของคุณคืออะไร? คุณเป็นอุมมะห์ (ชุมชนของนบี) ของใคร? หนังสือศักดิ์สิทธิ์ของคุณชื่ออะไร? qibla (ทิศทางที่หันหน้าไปในขณะทำละหมาด) ของคุณอยู่ที่ไหน? madhhab (นิกาย) ในเรื่องความเชื่อและการกระทำของคุณคืออะไร? เป็นที่เขียนไว้ใน Tadhkirat al-Qurtubi [โดย Muhammad Qurtubi Maliki[37], เสียชีวิตในปี 1272/671] ว่าผู้ที่ไม่ใช่ซุนนีจะไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง หลุมฝังศพของผู้ที่ตอบถูกต้องจะขยายออก และหน้าต่างจะเปิดไปสู่สวรรค์ ทุกเช้าและเย็นพวกเขาจะเห็นที่ของพวกเขาในสวรรค์ และมลาอิกะฮ์จะให้ความกรุณาและให้ข่าวดีแก่พวกเขา ผู้ที่ไม่สามารถตอบได้ถูกต้องจะถูกตีด้วยค้อนเหล็กอย่างรุนแรงจนทุกสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์และญินจะได้ยินเสียงร้องของพวกเขา หลุมฝังศพของพวกเขาจะคับแคบจนพวกเขารู้สึกว่ากระดูกจะพันกันเป็นปม รูจะเปิดไปสู่นรก ทุกเช้าและเย็นพวกเขาจะเห็นที่ของพวกเขาในนรก พวกเขาจะถูกทรมานอย่างรุนแรงในหลุมฝังศพจนกว่าจะถึงวันฟื้นคืนชีพ

It is necessary to believe in the Resurrection [all the dead people's becoming alive again on the Last Day]. หลังจากที่เนื้อและกระดูกเน่าเปื่อยและกลายเป็นดินและก๊าซ พวกเขาจะมารวมกันอีกครั้ง วิญญาณจะเข้าสู่ร่างกายที่เป็นของตน และทุกคนจะลุกขึ้นจากหลุมศพของตน ดังนั้น เวลานี้จึงถูกเรียก

---

[35] Ad-Dajjal (ซึ่งเรียกว่า Antichrist โดยชาวคริสต์ และจะถูกเรียกว่า Masih เพราะชื่อเสียงของเขาจะแพร่กระจายไปทั่วโลก) จะเป็นบุตรชายของยิวจาก Khurasan ทางตอนเหนือของอิหร่าน และเป็นศัตรูของอิสลามที่มีทหารจำนวนมาก เขาจะสังหารชาวมุสลิมและนำความไม่สะดวกและความวุ่นวายมาสู่ตะวันออกกลาง หลังจากทำให้เลือดไหลนองมากมาย เขาจะถูกสังหารโดย Hadrat al-Mahdi

[36] It is written in the Quran al-Karim ว่า Yajuj และ Majuj (Gog และ Magog) เป็นสองกลุ่มคนชั่วร้ายที่ในสมัยโบราณมากถูกทิ้งไว้ข้างหลังกำแพง และพวกเขาจะกระจายตัวไปทั่วโลกในช่วงใกล้สิ้นโลก พิจารณาจากการวิจัยทางโบราณคดีที่พบเมืองที่ฝังอยู่ใต้ดินและฟอสซิลของสัตว์ทะเลบนยอดเขา กำแพงนั้นอาจยังไม่ถูกพบ และประชากรของกลุ่มคนเหล่านั้นอาจยังไม่มากพอที่เราจะเห็นหรือรู้จักในวันนี้ อาจคิดได้ว่าดังที่ประชากรหลายพันล้านในปัจจุบันมีต้นกำเนิดมาจากคนสองคน กลุ่มคนสองกลุ่มนี้ก็จะกระจายไปทั่วโลกโดยเพิ่มจำนวนจากคนเพียงไม่กี่คน ซึ่งอาจยังไม่ทราบที่อยู่ในวันนี้

[37] Mukhtasaru Tadhkirat al-Qurtubi ได้รับการทำซ้ำโดย Hakikat Publishing, 2000/1421.

ว่า "วันกิยามะฮ์" (การยืนขึ้น)[38] สิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะมารวมตัวกันที่ "สถานที่รวมตัว" (Mahshar) [ในวันสุดท้าย] หนังสือการกระทำจะลอยไปหาผู้เป็นเจ้าของ อัลลอฮ์ (พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ) ผู้สร้างโลกฟ้า ดวงดาว และอนุภาคทั้งหมด จะทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ผู้ส่งสารของพระองค์ ศ็อลฯ รายงานว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นแน่นอน เป็นความจริงแน่นอนที่สิ่งที่เขาพูดนั้นเป็นความจริง ทุกสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นแน่นอน

หนังสือการกระทำของคนดี (salih) จะถูกส่งมาจากด้านขวา และของคนบาป (fasiq) จะถูกส่งมาจากด้านหลังหรือด้านซ้าย การกระทำทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว ใหญ่หรือเล็ก ที่ทำในที่ลับหรือที่เปิดเผย จะอยู่ในหนังสือนั้น แม้กระทั่งการกระทำที่เทวดา kiraman katibin ไม่รู้ก็จะถูกเปิดเผยโดยพยานของอวัยวะของมนุษย์และโดยอัลลอฮ์ ผู้ทรงรู้ทุกสิ่ง และจะมีการสอบถามและการสรุปบัญชีในทุกการกระทำ ในวันกิยามะฮ์ การกระทำลับทุกอย่างจะถูกเปิดเผยถ้าอัลลอฮ์ต้องการเช่นนั้น เทวดาจะถูกสอบถามในสิ่งที่พวกเขาทำบนโลกและในฟ้า เหล่าศาสดา (อะลัยฮิมุส-ซาลาม) จะถูกสอบถามถึงวิธีที่พวกเขาประกาศคำสั่งของอัลลอฮ์ให้ผู้คนฟัง และผู้คนจะถูกสอบถามถึงวิธีที่พวกเขาปรับตัวให้เข้ากับศาสดาวิธีที่พวกเขาทำหน้าที่ตามที่ได้รับการเผยแพร่ และวิธีที่พวกเขาดูแลสิทธิ์ของกันและกัน ในวันกิยามะฮ์ผู้ที่มีอีหม่านและการกระทำและจริยธรรมที่ดีจะได้รับรางวัลและความสุข และผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ดีและการกระทำที่ผิดพลาดจะได้รับโทษอย่างหนัก อัลลอฮ์ ด้วยความกรุณาและความเมตตา จะให้อภัยบาปใหญ่และเล็กทั้งหมดของมุสลิมที่พระองค์เลือก ยกเว้นการไม่เชื่อและการบูชารูปเคารพ พระองค์จะให้อภัยทุกบาปถ้าพระองค์ต้องการ และด้วยความยุติธรรม พระองค์จะลงโทษแม้แต่บาปเล็กถ้าพระองค์ต้องการ พระองค์ประกาศว่าผู้ที่ตายในความไม่เชื่อและการบูชารูปเคารพจะไม่มีวันได้รับการให้อภัยคนไม่เชื่อที่มีหรือไม่มีหนังสือสวรรค์ คือผู้ที่ไม่เชื่อว่ามุฮัมมัด (อะลัยฮิส-ซาลาม) เป็นศาสดาสำหรับมนุษย์ทุกคน และผู้ที่ไม่ยอมรับแม้แต่หนึ่งในกฎ (คำสั่งและข้อห้าม) ที่เขารายงาน จะถูกใส่ลงในนรกและถูกทรมานตลอดกาลถ้าพวกเขาตายในฐานะไม่เชื่อ ในวันกิยามะฮ์ จะมีตาชั่ง (al-Mizan) ที่แตกต่างจากที่เรารู้สำหรับการชั่งน้ำหนักการกระทำและการประพฤติ มันจะใหญ่จนหนึ่งในตาชั่งของมันสามารถรับน้ำหนักโลกและฟ้า ตาชั่งสำหรับการกระทำดีจะสว่างและอยู่ทางขวาของ Arsh ที่ซึ่งสวรรค์อยู่ และตาชั่งสำหรับบาปจะมืดและอยู่ทางซ้ายของ Arsh ที่ซึ่งนรกอยู่ การกระทำ คำพูด ความคิด และการมองในโลกนี้จะมีรูปร่างที่นั่น และการกระทำดีในรูปที่สว่างและการกระทำชั่วในรูปที่มืดและน่าเกลียดจะถูกชั่งน้ำหนักในตาชั่งนี้ ซึ่งไม่เหมือนตาชั่งในโลก มันถูกกล่าวว่าตาชั่งที่มีน้ำหนักมากกว่าจะขึ้นไปและตาชั่งที่มีน้ำหนักน้อยกว่าจะลงไป นักวิชาการบางคนกล่าวว่าจะมีตาชั่งหลายอัน และคนอื่นๆกล่าวว่า: "มันไม่ได้ถูกแสดงอย่างชัดเจนในอิสลามว่าตาชั่งจะเป็นอย่างไรและมีกี่อัน ดังนั้นมันจะดีกว่าที่จะไม่คิดถึงมัน" จะมีสะพานที่เรียกว่า as-Sirat ซึ่งจะถูกสร้างขึ้นเหนือไฟนรกตามคำสั่งของอัลลอฮ์ ทุกคนจะถูกสั่งให้ข้ามสะพานนั้น ในวันนั้น ศาสดาทั้งหมดจะอ้อนวอน: "โอ้ อัลลอฮ์! ปกป้องเรา!" คนที่ไปสวรรค์จะข้ามสะพานได้อย่างง่ายดายและถึงสวรรค์ บางคนจะผ่านไปด้วยความเร็วของสายฟ้า บางคนด้วยความเร็วของลม และคนอื่นๆ เหมือนกับม้ากระโจน สะพาน Sirat จะบางกว่าผมและคมกว่าดาบการปรับตัวให้เข้ากับอิสลามในโลกนี้มีลักษณะคล้ายกัน การพยายามปรับตัวให้เข้ากับอิสลามอย่างแม่นยำเหมือนกับการข้ามสะพาน Sirat ผู้ที่ทนต่อความยากลำบากของการต่อสู้กับนัฟซ์ (ความต้องการทางกาย) ที่นี่จะข้ามสะพาน Sirat ได้อย่างง่ายดายที่นั่น ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามอิสลาม คือผู้ที่ปฏิบัติตามความสุขของนัฟซ์อย่างเคยชิน จะข้ามสะพาน Sirat ได้ยาก อาจเป็นด้วยเหตุนี้ที่ "ทางตรง" ที่แสดง

38 พืชดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศ น้ำ และเกลือ (สารแร่) จากดิน และรวมพวกมันเข้าด้วยกันเพื่อสร้างสารอินทรีย์ ซึ่งเป็นสารที่มีชีวิตของอวัยวะของเรา เป็นที่ทราบกันดีในปัจจุบันว่าปฏิกิริยาเคมีที่ใช้เวลาหลายปีสามารถเกิดขึ้นในเวลาน้อยกว่าวินาทีเมื่อมีการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เช่นเดียวกัน อัลลอฮ์ตะอาลา จะรวมเอาน้ำ คาร์บอนไดออกไซด์ และสารแร่ในหลุมศพและสร้างสารอินทรีย์และอวัยวะที่มีชีวิตในชั่วขณะหนึ่ง Mukhbir as-sadiq (ผู้รายงานความจริง, ศาสดา) รายงานว่าเราจะมาถึงชีวิตอื่นในลักษณะนี้ และวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในโลกอยู่แล้ว

ในอิสลามถูกเรียกว่า "Sirat al-Mustaqim" (ทางที่ถูกต้อง) โดยอัลลอฮ์ การเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นว่าการอยู่ในทางของอิสลามเหมือนกับการข้ามสะพาน Sirat ผู้ที่สมควรไปนรกจะตกจากสะพาน Sirat ลงสู่นรก จะมีแหล่งน้ำที่เรียกว่า al-Hawd wal-Kawthar (สระและแม่น้ำของน้ำหวานที่อร่อยมากในสวรรค์) ที่สงวนไว้สำหรับศาสดามุฮัมมัด มุสตาฟา ศ็อลฯ มันจะกว้างเหมือนการเดินทางหนึ่งเดือน ของเหลวของมันจะขาวกว่านม และกลิ่นหอมของมันจะน่ารื่นรมย์กว่ามัสค์ แก้วน้ำรอบๆ มันมากกว่าดาว ผู้ที่ดื่มของเหลวของมันจะไม่รู้สึกกระหายอีกเลยแม้จะอยู่ในนรก
ต้องเชื่อว่าจะมีการแทรกแซง (ash-shafaa) ศาสดา วาลี มุสลิมผู้มีคุณธรรม เทวดา และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากอัลลอฮ์จะเป็นผู้แทรกแซงเพื่อขอการอภัยบาปเล็กและใหญ่ของมุสลิมที่ตายโดยไม่ได้สำนึกผิด และการแทรกแซงของพวกเขาจะได้รับการยอมรับ ศาสดาของเรา ศ็อลฯ กล่าวว่า: "ฉันจะเป็นผู้แทรกแซงสำหรับคนที่ทำบาปใหญ่ในอุมมะของฉัน" ในโลกหน้า การแทรกแซงจะมีห้าประเภท:
1. คนบาปที่เหนื่อยล้าจากฝูงชนและการรอคอยนานที่สถานที่ตัดสินจะร้องไห้และขอให้การตัดสินเริ่มขึ้นโดยเร็ว จะมีการแทรกแซงสำหรับสิ่งนี้
2. จะมีการแทรกแซงเพื่อให้การสอบสวนเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็ว
3. จะมีการแทรกแซงสำหรับมุสลิมที่ทำบาปเพื่อไม่ให้ตกจากสะพาน Sirat ลงสู่นรกและเพื่อให้พวกเขารอดพ้นจากการทรมานในนรก
4. จะมีการแทรกแซงสำหรับการพามุสลิมที่มีบาปมากออกจากนรก
5. จะมีการแทรกแซงเพื่อการเลื่อนตำแหน่งของมุสลิมไปยังระดับที่สูงขึ้นในสวรรค์ ซึ่งแม้ว่าจะมีความสุขและการอยู่ตลอดกาล แต่จะมีแปดระดับและระดับของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับระดับของความเชื่อและการกระทำของพวกเขา สวรรค์และนรกมีอยู่ตอนนี้ สวรรค์อยู่เหนือฟ้าทั้งเจ็ด นรกอยู่ใต้ทุกสิ่ง มีแปดสวรรค์และเจ็ดนรก สวรรค์ใหญ่กว่าโลก ดวงอาทิตย์ และฟ้า และนรกใหญ่กว่าดวงอาทิตย์มาก
6. หลักการสุดท้ายในหกประการของอีมานคือ “การเชื่อในกอฎัร ที่ความดี (คอยร์) และความชั่ว (ชัร) มาจากอัลลอฮ์ตาอาลา” ความดีและความชั่ว ความได้เปรียบและความเสียเปรียบ หรือผลกำไรและการสูญเสียที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งหมดมาจากพระประสงค์ของพระองค์ ในพจนานุกรม ‘กอฎัร’ หมายถึง ‘การวัดปริมาณ; การตัดสินใจ, คำสั่ง; ความมากมายและความใหญ่โต’ พระประสงค์นิรันดร์ของอัลลอฮ์ตาอาลาสำหรับการมีอยู่ของบางสิ่งเรียกว่ากอฎัร (การลิขิตล่วงหน้า) การเกิดขึ้นของกอฎัรนั่นคือสิ่งที่พระองค์ต้องการเรียกว่ากอฎอ กอฎอและกอฎัรยังใช้แทนกันได้เช่นกัน ดังนั้น กอฎอหมายถึงการลิขิตของอัลลอฮ์ตาอาลาในอดีตกาลของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ถูกสร้างขึ้นและจะถูกสร้างขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงอนาคตอันยาวไกล และกอฎัรหมายถึงการสร้างสิ่งใด ๆ ตามที่พระองค์ได้ลิขิตไว้ ไม่มากหรือน้อยกว่า ในอดีตกาล พระองค์รู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้น ความรู้นี้ของพระองค์เรียกว่ากอฎอและกอฎัร นักปรัชญากรีกโบราณเรียกว่าความโปรดปรานนิรันดร์ (อัลอินายะฮ์อัลอะซาลียะฮ์) สิ่งมีชีวิตทั้งหมดเกิดขึ้นจากกอฎอ การสร้างสิ่งต่าง ๆ ตามที่พระองค์ทราบในอดีตกาลก็เรียกว่ากอฎอและกอฎัร ในการเชื่อในกอฎัร เราควรทราบแน่นอนและเชื่อว่าถ้าพระองค์ต้องการในอดีตกาลที่จะสร้างบางสิ่งบางอย่าง มันต้องมีอยู่จริงตามที่พระองค์ต้องการ ไม่มากหรือน้อยกว่า การไม่มีอยู่ของสิ่งที่พระองค์ต้องการสร้างหรือการมีอยู่ของสิ่งที่พระองค์ไม่ต้องการสร้างนั้นเป็นไปไม่ได้
สัตว์ทั้งหมด พืช สิ่งมีชีวิตที่ไม่มีชีวิต [ของแข็ง ของเหลว ก๊าซ ดวงดาว โมเลกุล อะตอม อิเล็กตรอน คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า การเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิตทุกอย่าง เหตุการณ์ทางกายภาพ ปฏิกิริยาเคมีและนิวเคลียร์ ความสัมพันธ์ของพลังงาน เหตุการณ์ทางสรีรวิทยาในสิ่งมีชีวิต] การมีอยู่หรือการไม่มีอยู่ของทุกสิ่ง การกระทำที่ดีและไม่ดีของมนุษย์ การลงโทษในโลกนี้และในโลกหน้าและทุกสิ่งทุกอย่างมีอยู่ในความรู้นิรันดร์ของอัลลอฮ์ตาอาลา พระองค์รู้ทุกสิ่งในอดีตกาล วัตถุ ลักษณะเฉพาะ การเคลื่อนไหวและทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตกาลจนถึงอนาคตนิรันดร์ถูกสร้างโดยพระองค์ตามที่พระองค์รู้ในอดีตกาล การกระทำที่ดีและไม่ดีทั้งหมดของมนุษย์ ความเชื่อหรือความไม่เชื่อในอิสลาม การกระทำทั้งหมดของพวกเขาที่ทำโดยเจตนาหรือไม่เจตนา ถูกสร้างโดยอัลลอฮ์ตาอาลา ผู้เดียวที่

สร้างและทำให้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นผ่านสาเหตุ (เหตุผล วิธีการ สื่อกลาง) อัลลอฮ์ตาอาลาสร้างทุกสิ่งผ่านวิธีการบางอย่าง ตัวอย่างเช่น ไฟเผา ในความเป็นจริง อัลลอฮ์ตาอาลาเป็นผู้สร้างการเผา ไฟไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผา อย่างไรก็ตาม ธรรมเนียมของพระองค์ (อาดะฮ์) เป็นเช่นนั้น เว้นแต่ไฟจะสัมผัสกับบางสิ่ง พระองค์ไม่สร้างการเผา[39] อัลลอฮ์ตาอาลาเป็นผู้เดียวที่ทำการเผา พระองค์สามารถเผาโดยไม่ใช้ไฟได้เช่นกัน แต่เป็นธรรมเนียมของพระองค์ที่จะเผาด้วยไฟ ถ้าพระองค์ไม่ต้องการให้เผา พระองค์จะป้องกันการเผาแม้ในไฟ พระองค์ไม่เผาอิบรอฮีม (อับราฮัม อะลัยฮิสลาม) ในไฟ เพราะรักเขามาก พระองค์หยุดธรรมเนียมของพระองค์[40] ถ้าอัลลอฮ์ตาอาลาต้องการ พระองค์สามารถสร้างทุกสิ่งได้โดยไม่ใช้วิธีการ เผาโดยไม่ใช้ไฟ ให้อาหารเราโดยไม่ต้องกินและทำให้เราบินได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องบินและได้ยินจากระยะไกลโดยไม่ต้องใช้วิทยุ อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้กรุณามนุษย์โดยการสร้างทุกสิ่งผ่านวิธีการบางอย่าง พระองค์ต้องการสร้างบางสิ่งผ่านวิธีการบางอย่าง พระองค์ซ่อนการทำงานของพระองค์ภายใต้วิธีการต่าง ๆ พลังของอัลลอฮ์ตาอาลาถูกซ่อนอยู่หลังวิธีการต่าง ๆ ผู้ที่ต้องการให้อัลลอฮ์ตาอาลาสร้างบางสิ่งต้องใช้วิธีการเพื่อให้ได้สิ่งนั้น[41] ถ้าอัลลอฮ์ตาอาลาไม่สร้างการทำงานของพระองค์ผ่านวิธีการ ไม่มีใครจะต้องการใครอีก ทุกคนจะขอทุกสิ่งโดยตรงจากพระองค์และจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้คน เช่น ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ดูแลและคนงาน นักเรียนและครู และอื่น ๆ จะไม่มี และดังนั้นโลกนี้และโลกหน้าจะอยู่ในความยุ่งเหยิงและจะไม่มีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่งดงามและสิ่งที่น่ารังเกียจ ความดีและความชั่ว ผู้ที่เชื่อฟังและผู้ที่ไม่เชื่อฟัง

ถ้าอัลลอฮ์ตาอาลาต้องการ พระองค์จะสร้างธรรมเนียมของพระองค์ในวิธีอื่น และพระองค์จะสร้างทุกสิ่งตามธรรมเนียมนั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าพระองค์ต้องการ พระองค์จะนำผู้ที่ไม่เชื่อ ผู้ที่เสพติดความสุขใน

---

[39] ไฟไม่ทำอะไรนอกจากทำให้ร้อนจนถึงอุณหภูมิการติดไฟ ไม่ใช่ไฟที่รวมคาร์บอนและไฮโดรเจนกับออกซิเจนในสารอินทรีย์หรือที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน คนที่ไม่สามารถเข้าใจความจริงจะเข้าใจผิดว่าไฟทำสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ไฟ, ออกซิเจน, ความร้อน, หรือการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนที่ทำให้เกิดการเผาไหม้หรือปฏิกิริยาการเผาไหม้นี้ เพียงแต่พระเจ้าอัลลอฮ์ตาอาลาที่เป็นผู้เผามัน อัลลอฮ์ตาอาลาสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสื่อสำหรับการเผาไหม้ คนที่ขาดความรู้คิดว่าไฟเผาไหม้ เด็กที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาจะไม่เห็นด้วยกับคำว่า "ไฟเผา" และจะกล่าวว่า "อากาศเผา" แทน คนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะไม่ยอมรับสิ่งนี้และจะกล่าวว่า "ออกซิเจนในอากาศเผา" คนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกล่าวว่าการเผาไหม้ไม่เฉพาะเจาะจงต่อออกซิเจน แต่ธาตุใด ๆ ที่ดึงดูดอิเล็กตรอนจะเผาได้ นักศึกษามหาวิทยาลัยพิจารณาพลังงานรวมถึงสสารด้วย เห็นได้ชัดว่ายิ่งมีความรู้มากขึ้นก็ยิ่งเข้าใกล้ความจริงของเรื่องและตระหนักว่ามีสาเหตุหลายประการอยู่เบื้องหลังสิ่งที่ถูกมองว่าเป็นสาเหตุ ศาสดา (อาลัยฮิมุสสลาม) ผู้ที่อยู่ในระดับสูงสุดของความรู้และวิทยาศาสตร์และสามารถเห็นความจริงของทุกสิ่ง และบรรดานักวิชาการอิสลามที่ตามรอยพระบุคคลที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นและได้รับหยดน้ำจากมหาสมุทรแห่งความรู้ของพวกเขา ได้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่คิดว่าเป็นตัวการเผาไหม้หรือสร้างสรรค์ในวันนี้นั้นเป็นเพียงสื่อที่ไร้ความสามารถและยากจนและสิ่งมีชีวิต และว่าผู้สร้างที่แท้จริงไม่ใช่สื่อ แต่คืออัลลอฮ์ตาอาลา

[40] ในความเป็นจริง พระเจ้าอัลลอฮ์ตาอาลาก็ยังสร้างสารที่ป้องกันการเผาไหม้ของไฟ นักเคมีได้ค้นพบสารเหล่านั้น

[41] ผู้ที่ต้องการจุดโคมไฟใช้ไม้ขีดไฟ ผู้ที่ต้องการสกัดน้ำมันจากมะกอกใช้เครื่องมือบด ผู้ที่มีอาการปวดหัวรับประทานยาแอสไพริน ผู้ที่ต้องการไปสวรรค์และได้รับพระคุณอันไม่มีที่สิ้นสุดปรับตัวเข้ากับศาสนาอิสลาม ผู้ที่ยิงตัวเองด้วยปืนหรือดื่มยาพิษจะตาย ผู้ที่ดื่มน้ำเมื่อเหงื่อออกจะเสียสุขภาพ ผู้ที่ทำบาปหรือสูญเสียศรัทธาจะไปนรก ไม่ว่าใช้วิธีการใดก็จะได้สิ่งที่วิธีการนั้นถูกกำหนดไว้ ผู้ที่อ่านหนังสืออิสลามเรียนรู้เกี่ยวกับอิสลาม ชอบมันและกลายเป็นมุสลิม ผู้ที่อาศัยอยู่ท่ามกลางคนที่ไม่เคร่งศาสนาและฟังสิ่งที่พวกเขาพูดจะไม่รู้เกี่ยวกับอิสลาม ผู้ที่ไม่รู้เกี่ยวกับอิสลามส่วนใหญ่จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อขึ้นยานพาหนะจะไปยังสถานที่ที่มันถูกกำหนดให้ไป

โลก ผู้ที่ทำร้ายผู้อื่นและผู้ที่หลอกลวงเข้าสวรรค์ และพระองค์จะนำผู้ศรัทธา ผู้บูชาและผู้มีความดีเข้าสู่นรก อายาตและฮะดีษ แสดงว่าพระองค์ไม่ได้ต้องการเช่นนั้น อัลลอฮ์ตาอาลาเป็นผู้สร้างการกระทำและการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นโดยเจตนาหรือไม่เจตนาทั้งหมดของมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างทางเลือก (ikhtiyar) และเจตจำนง (irada) ในมนุษย์เพื่อให้พระองค์ทรงสร้างการกระทำที่เลือกได้ของพวกเขา และทำให้ทางเลือกและเจตจำนงนี้เป็นวิธีการในการสร้างการกระทำของพวกเขา เมื่อมีคนต้องการทำสิ่งใด อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงสร้างการกระทำนั้นถ้าพระองค์ทรงประสงค์ด้วยเช่นกัน ถ้าไม่มีใครต้องการหรือไม่ประสงค์และถ้า อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ประสงค์ด้วย พระองค์จะไม่ทรงสร้าง พระองค์ทรงสร้างขึ้นตามไม่เพียงแต่ความปรารถนาของบุคคลเท่านั้น แต่ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ด้วย พระองค์ทรงสร้างการสร้างการกระทำที่เลือกได้ของมนุษย์นั้นคล้ายกับการที่เมื่อไฟสัมผัสบางสิ่ง อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงสร้างการเผาไหม้ของสิ่งนั้น และถ้าไฟไม่สัมผัสมัน พระองค์จะไม่ทรงสร้างการเผาไหม้ เมื่อมีดสัมผัสบางสิ่ง พระองค์ทรงสร้างการตัด ไม่ใช่มีดที่ตัด แต่เป็น อัลลอฮ์ตะอาลา ที่ทรงทำให้มีดเป็นเครื่องมือในการตัด กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระองค์ทรงสร้างการกระทำที่เลือกได้ของมนุษย์ตามเหตุผลที่บุคคลเลือกต้องการ และเจตจำนงการกระทำเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนไหวในธรรมชาติไม่ได้ขึ้นอยู่กับทางเลือกของมนุษย์ แต่ถูกสร้างขึ้นโดยสาเหตุอื่นๆ เมื่อ อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงประสงค์เพียงผู้เดียว ไม่มีผู้สร้างใดนอกจาก อัลลอฮ์ตะอาลา ที่ทรงสร้างสาระ คุณสมบัติ และการเคลื่อนไหวของทุกสิ่ง ดวงอาทิตย์ อนุภาค หยด เซลล์ จุลินทรีย์ และอะตอม อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิตและการกระทำที่เลือกได้ของมนุษย์และสัตว์: เมื่อมนุษย์หรือสัตว์เลือกต้องการ และเจตจำนงการกระทำ และถ้าพระองค์ทรงประสงค์ด้วย อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงทำให้พวกเขากระทำ และพระองค์ทรงสร้างการกระทำของพวกเขา การกระทำของมนุษย์ไม่อยู่ในอำนาจของมนุษย์ แท้จริงแล้วพวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพวกเขากระทำอย่างไร ไม่มีทางเลือกในการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงสร้างการเผาไหม้เมื่อไฟสัมผัสบางสิ่ง และนี่ไม่ใช่ผลของการเลือกหรือการตัดสินใจของไฟ การกระทำที่เลือกได้ของมนุษย์เกิดขึ้นหลังจากสองปัจจัย ประการแรก ทางเลือก เจตจำนง และอำนาจของหัวใจมีส่วนร่วม ด้วยเหตุนี้การกระทำของพวกเขาจึงเรียกว่าการได้มา (kasb) ซึ่งเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ประการที่สอง การสร้างของ อัลลอฮ์ตะอาลา เกิดขึ้น คำสั่ง ห้าม รางวัล และการลงโทษของ อัลลอฮ์ตะอาลา ล้วนเป็นเพราะ kasb ถูกมอบให้มนุษย์ ในอายะที่ 96 ของ Surat as-Saffat อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า "อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงสร้างเจ้าและการกระทำของเจ้า" อายะนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของ kasb หรือการเลือกของหัวใจและ iradat juziyya (เจตจำนงบางส่วน) ในการกระทำของมนุษย์และหลักฐานเปิดของการไม่มีการบังคับ -ด้วยเหตุนี้ [การกระทำจึงถูกระบุถึงมนุษย์และ] อาจกล่าวได้ว่า "การกระทำของมนุษย์" เช่นเดียวกับที่เราพูดว่า "อาลีตีและหัก"– แต่ยังชี้ให้เห็นว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นด้วย qada และ qadar เพื่อการสร้างการกระทำของมนุษย์ อันดับแรก หัวใจของพวกเขาต้องเลือกและต้องการมัน มนุษย์จะการกระทำที่อยู่ในอำนาจของพวกเขา ความปรารถนาหรือความต้องการนี้เรียกว่าการได้มา (kasb) อัล-อามิดี (นักวิชาการชาฟิอีด้านฟิกฮ์และกาลาม; เกิดที่อามิด = ดิยาร์อัล-บัคร = ดิยาร์บักร์ 551; เสียชีวิตที่ดามัสกัส 1234/631) กล่าวว่าคัสบ์ทำให้เกิดและมีผลในการสร้างการกระทำ อย่างไรก็ตาม มันจะไม่ผิดที่จะกล่าวว่าคัสบ์ไม่มีผลในการสร้างการกระทำที่เลือกได้เนื่องจากการกระทำที่มนุษย์ต้องการและการกระทำที่ถูกสร้างนั้นไม่แตกต่างจากกัน จากนั้นมนุษย์ไม่สามารถทำอะไรก็ตามที่พวกเขาต้องการ สิ่งที่พวกเขาไม่ต้องการก็อาจเกิดขึ้นได้เช่นกัน ถ้ามนุษย์ทำทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและถ้าไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาไม่ต้องการเกิดขึ้น พวกเขาจะไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นผู้ที่อ้างว่าตนเป็นเทพเจ้า อัลลอฮ์ตะอาลา สงสารและโปรดปรานมนุษย์ ให้พวกเขามีอำนาจและพลังงานเพียงพอตามที่พวกเขาต้องการและตามที่การปฏิบัติตามคำสั่งและข้อห้ามของพระองค์กำหนด ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีสุขภาพดีและรวยพอสามารถทำฮัจญ์ได้ครั้งหนึ่งในชีวิต; หนึ่งสามารถถือศีลอด [ในวันที่] หนึ่งเดือนต่อปีหลังจากที่ดวงจันทร์ใหม่สำหรับเดือนรอมฎอนปรากฏ; หนึ่งสามารถทำละหมาดฟัรดูห้าครั้งต่อวัน; ผู้ที่มีเงินหรือทรัพย์สินเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนของนิศับสามารถจ่ายหนึ่งในสี่สิบ

ของมันในทองคำหรือเงินให้กับมุสลิมเป็นซากาตหนึ่งปีฮิจรีลูนาร์หลังจากที่เงินหรือทรัพย์สินของพวกเขาเกินนิศับ ดังนั้น หนึ่งทำการกระทำที่เลือกได้ถ้าหนึ่งต้องการ และหนึ่งไม่ทำถ้าหนึ่งไม่ต้องการ ความยิ่งใหญ่ของ อัลลอฮ์ตะอาลา เห็นได้ชัดที่นี่ด้วยเช่นกัน เพราะคนที่ไม่รู้และคนโง่ไม่สามารถเข้าใจความรู้ของ qada และ qadar พวกเขาจึงไม่เชื่อคำกล่าวของนักวิชาการ Ahl as-Sunna และพวกเขาสงสัยในพลังและทางเลือกในมนุษย์ พวกเขาคิดว่ามนุษย์ไร้ความสามารถและถูกบังคับในการกระทำที่เลือกได้ของพวกเขา เมื่อเห็นว่ามนุษย์ไม่สามารถกระทำตามทางเลือกในบางกรณี พวกเขาพูดจาดูหมิ่น Ahl as-Sunna คำกล่าวที่ผิดเช่นนี้ของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีเจตจำนงและทางเลือก ความสามารถในการทำหรือไม่ทำการกระทำเป็นเรื่องของ qudra (พลัง) การเลือก การตัดสินใจทำหรือไม่ทำการกระทำเรียกว่า ikhtiyar (ทางเลือก) การต้องการทำสิ่งที่เลือกเรียกว่า irada (เจตจำนง) การยอมรับการกระทำหรือไม่ปฏิเสธเรียกว่า rida (ความพอใจ) เมื่อพลังและเจตจำนงมารวมกันโดยมีเงื่อนไขว่ามีผลในการเกิดขึ้นของบางสิ่ง Khalq (การสร้าง) จะเกิดขึ้น ถ้ามันมารวมกันโดยไม่มีผล มันเรียกว่าการได้มา (kasb) ใครก็ตามที่เลือกไม่จำเป็นต้องเป็นผู้สร้าง เช่นเดียวกัน สิ่งที่ต้องการทุกอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่สมควรได้รับความพอใจ อัลลอฮ์ตะอาลา ถูกเรียกว่า Khaliq (ผู้สร้าง) และ Mukhtar (ผู้มีทางเลือก) และมนุษย์ถูกเรียกว่า kasib (ผู้มี kasb) และ mukhtar (ผู้มีทางเลือก) อัลลอฮ์ตะอาลา ประสงค์และสร้าง taats (สิ่งและการกระทำที่ อัลลอฮ์ตะอาลา ชอบ) และบาปของมนุษย์ แต่พระองค์ทรงพอใจ taats และไม่ชอบบาป ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามพระประสงค์และการสร้างของพระองค์ ในอายะที่ 102 ของ Surat al-Anam พระองค์ทรงประกาศว่า: "ไม่มีพระเจ้าใดนอกจากพระองค์ (อัลลอฮ์) ผู้สร้างทุกสิ่งเพียงผู้เดียว" สมาชิกของกลุ่มมุอ์ตาซิลา (Mutazila) ที่ไม่สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างความปรารถนาและความพอใจได้ สับสนและกล่าวว่า "มนุษย์สร้างการกระทำที่พวกเขาต้องการด้วยตัวเอง" พวกเขาไม่เชื่อในกะดาและกะดัร กลุ่มจาบริยา (Jabriyya) สับสนอย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ว่าอาจมีตัวเลือกโดยไม่มีการสร้าง โดยคิดว่าไม่มีตัวเลือกในมนุษย์ พวกเขาเปรียบเสมือนมนุษย์กับหินและไม้ พวกเขา –ขอ อัลลอฮ์ตะอาลา ปกป้องเรา!– กล่าวว่า "มนุษย์ไม่ใช่ผู้ทำบาป อัลลอฮ์ตะอาลา เป็นผู้ทำให้ทุกความชั่วร้ายเกิดขึ้น" ถ้าไม่มีความปรารถนาและตัวเลือกในมนุษย์และถ้า อัลลอฮ์ตะอาลา ทำให้ความชั่วร้ายและบาปเกิดขึ้นโดยการบังคับตามที่สมาชิกของจาบริยากล่าว จะไม่มีความแตกต่างระหว่างการเคลื่อนไหวของมนุษย์ที่ถูกโยนลงจากภูเขาด้วยมือและเท้าถูกมัด และของมนุษย์อีกคนที่เดินลงไปดูรอบๆ แท้จริงแล้ว อดีตถูกบังคับให้กลิ้งลงด้วยแรงบังคับและต่อมาลงมาด้วยความปรารถนาและตัวเลือกของพวกเขา ผู้คนที่ไม่สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างพวกเขาคือผู้คนที่มีสายตาสั้นที่ไม่เชื่อในอายะ พวกเขาถือว่าคำสั่งและข้อห้ามของ อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่จำเป็นและไม่สมเหตุสมผล การสันนิษฐานว่ามนุษย์สร้างสิ่งที่พวกเขาต้องการด้วยตัวเองตามที่กลุ่มที่เรียกว่ามุอ์ตาซิลา (Mutazila) หรือกาดาริยา (Qadariyya) เชื่อ เป็นการปฏิเสธอายะอัล-กะรีมา "อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างทุกสิ่ง" รวมถึงการตั้งใครสักคนเป็นผู้ร่วมในการสร้างให้กับ อัลลอฮ์ตะอาลา กลุ่มชีอะห์ (Shiites) เช่นเดียวกับมุอ์ตาซิลา กล่าวว่า มนุษย์สร้างสิ่งที่พวกเขาต้องการด้วยตัวเอง พวกเขาสนับสนุนด้วยการกล่าวว่าลาไม่ข้ามร่องน้ำแม้ว่าจะถูกตี พวกเขาไม่เคยคิดว่าถ้ามนุษย์ประสงค์ทำสิ่งใดและ อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ประสงค์ให้มันเกิดขึ้น ความปรารถนาสองอย่างนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นพร้อมกันได้: ถ้าสิ่งที่ อัลลอฮ์ตะอาลา ประสงค์เกิดขึ้น แสดงว่าเหตุผลของมุอ์ตาซิลาไม่ถูกต้อง นั่นคือมนุษย์ไม่สามารถสร้างหรือทำทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการ; ถ้าสิ่งที่มนุษย์ประสงค์เกิดขึ้นเหมือนที่พวกเขากล่าว อัลลอฮ์ตะอาลา จะไร้ความสามารถและล้มเหลว อัลลอฮ์ตะอาลา ห่างไกลจากการไร้ความสามารถ สิ่งที่พระองค์ประสงค์เท่านั้นเกิดขึ้น พระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งแต่เพียงผู้เดียว และเช่นนี้คือ อัลลอฮ์ตะอาลา การกล่าวและเขียนคำเช่น "คนนั้นสร้างสิ่งนี้" "เราสร้างสิ่งนั้น" หรือ "พวกเขาสร้างสิ่งนั้น" เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจมาก มันเป็นการไม่สุภาพต่อ อัลลอฮ์ตะอาลา มันทำให้เกิดการไม่เชื่อ (disbelief)

ตามที่อธิบายไว้ข้างต้น การกระทำที่เป็นทางเลือกของมนุษย์เกิดขึ้นผ่านเหตุการณ์ทางกายภาพ เคมี และสรีรวิทยาจำนวนมาก ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับความปรารถนาของพวกเขาและพวกเขาไม่รู้สึกตัวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ นักวิทยาศาสตร์ที่มีเหตุผลที่ตระหนักถึงความละเอียดอ่อนนี้จะรู้สึกละอายที่จะพูดว่า "เราทำ" ไม่ต้องพูดถึง "เราสร้าง" เกี่ยวกับการกระทำทางเลือกของพวกเขา พวกเขาจะรู้สึกถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ตะอาลา คนที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความถ่อมตนน้อย อย่างไรก็ตาม จะไม่รู้สึกอายที่จะพูดอะไรก็ได้ในทุกสถานที่ อัลลอฮ์ตะอาลา มีความเมตตาต่อทุกคนบนโลก อัลลอฮ์ตะอาลา สร้างทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและส่งมันไปให้ทุกคน[42] พระองค์แจ้งให้พวกเขาทราบอย่างชัดเจนว่าควรทำอะไรเพื่อให้พวกเขาสามารถดำรงชีวิตในโลกนี้ด้วยความสงบสุขและความสุขและได้รับความสุขนิรันดร์ในโลกหน้า พระองค์นำทางผู้ที่พระองค์ต้องการให้ถูกทางในบรรดาผู้ที่หลงทางและตามทางที่ไปสู่กุฟร์ (การไม่เชื่อ) และความนอกรีตเพราะถูกหลอกโดยนัฟส์ (ความปรารถนาของมนุษย์) เพื่อนที่ไม่ดี หนังสือที่เป็นอันตราย และสื่อ พระองค์ดึงพวกเขาไปสู่ทางที่ถูกต้อง พระองค์ไม่ประทานพรนี้ให้แก่ผู้ที่โหดร้ายและเกินขอบเขต พระองค์ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในหนองน้ำแห่งการไม่เชื่อที่พวกเขาตกลงไป ชอบและต้องการ

---

[42] ตามที่อธิบายไว้ข้างต้น การกระทำที่เป็นทางเลือกของมนุษย์เกิดขึ้นผ่านเหตุการณ์ทางกายภาพ เคมี และสรีรวิทยาหลายอย่าง ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับความปรารถนาของพวกเขาและพวกเขาไม่รู้สึกตัวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ นักวิทยาศาสตร์ที่มีเหตุผลที่ตระหนักถึงความละเอียดอ่อนนี้จะรู้สึกละอายที่จะพูดว่า "เราทำ" ไม่ต้องพูดถึง "เราสร้าง" เกี่ยวกับการกระทำทางเลือกของพวกเขา พวกเขาจะรู้สึกถ่อมตนต่อ อัลลอฮ์ตะอาลา คนที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความถ่อมตนน้อย อย่างไรก็ตาม จะไม่รู้สึกอายที่จะพูดอะไรก็ได้ในทุกสถานที่ อัลลอฮ์ตะอาลา มีความเมตตาต่อทุกคนบนโลก อัลลอฮ์ตะอาลา สร้างทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและส่งให้กับทุกคน พระองค์แจ้งให้พวกเขาทราบอย่างชัดเจนว่าควรทำอะไรเพื่อให้พวกเขาสามารถดำรงชีวิตในโลกนี้ด้วยความสงบสุขและความสุข และได้รับความสุขนิรันดร์ในโลกหน้า พระองค์นำทางผู้ที่พระองค์ต้องการให้ถูกทางในบรรดาผู้ที่หลงทางและตามทางที่ไปสู่กุฟร์ (การไม่เชื่อ) และความนอกรีตเพราะถูกหลอกโดยนัฟส์ (ความปรารถนาของมนุษย์) เพื่อนที่ไม่ดี หนังสือที่เป็นอันตราย และสื่อ พระองค์ดึงพวกเขาไปสู่ทางที่ถูกต้อง พระองค์ไม่ประทานพรนี้ให้แก่ผู้ที่โหดร้ายและเกินขอบเขต พระองค์ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในหนองน้ำแห่งการไม่เชื่อที่พวกเขาตกลงไปชอบและต้องการ

จดหมายสองฉบับจาก ชาราฟ อัดดีน มูนีรี
ความจำเป็นในการยึดมั่นในสาเหตุปัจจัย

Sharaf ad-Din Ahmad ibn Yahya Muniri (รอฮิมาฮุลลอฮฺ ตาอาลา) นักวิชาการอิสลามผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งที่ได้รับการศึกษาในอินเดีย เขียนไว้ในจดหมายฉบับที่ 18 ของ Maktubat[43] ภาษาเปอร์เซียของท่านว่า:

"คนส่วนมากมักจะผิดพลาดเพราะปฏิบัติตามความสงสัยและภาพลวงตา บางคนในกลุ่มคนที่มีความคิดผิด ๆ กล่าวไว้ว่า: 'อัลลอฮฺ ตาอาลา ไม่ต้องการอิบาดะห์ (การนมัสการ) ของเรา ซึ่งไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรแก่พระองค์ ไม่ว่ามนุษย์จะนมัสการพระองค์หรือไม่เชื่อฟังพระองค์ ก็ไม่มีผลต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผู้ที่นมัสการเพียงแต่ได้รับความทุกข์ทรมานและทำให้ตัวเองลำบากเปล่า ๆ' ความคิดเช่นนี้เป็นความคิดที่ผิด คนที่ไม่รู้จักอิสลามมักจะคิดเช่นนี้เพราะพวกเขาคิดว่าการนมัสการถูกสั่งเพราะมันเป็นประโยชน์ต่ออัลลอฮฺ ตาอาลา นี่คือสมมติฐานที่ผิดอย่างมากและทำให้คนหนึ่งสับสนระหว่างสิ่งที่เป็นไปไม่ได้กับสิ่งที่เป็นไปได้ อิบาดะห์ใด ๆ ที่ทำโดยใครก็ตามนั้นเป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเองเท่านั้น อัลลอฮฺ ตาอาลา ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนในอายะห์ที่ 18 ของซูเราะห์ฟาตีร์ คนที่มีความคิดผิดนี้เหมือนกับคนป่วยที่หมอแนะนำให้ควบคุมอาหารแต่ไม่ปฏิบัติตามและกล่าวว่า 'มันไม่เป็นอันตรายต่อหมอหากฉันไม่ควบคุมอาหาร' คนหนึ่งถูกต้องที่จะกล่าวว่ามันไม่เป็นอันตรายต่อหมอแต่เป็นอันตรายต่อตัวเอง หมอแนะนำให้ผู้ป่วยควบคุมอาหารไม่ใช่เพราะมันเป็นประโยชน์ต่อหมอแต่เพื่อรักษาโรคของผู้ป่วย หากปฏิบัติตามคำแนะนำของหมอ ผู้ป่วยก็จะหายดี แต่หากไม่ปฏิบัติตาม ผู้ป่วยก็จะตาย และนี่จะไม่เป็นอันตรายต่อหมอเลย

"คนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความคิดผิดพลาดไม่ปฏิบัติอิบาดะห์เลยและไม่หยุดทำสิ่งต้องห้าม (หะรอม) นั่นคือพวกเขาไม่ปฏิบัติอิสลาม พวกเขากล่าวว่า 'อัลลอฮ์นั้นทรงกรุณา (กะรีม) และทรงเมตตา (รอฮีม) ซึ่งมีความกรุณาอย่างไม่มีที่สิ้นสุดต่อมนุษย์ พระองค์จะไม่ทรมานใครเลย' ใช่ พวกเขาพูดถูกในคำกล่าวแรก แต่ผิดในคำกล่าวสุดท้าย ในเรื่องนี้ ซาตานหลอกลวงและนำพวกเขาไปสู่การไม่เชื่อฟัง คนที่มีเหตุผลจะไม่ถูกซาตานหลอกลวง อัลลอฮฺ ตาอาลา ไม่เพียงแต่ทรงกรุณาและเมตตา แต่ยังทรงลงโทษอย่างรุนแรงและขมขื่นมาก เราเห็นด้วยตาของเราเองว่า อัลลอฮฺ ตาอาลา ทำให้คนจำนวนมากต้องทนทุกข์ทรมานและเดือดร้อนในโลกนี้ โดยไม่ลังเล พระองค์ทำให้สิ่งมีชีวิตมนุษย์หลายคนต้องอยู่ในความทุกข์ทรมาน แม้ว่าพระองค์จะมีความเมตตาอย่างยิ่งและเป็นผู้ทรงอุปถัมภ์ (รอซซ๊าก) แต่พระองค์จะไม่ให้แม้แต่ขนมปังหนึ่งชิ้นหากไม่ทำการเกษตรและการเพาะปลูก แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นผู้ที่ทำให้ทุกคนมีชีวิตอยู่ พระองค์จะไม่ให้คนหนึ่งรอดชีวิตโดยไม่รับประทานอาหารและดื่มน้ำ และไม่รักษาผู้ป่วยที่ไม่รับประทานยา พระองค์ทรงสร้างสาเหตุสำหรับพรในโลกนี้ เช่น การดำรงชีวิต การมีสุขภาพที่ดีและทรัพย์สมบัติ และไม่แสดงความเมตตาต่อผู้ที่ไม่ยึดมั่นในสาเหตุเหล่านั้น"

---

[43] หนังสือ Maktubat (จดหมาย) ฉบับนี้ประกอบด้วยจดหมายทั้งหมด 100 ฉบับ รวบรวมขึ้นในปี ค.ศ. 1339/741 และพิมพ์ในอินเดียเมื่อปี ค.ศ. 1911/1329 มีสำเนาต้นฉบับอยู่ในห้องสมุดสุเลย์มานีย์ในอิสตันบูล นอกจากนี้ยังมีหนังสืออื่น ๆ ที่มีคุณค่าของท่าน Sharaf ad-Din Ahmad ibn Yahya Muniri (รอฮิมาฮุลลอฮฺ ตาอาลา) อีกสองเล่มคือ Irshad as-salikin และ Madin al-maani ท่าน Yahya Muniri อาศัยอยู่ในเมือง Bihar ประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นที่ตั้งของสุสานของท่าน Munir เป็นหมู่บ้านหนึ่งใน Bihar ชีวประวัติของท่านอย่างละเอียดมีเขียนไว้ในหนังสือภาษาเปอร์เซียของ Shah Abd al-Haqq ad-Dahlawi (รอฮิมาฮุลลอฮฺ ตาอาลา) ที่ชื่อว่า Akhbar al-akhyar ซึ่งพิมพ์ในเมือง Deoband ประเทศอินเดียในปี ค.ศ. 1914/1332 และต่อมาได้พิมพ์ซ้ำในเมือง Lahore ประเทศปากีสถาน

"มียาอยู่สองประเภท: ยาทางกายภาพและยาทางจิตวิญญาณ สำหรับการรักษาโรคทุกชนิด การให้ทานและการกล่าวคำขออภัย (อิสติฆฟาร์) เป็นยาทางจิตวิญญาณ มีรายงานฮาดิษที่ว่า 'รักษาผู้ป่วยของท่านด้วยการให้ทาน!' และ 'การขออภัยบ่อย ๆ เป็นยาสำหรับโรคทุกชนิด' ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี มีจำนวนมากของยาในรูปแบบกายภาพที่ได้เรียนรู้จากการทดลอง การใช้ยาทางจิตวิญญาณช่วยในการค้นหายาทางกายภาพได้เช่นกัน การได้รับพรในโลกหน้าเป็นเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺ ตาอาลา ได้ทำให้การไม่เชื่อและความไม่รู้เป็นพิษที่ทำลายหัวใจและจิตวิญญาณ และความเกียจคร้านทำให้จิตวิญญาณป่วย; หากไม่ใช้ยา จิตวิญญาณจะเจ็บป่วยและตาย ยาเพียงอย่างเดียวสำหรับการไม่เชื่อและความไม่รู้คือความรู้ (มาริฟะฮ์) ยาสำหรับความเกียจคร้านคือการปฏิบัติซาละตและการอิบาดะห์ทุกประเภท ในโลกนี้ หากคนหนึ่งรับประทานพิษและกล่าวว่า 'อัลลอฮ์ทรงเมตตาและปกป้องฉันจากอันตรายของพิษ' คนนั้นจะเจ็บป่วยและตาย หากคนที่มีอาการท้องเสียดื่มน้ำมันละหุ่ง [หรือหากคนที่เป็นเบาหวานรับประทานน้ำตาลหรืออาหารที่มีแป้ง] คนนั้นจะยิ่งแย่ลง เพราะร่างกายของมนุษย์นั้นละเอียดอ่อนต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่หลากหลาย [อาหาร เสื้อผ้า และที่พัก] การหาสิ่งเหล่านี้และการเตรียมเพื่อให้สอดคล้องกับอิสลามเป็นเรื่องยากมาก เพื่อจัดการงานเหล่านี้ได้อย่างสะดวกสบาย จำเป็นต้องมีพลังพิเศษที่เรียกว่า "นัฟส์" ถูกสร้างขึ้นในมนุษย์ ไม่มีเหตุผลสำหรับการสร้างพลังนี้ในสัตว์ สิ่งที่จำเป็นต่อร่างกายคือสิ่งที่นัฟส์ต้องการให้ทำ มันเพลิดเพลินในการทำสิ่งเหล่านี้มากเกินไป ความต้องการของนัฟส์เรียกว่า "ชะฮวะ" การใช้ชะฮวะมากกว่าที่จำเป็นและโดยไม่มีการควบคุมจากสติปัญญาจะเป็นอันตรายต่อหัวใจและร่างกายของคนอื่นและเป็นบาป"[44]

“กลุ่มคนที่มีความคิดผิดๆ อีกกลุ่มหนึ่งปฏิบัติการละเว้น (riyada) โดยการอดอาหาร พวกเขาต้องการที่จะกำจัดความต้องการในความบันเทิงและความต้องการทางเพศ (shahwa) รวมถึงความโกรธ (ghadab) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในศาสนาอิสลาม พวกเขาคิดว่าอิสลามสั่งให้กำจัดสิ่งเหล่านี้ออกไป หลังจากที่อดอาหารเป็นเวลานาน พวกเขาพบว่าความต้องการที่ไม่ดีเหล่านี้ยังคงอยู่ และสรุปว่าอิสลามสั่งให้ทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ พวกเขากล่าวว่า: ‘คำสั่งของอิสลามนี้ไม่สามารถทำได้ ไม่สามารถกำจัดนิสัยที่มีอยู่ในธรรมชาติของตนได้ การพยายามทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เป็นการเสียชีวิตไปเปล่าๆ’ พวกเขาคิดและปฏิบัติผิดไปจริงๆ การกล่าวว่าอิสลามสั่งให้ทำเช่นนั้นเป็นความเข้าใจผิดและโง่เขลา เพราะอิสลามไม่ได้สั่งให้กำจัดลักษณะมนุษย์เช่นความโกรธและความต้องการทางเพศ หากอิสลามสั่งเช่นนั้นจริง พระนบีมูฮัมหมัด (สลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ซึ่งเป็นเจ้านายของอิสลามก็คงไม่มีลักษณะเหล่านี้จริงๆ เขากล่าวว่า: ‘ฉันเป็นมนุษย์เหมือนทุกคน ฉันก็โกรธได้เช่นกัน’ บางครั้งพระองค์ก็ถูกพบเห็นโกรธ ความโกรธของพระองค์นั้นเกิดขึ้นเพื่อพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงสรรเสริญคนที่ ‘สามารถควบคุมความโกรธของตนได้’ ตามอายะที่ 134 ของซูเราะห์อาลีอิมรอนในอัลกุรอาน พระองค์ไม่ได้สรรเสริญคนที่ไม่โกรธเลย ความคิดที่ว่า การกำจัดความต้องการทางเพศนั้นเป็นการสนับสนุนการกระทำที่ผิด การที่พระนบีแต่งงานกับหญิงสาวเก้าคน (ริดวานัลลอฮุทาอาลาอันฮุน) แสดงให้เห็นว่าคำกล่าวของบุคคลนั้นไม่ถูกต้อง หากคนหนึ่งสูญเสียความต้องการทางเพศ พวกเขาต้องฟื้นฟูกลับมาโดย

---

[44] ในหนังสือ "Endless Bliss: The First Fascicle" หน้า 53 เนื้อหาโดยทั่วไปจะพูดถึงแนวทางการปฏิบัติตนในศาสนาอิสลามและการอธิบายความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับคำสอนของศาสนา:

ในหน้านี้ อธิบายถึงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการละเว้นทางจิตใจ (riyada) และการที่บางคนพยายามจะขจัดความต้องการและความโกรธที่ถือเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในศาสนาอิสลาม ซึ่งคนกลุ่มนี้อาจมีความคิดผิดๆ ว่าศาสนาอิสลามต้องการให้ขจัดคุณสมบัติเหล่านี้ออกไปอย่างสิ้นเชิง แต่จริงๆ แล้ว อิสลามไม่ต้องการให้ขจัดลักษณะเหล่านี้ แต่ต้องการให้ควบคุมและใช้มันในทางที่ถูกต้อง มีการกล่าวถึงพระนบีมูฮัมหมัด (สลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ซึ่งก็มีอารมณ์โกรธเหมือนคนทั่วไป แต่พระองค์ทรงโกรธเพื่อพระเจ้าเท่านั้น และพระองค์ทรงชื่นชมคนที่สามารถควบคุมความโกรธได้ ตามที่ระบุในอายะ 134 ของซูเราะห์อาลีอิมรอน ในอัลกุรอาน เนื้อหาบนหน้านี้จึงเป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างถูกต้อง แทนที่จะยึดถือความเข้าใจที่ผิดหรือแนวทางที่ผิดไปจากคำสอนของศาสนา

การใช้ยา การโกรธก็เช่นเดียวกัน; ผู้ชายสามารถปกป้องภรรยาและบุตรด้วยลักษณะของความโกรธของเขา และเขาสามารถทำการต่อสู้ (jihad) กับศัตรูของอิสลามได้ด้วยลักษณะนี้ การที่มีความต้องการทางเพศช่วยให้มีบุตรและได้รับเกียรติและชื่อเสียงหลังความตาย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อิสลามชื่นชมและสรรเสริญ อิสลามไม่สั่งให้ทำลายความต้องการทางเพศและความโกรธ แต่ให้ควบคุมและใช้มันตามที่อิสลามกำหนด ซึ่งคล้ายกับความจำเป็นที่นักขี่ม้าหรือผู้ล่าสัตว์จะไม่กำจัดม้าหรือสุนัข แต่ต้องฝึกมันเพื่อให้ใช้งานได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความต้องการทางเพศและความโกรธเหมือนกับสุนัขของนักล่าและม้าของนักขี่ม้า โดยไม่มีสองสิ่งนี้ ก็ไม่สามารถตามล่าหาความสุขในโลกหน้าได้ การใช้สิ่งเหล่านี้ต้องการการฝึกฝนและการใช้ให้เหมาะสมกับอิสลาม หากมันเกินขอบเขตและเกินกว่าที่อิสลามกำหนด มันจะนำไปสู่ความหายนะ การละเว้นตนเองนั้นไม่ได้มีเจตนาเพื่อกำจัดสองลักษณะนี้ แต่เพื่อควบคุมและทำให้มันเชื่อฟังอิสลาม ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถทำได้ การใช้พลังงานนิวเคลียร์หรือการค้นพบสิ่งใหม่ๆ เช่น เครื่องบินเจ็ตไม่ถือเป็นอารยธรรม; การใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อบริการมนุษยชาติต่างหากที่เป็นอารยธรรม และสิ่งนั้นสามารถบรรลุได้โดยการปฏิบัติตามอิสลาม”

กลุ่มที่สี่ของผู้ที่คิดผิดหลอกลวงตัวเองโดยการกล่าวว่า ‘ทุกสิ่งถูกกำหนดล่วงหน้าในอดีต ก่อนที่เด็กจะเกิดจะมีการกำหนดว่าเขาจะเป็น sa’id (มีความศรัทธา สมควรเข้าสวรรค์) หรือ shaqi (ชั่วร้าย สมควรไปนรก) ซึ่งจะไม่เปลี่ยนแปลงภายหลัง ดังนั้นการบูชาจึงไม่มีประโยชน์’ บรรดาซาฮาบัตอัล-คิราม (Sahabat al-Kiram) กล่าวเช่นเดียวกันเมื่อพระนบีมูฮัมหมัด (สลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ได้กล่าวว่าคำพิพากษาและการกำหนดโชคชะตาจะไม่เปลี่ยนแปลงและทุกอย่างถูกกำหนดไว้ในอดีต: ‘ให้เราเชื่อมั่นในโชคชะตาที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่ปฏิบัติพิธีกรรม (ibadat)’ อย่างไรก็ตาม พระนบีมูฮัมหมัดตอบว่า: ‘จงปฏิบัติพิธีกรรม! การทำสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าในอดีตนั้นง่ายสำหรับทุกคน!’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คนที่ถูกกำหนดให้เป็นคนดีในอดีตจะทำสิ่งที่คนดีทำในโลกนี้ ซึ่งหมายความว่าการปฏิบัติพิธีกรรมโดยผู้ที่ถูกกำหนดให้เป็นคนดีในอดีตและการละเมิดพระเจ้าโดยผู้ที่ถูกกำหนดให้เป็นคนชั่วในอดีตมีความคล้ายคลึงกับพฤติกรรมของผู้ที่ถูกกำหนดให้มีชีวิตอย่างแข็งแรงที่จะรับประทานอาหารและยา และพฤติกรรมของผู้ที่ถูกกำหนดให้เจ็บป่วยและตายที่ไม่รับประทานอาหารหรือยา ผู้ที่มีโชคชะตาจะตายเพราะความหิวหรือโรคภัยไม่สามารถได้รับประโยชน์จากอาหารหรือยาได้ วิธีการหาเลี้ยงชีพจะเปิดให้แก่ผู้ที่โชคชะตาคือความร่ำรวย เส้นทางที่นำไปทางทิศตะวันตกจะถูกปิดสำหรับผู้ที่โชคชะตาคือการตายในทิศตะวันออก ตามที่รายงาน [อัครเทวดา] อิซราอิล (alayhis-salam) ขณะเยี่ยม [นบี] ซุลัยมาน (โซโลมอน, alayhis-salam) ได้มองไปที่ชายคนหนึ่งที่นั่งอยู่ที่นั่น ชายคนนั้นรู้สึกกลัวกับการมองที่เคร่งขรึมของเทวดา เมื่ออิซราอิล (alayhis-salam) จากไป เขาอ้อนวอนซุลัยมาน (alayhis-salam) ให้สั่งให้ลมพาเขาไปยังประเทศทางตะวันตกเพื่อที่เขาจะได้หนีจากอิซราอิล (alayhis-salam) เมื่ออิซราอิล (alayhis-salam) กลับมา ซุลัยมาน (alayhis-salam) ถามว่า ทำไมเขาจึงมองที่ใบหน้าของชายคนนั้นอย่างตั้งใจ อิซราอิล (alayhis-salam) กล่าวว่า ‘ฉันได้รับคำสั่งให้เอาวิญญาณของเขาในเมืองทางตะวันตกในอีกหนึ่งชั่วโมง แต่เมื่อฉันเห็นเขาในที่ของท่าน ฉันไม่สามารถช่วยตัวเองจากการมองเขาด้วยความประหลาดใจ ต่อมา ฉันไปที่ทิศตะวันตกเพื่อลงมือทำตามคำสั่งและเห็นเขาที่นั่นและได้เอาชีวิตของเขามา[45] ดังที่เห็น การกำหนดล่วงหน้าในอดีตไม่ได้เป็นคำสั่งแต่เป็นความรู้เพื่อให้การกำหนดล่วงหน้าในอดีตเกิดขึ้น ชายคนนี้ต้องกลัวอิซราอิล (alayhis-salam) และซุลัยมาน (alayhis-salam) ทำตามความต้องการของเขา การกำหนดในอดีตที่ไม่มีการกำหนดเกิดขึ้นผ่านลำดับของสื่อการกำหนดในอดีตให้เป็นคนดีจะได้พบกับโชคในการมีอีมานและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีโดยการละเว้นตนเอง อายะห์ที่ 125 ของซูเราะห์อัล-อันอัมกล่าวว่า: ‘อัลลอฮุ ทาอาลา วางอิสลามไว้ในหัวใจของผู้ที่พระองค์ต้องการจะนำทางไปยังทางที่ถูกต้อง’ ผู้ที่ถูกทราบในอดีตว่าจะกลายเป็นคนชั่ว, หรือผู้ที่ถูกกำหนดให้ไปนรก, ได้รับความคิดว่า ‘ไม่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติพิธีกรรม มันถูกกำหนดไว้ในอดีตว่า

---

[45] เหตุการณ์นี้ได้ถูกเล่าอย่างละเอียดใน มะธนาวี ของจละลาดิน รูมิ ซึ่งเสียชีวิตในเมืองคอนย่าในปี 1273/672

คนจะเป็นคนดีหรือชั่ว' พวกเขาจึงไม่ปฏิบัติพิธีกรรมเพราะความคิดนี้ การที่พวกเขาไม่ปฏิบัติพิธีกรรมเพราะความคิดนี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาถูกกำหนดให้เป็นคนชั่วในอดีตเช่นเดียวกับคนที่โชคชะตาของเขาคือความไม่รู้จะได้รับความคิดว่า 'ทุกอย่างถูกกำหนดไว้ในอดีต การอ่านหรือการเรียนจะไม่มีประโยชน์หากโชคชะตาคือความไม่รู้' ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศึกษาหรือเรียนรู้อะไรเลย และยังคงเป็นคนที่ไม่รู้ หากโชคชะตาของคนหนึ่งคือการทำฟาร์มและเก็บเกี่ยวผลผลิตมากมาย เขาจะได้รับโชคในการไถนาและหว่านเมล็ดพันธุ์ ดังนั้นจึงเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกกำหนดในอดีตให้เป็นคนดีจะเชื่อและปฏิบัติพิธีกรรม และผู้ที่ถูกกำหนดให้เป็นคนชั่วจะปฏิเสธและหยุดพิธีกรรม บางคนที่ไม่มีความรู้, ไม่สามารถเข้าใจเรื่องนี้ได้, กล่าวว่า 'ความเชื่อและพิธีกรรมมีความเกี่ยวข้องอะไรกับการเป็นคนดีในอดีต, หรือการไม่เชื่อและหยุดพิธีกรรมมีความเกี่ยวข้องกับการเป็นคนชั่ว' ด้วยเหตุผลที่จำกัดของพวกเขา, พวกเขาพยายามทำความเข้าใจความสัมพันธ์นี้และแก้ไขทุกอย่างด้วยสติปัญญาของตนเอง อย่างไรก็ตาม, เหตุผลของมนุษย์นั้นมีขีดจำกัด, และการพยายามเข้าใจสิ่งที่เกินความเข้าใจของเหตุผลด้วยเหตุผลถือเป็นความโง่เขลา หรือความไร้สติ คนที่คิดเช่นนี้ควรถูกตัดสินให้เป็นคนโง่ อิซา (alayhis-salam, พระเยซู) กล่าวว่า: 'มันไม่ยากสำหรับฉันที่จะทำให้คนที่ตาบอดแต่กำเนิดเห็น, หรือแม้แต่การฟื้นคืนชีพจากความตาย แต่ฉันไม่สามารถอธิบายความจริงให้คนโง่คนหนึ่งเข้าใจได้' อัลลอฮฺ ทาอาลา ด้วยความรู้ที่ไม่สิ้นสุดและภูมิปัญญาที่ซ่อนเร้น (Hikma) ทำให้มนุษย์บางคนได้รับการยกระดับขึ้นไปถึงระดับของเทวดาหรือแม้กระทั่งระดับที่สูงกว่า ขณะที่บางคนถูกลดระดับลงไปเป็นระดับของสุนัขหรือหมู

Hadrat Sharaf ad-Din Ahmad ibn Yahya Muniri กล่าวในจดหมายที่ 76 ของเขาว่า:
"'Saada' หมายถึง 'ความพากเพียรที่นำไปสู่ความสุขนิรันดร์ คุณสมบัติของการสมควรได้รับสวรรค์' และ 'shaqawa' หมายถึง 'ความผิดบาป สถานะของการสมควรได้รับนรก' Saada และ shaqawa เหมือนกับสองคลังของ อัลลอฮ์ตะอาลา กุญแจของคลังแรกคือการทำความดี (taat, ibada) และกุญแจของคลังที่สองคือการกระทำบาป อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงรู้ตั้งแต่ยุคก่อนที่บุคคลจะเป็น sa'id (จาก saada, ผู้มีความพากเพียร) หรือ shaqi (จาก shaqawa, ผู้มีความชั่ว) ความรู้ของ อัลลอฮ์ตะอาลา นี้เรียกว่า 'qadar' (โชคชะตา, fate) บุคคลที่ได้รับการกำหนดในอดีตให้เป็นผู้มีความพากเพียรจะเชื่อฟัง อัลลอฮ์ตะอาลา ขณะที่บุคคลที่ได้รับการกำหนดให้เป็นผู้ชั่วจะทำบาปเสมอ ในโลกนี้ ทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าตนเป็นผู้มีความพากเพียรหรือชั่วจากการดูการกระทำของตน ดังนั้น นักวิชาการศาสนาที่ใส่ใจต่อโลกหน้าเข้าใจว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีความพากเพียรหรือชั่ว แต่คนที่มีตำแหน่งทางศาสนาที่หลงไปในโลกนี้อาจไม่รู้เรื่องนี้ ทุกความเกียรติยศหรือความสุขเกิดจากการเชื่อฟังและการเคารพ อัลลอฮ์ตะอาลา ด้วยความซื่อสัตย์ (ikhlas) ทุกความชั่วหรือปัญหาเกิดจากการกระทำบาป ปัญหาและความทุกข์เกิดจากการกระทำบาป ขณะที่ความสะดวกและความสบายมาจากการเชื่อฟัง[46] มีชายคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตสวดมนต์และทำ ibada ที่มัสยิดอักซาในเยรูซาเล็ม เพราะเขาไม่รู้เงื่อนไขของการบูชาและ ikhlas เขาจึงละเลยการทำ sajda (การกราบ) หนึ่งครั้ง จึงทำให้เขาสูญเสียอย่างมากจนถึงขั้นพินาศอย่างสิ้นเชิง แต่เพราะสุนัขของ As'hab al-Kahf (ผู้หลับนอนทั้งเจ็ด) เดินตามผู้มีความสัตย์ซื่อตั้งแต่ระยะสั้น ๆ มันจึงได้รับการยกย่องสูงแม้จะสกปรก สถานการณ์นี้ทำให้มนุษย์รู้สึกประหลาดใจ นักวิชาการไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้มานานหลายศตวรรษ สติปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจความรู้ Divine Wisdom ที่ซ่อนอยู่ในนั้น อัลลอฮ์ตะอาลา สั่งอาดัม (alayhis-salam) ไม่ให้กินข้าวสาลี แต่ก็ปล่อยให้เขากินเพราะทรงรู้ตั้งแต่อดีตว่าเขาจะกินมัน; อัลลอฮ์ตะอาลา สั่งให้ซาตานกราบให้แก่อาดัม (alayhis-salam) แต่ทรงต้องการให้เขาไม่กราบ; อัลลอฮ์ตะอาลา กล่าวว่าควรมองหาเขา แต่ทรงไม่ต้องการให้คนที่ไม่มี ikhlas เข้าถึงมัน เรื่องเหล่านี้ นักเดินทางในหนทาง Divine Way ไม่สามารถพูดอะไรได้นอกจากว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าใจอะไรได้ ดังนั้นเราจะพูดอะไรได้อย่างไร? อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ต้องการความเชื่อหรือการ

---

[46] นี่คือธรรมเนียม Divine ของ อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ได้ เราไม่ควรมองสิ่งที่ดูง่ายและหวานสำหรับจิตใจของเราว่าเป็น saada (ความดี) และไม่ควรคิดว่าสิ่งที่ดูยากและขมสำหรับจิตใจเป็น shaqawa (ความชั่ว) หรือการทำลายล้าง

บูชาของมนุษย์ และการปฏิเสธหรือการกระทำบาปของพวกเขาจะไม่ทำร้ายพระองค์ อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ต้องการสิ่งมีชีวิตเลย พระองค์ได้ทำให้ความรู้เป็นวิธีในการขจัดการปฏิเสธและสร้างความไม่รู้เป็นวิธีในการกระทำบาป ความเชื่อและการบูชามาจากความรู้ ขณะที่การปฏิเสธและบาปมาจากความไม่รู้ การกระทำความดี (taat) ไม่ควรถูกละเลยแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย! ควรหลีกเลี่ยงการกระทำบาปแม้ว่าจะดูเหมือนเล็กน้อย! นักวิชาการของอิสลามได้กล่าวว่า การกระทำความดีสามสิ่งจะทำให้เกิดอีกสามสิ่ง: การกระทำความดีทำให้ได้รับความพอใจของ อัลลอฮ์ตะอาลา (Rida); การกระทำบาปทำให้ได้รับพระพิโรธ (Ghadab); iman (ความเชื่อ) ทำให้ได้รับเกียรติและศักดิ์ศรี ดังนั้นเราควรหลีกเลี่ยงแม้แต่บาปเล็กน้อยที่สุด เพราะบาปนั้นอาจนำไปสู่ความพิโรธของ อัลลอฮ์ตะอาลา เราควรมองผู้ศรัทธาทุกคนเป็นสิ่งที่เหนือกว่าเรา พวกเขาอาจเป็นมนุษย์ที่ อัลลอฮ์ตะอาลา รักมาก ทุกโชคชะตาของทุกคนที่ได้รับการกำหนดในอดีตจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ อัลลอฮ์ตะอาลา หากพระองค์ประสงค์อาจจะให้อภัยมุสลิมที่ทำบาปมาตลอดและไม่ได้ทำความดีเลย ตามที่กล่าวไว้ในอายะที่ 30 ของซูเราะห์อัล-บากอเราะห์ เมื่อนางฟ้าถามว่า ‘โอ้ อัลลอฮ์ตะอาลา! พระองค์จะสร้างสิ่งมีชีวิตที่จะทำให้เกิดความวุ่นวายและหลั่งเลือดในโลกนี้หรือไม่?’ อัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ได้กล่าวว่าจะไม่ทำให้เกิดความวุ่นวาย แต่ทรงกล่าวว่า: ‘ฉันรู้สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้’ ซึ่งหมายถึง: ‘ฉันทำให้สิ่งที่ไม่คู่ควรให้มีค่า ฉันทำให้ผู้ที่ห่างไกลเข้ามาใกล้ ฉันทำให้ผู้ที่ถูกดูหมิ่นได้รับเกียรติ พวกเจ้าใช้การกระทำเป็นเกณฑ์ แต่ฉันมองที่ความเชื่อในใจ พวกเจ้าใส่ใจที่ความบริสุทธิ์ของตนเอง แต่พวกเขาเชื่อในพระเมตตาของฉัน ฉันชอบความบริสุทธิ์ของพวกเจ้า และฉันก็ชอบที่จะให้อภัยบาปของมุสลิม พวกเจ้าไม่สามารถรู้สิ่งที่ฉันรู้ได้ ฉันทำให้ผู้ศรัทธาได้รับพรที่คงอยู่ตลอดกาลของฉันและโปรดปรานพวกเขาด้วยความโปรดปรานที่ไม่มีที่สิ้นสุดของฉัน’”

[อัล-อิมาม อาร์-รอบบานี (رحمه الله عليه) เขียนไว้ในจดหมายหลายฉบับว่า:

"การกระทำที่ได้รับคำสั่งจาก อัลลอฮ์ตะอาลา เรียกว่า fards และการกระทำที่ถูกห้ามเรียกว่า harams ส่วนการกระทำที่ไม่ใช่ fard และไม่ใช่ haram ซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นที่อนุญาตเรียกว่า mubahs การทำ fards, การหลีกเลี่ยง harams และการทำ mubahs เพื่อให้ได้รับความพอพระทัยของ อัลลอฮ์ตะอาลา เรียกว่า ibada (การบูชา, พิธีกรรม) เพื่อให้ ibada เป็น sahih (ถูกต้องและครบถ้วน) และ maqbul (ได้รับการยอมรับและรางวัลจาก อัลลอฮ์ตะอาลา) จำเป็นต้อง (a) ศึกษา ilm (ความรู้) ที่จำเป็นสำหรับการทำ, (b) ปฏิบัติ (amal) ให้สอดคล้องกับข้อกำหนด, และ (c) ทำด้วย ikhlas ซึ่งหมายถึงการทำเพียงเพื่อให้ได้รับความพอพระทัยและความรักจาก อัลลอฮ์ตะอาลา และเพราะ อัลลอฮ์ตะอาลา ตำแหน่งหรือชื่อเสียง ความรู้ได้รับจากการอ่านหนังสือฟิกห์ภายใต้การดูแลของครูศาสนาที่มีความสามารถ และ ikhlas ได้รับจากการสังเกตคำพูด, พฤติกรรม และมารยาทของ wali และการอ่านหนังสือของ tasawwuf ความรู้ทางอิสลามประกอบด้วยสองส่วน: ความรู้ทางศาสนาและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ จำเป็นต้องเรียนรู้ทั้งสองส่วนให้เพียงพอ เช่น จำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการใช้และขนาดยาของยาที่จะทาน และสำหรับคนที่ใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ต้องได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับไฟฟ้า มิฉะนั้นอาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้

"หากมุสลิมแม้ว่าจะเชื่อใน fards และ harams แต่ไม่ปฏิบัติ ibada เนื่องจากความเกียจคร้านหรือการถูกชักชวนจากเพื่อนที่ไม่ดีและตายโดยไม่กลับใจ พวกเขาจะได้รับโทษในนรกจนกว่าการลงโทษของพวกเขาจะเสร็จสิ้น ผู้ที่ไม่เรียนรู้ว่า fards คืออะไร หรือแม้จะรู้ แต่ไม่ให้ความสำคัญและไม่ปฏิบัติตามโดยไม่เกรงกลัว อัลลอฮ์ตะอาลา และไม่รู้สึกเสียใจ จะออกจากศาสนาอิสลามและกลายเป็นผู้ไม่เชื่อ พวกเขาจะถูกลงโทษในนรกตลอดไป นี่ก็ใช้ได้หากมีการกระทำ harams เช่นกัน

"หากคนไม่เรียนรู้หรือไม่รู้ข้อกำหนดของพิธีกรรม การปฏิบัติพิธีกรรมนั้นจะไม่ถูกต้องแม้ว่าจะทำด้วย ikhlas พวกเขาจะถูกลงโทษในนรกเหมือนกับที่ไม่ทำเลย การปฏิบัติพิธีกรรมโดยผู้ที่รู้และปฏิบัติตามข้อกำหนดจะถือว่าถูกต้องและจะไม่ทำให้เกิดการลงโทษในนรก แต่ถ้าทำโดยไม่มี ikhlas การปฏิบัติพิธีกรรมและการกระทำดีของเขาจะไม่ maqbul เขาจะไม่ได้รับรางวัลใดๆ สำหรับสิ่งเหล่านั้น อัลลอฮ์ตะ

อาลา จะไม่ชอบพิธีกรรมหรือการกระทำดีใดๆ ของเขา การ ibada ที่ทำโดยไม่มี ilm และ ikhlas เป็นสิ่งที่ไม่มีค่า มันจะไม่ปกป้องเขาจากการเป็นผู้ไม่เชื่อ, ความบาป และการลงโทษ มีหลายคนที่เป็นผู้แสดงออกซึ่งทำ ibada แบบนี้ตลอดชีวิตและเสียชีวิตเป็นผู้ไม่เชื่อ การ ibada ที่ทำด้วย ilm และ ikhlas ปกป้องจากการเป็นผู้ไม่เชื่อและความบาป และทำให้เป็นที่เคารพในโลกนี้ สำหรับชีวิตในโลกหน้า อัลลอฮ์ตะอาลา สัญญาในอายะกะรีมาที่เก้าแห่งซูเราะตอัล-ไมดะฮ์ และในซูเราะตอัล-อัสร ว่าผู้ที่ทำ ibada จะได้รับการช่วยเหลือจากการลงโทษในนรก อัลลอฮ์ตะอาลา เป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาของพระองค์ พระองค์ย่อมรักษาคำสัญญาของพระองค์อย่างแน่นอน]

อัลลอฮ์ทรงมีอยู่และทรงเป็นเอกพจน์; สิ่งมีชีวิตทั้งหมดเคยไม่มีอยู่และจะกลับไปไม่มีอีกครั้ง

เรารับรู้สิ่งรอบตัวเราผ่านอวัยวะรับสัมผัส สิ่งที่มีผลต่ออวัยวะรับสัมผัสของเราจะเรียกว่า สิ่งมีชีวิต (สิ่งที่มีอยู่) ผลกระทบของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ต่อสัมผัสทั้งห้านั้นเรียกว่า คุณสมบัติหรือคุณลักษณะ ซึ่งใช้ในการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ออกจากกัน เช่น แสง เสียง น้ำ อากาศ และกระจก ล้วนเป็นสิ่งมีชีวิตและมีอยู่ สิ่งมีชีวิตที่มีขนาด น้ำหนัก และปริมาตร หรือพูดง่าย ๆ ว่ามีตำแหน่งในพื้นที่จะเรียกว่า สสาร หรือ วัตถุ สสารถูกแยกแยะออกจากกันด้วยคุณสมบัติหรือคุณลักษณะของมัน อากาศ น้ำ หิน และกระจก เป็นสสารแต่ละประเภท แสงและเสียงไม่ใช่สสารเพราะมันไม่ครอบครองพื้นที่และไม่มีน้ำหนัก สสารทุกชนิดมีพลังหรือพลังงาน ซึ่งหมายความว่าสามารถทำงานได้ สสารสามารถอยู่ในสามสถานะ: ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ สสารที่เป็นของแข็งมีรูปทรง สสารที่เป็นของเหลวและก๊าซจะรับรูปร่างของภาชนะที่มันอยู่และไม่มีรูปทรงเฉพาะ สสารที่มีรูปทรงเรียกว่า วัตถุ ส่วนใหญ่ของสสารเป็นวัตถุ เช่น กุญแจ หมุด คีม พลั่ว และตะปู ล้วนมีรูปทรงที่แตกต่างกัน แต่ทั้งหมดอาจทำมาจากสสารเดียวกัน คือ เหล็ก สสารมีสองประเภท: ธาตุและสารประกอบ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลาในทุกวัตถุ เช่น การเคลื่อนที่หรือการเปลี่ยนตำแหน่ง การขยายหรือหดตัว การเปลี่ยนสี หรือการเจ็บป่วยหรือการตายหากเป็นสิ่งมีชีวิต การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เรียกว่า เหตุการณ์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสสารเว้นแต่จะมีผลกระทบจากภายนอก เหตุการณ์ที่ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสาระของสสารเรียกว่า เหตุการณ์ทางกายภาพ การฉีกกระดาษเป็นเหตุการณ์ทางกายภาพ ต้องมีพลังบางอย่างที่ส่งผลกระทบต่อสสารเพื่อให้เกิดเหตุการณ์ทางกายภาพนี้ได้ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบหรือสาระของสสารเรียกว่า เหตุการณ์ทางเคมี เมื่อกระดาษถูกเผาและกลายเป็นเถ้าถ่าน จะเกิดเหตุการณ์ทางเคมีขึ้น สสารต้องได้รับผลกระทบจากสสารอื่นเพื่อให้เกิดเหตุการณ์ทางเคมีในสสารนั้น ๆ เมื่อลักษณะหรือสสารที่มีปฏิสัมพันธ์กันและเกิดเหตุการณ์ทางเคมีในแต่ละตัวจะเรียกว่า การตอบสนองทางเคมี การเกิดปฏิกิริยาเคมีระหว่างสสาร ซึ่งหมายถึง การมีผลกระทบต่อกัน จะเกิดขึ้นระหว่างหน่วยที่เล็กที่สุดของพวกมันที่เรียกว่า อะตอม วัตถุทุกชนิดประกอบด้วยกลุ่มอะตอม แม้ว่าโครงสร้างของอะตอมจะคล้ายกัน แต่ขนาดและน้ำหนักของมันจะแตกต่างกัน ดังนั้นเราจึงรู้จักอะตอม 118 ประเภทในปัจจุบัน แม้แต่อะตอมที่ใหญ่ที่สุดก็ยังเล็กมากจนไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยกล้องจุลทรรศน์ที่ทรงพลังที่สุด เมื่ออะตอมที่คล้ายกันมารวมกันจะก่อให้เกิดธาตุ เนื่องจากมีอะตอม 118 ประเภท จึงมีธาตุ 118 ประเภท เช่น เหล็ก ซัลเฟอร์ ปรอท ออกซิเจน และคาร์บอน เป็นธาตุแต่ละชนิด เมื่ออะตอมที่แตกต่างกันมารวมกัน จะก่อให้เกิดสารประกอบ มีสารประกอบหลายแสนชนิด เช่น น้ำ แอลกอฮอล์ เกลือ และปูน สารประกอบเกิดจากการรวมกันของธาตุหรืออะตอมสองตัวขึ้นไป วัตถุทั้งหมด เช่น ภูเขา ทะเล พืชและสัตว์ทุกรูปแบบ ประกอบด้วยธาตุ 118 ประเภท อิฐและวัสดุก่อสร้างทั้งหมดของสารมีชีวิตและไม่มีชีวิตคือธาตุ 118 ประเภท ทั้งหมด สสารทุกชนิดเกิดจากการรวมกันของอะตอมของธาตุ 118 ประเภทเหล่านี้ อากาศ ดิน น้ำ ความร้อน แสงไฟ ไฟฟ้า และเชื้อโรคทำให้สารประกอบแตกตัวหรือทำให้สสารรวมกัน การเปลี่ยนแปลงไม่เกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุ ในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อะตอม ซึ่งเป็นหน่วยของธาตุจะเคลื่อนจากสสารหนึ่งไปยังอีกสสารหนึ่ง หรือออกจากสสารหนึ่งและกลายเป็นอิสระ เราเห็นวัตถุหายไป แต่เนื่องจากเราตัดสินตามรูปลักษณ์ เราจึงเข้าใจผิด เพราะการ "หายไป" หรือ "ปรากฏ" ภายนอกนี้เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงเป็นสสารอื่น การหายไปของวัตถุ เช่น ของศพในหลุมฝังศพ เป็นการเปลี่ยนแปลงเป็นสสารใหม่ เช่น น้ำ ก๊าซ และสารดิน หากสสารใหม่ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงไม่ส่งผลต่ออวัยวะรับสัมผัสของเรา เราจะไม่สามารถตระหนักได้ว่ามันเกิดขึ้น ดังนั้นเราจึงพูดว่าวัตถุก่อนหน้านี้หายไป ในขณะที่มันเพียงแค่ผ่านการเปลี่ยนแปลง เรายังเห็นได้ว่าลักษณะของธาตุทั้ง 118 ชนิด มีการเปลี่ยนแปลงและเกิดเหตุการณ์ทางกายภาพและเคมีในแต่ละธาตุ เมื่อธาตุรวมตัวกับธาตุอื่น

(หรือหลายธาตุ) ในสารประกอบ มันจะเกิดการไอออนิซิซึ่งคืออะตอมของมันจะสูญเสียหรือได้รับอิเล็กตรอน และลักษณะทางกายภาพและเคมีของธาตุนั้นจะเปลี่ยนไป อะตอมของแต่ละธาตุประกอบด้วยนิวเคลียสและจำนวนของอนุภาคขนาดเล็กที่เรียกว่าอิเล็กตรอน นิวเคลียสอยู่ที่ศูนย์กลางของอะตอม นิวเคลียสของอะตอมของธาตุทั้งหมดยกเว้นไฮโดรเจนประกอบด้วยอนุภาคที่เรียกว่าพรอตอนและมีประจุบวก และนิวตรอนที่ไม่มีประจุไฟฟ้า อิเล็กตรอนเป็นอนุภาคเล็กที่มีประจุลบและหมุนรอบนิวเคลียส อิเล็กตรอนจะหมุนรอบวงโคจรของมันเสมอและเปลี่ยนวงโคจรของมัน ในธาตุกัมมันตรังสีมีการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่าการแตกตัว (fission) เกิดขึ้นในนิวเคลียสของอะตอมด้วย นอกจากนี้ ในการแตกตัวของนิวเคลียสนี้ หนึ่งธาตุจะกลายเป็นอีกธาตุหนึ่ง และมวลของสสารบางส่วนจะหยุดมีอยู่และเปลี่ยนเป็นพลังงาน การเปลี่ยนแปลงนี้ถูกจัดทำโดยฟิสิกส์ชาวยิวชื่อไอน์สไตน์ (เสียชีวิตในปี 1955/1375) ดังนั้น เช่นเดียวกับสารประกอบ ธาตุก็เปลี่ยนแปลงได้และอาจกลายเป็นธาตุอื่น ทุกสสารไม่ว่าจะเป็นมีชีวิตหรือตายแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งคือสสารเก่าจะหายไปและสสารใหม่จะเกิดขึ้น ทุกสิ่งมีชีวิต เช่น พืชหรือสัตว์ที่มีอยู่ในวันนี้เคยไม่มีอยู่มาก่อน และมีสิ่งมีชีวิตอื่นๆ มาก่อน และในอนาคต ไม่มีสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในปัจจุบันจะยังคงอยู่ และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ จะเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับสสารไร้ชีวิตทั้งหมด เช่น ธาตุเหล็ก สารประกอบหิน และกระดูกและอนุภาคทั้งหมด ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ ซึ่งคือของเก่าจะหายไปและของใหม่จะเกิดขึ้น เมื่อคุณสมบัติของสสารที่เกิดขึ้นและคุณสมบัติของสสารที่หายไปมีความคล้ายคลึงกัน เราจึงไม่สามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงนี้และคิดว่าสสารนั้นยังคงมีอยู่เสมอ นี่คล้ายกับภาพยนตร์ที่ภาพต่างๆ ปรากฏต่อหน้าตาในช่วงเวลาสั้นๆ แต่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ ผู้ชมจึงคิดว่าภาพเดิมเคลื่อนที่บนหน้าจอ เมื่อกระดาษไหม้และกลายเป็นเถ้า เราพูดว่าสิ่งนั้นหายไปและเถ้าเกิดขึ้น เพราะเราสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลง เมื่อเริ่มละลาย เราพูดว่าน้ำแข็งหายไปและน้ำเกิดขึ้น ที่เริ่มต้นของหนังสือ Sharh al-Aqaid กล่าวว่า

"เนื่องจากสิ่งทั้งปวงบ่งบอกถึงการมีอยู่ของ อัลลอฮ์ตะอาลา สิ่งมีชีวิตทั้งหมดจึงเรียกว่าศาสตร์ อาลัมจักรวาล; ทุกสิ่งที่ไม่ใช่ อัลลอฮ์ตะอาลา นอกจากนี้ แต่ละกลุ่มของสิ่งที่มีลักษณะเดียวกันจะเรียกว่า alam เช่น alam ของมนุษย์, alam ของเทวดา, alam ของสัตว์, alam ของสิ่งที่ไม่มีชีวิต หรือแต่ละวัตถุก็เรียกว่า alam"

ในหน้า 441 ของหนังสือ Sharh al-Mawaqif โดย Sayyid Sharif Ali Jurjani เสียชีวิตที่ Shiraz 1413816 เขียนไว้ว่า:

" alam, นั่นคือ สิ่งทั้งปวง, เป็นสิ่งที่สร้างขึ้น (hâdith) กล่าวคือ พวกมันเคยไม่มีอยู่และมาเป็นอยู่ในภายหลัง [เรายังได้อธิบายข้างต้นว่าสิ่งที่สร้างขึ้นจะมาเป็นอยู่จากสิ่งอื่นเสมอ] ทั้งสสารและลักษณะของวัตถุถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ในเรื่องนี้มีความเชื่อที่แตกต่างกันสี่ประการ:

1. ตามที่ชาวมุสลิม, ชาวยิว, ชาวคริสต์ และผู้เคารพไฟ (Majusis) เชื่อว่าสสารและลักษณะของสสารทั้งหลายถูกสร้างขึ้นในภายหลัง

2. ตามที่อริสโตเติลและนักปรัชญาที่ตามเขา เชื่อว่าสสารและลักษณะของสสารมีการดำรงอยู่ตลอดกาล (qadim) พวกเขากล่าวว่ามันไม่ได้เกิดจากความว่างเปล่าและมีอยู่เสมอ เคมีสมัยใหม่พิสูจน์ว่าความคิดเห็นนี้ผิด คนที่เชื่อเช่นนั้นหรือตอบแบบนั้นจะออกจากอิสลามและกลายเป็นผู้ปฏิเสธ นอกจากนี้ อบูอาลี อิบน์ ซีนา (Ibn Sina Husain, เสียชีวิตในปี 1037/428) และมูฮัมหมัด ฟาราบี (Muhammad Farabi, เสียชีวิตที่ดามัสกัส, 950/339) กล่าวว่าสสารมีการดำรงอยู่ตลอดกาล

3. ตามนักปรัชญาก่อนหน้าอริสโตเติล เชื่อว่าสสารมีการดำรงอยู่ตลอดกาล แต่ลักษณะของมันถูกสร้างขึ้นในภายหลัง นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ในวันนี้มีความเชื่อที่ผิดนี้

4. ไม่มีใครกล่าวว่าสสารถูกสร้างขึ้นในภายหลังและลักษณะของมันมีการดำรงอยู่ตลอดกาล แพทย์และนักปรัชญาชาวกรีกกาลีนัส (Galenus) ไม่สามารถตัดสินใจในสี่ประเภทนี้ได้"

ชาวมุสลิมพิสูจน์ด้วยหลายวิธีว่าสสารและลักษณะของมันถูกสร้างขึ้นในภายหลัง วิธีแรกอิงจากความจริงที่ว่าสสารและอนุภาคทั้งหมดของมันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ตลอดกาล; มันต้องถูกสร้างขึ้นในภายหลัง เนื่องจากกระบวนการที่แต่ละสสารเกิดขึ้นจากสิ่งที่อยู่ก่อนหน้านั้นไม่สามารถย้อนกลับไปถึงความเป็นนิรันดร์ในอดีต การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ควรมีจุดเริ่มต้น กล่าวคือ บางสสารเริ่มต้นควรถูกสร้างจากความว่างเปล่า หากไม่มีสสารเริ่มต้นที่ถูกสร้างจากความว่างเปล่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากกระบวนการที่สสารสืบทอดจากสสารอื่นก่อนหน้านั้นย้อนกลับไปยังอดีตที่ไม่มีที่สิ้นสุด จะไม่มีจุดเริ่มต้นสำหรับการเกิดของสสารจากกัน และจะไม่มีสสารที่มีอยู่ในวันนี้ การมีอยู่ของสสารในปัจจุบันและการเกิดจากกันแสดงให้เห็นว่าพวกมันได้เพิ่มจำนวนจากสสารเริ่มต้นที่ถูกสร้างจากความว่างเปล่า ยิ่งไปกว่านั้น ไม่สามารถกล่าวได้ว่าหินที่ตกลงมาจากท้องฟ้ามาจากความไม่มีที่สิ้นสุด [จากพื้นที่หรือเวลาที่ไม่มีที่สิ้นสุด (อดีตกาล)] เนื่องจากคำนี้หมายถึง 'การไม่มีจุดเริ่มต้นหรือขอบเขต' ดังนั้น การมาจากความไม่มีที่สิ้นสุดจึงหมายถึงการมาจากการไม่มีอยู่ และสิ่งที่กล่าวว่ามาจากความไม่มีที่สิ้นสุดไม่ควรมีมาเลย การกล่าวว่า "มันมาจากความไม่มีที่สิ้นสุด" เป็นสิ่งที่ไร้เหตุผล ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ และไม่รู้หนังสือ เช่นเดียวกับการเพิ่มจำนวนของมนุษย์จากกันและกันไม่สามารถกล่าวได้ว่ามาจากอดีตกาล พวกเขาจะต้องเริ่มต้นการเพิ่มจำนวนจากมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่า หากมีการกล่าวอ้างว่าไม่มีมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่าและการเพิ่มจำนวนของมนุษย์มาจากอดีตกาล มนุษย์จึงไม่ควรมีอยู่เลย สถานการณ์นี้เป็นเช่นเดียวกันกับสิ่งมีชีวิตทุกชนิด การกล่าวว่า "มันมาเช่นนี้และจะไปเช่นนั้น ไม่มีสารเริ่มต้นที่ถูกสร้างจากความว่างเปล่า" เกี่ยวกับการเกิดขึ้นของสารหรือสิ่งมีชีวิตจากกัน เป็นสิ่งที่ไร้เหตุผล ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ และไม่รู้หนังสือ การเปลี่ยนแปลงบ่งบอกถึงการไม่ได้เป็นนิรันดร์ แต่เป็นการถูกสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่า นั่นคือ ไม่ได้เป็น Wajib al-wujud (การมีอยู่ที่ขาดไม่ได้) แต่เป็น mumkin al-wujud (การที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่มีอยู่และอาจกลายเป็นไม่มีอยู่ในขณะที่มีอยู่)

คำถาม: “บุคคล (adh-Dhat) และคุณลักษณะของผู้สร้างจักรวาล (ทุกสิ่งมีชีวิต) มีอยู่ตั้งแต่กาลก่อน แต่จักรวาล (alam) ต้องมีอยู่ตั้งแต่กาลก่อนด้วยหรือไม่?”

คำตอบ: เราพบเห็นความจริงเสมอว่าผู้สร้างที่มีอยู่ตั้งแต่กาลก่อนเปลี่ยนแปลงสารและอนุภาคผ่านสาเหตุหรือวิธีการต่าง ๆ กล่าวคือ พระองค์ทำลายพวกมันและสร้างสิ่งอื่นมาแทนที่ เมื่อใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ กล่าวคือเสมอไป ผู้สร้างที่มีอยู่ตั้งแต่กาลก่อนสร้างสารจากกันและกัน เช่นเดียวกับการสร้างโลกของสิ่งมีชีวิต (alam) ทุกโลก ทุกสาร และอนุภาคผ่านบางวิธี อัลลอฮ์ตะอาลา สามารถสร้างพวกมันได้โดยไม่มีสาเหตุหรือวิธีการใด ๆ เมื่อใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

ผู้ที่เชื่อว่าโลกของสิ่งมีชีวิตถูกสร้างขึ้นภายหลังย่อมเชื่อว่าพวกมันจะหายไปอีกครั้ง เป็นที่ชัดเจนว่าสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้นในขณะที่ไม่มีอยู่สามารถกลายเป็นไม่มีอยู่ได้อีกครั้ง เราเห็นแล้วว่าหลายสิ่งมีชีวิตกำลังกลายเป็นไม่มีอยู่ การเป็นมุสลิมจำเป็นต้องเชื่อในความจริงที่ว่าสารและวัตถุและทุกสรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นจากความว่างเปล่าและพวกมันจะสูญสลายอีกครั้ง เราเห็นว่ามีวัตถุปรากฏขึ้นในขณะที่มันไม่มีอยู่และสูญสลายไป กล่าวคือ รูปทรงและคุณสมบัติของมันหายไป เมื่อวัตถุสูญสลาย สารของมันยังคงอยู่ แต่ตามที่เราได้อธิบายไว้ข้างต้น สารเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ตลอดไป แต่ถูกสร้างขึ้นมานานมากแล้วโดย อัลลอฮ์ตะอาลา ซึ่งจะทำลายมันอีกครั้งในวันสิ้นโลก ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันไม่ขัดขวางการเชื่อในความจริงนี้ การไม่เชื่อในสิ่งนี้หมายถึงการไม่เชื่อในวิทยาศาสตร์และแสดงถึงความเป็นปรปักษ์ต่ออิสลาม อิสลามไม่ได้ปฏิเสธความรู้ทางวิทยาศาสตร์ แต่ปฏิเสธการละเลยการเรียนรู้ความรู้ทางศาสนาและหน้าที่ในการนมัสการ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก็ไม่ได้ปฏิเสธอิสลามเช่นกัน ในความเป็นจริง มันยืนยันและยืนยันความถูกต้องของอิสลาม เนื่องจากจักรวาลเกิดขึ้นมาในภายหลังมันจะต้องมีผู้สร้างที่สร้างมันขึ้นมาจากความว่างเปล่า เพราะตามที่เราได้อธิบายไว้ข้างต้น ไม่มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเองได้ ปัจจุบันนี้ มียาจำนวนมาก สิ่งของในครัวเรือน สินค้าอุตสาหกรรมและการค้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอาวุธที่ถูกผลิตในโรงงาน ส่วนใหญ่ถูกผลิตขึ้นผ่านการคำนวณที่ซับ

ซ้อนและหลังจากผ่านการทดสอบหลายร้อยครั้ง ผู้คนพูดไหมว่าสิ่งเหล่านี้แม้แต่เพียงสิ่งเดียวเกิดขึ้นมาได้ด้วยตัวมันเอง? ไม่เลย พวกเขากล่าวว่าสิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นด้วยความรู้และความตั้งใจ และทั้งหมดนี้จำเป็นต้องมีผู้สร้าง; แต่พวกเขากลับอ้างว่าสิ่งต่างๆ และเหตุการณ์นับล้านที่เห็นในสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต และถูกค้นพบใหม่ๆ ด้วยความละเอียดอ่อนตลอดหลายศตวรรษนั้น ส่วนใหญ่ยังมีโครงสร้างที่ไม่ทราบแน่ชัด เกิดขึ้นมาเองโดยบังเอิญ ความหลอกลวงนี้จะเป็นอะไรได้อีกถ้าไม่ใช่ความดื้อดึงสุดโต่งหรือความโง่เขลาสิ้นดี? เป็นที่ประจักษ์ว่ามีผู้สร้างเพียงหนึ่งเดียวที่ทำให้ทุกสารและการเคลื่อนไหวเป็นจริงขึ้นมา ผู้สร้างนี้คือ Wajib al-wujud กล่าวคือ เขาไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาในภายหลังจากการไม่มีอยู่; ผู้สร้างจำเป็นต้องมีอยู่เสมอ และเขาไม่ต้องการสิ่งใดสำหรับการดำรงอยู่ของเขา ถ้าเขาไม่ได้มีอยู่เสมออย่างจำเป็น ผู้สร้างจะต้องเป็น mumkin al-wujud หรือ hâdith กล่าวคือ สิ่งถูกสร้างเช่นเดียวกับโลกของสิ่งมีชีวิต; เช่นเดียวกับสิ่งถูกสร้าง เขาจะต้องถูกสร้างขึ้นจากความว่างเปล่าหรือผ่านการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งถูกสร้างอื่นซึ่งก็จะต้องถูกสร้างขึ้นโดยผู้สร้างอื่นเช่นกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีผู้สร้างจำนวนมากตามลำดับ; ถ้าเราคิดในแบบเดียวกับที่เราได้อธิบายข้างต้นว่าการเปลี่ยนแปลงในสิ่งถูกสร้างไม่สามารถเป็นนิรันดร์ได้ จะเข้าใจได้ว่าไม่สามารถมีผู้สร้างจำนวนมากได้ และการสร้างต้องเริ่มต้นโดยผู้สร้างแรก เพราะถ้าการสร้างของผู้สร้างที่สร้างกันเองตามลำดับย้อนหลังไปถึงนิรันดร์ในอดีต จะไม่มีผู้สร้างให้เริ่มต้นและไม่มีผู้สร้างใดอยู่ ดังนั้น ผู้สร้างแรกที่ไม่ได้ถูกสร้างจึงเป็นผู้สร้างเอกลักษณ์ของทุกสิ่งถูกสร้าง ไม่มีผู้สร้างก่อนหรือหลังผู้สร้างนั้น ผู้สร้างที่ไม่ได้ถูกสร้างมีอยู่เสมอ หากผู้สร้างสูญหายไปแม้แต่เพียงครู่เดียว สิ่งถูกสร้างทั้งหมดก็จะสูญหายไปด้วย Wajib al-wujud ไม่ต้องการสิ่งใดในทุกด้าน ผู้ที่สร้างแผ่นดิน สวรรค์ อะตอม และสิ่งมีชีวิตในลำดับที่ดีและเป็นระเบียบเช่นนี้ ควรจะเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงปัญญา สามารถสร้างสิ่งที่เขาต้องการได้ทันที และควรจะเป็นเอกลักษณ์ แต่ไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงใดในตัวเขา ถ้าผู้สร้างไม่ทรงพลังและไม่ทรงปัญญา เขาคงไม่สามารถสร้างสิ่งถูกสร้างในลำดับและระเบียบที่ดีเช่นนี้ได้ ถ้ามีผู้สร้างมากกว่าหนึ่งคน และเมื่อความต้องการในการสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ตรงกัน ผู้ที่ความต้องการของเขาไม่ได้รับการทำก็จะไม่ใช่ผู้สร้าง และสิ่งที่ถูกสร้างก็จะสับสน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นในผู้สร้าง ก่อนการสร้างจักรวาลเขายังคงเป็นเช่นเดิมเช่นเดียวกับตอนนี้ เมื่อเขาสร้างทุกสิ่งขึ้นจากความว่างเปล่า เขายังคงและยังคงสร้างทุกสิ่งอยู่เสมอ; มิฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะบ่งชี้ว่าเป็นสิ่งถูกสร้างและถูกสร้างขึ้นจากความว่างเปล่า เราได้อธิบายข้างต้นแล้วว่าเขามีอยู่เสมอและจะไม่สูญหายไป ดังนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดในตัวเขา เช่นเดียวกับที่สิ่งถูกสร้างต้องการเขาในการสร้างเริ่มต้น พวกเขายังต้องการเขาในทุกขณะ เขาเพียงผู้เดียวสร้างทุกสิ่งและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง เพื่อให้ทุกสิ่งอยู่ในความสอดคล้องและเพื่อให้มนุษย์สามารถอยู่รอดและพัฒนาได้ เขาสร้างทุกสิ่งผ่านสื่อกลาง เมื่อเขาสร้างเหตุและผล เขาก็สร้างการกระทำของพวกเขาและความสามารถในการปฏิบัติงาน มนุษย์ทำหน้าที่เพียงเป็นสื่อกลางในเหตุและผลที่ส่งผลกระทบต่อสาร การกินเมื่อหิว การรับประทานยาเมื่อป่วย การจุดไม้ขีดไฟเพื่อจุดเทียน การเทกรดบางอย่างลงบนสังกะสีเพื่อให้ได้ไฮโดรเจน การผสมและให้ความร้อนแก่ปูนขาวกับดินเหนียวเพื่อทำซีเมนต์ การเลี้ยงวัวเพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำนม การสร้างสถานีไฟฟ้าพลังน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้า และการสร้างโรงงานทุกประเภทเป็นตัวอย่างของการกระทำ โดยใช้สาเหตุเป็นสื่อกลางในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ของ อัลลอฮ์ตะอาลา ความตั้งใจและพลังของมนุษย์ก็เป็นสื่อที่ อัลลอฮ์ตะอาลา สร้างขึ้น มนุษย์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสำหรับการสร้างของ อัลลอฮ์ตะอาลา ต้องการสร้างในลักษณะนี้ ตามที่เห็นได้ จะเป็นคำพูดที่ไม่รู้จักและไม่สอดคล้องกับเหตุผลและศาสนาในการกล่าวว่า "ใครบางคนสร้างสิ่งนี้สิ่งนั้นขึ้นมา" มนุษย์จำเป็นต้องรักผู้สร้างเอกลักษณ์ ผู้ซึ่งสร้างพวกเขา ทำให้พวกเขารอดชีวิต และสร้างและส่งสิ่งที่พวกเขาต้องการมาให้ พวกเขาควรเป็นบ่าวและทาสของพระองค์ นั่นคือสิ่งมีชีวิตมนุษย์จำเป็นต้องเคารพบูชา เชื่อฟัง และเคารพ อัลลอฮ์ตะอาลา เรื่องนี้ได้ถูกเขียนไว้อย่างละเอียดในจดหมายใน "บทนำ" ของหนังสือเล่มนี้ ชื่อของการดำรงอยู่ที่ขาดไม่ได้นี้ ของพระเจ้าเอกองค์นี้ ของพระผู้เป็นเจ้าผู้นี้ได้รับการประกาศโดยตัวเองว่าเป็นชื่อ "อัลลอฮ์" มนุษย์ไม่มีสิทธิ์เปลี่ยนชื่อที่ อัลลอฮ์ตะอาลา ได้เปิด

เผยด้วยพระองค์เอง การกระทำที่ทำโดยไม่มีสิทธิ์นั้นถือเป็นการกระทำที่ผิดอย่างยิ่งและน่ารังเกียจ คริสเตียนและบาทหลวงของพวกเขาเชื่อว่ามีผู้สร้างสามองค์ การอภิปรายที่เราได้เสนอข้างต้นพิสูจน์ความจริงที่ว่ามีผู้สร้างเพียงองค์เดียว และข้อโต้แย้งที่เสนอโดยคริสต์ศาสนาและบาทหลวงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีมูลและผิดเพี้ยนจากความจริง

ซาลาฟีย์

ขออธิบายตั้งแต่แรกเลยว่าบรรดานักวิชาการแห่งอาห์ล อัส-สุนนะห์ (ขอความเมตตาจากอัลลอฮฺตาลาจงมีแด่พวกเขาทุกคน) ไม่ได้กล่าวถึงสิ่งใดในนามของ "ซะละฟิยะห์" หรือ "มัซฮับซะละฟิยะห์" ในหนังสือของพวกเขา ชื่อเหล่านี้ถูกแต่งขึ้นในภายหลังโดยกลุ่มลามัดฮับ (ที่ไม่ใช่สุนนี; ไม่ได้ปฏิบัติตามมัซฮับใด ๆ ในบรรดามัซฮับของอาห์ล อัส-สุนนะห์) และแพร่หลายผ่านหนังสือที่แปลจากภาษาอาหรับโดยผู้ที่ขาดความรู้ในหน้าที่ทางศาสนา ตามที่พวกเขาอ้าง: "ซะละฟิยะห์ คือชื่อที่ตั้งให้กับมัซฮับที่เคยเป็นที่ปฏิบัติตามในหมู่ซุนนีทั้งหมดก่อนการก่อตั้งมัซฮับอัชอะรียะห์และมัตริดียะห์ พวกเขาปฏิบัติตามรอยเท้าของเศาะฮาบะห์และตาบิอูน มัซฮับซะละฟิยะห์คือมัซฮับของเศาะฮาบะห์ ตาบิอูน และตาบิอ์อัต-ตาบิอีน อิมามทั้งสี่คนใหญ่ต่างอยู่ในมัซฮับนี้ หนังสือเล่มแรกที่ปกป้องมัซฮับซะละฟิยะห์คือ อัลฟิกฮ์ อัล-อักบัร ที่เขียนโดยอิมาม อัซซัม ในหนังสือของเขาที่ชื่อว่า อิลญาม อัล-เอาวาม อะนิล-กาลาม อิมามอัลฆอซาลี รายงานหลักสำคัญของมัซฮับซะละฟิยะห์ว่ามีเจ็ดประการ อิลม์ อัล-กาลาม (ความรู้ด้านอีมาน ความเชื่อ) ของมุตะอัคคิรีน (ผู้ที่มาภายหลัง) เกิดขึ้นพร้อมกับการปรากฏตัวของอิมาม อัลฆอซาลี..."

การกล่าวว่า มัซฮับอัล-อาชะรีย์และอัล-มัตริดีถูกก่อตั้งในภายหลังไม่ถูกต้อง อิมามทั้งสองท่านได้อธิบายและจัดระเบียบความรู้เรื่องความเชื่อที่ถูกถ่ายทอดจากซะละฟ อัส-ซอลิฮีน (ผู้มีความเคร่งครัดในยุคแรก ๆ ของอิสลาม) และเผยแพร่ในรูปแบบที่เข้าใจง่ายสำหรับเยาวชน อัล-อาชะรีย์เป็นลูกศิษย์ในสายของอิมาม อัชชาฟิอี และอัล-มัตริดีเป็นสายสำคัญในสายของอิมาม อัล-อะซัม อบู ฮะนีฟะห์ อัล-อาชะรีย์และอัล-มัตริดีไม่เคยออกจากมัซฮับของอาจารย์ในเรื่องความเชื่อ พวกเขาไม่ได้ก่อตั้งมัซฮับใหม่ นักวิชาการทั้งสองและอาจารย์ของพวกเขา รวมถึงอิมามของทั้งสี่มัซฮับมีความเชื่อเดียวกัน นั่นคือมัซฮับในเรื่องความเชื่อที่รู้จักกันในนามว่า อาห์ล อัส-สุนนะห์ วัล-ญะมาอะห์ ความเชื่อที่ผู้คนในกลุ่มนี้ยึดถือคือความเชื่อเดียวกันกับที่เศาะฮาบะห์ ตาบิอูน และตาบิอ์อัต-ตาบิอีนยึดถือ หนังสือ อัล-ฟิกฮ์ อัล-อักบัร ที่เขียนโดยอิมาม อัล-อะซัม อบู ฮะนีฟะห์ ปกป้องมัซฮับของอาห์ล อัส-สุนนะห์ คำว่า 'ซะละฟิยะห์' ไม่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้หรือในหนังสือ อิลญาม อัล-เอาวาม อะนิล-กาลาม ของอิมาม อัลฆอซาลี ทั้งสองเล่มนี้และ อัลเกาล์ อัลฟัสล์[47] หนึ่งในคำอธิบายของ อัล-ฟิกฮ์ อัล-อักบัร สอนมัซฮับของอาห์ล อัส-สุนนะห์และตอบโต้กลุ่มนอกรีตและนักปรัชญา อิมามอัลฆอซาลีได้เขียนไว้ในหนังสือ อิลญาม อัล-เอาวาม ว่า: "ในหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าจะรายงานว่ามัซฮับของซะละฟ (รุ่นแรก) เป็นมัซฮับที่แท้จริง ข้าพเจ้าจะอธิบายว่าผู้ที่เบี่ยงเบนจากมัซฮับนี้กลายเป็นผู้ประดิษฐ์บิดอะห์ มัซฮับของซะละฟหมายถึงความเชื่อของเศาะฮาบะห์และตาบิอูน หลักการสำคัญของมัซฮับนี้มีเจ็ดประการ" ดังที่เห็นในหนังสือ อิลญาม ได้กล่าวถึงหลักสำคัญทั้งเจ็ดของมัซฮับของซะละฟ การกล่าวว่าพวกมันเป็นหลักสำคัญของ "ซะละฟิยะห์" หมายถึงการบิดเบือนการเขียนของหนังสือและบิดเบือนอิมามอัลฆอซาลี

ในเกือบทุกหนังสือของอาห์ล อัส-สุนนะห์ เช่นในบท "พยาน" ของ อัด-ดุร อัล-มุคตาร์ หนังสือที่มีคุณค่าสูงสุดของฟิกฮ์ ได้ให้คำนิยามของ "ซะละฟ" และ "คอลาฟ" ว่า: "'ซะละฟ' (รุ่นก่อน) เป็นชื่อเรียกสำหรับเศาะฮาบะห์และตาบิอูน พวกเขายังถูกเรียกว่า ซะละฟ อัส-ซอลิฮีน และนักวิชาการของอาห์ล อัส-สุนนะห์ที่มาสืบต่อจากซะละฟ อัส-ซอลิฮีน ถูกเรียกว่า 'คอลาฟ' (รุ่นต่อมา)" อิมามอัลฆอซาลี, อิมามอัรรอดี และอิมามอัลบายดาวี ซึ่งเป็นเกียรติแก่นักวิชาการทางตัฟซีร์ ทุกท่านอยู่ในมัซฮับของซะละฟ อัส-ซอลิฮีน กลุ่มบิดอะห์ที่เกิดขึ้นในยุคของพวกเขาได้ผสมผสานอิลม์ อัล-กาลาม (ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ) กับปรัชญา ที่จริงแล้วพวกเขาได้ตั้งกฎของอีมานขึ้นอยู่บนปรัชญา หนังสือ อัล-มิลาล์ วาน-นิฮาล ให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับความเชื่อของกลุ่มนอกรีตเหล่านั้น ขณะที่ปกป้องความเชื่อของอาห์ล อัส-สุนนะห์จากกลุ่มนอกรีตเหล่านั้นและหักล้างความคิดนอกรีตของพวกเขา อิมามทั้งสามได้

---

[47] หนังสือ อิลญาม และ อัล-เกาล์ อัล-ฟัศล์ ได้รับการตีพิมพ์ซ้ำโดยสำนักพิมพ์ Hakikat ในอิสตันบูล

ตอบโต้ปรัชญาของพวกเขาอย่างละเอียด การตอบโต้ของพวกเขาไม่ได้หมายถึงการผสมปรัชญากับมัซฮับของอาห์ล อัส-สุนนะห์ แต่ในทางตรงกันข้าม พวกเขากำจัดความคิดทางปรัชญาออกจากความรู้ของกาลาม ไม่มีความคิดทางปรัชญาหรือวิธีการทางปรัชญาในงานของอัลบายดาวี หรือตัฟซีร์ของชัยคห์ซาดะห์ คำอธิบายของคนแรก มันเป็นการกล่าวหาที่น่าเกลียดมากที่จะบอกว่านักวิชาการเหล่านี้พัวพันกับปรัชญา การกล่าวหาเช่นนี้ถูกกล่าวหาต่อนักวิชาการของอาห์ล อัส-สุนนะห์โดยอิบนุ ตัยมียะห์ในหนังสือ อัล-วาสิตะห์ ต่อมา การกล่าวว่าอิบนุ ตัยมียะห์และผู้ติดตามของเขาอิบนุ อัล-กอยยิม อัล-เญาซียะห์พยายามฟื้นฟู "มัซฮับซะละฟิยะห์" สะท้อนถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างผู้ที่อยู่ในเส้นทางที่ถูกต้องและผู้ที่เบี่ยงเบนไปสู่บิดอะห์ ก่อนหน้าคนสองนี้ไม่มีมัซฮับที่เรียกว่า "ซะละฟิยะห์" หรือแม้แต่คำว่า "ซะละฟิยะห์" แล้วจะกล่าวได้อย่างไรว่าพวกเขาพยายามฟื้นฟูมัน? ก่อนหน้าพวกเขามีมัซฮับของซะละฟ อัส-ซอลิฮีน ซึ่งเป็นมัซฮับความเชื่อที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวที่ถูกเรียกว่า อาห์ล อัส-สุนนะห์ วัล-ญะมาอะห์ อิบนุ ตัยมียะห์พยายามบิดเบือนมัซฮับที่ถูกต้องนี้และประดิษฐ์บิดอะห์มากมาย ต้นตอเดียวของหนังสือ คำสอน และความคิดนอกรีตในปัจจุบันของกลุ่มลามัดฮับและ "ผู้ปฏิรูป" ศาสนา คือลัทธิบิดอะห์ของอิบนุ ตัยมียะห์ เพื่อล่อลวงเยาวชนให้เชื่อว่าพวกเขาอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง พวกนอกรีตเหล่านี้ได้คิดค้นอุบายที่น่ากลัว: พวกเขาเปลี่ยนชื่อของ "ซะละฟ อัส-ซอลิฮีน" เป็น "ซะละฟิยะห์" เพื่อที่พวกเขาจะได้นำเสนอบิดอะห์และความคิดนอกรีตของอิบนุ ตัยมียะห์ให้เป็นที่ยอมรับ และลากเยาวชนเข้าสู่เส้นทางของเขา พวกเขาพยายามใส่ร้ายบรรดานักวิชาการอิสลามที่เป็นทายาทของซะละฟ อัส-ซอลิฮีนด้วยการใส่ความคิดทางปรัชญาและบิดอะห์เข้าไปในความเชื่อของพวกเขา และกล่าวหาว่าพวกเขาเบี่ยงเบนจากชื่อที่พวกเขาประดิษฐ์ขึ้นมา "ซะละฟิยะห์"; พวกเขายกอิบนุ ตัยมียะห์ให้เป็นมุจตาฮิด เป็นฮีโร่ที่ฟื้นฟูซะละฟิยะห์ขึ้นมาใหม่ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการแห่งอาห์ล อัส-สุนนะห์ (ขอความเมตตาจากอัลลอฮ์ตาลาจงมีแด่พวกเขาทุกคน) ที่เป็นทายาทของซะละฟ อัส-ซอลิฮีน ยังคงปกป้องคำสอนของอาห์ล อัส-สุนนะห์ ในเรื่องความเชื่อ ซึ่งเป็นมัซฮับของซะละฟ อัส-ซอลิฮีนในหนังสือที่พวกเขาเขียนมาจนถึงปัจจุบัน และพวกเขาแจ้งว่าอิบนุ ตัยมียะห์, อัชชาวกานี และคนอื่นๆ เบี่ยงเบนไปจากรอยเท้าของซะละฟ อัส-ซอลิฮีนและกำลังนำพามุสลิมไปสู่ความพินาศและนรก

ผู้ที่อ่านหนังสือ At-Tawassuli bin-Nabi wa bis-salihin, Ulama al-Muslimin wal-mukhalifun, Shifa as-siqam และ Tat'hir al-fuad min danasil-itiqad (คำนำของหนังสือเล่มหลัง) จะตระหนักได้ว่า ผู้ริเริ่มความเชื่อที่บิดเบือนที่เรียกว่า “ซาลาฟียะฮ์ใหม่” กำลังพาผู้นับถือศาสนาอิสลามไปสู่ความพินาศและทำลายอิสลามจากภายใน

ปัจจุบันนี้มีบางคนพูดถึงชื่อ “ซาลาฟียะฮ์” ทุกคนที่เป็นมุสลิมควรจะรู้ให้ชัดเจนว่า ในศาสนาอิสลามไม่มีสิ่งที่เรียกว่ามัซฮับของซาลาฟียะฮ์ มีแต่มัซฮับของ ซาลาฟ อัส-ซอลิฮีน เท่านั้น ซึ่งหมายถึงมุสลิมในสองศตวรรษแรกของศาสนาอิสลามที่ได้รับการยกย่องและสรรเสริญใน หะดีษ อัช-ชารีฟ นักวิชาการอิสลามในศตวรรษที่สามและสี่เรียกว่า คอลาฟ อัส-ซอดิกิน ความเชื่อของคนที่นับถือท่านเหล่านี้เรียกว่ามัซฮับ อะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะฮ์ นี่คือมัซฮับของความเชื่อในศาสนาอิสลาม อีหม่านที่ซาลาฟ อัส-ซอลิฮีน (หมายถึงเศาะฮาบัต อัล-กิรอมและตาบิอีน) ถือครองนั้นเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างในความเชื่อของพวกเขา วันนี้มุสลิมส่วนใหญ่บนโลกเป็นผู้ที่อยู่ในมัซฮับอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ กลุ่มต่างๆ ที่มีความเชื่อผิดเพี้ยนจำนวน 72 กลุ่มเกิดขึ้นหลังจากศตวรรษที่สองของศาสนาอิสลาม แม้ผู้ก่อตั้งบางคนอาจจะมีชีวิตอยู่ก่อนหน้านั้น แต่หลังจากยุคของตาบิอีน พวกเขาเขียนหนังสือและปรากฏตัวเป็นกลุ่มต่างๆ และขัดขืนต่ออะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม) คือผู้ที่ตั้งมั่นความเชื่อของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ เศาะฮาบัต อัล-กิรอมได้สืบทอดความเชื่อเหล่านี้จากท่าน และตาบิอีน อัล-อิซามก็ได้เรียนรู้ความเชื่อเหล่านี้จากเศาะฮาบัต อัล-กิรอม และผู้สืบทอดของพวกเขาก็เรียนรู้จากพวกเขา ทำให้ความเชื่อของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์มาถึงเราผ่านทางการถ่ายทอด (นาเกล) และความถูกต้อง (ตะวาตุร) ความเชื่อเหล่านี้ไม่สามารถถูกสำรวจโดยการใช้เหตุผล องค์ประกอบทางปัญญาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้ แต่จะช่วยให้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ดีขึ้น กล่าวคือปัญญามีความจำเป็น

ในการทำความเข้าใจความถูกต้องและคุณค่าของมัน นักวิชาการหะดีษทุกคนถือครองความเชื่อของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ และอีม่ามทั้งสี่ในมัซฮับที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ (อะม้าล) หรือฟิกฮ์ ก็อยู่ในมัซฮับนี้ด้วยเช่นกัน อัล-มะตุริดี และอัล-อะชารี สองอีม่ามในมัซฮับของเราเกี่ยวกับความเชื่อ (อิเตียะด) ก็อยู่ในมัซฮับอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์เช่นกัน อีม่ามทั้งสองนี้ได้แพร่กระจายมัซฮับนี้เสมอมา พวกเขาปกป้องมัซฮับนี้เสมอมา ต่อต้านพวกนอกรีตและวัตถุนิยมที่จมอยู่ในความคิดของนักปรัชญากรีกโบราณ แม้พวกเขาจะเป็นร่วมสมัยกัน แต่พวกเขาอาศัยอยู่ในประเทศที่ห่างไกลกัน และการให้เหตุผลและพฤติกรรมของผู้โจมตีก็แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการป้องกันและการวิจารณ์ของอีม่ามทั้งสองจึงแตกต่างกัน ซึ่งไม่ได้หมายความว่าพวกเขาอยู่ในมัซฮับที่แตกต่างกัน บรรดานักวิชาการที่มีความรู้ลึกซึ้งหลายแสนคนและเหล่าอุลามะฮ์ที่มาหลังจากอีม่ามทั้งสองนี้ได้ศึกษาหนังสือของพวกเขาและกล่าวเป็นเอกฉันท์ว่าทั้งสองเป็นผู้ปฏิบัติตามมัซฮับอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ นักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์จัดการกับนัศที่มีความหมายชัดเจนตามความหมายตรงๆ ของพวกเขา กล่าวคือพวกเขาให้ความหมายชัดเจนต่ออายะฮ์และหะดีษเหล่านี้และไม่ทำการตะวีล (การตีความ) นัศเหล่านี้หรือนำความหมายนี้ไปเปลี่ยนแปลงเว้นแต่มีความจำเป็นอย่างแรงกล้า (ดะรุเราะฮ์) ที่จะทำเช่นนั้น พวกเขาไม่เคยทำการเปลี่ยนแปลงใดๆ ด้วยความรู้หรือความคิดเห็นส่วนตัว แต่กลุ่มนอกรีตและลามัซฮับกลับไม่ลังเลที่จะเปลี่ยนแปลงพิธีกรรม (อิบาดะฮ์) และคำสอนของอีหม่านให้สอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาได้ยินจากนักปรัชญากรีกและจากนักวิทยาศาสตร์เท็จที่เป็นศัตรูกับอิสลาม เมื่อรัฐออตโตมัน ซึ่งเป็นผู้พิทักษ์ศาสนาอิสลามและเป็นผู้รับใช้ของนักวิชาการซุนนี ล่มสลายลงเนื่องจากความพยายามอันยาวนานนับศตวรรษของผู้สอนศาสนาและนโยบายสกปรกของจักรวรรดิอังกฤษที่ใช้พลังทางวัตถุทุกชนิด กลุ่มลามัซฮับก็ฉวยโอกาสนี้ ด้วยการโกหกและอุบายที่ชั่วร้าย พวกเขาเริ่มโจมตีอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์และทำลายอิสลามจากภายในโดยเฉพาะในประเทศอย่างซาอุดิอาระเบียที่นักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ไม่ได้รับอนุญาตให้พูดอย่างเสรี ทองคำที่แจกจ่ายโดยกลุ่มวาฮาบีอย่างไม่สิ้นสุดช่วยให้การรุกรานนี้แพร่กระจายไปทั่วโลก จากรายงานในปากีสถาน อินเดีย และประเทศในแอฟริกา พบว่าบางคนที่มีหน้าที่ทางศาสนาแต่มีความรู้ทางศาสนาน้อยและไม่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ได้รับตำแหน่งและที่พักในอพาร์ตเมนต์เป็นการตอบแทนสำหรับการสนับสนุนผู้รุกรานเหล่านี้ โดยเฉพาะความพยายามที่ไม่ซื่อสัตย์ในการหลอกลวงเยาวชนและแยกพวกเขาออกจากมัซฮับของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ทำให้พวกเขาได้รับผลประโยชน์อันชั่วร้ายเหล่านั้น ในหนึ่งในหนังสือที่พวกเขาเขียนขึ้นเพื่อหลอกลวงนักเรียนมุสลิมในมัดรอซะฮ์ (สถาบันการศึกษาอิสลาม) และลูกหลานของชาวมุสลิม ผู้เขียนกล่าวว่า: "ข้าพเจ้าเขียนหนังสือเล่มนี้ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะขจัดความคลั่งไคล้ของมัซฮับและช่วยให้ทุกคนสามารถอยู่ในมัซฮับของตนได้อย่างสันติ" คนผู้นี้หมายความว่าเขาจะขจัด 'ความคลั่งไคล้' ของมัซฮับด้วยการโจมตีอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์และลดคุณค่าของนักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ เขาแทงอิสลามด้วยมีดและบอกว่าเขาทำเช่นนี้เพื่อให้มุสลิมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ! ในอีกตอนหนึ่งในหนังสือ เขากล่าวว่า: "ถ้าผู้ใดคิด [คำถาม] และได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง เขาจะได้รับรางวัลสิบเท่า หากใครพลาดจะได้รับรางวัลหนึ่ง" หากสิ่งนี้เป็นความจริง ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคริสเตียนหรือผู้บูชารูปเคารพ ก็จะได้รับรางวัลสำหรับความคิดของพวกเขาทุกครั้งและจะได้รับซะวาบ (ผลบุญ) สิบเท่าสำหรับความคิดที่ถูกต้อง! ดูเถิดว่าเขาเปลี่ยนหะดีษ อัช-ชารีฟ ของท่านนบีของเรา (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม) และใช้อุบายอย่างไร! หะดีษ อัช-ชารีฟ กล่าวไว้ว่า: "ถ้ามุจญ์ตะฮิด (ผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินข้อกฎหมายอิสลาม) สรุปได้ถูกต้องขณะเขาใช้หลักการ [เกี่ยวกับอะม้าล] จากอายะฮ์ กะรีมะฮ์ หรือจากหะดีษ ชารีฟ เขาจะได้รับซะวาบสิบเท่า หากเขาผิด เขาจะได้รับซะวาบหนึ่ง" หะดีษ ชารีฟ นี้แสดงให้เห็นว่ารางวัลเหล่านี้จะไม่ได้รับแก่ทุกคนที่คิด แต่จะให้แก่นักวิชาการอิสลามที่ก้าวไปสู่ระดับการอิจญ์ติฮาด และจะไม่ได้รับรางวัลสำหรับความคิดทุกครั้ง แต่สำหรับงานในการดึงกฎจากนัศ (หลักฐาน) [เกี่ยวกับอะม้าล] ซึ่งงานของพวกเขาเป็นการอิบาดะฮ์ (หน้าที่ทางศาสนาอิสลาม) ซะวาบก็จะได้รับสำหรับสิ่งนี้เช่นเดียวกับที่มันได้รับสำหรับทุกอิบาดะฮ์

ในสมัยของซาลัฟ อัส-ซอลิฮีน และนักวิชาการมุจญ์ตะฮิด ซึ่งเป็นผู้สืบทอดของพวกเขา กล่าวคือจนกระทั่งสิ้นสุดศตวรรษที่สี่ของศาสนาอิสลาม เมื่อมีเรื่องใหม่ๆ เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิต นักวิชาการมุจญ์ตะฮิดทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน และดึงข้อสรุปจากแหล่งที่มาสี่ประการที่เรียกว่า อัล-อะดิลลัต อัช-ชะริยา ว่าเรื่องนั้นต้องจัดการอย่างไร และมุสลิมทุกคนจัดการตามข้อสรุปของอิหม่าม(อิหม่าม) ของมัซฮับของพวกเขา และนักวิชาการที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่ทำเช่นนั้นก็ได้รับซะวาบสิบเท่าหรือหนึ่งเท่า หลังจากศตวรรษที่สี่ ผู้คนยังคงติดตามข้อสรุปของมุจญ์ตะฮิดเหล่านี้ตลอดระยะเวลานานนั้น ไม่มีมุสลิมคนใดที่ไม่มีทางแก้ไขปัญหาในเรื่องใดๆ ของพวกเขา หลังจากนั้นนักวิชาการหรือมุฟตีไม่สามารถศึกษาจนถึงระดับที่เจ็ดของมุจญ์ตะฮิดได้เลย และดังนั้น วันนี้เราต้องเรียนรู้จากมุสลิมที่สามารถอ่านและเข้าใจหนังสือของนักวิชาการของมัซฮับทั้งสี่ หรือจากหนังสือที่มุสลิมนั้นแปล และปรับใช้การอิบาดะฮ์และชีวิตประจำวันของเราให้สอดคล้องกับมุสลิมนั้น อัลลอฮ์ ตาอาลา ประกาศกฎเกณฑ์ของทุกสิ่งในอัลกุรอาน กะรีม ท่านนบีมุฮัมมัด (อะลัยฮิส-ซาลาม) ของพระองค์อธิบายทั้งหมด นักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ เรียนรู้พวกมันจากเศาะฮาบัต อัล-กิรอม และเขียนมันลงในหนังสือของพวกเขา หนังสือเหล่านี้มีอยู่ทั่วโลกในขณะนี้ วิธีปฏิบัติตามสิ่งใหม่ที่จะเกิดขึ้นในส่วนใดของโลกจนกว่าจะสิ้นโลกสามารถแก้ไขได้โดยการเทียบเคียงกับข้อมูลในหนังสือเหล่านี้ การเข้าถึงนี้เป็นปาฏิหาริย์ (มุญิซะฮ์) ของอัลกุรอาน กะรีม และเป็นความมหัศจรรย์พิเศษ (กะรามะฮ์) ของนักวิชาการอิสลาม อันที่จริง สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือการเรียนรู้วิธีทำธุรการโดยการสอบถามจากมุสลิมซุนนีที่แท้จริง คนที่ถามคนลามัซฮับที่มีตำแหน่งทางศาสนาจะถูกชักนำไปสู่คำตอบที่ไม่สอดคล้องกับหนังสือฟิกฮ์ ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เยาวชนมักถูกล่อลวงโดยคนไม่รู้ที่เป็นลามัซฮับจากปากีสถานและอินเดีย ซึ่งหลังจากที่พำนักอยู่ในประเทศอาหรับเป็นเวลาหลายปี พวกเขาเรียนรู้ที่จะพูดภาษาอาหรับและเสียเวลาไปกับชีวิตที่เต็มไปด้วยความบันเทิง ความสุข และการทำบาป และสุดท้ายได้รับใบรับรองที่ประทับตราจากบุคคลลามัซฮับที่เป็นศัตรูกับอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ เยาวชนที่เห็นใบรับรองปลอมของพวกเขาและได้ยินพวกเขาพูดภาษาอาหรับเข้าใจผิดคิดว่าพวกเขาเป็นผู้มีตำแหน่งทางศาสนา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถเข้าใจแม้แต่หนังสือฟิกฮ์ (กฎหมายอิสลาม) เล่มหนึ่งได้ และไม่รู้อะไรเกี่ยวกับการสอนฟิกฮ์ในหนังสือเลย แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่เชื่อในคำสอนทางศาสนาเหล่านี้ด้วยซ้ำ; พวกเขาเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าความคลั่งไคล้ ในอดีต คำตอบที่นักวิชาการอิสลามให้สำหรับคำถามที่ถูกถามนั้นเป็นคำตอบที่พวกเขาค้นพบโดยการค้นหาในหนังสือฟิกฮ์ อย่างไรก็ตาม คนลามัซฮับที่มีตำแหน่งทางศาสนาเหล่านี้ เนื่องจากไม่สามารถอ่านหรือเข้าใจหนังสือฟิกฮ์ได้ จึงชักนำผู้ถามให้เข้าใจผิดโดยพูดในสิ่งที่คิดขึ้นมาเองโดยใช้ความคิดอันเขลาและความคิดที่บกพร่องของพวกเขาและทำให้พวกเขาต้องตกนรก นั่นคือสิ่งที่ท่านนบีของเรา (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม) ได้กล่าวไว้ว่า: "นักวิชาการที่ดีคือมนุษย์ที่ดีที่สุด นักวิชาการที่เลวร้ายที่สุดคือมนุษย์ที่แย่ที่สุด" หะดีษ อัช-ชารีฟ นี้แสดงให้เห็นว่านักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุด และคนลามัซฮับคือมนุษย์ที่แย่ที่สุด เพราะคนแรกชี้นำผู้คนให้ปฏิบัติตามรอซูลุลลอฮ์ ซึ่งก็คือไปสวรรค์ และคนหลังนำพวกเขาไปสู่ความคิดนอกรีต ซึ่งก็คือไปนรก อุสตาซ อิบนุ คอลีฟะห์ อะลิวี ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอิสลาม ญามิอฺ อัล-อัซฮัร ได้เขียนไว้ในหนังสือของเขา อะกีดะห์ อัส-ซาลาฟี วัล-คอลัฟ ว่า:

"ตามที่อัลลามะฮ์ อะบู ซุฮฺเราะห์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ ตารีค อัล-มะซาฮิบ อัล-อิสลามิยยาห์ บางคนที่แยกตัวออกจากมัซฮับฮัมบะลีย์ในศตวรรษที่สี่หลังจากฮิจญ์เราะห์เรียกตัวเองว่า 'ซาลาฟีย์น' อะบู อัล-ฟะรอจญ์ อิบนุ อัล-เฌาซีย์ (เราะหิมะฮุลลอฮ์ ตาอาลา อะลัยฮ์) ซึ่งเป็นชาวฮัมบะลีย์เช่นกัน และนักวิชาการคนอื่น ๆ ได้ประกาศว่าซาลาฟีย์เหล่านั้นไม่ได้เป็นผู้ติดตามของซาลัฟ อัส-ซอลิฮีน และพวกเขาเป็นผู้มีบิดอะห์ที่สังกัดลัทธิมุญัสสิมะห์ และสามารถยับยั้งการแพร่กระจายของฟิตนะห์นี้ ในศตวรรษที่

เจ็ด อิบนุ ตัยมียะห์ ได้ปลุกระดมฟิตนะห์นี้อีกครั้ง"[48] ลัทธิละมัดฮับบี (la-madhhabi) ได้นำชื่อ "ซาลาฟียะฮ์" (Salafiyya) มาใช้และเรียกอิบนุ ตัยมิยะฮ์ว่าเป็น "อิมาม (ผู้นำ) ผู้ยิ่งใหญ่ของซาลาฟียะฮ์" ซึ่งเป็นความจริงในแง่หนึ่ง เนื่องจากคำว่า "ซาลาฟีย์" (Salafi) ยังไม่มีการใช้มาก่อนเขา ก่อนหน้านี้มีเพียงซาลาฟ อัส-ซอลิฮีน (Salaf as-Salihin) ที่มีมัซฮับเป็นอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์เท่านั้น ความเชื่อที่ผิดเพี้ยนของอิบนุ ตัยมิยะฮ์ได้กลายเป็นแหล่งที่มาสำหรับวะฮาบีย์และกลุ่มละมัดฮับไบอ์อื่นๆ อิบนุ ตัยมิยะฮ์ได้รับการศึกษาในมัซฮับฮัมบาลี (Hanbali) นั่นคือเขาเคยเป็นซุนนี อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาเพิ่มพูนความรู้และถึงขั้นฟัตวา เขาก็เริ่มชื่นชมความคิดเห็นของตัวเองและคิดว่าตนเหนือกว่านักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ (รฮ.). การเพิ่มขึ้นของความรู้ของเขากลายเป็นสาเหตุให้เขาหลงผิด เขาไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในมัซฮับฮัมบาลีอีกต่อไป เพราะการอยู่ในหนึ่งในสี่มัซฮับนั้นต้องยึดถือความเชื่อของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ผู้ที่ไม่มีความเชื่อในอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ไม่สามารถถือว่าเป็นคนในมัซฮับฮัมบาลีได้ กลุ่มละมัดฮับไบอ์ (la-madhhabi) ใช้ทุกโอกาสในการพูดให้ร้ายต่อมุสลิมซุนนีในประเทศของพวกเขาเอง พวกเขาใช้กลวิธีทุกประเภทเพื่อป้องกันไม่ให้มีการอ่านหนังสือของซุนนีและไม่ให้มีการเรียนรู้คำสอนของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ตัวอย่างเช่น คนละมัดฮับไบอ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงชื่อของฉันว่า "เภสัชกรหรือวิศวกรเคมีจะมีความรู้ทางศาสนาได้อย่างไร? เขาควรทำงานในสาขาของตนเองและไม่ยุ่งเกี่ยวกับธุรกิจของเรา" คำกล่าวนี้เป็นคำกล่าวที่ไม่รู้และโง่เขลาอย่างยิ่ง! เขาคิดว่านักวิทยาศาสตร์จะไม่มีความรู้ทางศาสนา เขาไม่ทราบว่านักวิทยาศาสตร์มุสลิมนั้นสังเกตพลังของพระผู้เป็นเจ้า (Sun' al-Ilahi) ทุกขณะ รับรู้ถึงความสมบูรณ์แบบของพระผู้สร้างสูงสุดที่ปรากฏในสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และเมื่อเห็นความสามารถที่จำกัดของสิ่งมีชีวิตเมื่อเทียบกับพลังที่ไม่มีขีดจำกัดของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจึงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า (tasbih) และรับรู้ว่าพระองค์ปราศจากข้อบกพร่องทั้งปวง (tanzih) แมกซ์ พลังค์ นักฟิสิกส์นิวเคลียร์ชาวเยอรมันผู้มีชื่อเสียง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนในงานของเขาที่ชื่อว่า Der Strom อย่างไรก็ตาม ผู้ไม่รู้ในลัทธิละมัดฮับบีคนนี้ อาศัยเพียงเอกสารที่อาจได้รับจากคนนอกศาสนาเช่นเดียวกับเขา และเก้าอี้ที่จัดเตรียมโดยพวกนอกศาสนา หรือบางทีอาจประทับใจกับทองคำที่แจกจ่ายมาจากต่างประเทศ คิดว่าตนเองมีความรู้ทางศาสนาผูกขาด ข้าพเจ้าขอให้พระผู้เป็นเจ้านำทางคนโชคร้ายผู้นี้และพวกเราทุกคนให้เข้ามาสู่ทางที่ถูกต้อง ขอให้พระองค์ปกป้องเยาวชนที่ไร้เดียงสาจากกับดักของโจรศาสนาเหล่านี้ที่ใช้เอกสารเท็จในการแสวงหาอำนาจ อามีน! ในความเป็นจริง ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่รับใช้ชาติอย่างถ่อมตนมาเป็นเวลากว่า 30 ปีในฐานะเภสัชกรและวิศวกรเคมี นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาและทำงานด้านการศึกษาศาสนาอิสลามอย่างหนักเป็นเวลาเจ็ดปี และได้รับเกียรติให้ได้รับ อิญาซะห์ (ijaza) ซึ่งเป็นใบรับรองที่ยืนยันถึงความรู้ในด้านศาสนาอิสลามจากนักวิชาการอิสลามผู้ยิ่งใหญ่ แม้จะมีความรู้ในทั้งสองด้านอย่างลึกซึ้ง ข้าพเจ้าก็ยังคงรู้สึกต่ำต้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความยิ่งใหญ่ของวิทยาศาสตร์และศาสนา ข้าพเจ้าเห็นถึงความไร้ความสามารถของตนอย่างชัดเจน ในความเข้าใจนี้ข้าพเจ้าพยายามทำตัวให้สมควรกับการเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลา ความกลัวและความกังวลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของข้าพเจ้าคือการหลงผิดไปกับเกียรติของปริญญาและอิญาซะห์ของข้าพเจ้า และคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจในเรื่องเหล่านี้ ระดับความกลัวที่สูงของข้าพเจ้าแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในทุกคำพูด ข้าพเจ้าไม่เคยพยายามที่จะเขียนความคิดเห็นส่วนตัวในหนังสือของตนเองเลย ข้าพเจ้าได้นำเสนอข้อเขียนอันมีค่าของนักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ ที่ได้รับการชื่นชมจากผู้ที่เข้าใจในคุณค่าของพวกเขา โดยการแปลจากภาษาอาหรับหรือเปอร์เซีย ความกลัวนี้ทำให้ข้าพเจ้าไม่เคยคิดที่จะเขียนหนังสือ แต่ข้าพเจ้าเริ่มพิจารณาเมื่อได้เห็น หะดีษ อัช-ชะรีฟ บนหน้าปกของ อัศ-ซาวายิก อัล-มุฮ์รีกะฮ์

[48] หนังสือ Aqidat as-Salafi wal-khalaf ความยาว 340 หน้า ตีพิมพ์ในกรุงดามัสกัสในปี 1978/1398 ฮิจญ์เราะห์ ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับบิดอะห์ (ความเชื่อนอกรีต) หลายประการของพวกซาลาฟีย์และวะฮาบีย์ ตลอดจนการใส่ร้ายของพวกเขาต่ออะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ และคำตอบที่ให้โต้ตอบกับข้อกล่าวหานั้น หนังสือเล่มนี้มุ่งเน้นไปที่การปกป้องคำสอนของอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ จากการโจมตีและการบิดเบือนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

ที่กล่าวว่า "เมื่อฟิตนะฮ์กลายเป็นสิ่งแพร่หลาย ผู้ที่รู้ความจริงต้องแจ้งผู้อื่น หากพวกเขาไม่ทำเช่นนั้น ขอให้พวกเขาถูกสาปแช่งโดยอัลลอฮ์และโดยทุกคน" เมื่อข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงความเหนือกว่าของความเข้าใจและความสามารถทางปัญญาของนักวิชาการซุนนีในด้านความรู้ทางศาสนาและวิทยาศาสตร์ของยุคของพวกเขา และความพยายามใน อิบาดะห์ และ ตะกวา ของพวกเขา ข้าพเจ้ารู้สึกต่ำต้อยและมองว่าความรู้ของตนเองเป็นเพียงหยดน้ำเมื่อเทียบกับมหาสมุทรแห่งความรู้ของนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ในอีกด้านหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่ามีผู้ศรัทธาน้อยลงเรื่อยๆ ที่สามารถอ่านและเข้าใจหนังสือที่เขียนโดยนักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ และมีผู้หลงผิดที่ไร้ความรู้ร่วมกันกับผู้ที่มีตำแหน่งทางศาสนาและเขียนหนังสือที่เต็มไปด้วยนวัตกรรมที่เป็นบิดอะฮ์ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและหวาดกลัวต่อคำขู่สาปแช่งในหะดีษ อัช-ชะรีฟ ความเมตตาและความกรุณาที่ข้าพเจ้ามีต่อพี่น้องที่รักและเยาวชนของข้าพเจ้า กระตุ้นให้ข้าพเจ้าเริ่มแปลผลงานที่ข้าพเจ้าเลือกจากหนังสือของนักวิชาการอะฮ์ล อัส-ซุนนะฮ์ แม้ว่าข้าพเจ้าจะได้รับจดหมายแสดงความยินดีและความชื่นชมอย่างมากมาย แต่ก็พบคำวิจารณ์และการใส่ร้ายจากกลุ่มละมัดฮับไบอ์บ้างเป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้าพเจ้าไม่มีข้อสงสัยในจิตสำนึกของตนเองเกี่ยวกับ อิคลาศ และความภักดีต่อพระผู้สร้าง ข้าพเจ้าจึงดำเนินการทำหน้าที่ของตนเองต่อไปโดยมอบตนเองให้กับอัลลอฮ์ ตะอาลา และขอความช่วยเหลือ (ตะวัซซุล) จากจิตวิญญาณที่ได้รับพรของท่านศาสดา (ศ็อลฯ) และบ่าวผู้ภักดีของพระองค์ ขอให้อัลลอฮ์ ตะอาลา นำพาพวกเราทุกคนไปในทางที่ถูกต้องที่พระองค์พึงพอใจ อามีน

นักวิชาการฮานาฟีผู้ยิ่งใหญ่ Muhammad Bahit al-Mutii ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยอัล-อัซฮัรในอียิปต์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ Tat'hir al-Fuad min Danis al-Itiqad ว่า:

"ในบรรดามวลมนุษยชาติทั้งหมด บรรดานบี (อะลัยฮิมุส-ซลาตุ วัส-ซาลาม) เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุด พวกเขาได้รับการปกป้องจากความผิดพลาด การหลงผิด การไม่รู้ตัว การไม่ซื่อสัตย์ การยึดติดทางความคิด การดื้อรั้น การตามอารมณ์นัฟส์ ความโกรธแค้น และความเกลียดชัง บรรดานบีได้รายงานและอธิบายสิ่งที่ได้รับการเปิดเผยจากอัลลอฮ์ ตะอาลา คำสอนทางศาสนา คำสั่ง และข้อห้ามที่พวกเขาได้รายงานมาล้วนเป็นความจริง ไม่มีสิ่งใดที่ผิดหรือบิดเบือน หลังจากพวกเขา ผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุดรองลงมาคือบรรดาเศาะฮาบะห์ (สหายของท่านนบี) เนื่องจากพวกเขาได้รับการฝึกฝนเจริญงอกงาม และชำระจิตใจให้บริสุทธิ์จากการอยู่ในซูฮ์บะห์ (การเป็นเพื่อนของนบีหรือวะลี) ของบรรดานบี พวกเขาได้ถ่ายทอดและอธิบายสิ่งที่ได้ยินจากบรรดานบีอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่พวกเขาถ่ายทอดมาล้วนเป็นความจริง และพวกเขาห่างไกลจากบาปและความชั่วเหล่านั้น พวกเขาไม่ได้ขัดแย้งกันด้วยความยึดติดทางความคิดหรือดื้อรั้น และพวกเขาก็ไม่ได้ตามอารมณ์นัฟส์

การที่บรรดาเศาะฮาบะห์อธิบายอายะห์และหะดีษ และใช้การ อิจญ์ติฮาด ในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในหมู่มนุษย์นั้นเป็นพรอันยิ่งใหญ่จากพระองค์ต่อประชาชาติของนบีผู้เป็นที่รักของพระองค์ คือท่านนบีมุฮัมมัด (อะลัยฮิส-ซลาม) และเป็นความเมตตาจากพระองค์ต่อท่าน พระคัมภีร์อัล-กุรอานกล่าวไว้ว่าบรรดาเศาะฮาบะห์นั้นเคร่งครัดต่อผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่มีความอ่อนโยนและเมตตาต่อกันและกัน พวกเขาทำละหมาดด้วยความตั้งใจ และคาดหวังทุกสิ่งทุกอย่างและสวนสวรรค์จากอัลลอฮ์ ตะอาลา ในบรรดาการอิจญ์ติฮาดของพวกเขา ทุกเรื่องที่มีการบรรลุถึง อิจญ์มาอ์ (ฉันทามติ) นั้นถูกต้อง พวกเขาทั้งหมดสมควรที่จะได้รับ ซะวาบ (ผลบุญ) เนื่องจากความจริงมีเพียงหนึ่งเดียว"

ผู้ที่สูงส่งที่สุดหลังจากเศาะฮาบะห์อัล-กิรามก็คือบรรดามุสลิมที่ได้พบกับพวกเขาและได้รับการฝึกฝนในซูฮ์บะห์ (การเป็นเพื่อนหรือการอยู่ใกล้ชิด) ของพวกเขา พวกเขาเรียกว่า ตาบิอูน พวกเขาได้รับความรู้ทางศาสนาทั้งหมดจากเศาะฮาบะห์อัล-กิราม ผู้ที่สูงส่งที่สุดรองจากตาบิอูนก็คือบรรดามุสลิมที่ได้พบกับตาบิอูนและได้รับการฝึกฝนในซูฮ์บะห์ของพวกเขา พวกเขาเรียกว่า ตาบิอ์อัต-ตาบิอีน ในบรรดามนุษย์ที่มาหลังจากพวกเขาในศตวรรษต่อๆ มา จนถึงวันสิ้นโลก ผู้ที่สูงส่งและดีที่สุดคือบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา เรียนรู้คำสอนของพวกเขา และเดินตามรอยเท้าของพวกเขา ในบรรดาผู้ที่ประกอบอาชีพทางศาสนาหลังจากยุค สะละฟุส-ซอลิฮีน ผู้ที่มีสติปัญญาและความเข้าใจที่ถูกต้อง คำ

พูดและการกระทำของพวกเขาสอดคล้องกับคำสอนของท่านรอซูลุลลอฮ์และสะละฟุส-ซอลิฮีน และไม่เคยหลงทางไปจากหนทางของพวกเขาทั้งในความเชื่อและการกระทำ และไม่เคยเกินขอบเขตของอิสลาม ไม่เกรงกลัวต่อคำพูดที่ไม่ดีของผู้อื่น การเดินตามพวกเขาทำให้พวกเขาไม่หลงไปจากเส้นทางที่ถูกต้อง พวกเขาไม่ฟังคำพูดของคนไม่รู้และไม่หลงทางไปจากมัดฮับทั้งสี่ของอิมามมุจญ์ตะฮิด

มุสลิมควรหาผู้รู้เช่นนี้ ถามพวกเขา และเรียนรู้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ และควรทำตามคำแนะนำของพวกเขาในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ เพราะผู้รู้เช่นนี้รู้และทำให้คนอื่นรู้ถึงยารักษาจิตวิญญาณ ซึ่งก็คือความรู้ที่รักษาวิญญาณซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา สร้างขึ้นเพื่อป้องกันมนุษย์จากการหลงผิดและทำให้พวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ พวกเขาสามารถรักษาผู้ที่มีจิตวิญญาณที่ป่วยและความเข้าใจที่จำกัดได้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ผู้รู้เช่นนี้พูด ทำ หรือเชื่อ ล้วนสอดคล้องกับอิสลาม พวกเขาเข้าใจทุกอย่างได้อย่างถูกต้องและตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง อัลลอฮ์ ตะอาลา ยินดีต่อทุกสิ่งที่พวกเขาทำ และสำหรับผู้ที่ต้องการบรรลุถึงความยินดีของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะชี้ทางให้พวกเขาบรรลุถึงความยินดีของพระองค์

อัลลอฮ์ ตะอาลา จะช่วยผู้ที่มีอีหม่านและปฏิบัติตามข้อกำหนดของอีหม่านให้พ้นจากการถูกกดขี่และความทุกข์ทรมาน พระองค์จะทำให้พวกเขาได้รับแสงสว่างทางวิญญาณ ความสงบสุข และความสุข ในทุกเวลาและในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ พวกเขาจะอยู่ในความสุขและความสบายใจเสมอ และในวันกิยามะห์ พวกเขาจะอยู่เคียงข้างบรรดานบี, ศิดดี๊ก (ผู้ที่จงรักภักดีต่อท่านนบีอย่างซื่อสัตย์และเป็นผู้ที่ดีเสมอ), บรรดาชะฮีด และบรรดามุสลิมผู้ซอลิห์ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในศตวรรษใดก็ตาม หากผู้ที่มีตำแหน่งทางศาสนาไม่ปฏิบัติตามคำกล่าวของท่านนบีและเศาะฮาบะห์ หากคำพูด การกระทำ และความเชื่อของพวกเขาไม่สอดคล้องกับคำสอนของพวกเขา หากพวกเขาปฏิบัติตามนัฟซและความคิดของตนเอง และเกินขอบเขตของอิสลาม หรือหากพวกเขาตามความคิดของตนเองไปคัดค้านแง่ที่ละเอียดอ่อนของอิสลามและล้ำเส้นของมัดฮับทั้งสี่ในคำสอนที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ พวกเขาจะถูกตัดสินว่าเป็นผู้มีตำแหน่งทางศาสนาที่ทุจริต อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ประทับตราหัวใจของพวกเขาไว้ ดวงตาของพวกเขาไม่สามารถเห็นทางที่ถูกต้อง และหูของพวกเขาไม่สามารถได้ยินคำที่ถูกต้อง ในอาคิเราะห์พวกเขาจะได้รับการทรมานที่ขมขื่น อัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ชอบพวกเขา ผู้คนเหล่านี้เป็นศัตรูของบรรดานบี พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่ในทางที่ถูกต้อง พวกเขาชื่นชอบพฤติกรรมของตนเอง แต่แท้จริงแล้วพวกเขาเป็นผู้ติดตามของชัยฏอน มีเพียงไม่กี่คนที่รู้สึกตัวและกลับสู่ทางที่ถูกต้อง คำพูดของพวกเขาดูสุภาพ ไพเราะ หรือมีประโยชน์ แต่สิ่งที่พวกเขาคิดและชอบนั้นล้วนเป็นสิ่งชั่วร้าย พวกเขาหลอกลวงคนโง่เขลาและนำพาพวกเขาไปสู่การนอกรีตและความพินาศ คำพูดของพวกเขาดูเหมือนจะสว่างไสวและไร้ที่ติ เช่นหิมะ แต่เมื่อถูกแสงแห่งความจริง ก็จะละลายหายไป ผู้คนที่ชั่วร้ายเหล่านี้ ที่หัวใจของพวกเขาถูกทำให้มืดดำและถูกประทับตราโดยอัลลอฮ์ ตะอาลา ถูกเรียกว่า อะห์ลุล-บิดอะห์ หรือผู้ที่ไม่มีมัดฮับและมีตำแหน่งทางศาสนา พวกเขาเป็นคนที่ความเชื่อและการกระทำไม่สอดคล้องกับอัลกุรอาน, ฮะดีษ หรืออิญมะอ์อัล-อุมมะฮ์ การเบี่ยงเบนออกจากทางที่ถูกต้องทำให้พวกเขานำทางมุสลิมไปสู่ความพินาศเช่นกัน ผู้ที่ติดตามพวกเขาจะจบลงในนรก ในยุคของ สะละฟุส-ซอลิฮีน และในหมู่ผู้ที่มีตำแหน่งทางศาสนาที่มาในภายหลัง มีผู้ที่นอกรีตจำนวนมาก การปรากฏตัวของพวกเขาในหมู่มุสลิมเหมือนกับเนื้อร้ายในร่างกาย หากส่วนนี้ไม่ได้ถูกกำจัดออกไป ส่วนที่แข็งแรงจะไม่รอดพ้นจากหายนะ พวกเขาเหมือนคนที่ได้รับโรคติดต่อ ผู้ที่มีการสัมผัสกับพวกเขาจะได้รับผลกระทบ เราต้องหลีกเลี่ยงพวกเขาเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากพวกเขา" หนึ่งในบุคคลที่ทุจริตและมีตำแหน่งทางศาสนาที่นอกรีตและสร้างความเสียหายมากคือ อิบนุตัยมียะห์ ในหนังสือของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน อัล-วะสิฏียะห์ เขาได้คัดค้านอิญมะอ์อัล-มุสลิมีน ขัดแย้งกับคำประกาศที่ชัดเจนในอัลกุรอานและฮะดีษอัชชะรีฟ และไม่ได้ปฏิบัติตามหนทางของ สะละฟุส-ซอลิฮีน เขาติดตามความคิดที่บกพร่องและทัศนคติที่บิดเบี้ยวของตนเอง จนหลงผิดเข้าสู่การนอกรีต แม้ว่าเขาจะมีความรู้มากมาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ได้ทำให้ความรู้ของเขากลายเป็นสาเหตุแห่งการนอกรีตและความพินาศของเขา เขาได้ติดตามความต้องการของนัฟซของเขา และพยายามเผยแพร่ความคิดที่ผิดพลาดและนอกรีตของเขา

ในนามของความจริง นักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ อิบนุฮะญัร อัล-มักกี (ร่อหฺมะตุลลอฮิ ตะอาลา อะลัยฮฺ) ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่าน อัล-ฟะตาวา อัล-หะดีษียะฮฺ ว่า:

"อัลลอฮ์ ตะอาลา ทำให้อิบนุตัยมียะห์ตกอยู่ในความนอกรีตและความพินาศ ท่านทำให้เขา 'ตาบอด' และ 'หูหนวก' บรรดานักวิชาการจำนวนมากได้แจ้งและพิสูจน์ด้วยเอกสารว่า การกระทำของเขานั้นผิดพลาดและคำพูดของเขานั้นเป็นเท็จ ผู้ที่อ่านหนังสือของบรรดานักปราชญ์อิสลามผู้ยิ่งใหญ่อย่าง อบุลหะซัน อัศ-ศุบกี, บุตรชายของเขา ตอญุดดีน อัศ-ศุบกี, อิมามอัล-อิซซฺ อิบนุ ญะมาอะห์ และผู้ที่ศึกษาเรื่องที่กล่าวและเขียนเพื่อตอบโต้เขาโดยนักวิชาการชาฟิอีย์, มาลิกีย์ และฮะนะฟีย์ที่อยู่ในยุคของเขา จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเราพูดถูก

"อิบนุตัยมียะห์พูดดูถูกและใส่ร้ายนักวิชาการตะศ็อวุฟ นอกจากนี้เขายังไม่ลังเลที่จะโจมตีฮะดรัตอุมัรและฮะดรัตอาลี ซึ่งเป็นเสาหลักของอิสลาม คำพูดของเขาเกินขอบเขตและมารยาท และเขายังกล้าขว้างลูกธนูไปยัง 'หน้าผาที่สูงชัน' [บุคคลที่เป็นอนุสรณ์ของศาสนาอิสลาม] เขาได้กล่าวว่านักวิชาการแห่งหนทางที่ถูกต้องนั้นเป็นผู้ถือต้นกำเนิดของบิดอะห์ นอกรีต และเป็นผู้ไม่รู้"

เขากล่าวว่า 'แนวคิดที่ทุจริตของนักปรัชญากรีกซึ่งขัดแย้งกับศาสนาอิสลามได้ถูกแทรกเข้าไปในหนังสือของบรรดาผู้ทรงความรู้แห่งตะศอวุฟ' และพยายามพิสูจน์ด้วยความคิดที่ผิดพลาดและนอกรีตของเขาเอง เยาวชนมุสลิมที่ไม่รู้ความจริงอาจถูกทำให้หลงผิดจากงานเขียนอันเร่าร้อนและลวงล่อของเขา ตัวอย่างเช่น เขาเขียนว่า:

'ผู้คนแห่งตะศอวุฟกล่าวว่าพวกเขาเห็นอัล-ลอวฮฺ อัล-มะฮฺฟูซ ซึ่งนักปรัชญาอย่างอิบนุซีนา (อวิซีนา) เรียกว่านัฟส์ อัล-ฟะลากียะฮฺ พวกเขากล่าวว่าจิตวิญญาณของมนุษย์เมื่อบรรลุความสมบูรณ์แล้วจะรวมเข้ากับนัฟส์ อัล-ฟะลากียะฮฺ หรืออัล-อักลฺ อัล-ฟาอาลในขณะที่ตื่นหรือนอนหลับ และหลังจากรวมกับหนึ่งในนั้น ซึ่งเป็นสาเหตุให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นในโลก จิตวิญญาณของมนุษย์จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในนั้น นี่ไม่ใช่คำกล่าวของนักปรัชญากรีก แต่เป็นคำกล่าวของอิบนุซีนาและคนอื่น ๆ ที่ตามมาภายหลัง นอกจากนี้ อิมามอบูฮามิด อัล-ฆอซาลี มุหฺยิดดีน อิบนุ อัล-อะรอบีย์ และนักปรัชญาชาวอันดาลูเซีย กุฏบุดดีน มุฮัมมัด อิบนุ ซะบีน ก็ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน คำกล่าวเหล่านี้เป็นของนักปรัชญา สิ่งเหล่านี้ไม่ปรากฏในศาสนาอิสลาม ด้วยเหตุผลเหล่านี้พวกเขาหลงทางไปจากเส้นทางที่ถูกต้อง พวกเขากลายเป็นพวกมุลฮิด เช่นเดียวกับพวกมุลฮิดที่เรียกว่าชีอะฮฺ อิสมาอิลียะฮฺ กะรอมิติส และบาตินิส พวกเขาได้ละทิ้งทางที่ถูกต้องซึ่งนักวิชาการแห่งอฮฺลุสซุนนะฮฺ นักวิชาการแห่งหะดีษ และผู้คนแห่งตะศอวุฟสายซุนนีเช่นฟุดัยลฺ อิบนุ อิยาดได้ปฏิบัติตาม ขณะที่พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับปรัชญาในด้านหนึ่ง พวกเขาก็ยังต่อสู้กับกลุ่มต่าง ๆ เช่นมุตะซิละฮฺ และกุรอมียะฮฺในอีกด้านหนึ่ง มีผู้คนแห่งตะศอวุฟสามกลุ่ม กลุ่มแรกยึดมั่นในหะดีษและซุนนะฮฺ กลุ่มที่สองเป็นพวกนอกรีตเช่นพวกกุรอมียะฮฺ กลุ่มที่สามเป็นผู้ติดตามหนังสือของอิควาน อัส-ซอฟา และคำพูดของอบุลฮัยยาน อิบนุ อัล-อะรอบีย์ และอิบนุซะบีนและอื่น ๆ ได้นำคำกล่าวของนักปรัชญามาและนำเสนอในฐานะคำกล่าวของบรรดาผู้ทรงความรู้แห่งตะศอวุฟ หนังสือของอิบนุซีนา อะคิรฺ อัล-อิชาเราะตฺ อะลา มะกอมิล-อารีฟีน มีคำกล่าวเหล่านี้มากมายเช่นเดียวกัน อัล-อิมาม อัล-ฆอซาลี ก็ได้กล่าวคล้าย ๆ กันนี้ในหนังสือบางเล่มของท่าน เช่น อัล-กิตาบ อัล-มัดนุน และ มิชกาต อัล-อันวารฺ อันที่จริงเพื่อนของท่าน อบู บักรฺ อิบนุ อัล-อะรอบีย์ พยายามช่วยท่านให้รอดจากสิ่งนี้โดยการเตือนท่านว่าท่านได้หลงไหลในปรัชญา แต่การเตือนของเขาล้มเหลว ในทางกลับกัน อัล-อิมาม อัล-ฆอซาลี กล่าวว่านักปรัชญาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อใกล้สิ้นอายุขัย ท่านอ่าน [เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีย์] บางคนกล่าวว่าสิ่งนี้ทำให้ท่านละทิ้งแนวคิดที่ท่านเคยเขียนไว้ บางคนกล่าวว่าคำกล่าวเหล่านั้นถูกโยงให้กับอัล-อิมาม อัล-ฆอซาลีเพื่อให้ร้ายท่าน มีรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับอัล-อิมาม อัล-ฆอซาลีในเรื่องนี้ มุฮัมมัด มะซารี นักวิชาการมาลิกีย์ที่ได้รับการศึกษาในซิซิลี ตุรตุชี นักวิชาการชาวอันดาลูเซีย อิบนุ อัล-เญาซีย์ อิบนุ อุกัยล และคนอื่น ๆ กล่าวหลายสิ่งหลายอย่าง'"

"ข้ออ้างที่กล่าวถึงข้างต้นจากอิบนุ ตัยมิยะห์แสดงให้เห็นถึงความคิดที่ผิดพลาดของเขาต่อบรรดานักวิชาการแห่งอฮฺลุสซุนนะห์อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับที่เขาพูดถึงบรรดาเศาะฮาบะห์อัล-กิรามในทางที่ไม่ดี เขายังบิดเบือนบรรดานักวิชาการแห่งอฮฺลุสซุนนะห์โดยการกล่าวหาว่าพวกเขาเป็นผู้ละเมิดศาสนา นอกจากนี้ เขายังด่าว่าอย่างหนักต่อวาลีย์ผู้ยิ่งใหญ่และกุตุบอัล-อะริฟีน ฮัซรัต อบู ล ฮะซัน อัช-ชาซิลี เนื่องจากหนังสือ ฮิซบ อัล-กาบีร และ ฮิซบ อัล-บะห์ร ของท่าน และลดทอนคุณค่าด้วยคำพูดหยาบคายต่อตะศอวุฟผู้มีความรู้เช่น มุหฺยิดดีน อิบนุ อัล-อะรอบีย์, อุมัร อิบนุ อัล-ฟาริด, อิบนุ ซะบีน และฮัลลาจ ฮุซัยนฺ อิบนุ มันซูร์ นักวิชาการในสมัยนั้นประกาศเป็นเอกฉันท์ว่าเขาเป็นคนบาปและเป็นผู้ละเมิดศาสนา นอกจากนี้ยังมีบางคนที่ออกฟัตวาว่าเขาเป็นผู้ไม่ศรัทธา[49]

จดหมายที่เขียนถึงอิบนุ ตัยมิยะห์ในปี 1305/705 กล่าวไว้ว่า:

'โอ้พี่น้องมุสลิมของข้า ผู้ที่เห็นตนเองเป็นนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่และอิมามแห่งยุคนี้! ข้าเคยชื่นชมท่านเพื่อเห็นแก่พระเจ้า ข้าเคยไม่ชอบนักวิชาการที่ต่อต้านท่าน แต่ข้าก็สับสนเมื่อได้ยินคำพูดของท่านที่ไม่เหมาะสมกับการชื่นชม ผู้มีสติปัญญาจะสงสัยได้หรือไม่ว่าค่ำคืนจะเริ่มต้นเมื่อดวงอาทิตย์ตก? ท่านกล่าวว่าท่านอยู่ในเส้นทางที่ถูกต้องและท่านกำลังทำการอัมรฺ บิล-มะรูฟ วะนฺ-นะฮฺยฺ อะนิล-มุงกัรฺ พระเจ้าย่อมทราบถึงวัตถุประสงค์และเจตนาของท่าน แต่ความจริงใจของคนคนหนึ่งย่อมเข้าใจได้จากการกระทำของเขา การกระทำของท่านได้เปิดเผยเนื้อแท้ของคำพูดของท่าน ท่านถูกหลอกลวงโดยคนที่ตามนัฟส์ของเขาเองและคำพูดของเขาไม่น่าเชื่อถือ ท่านไม่เพียงแค่กล่าวหาคนที่ยังมีชีวิตอยู่ในสมัยของท่านเท่านั้น แต่ยังจำแนกคนที่เสียชีวิตไปแล้วว่าเป็นผู้ไม่ศรัทธา ไม่พอใจที่ได้โจมตีผู้สืบทอดของซะลัฟ อัศ-ศอลิฮีน ท่านได้กล่าวหาเศาะฮาบะห์อัล-กิราม โดยเฉพาะผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านสามารถจินตนาการได้หรือไม่ว่าสถานการณ์ของท่านจะเป็นอย่างไรเมื่อบุคคลผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นเรียกร้องสิทธิ์ของตนในวันพิพากษา? บนมิมบัร (อัล-มิมบัรฺ) ในมัสยิดญามิอ์ อัล-ญาบาล ในเมืองศอลิฮียะห์ ท่านกล่าวว่า ฮัซรัต อุมัร (เราะฎิยัลลอฮุ ตะอาลา อันฮุ) มีคำพูดและภัยพิบัติบางประการ อะไรคือภัยพิบัติ? ท่านได้ยินภัยพิบัติใดจากซะลัฟ อัศ-ศอลิฮีน? ท่านกล่าวว่าฮัซรัต อาลี (เราะฎิยัลลอฮุ ตะอาลา อันฮุ) มีข้อผิดพลาดมากกว่า 300 ข้อ. ถ้าสิ่งนี้เป็นจริงสำหรับฮัซรัต อาลี ท่านจะมีคำพูดที่ถูกต้องเพียงคำเดียวหรือไม่? ตอนนี้ข้าจะเริ่มดำเนินการต่อต้านท่าน ข้าจะพยายามปกป้องมุสลิมจากความชั่วร้ายของท่านเพราะท่านได้เกินขีดจำกัดไปแล้ว การทรมานของท่านได้ส่งผลต่อทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว ผู้ศรัทธาควรหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายของท่าน'"

Taj ad-Din as-Subki ได้ระบุประเด็นที่ อิบนุ ตัยมียะห์ ขัดแย้งกับหลักคำสอนของ สลัฟ อัศ-ศอลิฮีน ไว้ดังนี้:

1. เขากล่าวว่า: "การหย่าร้าง (ตะล๊าก) ในอิสลามไม่เป็นผล (ดังนั้นจึงไม่ถูกต้อง) และจำเป็นต้องจ่ายค่าปรับหรือการชดใช้ (คัฟฟะระ) เพื่อยกเลิกการหย่า" ไม่มีนักวิชาการอิสลามคนใดก่อนหน้านี้ที่กล่าวว่า คัฟฟะระ จำเป็นต้องจ่าย
2. เขากล่าวว่า: "ตะล๊ากที่กล่าวกับผู้หญิงในช่วงที่เธอมีประจำเดือน (ฮัยดฺ) ไม่ถูกต้อง"
3. เขากล่าวว่า: "การกอฎออฺ (การทำพิธีกรรมทางศาสนาที่พลาดไป) ของการละหมาดที่ถูกละเลยโดยเจตนาไม่จำเป็น"
4. เขากล่าวว่า: "อนุญาตให้ผู้หญิงที่มีประจำเดือนทำการตะวาฟ (พิธีกรรมเดินเวียนรอบกะบะฮฺ) ได้ และไม่จำเป็นต้องจ่ายคัฟฟะระ"
5. เขากล่าวว่า: "ตะล๊ากที่กล่าวเป็นสามครั้งยังคงเป็นตะล๊ากหนึ่งครั้งเท่านั้น" แม้ว่าเขาจะเคยกล่าวซ้ำๆ ถึงการยอมรับของชาวมุสลิมในเรื่องนี้มาก่อน
6. เขากล่าวว่า: "ภาษีที่ขัดแย้งกับอิสลามเป็นฮาลาลสำหรับผู้ที่เรียกร้องมัน"

---

[49] นักวิชาการอิสลามผู้ล้ำลึก อับดุล ฆอนี อัน-นาบลูซี (รอฮฺมะตุลลอฮิ ตะอาลา อะลัยฮิ) ได้บันทึกชื่อของบรรดาซูฟีชั้นสูงเหล่านี้ไว้ในหน้า 363 และ 373 ของหนังสือของเขา อัล-ฮาดีกัต อัน-นาดียะห์ และเสริมว่าพวกเขาทุกคนเป็นวาลีย์ และผู้ที่พูดในทางไม่ดีเกี่ยวกับพวกเขาคือผู้ที่ไม่รู้และขาดความเข้าใจ

7. เขากล่าวว่า: "ภาษีที่เก็บจากพ่อค้าแทนที่ซะกาตได้แม้ว่าจะไม่ได้ตั้งใจเพื่อซะกาต"
8. เขากล่าวว่า: "น้ำไม่กลายเป็นนะญิส (ไม่สะอาดทางศาสนา) เมื่อมีหนูหรือตัวอื่นๆ ตายอยู่ในนั้น"
9. เขากล่าวว่า: "อนุญาตให้บุคคลที่อยู่ในสถานะจุนุบ (สภาพที่ต้องทำการอาบน้ำทั้งหมด) ทำการละหมาดนาฟิละ (ละหมาดไม่บังคับ) โดยไม่ต้องอาบน้ำตอนกลางคืน"
10. เขากล่าวว่า: "เงื่อนไขที่ระบุโดยวากิฟ (ผู้ที่อุทิศทรัพย์สินให้มูลนิธิ) ไม่ต้องพิจารณา"
11. เขากล่าวว่า: "บุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการยอมรับของชาวมุสลิม (อิจมาอฺ อัล-อุมมา) ไม่กลายเป็นผู้ปฏิเสธหรือคนบาป"
12. เขากล่าวว่า: "อัลลอฮ์ตะอาลาคือสถานที่ของเหตุการณ์และประกอบด้วยอนุภาค"
13. เขากล่าวว่า: "อัล-กุรอาน อัล-กะรีม ถูกสร้างขึ้นในสภาวะของอัลลอฮ์ตะอาลา"
14. เขากล่าวว่า: "อาลัม (สิ่งมีชีวิตทั้งหมด) มีอยู่ตลอดเวลาในอดีตด้วยสภาวะของพวกมัน"
15. เขากล่าวว่า: "อัลลอฮ์ตะอาลาจำเป็นต้องสร้างสิ่งที่ดี"
16. เขากล่าวว่า: "อัลลอฮ์ตะอาลามีร่างกายและทิศทาง; พระองค์เปลี่ยนสถานที่ของพระองค์"
17. เขากล่าวว่า: "นรกไม่คงอยู่ตลอดไป; ในที่สุดมันจะดับ"
18. เขาไม่เชื่อว่าบรรดานบีเป็นผู้บริสุทธิ์จากบาป
19. เขากล่าวว่า: "รอซูลุลลอฮ์ ศ็อลฯ ไม่ต่างจากคนอื่น ๆ การขอความช่วยเหลือผ่านการชะฟาอะฮฺของท่านไม่ถูกต้อง"
20. เขากล่าวว่า: "มันเป็นบาปที่จะไปมะดีนะฮ์โดยมีเจตนาที่จะเยี่ยมรอซูลุลลอฮ์"
21. เขายังกล่าวว่า: "มันเป็นฮะรอมที่จะไปที่นั่นเพื่อขอการชะฟาอะฮฺ"
22. เขากล่าวว่า: "เตารอต (ต้นฉบับของโตราห์) และอินญีล (ต้นฉบับของพันธสัญญาใหม่) ถูกเปลี่ยนแปลงไม่ใช่ในคำศัพท์แต่ในความหมาย"

ประเด็นเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของเขากับแนวคิดดั้งเดิมของอิสลาม และนักวิชาการที่เคารพในยุคสมัยของเขาไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นเหล่านี้อย่างยิ่ง

"นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า คำพูดที่กล่าวถึงข้างต้นส่วนใหญ่ไม่ได้มาจาก อิบนุ ตัยมียะห์ แต่ไม่มีผู้ใดปฏิเสธว่าเขากล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา มีทิศทางและว่าพระองค์ถูกสร้างขึ้นจากอนุภาค อย่างไรก็ตาม ตามที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ความรู้ ความยิ่งใหญ่ และความเคร่งครัดทางศาสนาของเขานั้นนับว่าสูงส่ง บุคคลที่มีความรู้ด้านฟิกฮฺ ความรู้สึกถึงความยุติธรรม และเหตุผล ต้องตรวจสอบประเด็นต่างๆ อย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินว่ามุสลิมคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ละทิ้งศาสนา หรือเป็นผู้หลงทาง หรือการตัดสินประหารชีวิตเขา จำเป็นต้องมีการสอบสวนอย่างละเอียดและความระมัดระวังอย่างยิ่ง"

"เมื่อไม่นานมานี้ การเลียนแบบ อิบนุ ตัยมียะห์ กลายเป็นที่นิยม บางคนปกป้องงานเขียนของเขาที่เป็นอุปาทานและตีพิมพ์หนังสือของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือ Al-Wasita ตั้งแต่ต้นจนจบ หนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยความคิดของเขาที่ขัดแย้งกับ อัล-กุรอาน อัล-กะรีม, ฮะดิษ อัช-ชารีฟ และอิจมาอฺ อัล-มุสลิมีน มันก่อให้เกิดความฟิตนะฮฺและความแตกแยกในหมู่ผู้อ่าน และก่อให้เกิดความเป็นศัตรูในหมู่พี่น้อง มุสลิมวาฮาบีในอินเดียและผู้คนที่ไม่รู้จักในตำแหน่งทางศาสนาซึ่งถูกจับได้ในกับดักของพวกเขาในประเทศมุสลิมอื่นๆ ได้ยกย่อง อิบนุ ตัยมียะห์ ให้เป็นผู้นำของตน และมอบตำแหน่งแก่เขาเช่น 'มุจตาฮิดผู้ยิ่งใหญ่' และ 'เชคอัล-อิสลาม' พวกเขายอมรับความคิดที่เป็นอุปาทานและงานเขียนที่บิดเบือนของเขาในนามของศาสนาและความเชื่อ เพื่อหยุดกระแสที่น่ากลัวนี้ ซึ่งก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่มุสลิมและทำลายอิสลามจากภายใน เราต้องอ่านหนังสืออันมีค่าที่เขียนโดยนักวิชาการของ อะฮ์ลุส-สุนนะฮฺ ที่หักล้างและโต้แย้งเขาด้วยหลักฐาน ในหมู่วรรณกรรมอันทรงคุณค่านี้ หนังสือ Shifa as-Siqam fi Ziyarati Khayr al-Anam โดยอิหม่ามผู้ยิ่งใหญ่และนักวิชาการที่เชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้ง ทากิ อัด-ดีน อัศ-ซุบกี (เราะฮฺมะตุลลอฮฺ ตะอาลา อะลัยฮิ) ได้ทำลายความคิดที่เป็นอุปาทานของ อิบนุ ตัยมียะห์

ทำลายกลุ่มของเขา และเปิดเผยถึงความดื้อรั้นของเขา หนังสือเล่มนี้ป้องกันการแพร่กระจายของเจตนาชั่วร้ายและความเชื่อที่ผิดๆ ของเขา"

อภิธานศัพท์

คำศัพท์ด้านล่างเป็นหมายเลขหน้าที่ให้คำนิยามในเนื้อหา คำที่เกี่ยวข้องกับการตัซอว์วุฟ (Tasawwuf) สามารถศึกษาได้ดีที่สุดจากหนังสือ Al-Maktubat ของ ฮะดรอต อัล-อิหม่าม อัร-รอบบานี

- adillat ash-Shariyya: แหล่งความรู้ทางอิสลามสี่ประการ ได้แก่ อัลกุรอาน อัล-กะรีม, ฮะดิษ อัช-ชารีฟ, อิจมาอฺ อัล-อุมมา และ กิยาส อัล-ฟุกอฮา
- ahl al-bida: พวกที่เป็นบิดอะฮฺ, ผู้ยึดถือความเชื่อที่เบี่ยงเบน (หน้า 42, 109)
- Ahl as-Sunna(t wal-Jamaa): 'ประชาชนของศาสดาและสหายของท่าน'; มุสลิมซุนนี (ซุนนี) ที่มีความเชื่อดั้งเดิมที่ถูกต้อง, ดังนั้นจึงเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดของมุสลิมที่จะได้รับการ 'ปกป้อง' จากนรก (หน้า 8); นักวิชาการของ Ahl as-Sunna (หน้า 5)
- aimmat al-madhahib: อิหม่ามผู้ก่อตั้งมะซาฮิบสี่กลุ่ม
- alam: โลก, จักรวาล (หน้า 94)
- alayhimus-salam: (คำอธิษฐานสำหรับศาสดา) 'ขอความสันติจงมีแด่พวกเขา'
- alim, âlim: (พหูพจน์: ulama) นักวิชาการที่ผ่านการฝึกฝนในวิทยาศาสตร์อิสลาม; Alîm: ผู้รอบรู้ (ชื่อของอัลลอฮ์)
- อัลลอฮฺ, ผู้สูงสุดและไม่มีข้อบกพร่อง
- amal: การกระทำ, พิธีกรรม, การนมัสการ (หน้า 28, 90)
- Amin: อามีน
- amru bil-maruf wan-nahyi anil-munkar: หน้าที่ในการสอนคำสั่งของอัลลอฮฺ ตะอาลา และการป้องกันข้อห้ามของพระองค์
- arif: นักวิชาการที่รู้จักสิ่งที่สามารถรู้เกี่ยวกับมะริฟะฮ์, ความรู้เกี่ยวกับองค์อัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์
- Arsh: บัลลังก์ของอัลลอฮฺ (หน้า 44)
- Ashari, Ashariyya: (หน้า 71, 100)
- Astaghfirullah: การขออภัยโทษจากอัลลอฮ์ (ดู istighfar หน้า 14)
- awliya: พหูพจน์ของ wali, ผู้ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา รักและคุ้มครอง

นี่เป็นส่วนหนึ่งของศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการอิสลามและ Tasawwuf
- awrat: ส่วนร่างกายที่ต้องปกปิด (หน้า 26)
- ayat (karima): โองการหรือประโยคในอัลกุรอาน อัล-กะรีม
- Azrail: ชื่อของทูตสวรรค์ที่รับหน้าที่เรียกดวงวิญญาณของผู้คน (หน้า 36)
- Basmala: วลีภาษาอาหรับ "ในพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตากรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ"
- bida: บิดอะฮฺ, การเบี่ยงเบนจากคำสอนดั้งเดิมของศาสนาอิสลาม
- bint: ลูกสาวของ
- bitha (ปีที่): ปีที่ศาสดาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้เผยแพร่ศาสนาสู่ทางที่ถูกต้อง; บิษอ (ปีที่นบีมูฮัมหมัดได้รับแต่งตั้ง)
- Dhat: 'แก่น, ตัวตน, บุคคล, บุคลิกภาพ' ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
- faqih: นักวิชาการด้านฟิกฮ์ (หน้า 34)
- fard: คำสั่งของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ต้องปฏิบัติตาม เช่นการนมัสการและกฎในศาสนา (หน้า 13, 90)
- fatwa: คำวินิจฉัยทางศาสนาที่ทำโดยนักวิชาการอิสลาม (หน้า 61)
- fiqh: วิทยาศาสตร์ความรู้ที่ว่ามุสลิมควรทำอะไรและไม่ควรทำอะไร; อิบาดัต

- Firqat ad-dalla: ‘กลุ่มที่เบี่ยงเบน’, พวกชีอะฮฺ (หน้า 8)
- Firqat an-najiyya: กลุ่มที่ได้รับการปกป้อง (หน้า 8)
- fitna: การเผยแพร่คำพูดหรือการกระทำที่ทำร้ายมุสลิมและศาสนาอิสลาม; การปลุกปั่น
- furu (ad-Din): กฎของอิสลามที่เปรียบเทียบกับความเชื่อ (หน้า 12)
- hadith (sharif): คำพูดที่มีเกียรติของท่านนบีมูฮัมหมัด (หน้า 12); วิทยาศาสตร์แห่งฮะดิษ; hadith qudsi: ฮะดิษที่มีความหมายโดยอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่ใช้คำโดยท่านนบีมูฮัมหมัด (หน้า 12)
- hâdith: สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นภายหลัง (หน้า 18, 94, 97)
- Hadrat: คำแสดงความเคารพที่ใช้กับอัลลอฮ์ ตะอาลา, ศาสดาและนักวิชาการ
- hajj: การประกอบพิธีฮัจญ์ (หน้า 24)
- halal: การกระทำหรือสิ่งที่ได้รับอนุญาตในอิสลาม; ไม่ใช่ฮะรอม (หน้า 122)
- haram: การกระทำหรือสิ่งที่ต้องห้ามในอิสลาม; ข้อห้าม (หน้า 13, 90)
- Hijra: การอพยพของนบีมูฮัมหมัดจากมักกะฮ์ไปยังมาดีนะฮ์ (หน้า 22); ปฏิทินจันทรคติฮิจเราะห์ (AH)
- ibada: การนมัสการ, พิธีกรรม (หน้า 28, 90)
- ibn: บุตรชายของ
- ijma (al-Muslimin, al-Umma): ฉันทามติ, ความเป็นเอกฉันท์ของมุสลิม, โดยเฉพาะเศาะฮาบะห์ (ดู adilla)
- ijtihad: การใช้ความรู้และความสามารถในการตีความศาสนา (หน้า 51)
- ikhlas: ความซื่อสัตย์ในความศรัทธา; คุณภาพ, เจตนาหรือสถานะของการทำทุกอย่างเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
- ilm: สาขาวิชาความรู้ (หน้า 90); ilm al-hal, หนังสือคำสอนอิสลาม (ของมะซาฮับหนึ่ง) ที่มุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้; ilm al-kalam: ความรู้เกี่ยวกับอีหม่าน, ความเชื่อ
- imam: นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญ (alim); ผู้ก่อตั้งมะซาฮับ (imam al-madhhab, mujtahid imam); al-Imam al-Azam: ‘ผู้นำสูงสุด’, ชื่อที่ใช้เรียก อบูฮานีฟะฮฺ (หน้า 69); al-Imam ar-Rabbani: ‘นักวิชาการที่มีความรู้ทางศาสนา’, ชื่อที่ใช้เรียก อะหมัด อัล-ฟารูกี อัซ-ซิรินดี; ผู้นำในการนมัสการรวมกลุ่ม; กาหลิบ
- iman: ความเชื่อ; ดู itiqad
- insha-Allahu Taala: ‘ถ้าอัลลอฮ์ ตะอาลา ประสงค์’ (หน้า 3)
- islam: อิสลาม (หน้า 11, 21)
- istighfar: การขออภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา (โดยกล่าว ‘Astaghfirullah’)
- itiqad: ระบบความเชื่อ; หลักความเชื่อ, ศรัทธา (หน้า 12)
- jamaa: สหภาพ, ชุมชน; กลุ่มของมุสลิมในมัสยิดยกเว้นอิหม่าม
- jihad: การต่อสู้กับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมหรือการต่อสู้กับนัฟซู (เพื่อเปลี่ยนมานับถืออิสลาม) (หน้า 68)
- kafir: ผู้ไม่เชื่อ, ผู้ที่ไม่เชื่อในคำสอนอิสลามแม้แต่หนึ่งข้อ (หน้า 15)
- kalam: การพูด, คำพูด; ความรู้เกี่ยวกับอีหม่าน
- kalimat ash-shahada: ประโยคการปฏิญาณตนของมุสลิม (หน้า 22)
- kalimat at-tawhid: ประโยคที่กล่าวว่า ‘La ilaha illa’llah Muhammadun Rasulullah’ (อัลลอฮ์ ตะอาลา มีอยู่และเป็นหนึ่งเดียว, มูฮัมหมัด ศ็อลฯ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ตะอาลา) (หน้า 12)
- kasb: การได้มา, การทำงาน (หน้า 79-81)
- kashf: การเปิดเผยด้วยแรงบันดาลใจของความลึกลับทางศาสนา; การค้นพบ
- Khalaf (as-sadiqin): ผู้สืบต่อ, ผู้ซื่อสัตย์; นักวิชาการของ Ahl as-Sunna ที่สืบต่อจากเศาะฮาบะห์ (หน้า 102)
- Khidir: นบีคีดัร (หน้า 43)

- khutba: คำปราศรัยที่กล่าวในมัสยิดโดยอิหม่ามในการละหมาดวันศุกร์และการละหมาดในวันสำคัญของอิสลาม (ถือว่าผิดหากอ่านในภาษาอื่น) (หน้า 43)
- kiraman katibin: ทูตสวรรค์ที่จดบันทึกการกระทำของมนุษย์อย่างไม่ผิดเพี้ยน (หน้า 36)
- La ilaha illa'llah: ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ (หน้า 7, 12)
- la-madhhabi: (ผู้ที่) ไม่ยึดถือมะซาฮับทั้งสี่ของ Ahl as-Sunna; ผู้ไม่ใช่ซุนนี; ละมะซาฮับ (หน้า 58)
- Lawh al-mahfuz: สถานที่ที่บันทึกความรู้ของอัลลอฮ์ในอดีตนิรันดร์
- maal: ทรัพย์สิน (หน้า 7)
- madhhab: ระบบการสอนในแต่ละโรงเรียนแห่งศาสนาอิสลามสี่แห่ง (ในด้านความเชื่อ) (หน้า 71); (ในด้านปฏิบัติ) (หน้า 69, 70)
- Madinat al-Munawwara: เมืองมาดีนะห์ เมืองแห่งแสงสว่าง
- Mahdi: มะฮ์ดี, ผู้นำทางศาสนาที่จะมาถึง (หน้า 72)
- Makkat al-Mukarram: เมืองมักกะฮ์ เมืองศักดิ์สิทธิ์, สถานที่เกิดของนบีมูฮัมหมัด (หน้า 72)
- makruh: การกระทำหรือสิ่งที่ไม่เหมาะสม, ที่ควรหลีกเลี่ยง

นี่เป็นคำศัพท์เพิ่มเติมจากการศึกษาอิสลามที่สำคัญในการทำความเข้าใจแนวคิดและหลักการของศาสนาอิสลามในบริบทต่าง ๆ